

Ἐυαγγέλιον

κατὰ

Ματθαῖον.

Α. Ι, ι. [Ἀρχή.] Βίβλος γενέσεως ἰησοῦ χριστοῦ, υἱοῦ Α. γ.
* δαυὶδ, υἱοῦ * ἀβραάμ.

2. ἀβραάμ ἐγέννησε τὸν ἰσαάκ· ἰσαάκ δὲ ἐγέν-
νησε τὸν ἰακώβ· ἰακώβ δὲ ἐγέννησε τὸν ἰού-
δαν καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ·

3. ἰούδας δὲ ἐγέννησε τὸν φαρέσ καὶ τὸν ζαρά
ἐκ τῆς θάμαρ· φαρέσ δὲ ἐγέννησε τὸν ἔσρώμ·
ἔσρώμ δὲ ἐγέννησε τὸν ἀράμ·

ἀράμ

Ἐκκλησιαστικῶν ἀναγνωσμάτων ἐπι-
γραφαὶ καὶ ἀρχαί.

Ι, ι. Α. κυριακῆ πρὸ τῆς χριστοῦ γενήσεως· (καὶ τῶν ἁγίων
πατέρων) βίβλος γενέσεως.

Διάφορος γραφὴ καὶ τινες σημειώσεις
ἄλλαι.

Ι, ι. δαβιδ] δαυίδ. Ita ubique edidimus, moti vetustif-
simorum Codd. auctoritate.

ἀβραάμ] ἀβραάμ. Ita constanter Codd. Graec. con-
tra Hebraicum.

Α

ἀράμ δὲ ἐγέννησε τὸν ἀμιναδάβ· ἀμιναδάβ 4.
δὲ ἐγέννησε τὸν ναατσών· ναασσών δὲ ἐγέννη-
σε τὸν σαλμών·

σαλμών δὲ ἐγέννησε τὸν βοόζ ἐκ τῆς ραχάβ· 5.
βοόζ δὲ ἐγέννησε τὸν ᾠβηδ ἐκ τῆς ρούθ· ᾠβηδ
δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰεσσαί·

Ἰεσσαί δὲ ἐγέννησε τὸν δαυίδ τὸν βασιλέα· 6.
δαυίδ δὲ ὁ βασιλεὺς ἐγέννησε τὸν * σολομῶ-
να ἐκ τῆς τοῦ οὐρίου·

σολομών δὲ ἐγέννησε τὸν ῥοβοάμ· ῥοβοάμ δὲ 7.
ἐγέννησε τὸν ἀβιά· ἀβιά δὲ ἐγέννησε τὸν
ἀσά·

ἀσά δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωσαφάτ· Ἰωσαφάτ δὲ 8.
ἐγέννησε τὸν Ἰωράμ· Ἰωράμ δὲ ἐγέννησε τὸν
ὄζιαν·

ὄζιας δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωάθαμ· Ἰωάθαμ δὲ 9.
ἐγέννησε τὸν ἄχαζ· ἄχαζ δὲ ἐγέννησε τὸν
Ἐζεκίαν·

Ἐζεκίας δὲ ἐγέννησε τὸν * μανασσῆν· μανασ- 10.
σῆς δὲ ἐγέννησε τὸν ἀμών· ἀμών δὲ ἐγέννησε
τὸν Ἰωσίαν·

Ἰωσίας

5. ἐκ τῆς ραχάβ] — E. ἐκ τῆς ραάβ. E.

6. ὁ βασιλεὺς] — E.

σολομῶντα] σολομῶνα. In plerisque et praestantiori-
bus Codd. V. et N. Test. scribitur σολομών, ᾧνος,
interdum etiam σολομῶν, ᾧνος, in paucioribus
σολόμων, δμανος. Σολομῶν, ᾧντος, quod etiam
occurrit, ad graecum Ζενοφῶν et similia videtur
formatum.

10. μανασσῆ] μανασσῆν.

11. Ἰωσίας δὲ ἐγέννησε τὸν ἰεχονίαν καὶ τοὺς ἀδελ-
φούς αὐτοῦ, ἐπὶ τῆς μετοικεσίας βαβυλῶ-
νος.
12. μετὰ δὲ τὴν μετοικεσίαν βαβυλῶνος ἰεχονίας
ἐγέννησε τὸν σαλαθιήλ· σαλαθιήλ δὲ ἐγέν-
νησε τὸν ζοροβάβελ·
13. ζοροβάβελ δὲ ἐγέννησε τὸν ἀβιουδ· ἀβιουδ
δὲ ἐγέννησε τὸν ἑλιακείμ· ἑλιακείμ δὲ ἐγέννη-
σε τὸν ἀζώρ·
14. ἀζώρ δὲ ἐγέννησε τὸν σαδώκ· σαδώκ δὲ ἐγέν-
νησε τὸν ἀχείμ· ἀχείμ δὲ ἐγέννησε τὸν
ἑλιούδ·
15. ἑλιούδ δὲ ἐγέννησε τὸν ἑλεάζαρ· ἑλεάζαρ δὲ
ἐγέννησε τὸν ματθάν· ματθάν δὲ ἐγέννησε
τὸν ἰακώβ·
16. ἰακώβ δὲ ἐγέννησε τὸν ἰωσήφ, τὸν ἄνδρα μα-β. ἰ.
ρίας, ἐξ ἧς ἐγεννήθη ἰησοῦς ὁ λεγόμενος χρι-
στός.
17. πᾶσαι οὖν αἱ γενεαὶ, ἀπὸ ἀβραάμ ἕως δαυίδ,
γενεαὶ δεκατέσσαρες· καὶ ἀπὸ δαυίδ ἕως τῆς
μετοικεσίας βαβυλῶνος, γενεαὶ δεκατέσσα-
ρες· καὶ ἀπὸ τῆς μετοικεσίας βαβυλῶνος
ἕως τοῦ χριστοῦ, γενεαὶ δεκατέσσαρες. [Τέ- τίλος ἢ τι-
σι τῆς γεν-
νήσεως,

[Ἄρ-

11. ἐγέννησε] + τὸν ἰωακείμ· ἰωακείμ δὲ ἐγέννησε. τ. τὸν
ἰεχονίαν· ἰεχονίας δὲ ἐγέννησε. E.

Γ. . [Ἀρχή.] τοῦ δὲ ἰησοῦ χριστοῦ ἡ γέννησις οὕτως 18. Β.
 ἦν. μνηστευθείσης γὰρ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, μα-
 ρίας τῷ ἰωσήφ, πρὶν ἢ συνελθεῖν αὐτοὺς, ἐυρέ-
 θη ἐν γαστρὶ ἔχουσα ἐκ πνεύματος ἁγίου.

Δ. . ἰωσήφ δὲ, ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, δίκαιος ἄν, καὶ μὴ 19.
 θέλων αὐτὴν παραδειγματίσαι, ἐβουλήθη
 λάθρα ἀπολῦσαι αὐτήν.

ταῦτα δὲ αὐτοῦ ἐνθυμηθέντος, ἰδοὺ, ἄγγε- 20.
 λος κυρίου κατ' ὄναρ ἐφάνη αὐτῷ λέγων·
 ἰωσήφ, υἱὸς δαυὶδ, μὴ φοβηθῆς παραλαβεῖν
 μαριὰμ τὴν γυναῖκά σου. τὸ γὰρ ἐν αὐτῇ
 γεννηθὲν, ἐκ πνεύματος ἁγίου.

τέξεται δὲ υἱὸν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐ- 21.
 τοῦ ἰησοῦν· αὐτὸς γὰρ σώσει τὸν λαὸν αὐτοῦ
 ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν.

τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν, ἵνα πληρωθῆ τὸ ρη- 22.
 θὲν ὑπὸ τοῦ κυρίου διὰ τοῦ προφήτου, λέ-
 γοντος·

ἰδοὺ, ἡ παρθένος ἐν γαστρὶ ἔξει, καὶ τέξεται 23.
 υἱὸν, καὶ καλέσουσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἔμμα-
 νουήλ· ὃ ἐστὶ μεθερμηνευόμενον, μετ' ἡμῶν ὁ
 θεός.

διεγεγ-

I. 18. B. εἰς τὸν ὄρθρον τῆς χριστοῦ γενήσεως· τοῦ [δὲ]
 ἰησοῦ χριστοῦ ἡ γέννησις.

18. ἰησοῦ] E.

γέννησις] γένεσις. E.

19. παραδειγματίσαι] δειγματίσαι. E.

21. τὸν λαὸν αὐτοῦ]. Et hic et alibi edidimus αὐτοῦ,
 auctoritate Codd. v. hic Beng. et P. ad Iacob. I, 8.

24. διεγερθεὶς δὲ ὁ Ἰωσήφ ἀπὸ τοῦ ὕπνου, ἐποίη-
σεν ὡς προσέταξεν αὐτῷ ὁ ἄγγελος κυρίου,
καὶ παρέλαβε τὴν γυναῖκα αὐτοῦ.

25. καὶ οὐκ ἐγένωσκεν αὐτήν, ἕως ὅτου ἔτεκε τὸν
υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον, καὶ ἐκάλεσε τὸ
ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν. [Τέλος.]

Τέλος τῆς
κυριακῆς
καὶ τοῦ ἁγ-
ίου.

Α. περὶ τῶν μάγων.

Γ. Π, 1. [Ἀρχή.] Τοῦ δὲ Ἰησοῦ γεννηθέντος ἐν βηθ-
λεὲμ τῆς Ἰουδαίας, ἐν ἡμέραις Ἡρώδου τοῦ βα-
σιλέως, ἰδοὺ, μάγοι ἀπὸ ἀνατολῶν παρεγέν-
οντο εἰς Ἱερουσόλυμα, λέγοντες·

2. ποῦ ἐστὶν ὁ τεχθεὶς βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων;
εἶδομεν γὰρ αὐτοῦ τὸν ἀστὲρα ἐν τῇ ἀνατολῇ,
καὶ ἤλθομεν προσκυνῆσαι αὐτῷ.

3. ἀκούσας δὲ Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς ἐταράχθη,
καὶ πᾶσα Ἱερουσόλυμα μετ' αὐτοῦ.

4. καὶ συναγαγὼν πάντας τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ
γραμματεῖς τοῦ λαοῦ, ἐπυνθάνετο παρ' αὐ-
τῶν, ποῦ ὁ χριστὸς γεννᾶται.

5. οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· ἐν βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας.
οὕτω γὰρ γέγραπται διὰ τοῦ προφήτου·

6. καὶ σὺ βηθλεὲμ, γῆ Ἰούδα, οὐδαμῶς ἐλαχίστη
εἶ ἐν τοῖς ἡγεμόσιν Ἰούδα. ἐκ σοῦ γὰρ ἐξε-
λεύσεται ἡγούμενος, ὅστις ποιμανεῖ τὸν λαόν
μου τὸν Ἰσραὴλ.

τότα

Π, 1. Γ. τῆς κε. δεκεμβρίου εἰς τὴν λειτουργίαν τῆς χρι-
στοῦ γεννήσεως· τοῦ Ἰησοῦ γεννηθέντος ἐν.

Π, 1. Ἱερουσόλυμα] Ἱερουσαλήμ. Α.

5. ἰ. τότε ἠρώδης λάθρα καλέσας τοὺς μάγους, 7.
ἠκρίβωσε παρ' αὐτῶν τὸν χρόνον τοῦ Φαινο-
μένου ἀστέρος.

καὶ πέμψας αὐτοὺς εἰς βηθλεὲμ, εἶπε πο- 8.
ρευθέντες, ἀκριβῶς ἐξετάσατε περὶ τοῦ παι-
δίου· ἐπὰν δὲ εὑρητε, ἀπαγγείλατέ μοι, ὅπως
καὶ γὰρ ἐλθὼν προσκυνήσω αὐτῷ.

οἱ δὲ ἀκούσαντες τοῦ βασιλέως ἐπορεύθησαν· 9.
καὶ ἰδοὺ, ὁ ἀστήρ, ὃν εἶδον ἐν τῇ ἀνατολῇ,
προῆγεν αὐτοὺς, ἕως ἐλθὼν ἔστη ἐπάνω οὗ ἦν
τὸ παιδίον.

ἰδόντες δὲ τὸν ἀστέρα, ἐχάρησαν χαρὰν με- 10.
γάλην σφόδρα.

καὶ ἐλθόντες εἰς τὴν οἰκίαν, * εἶδον τὸ παι- 11.
δίον μετὰ μαρίας τῆς μητρὸς αὐτοῦ· καὶ
πεσόντες προσεκύνησαν αὐτῷ· καὶ ἀνοίξαντες
τοὺς θησαυροὺς αὐτῶν, προσήνεγκαν αὐτῷ
δῶρα, χρυσὸν καὶ λίβανον καὶ σμύρναν.

καὶ χρηματιζόμενοι κατ' ὄναρ, μὴ ἀνακάμ- 12.
ψαι πρὸς ἠρώδη, δι' ἄλλης ὁδοῦ ἀνεχώρη-
σαν εἰς τὴν χώραν αὐτῶν. [Τέλος.]

Τέλος τῆς
λειτουργί-
ας.

[Ἀρχή.] ἀναχωρησάντων δὲ αὐτῶν, ἰδοὺ, ἄγ- 13. Δ.
γελος κυρίου φαίνεται κατ' ὄναρ τῷ Ἰωσήφ,
λέγων· ἐγερθεὶς παράλαβε τὸ παιδίον καὶ
τὴν

II, 13. Δ. τῇ κς. δεκεμβρίου, εἰς τὴν σὺναξιν τῆς ὑπερα-
γίας Θεοτόκου, καὶ κυριακῇ μετὰ τὴν χριστοῦ γέν-
νησιν, καὶ τῶν ἁγίων ἡπείων ἀναχωρησάντων τῶν
μάγων, ἰδοὺ.

II. ἔυρον] εἶδον.

τὴν μητέρα αὐτοῦ, καὶ φεῦγε εἰς αἴγυπτον,
καὶ ἴσθι ἐκεῖ, ἕως ἂν εἶπω σοί. μέλλει γὰρ
ἡρώδης ζητεῖν τὸ παιδίον, τοῦ ἀπολέσαι
αὐτό.

14. ὁ δὲ ἐγερθεὶς παρέλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν
μητέρα αὐτοῦ νυκτὸς, καὶ ἀνεχώρησεν εἰς
αἴγυπτον.

15. καὶ ἦν ἐκεῖ ἕως τῆς τελευτῆς ἡρώδου· ἵνα
πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ κυρίου διὰ τοῦ
προφήτου λέγοντος· ἐξ αἰγύπτου ἐκάλεσα τὸν
υἱόν μου.

B. περὶ τῶν ἀναίρεθέντων νηπίων.

16. τότε ἡρώδης ἰδὼν ὅτι ἐνεπαίχθη ὑπὸ τῶν μά-
γων, ἐθυμώθη λίαν, καὶ ἀποστείλας ἀνείλε
πάντας τοὺς παῖδας τοὺς ἐν βηθλεὲμ, καὶ
ἐν πᾶσι τοῖς ὄρεισι αὐτῆς, ἀπὸ διετούς καὶ
κατωτέρω, κατὰ τὸν χρόνον, ὃν ἠκρίβωσθε
παρὰ τῶν μάγων.

17. τότε ἐπληρώθη τὸ ῥηθὲν ὑπὸ ἱερεμίου τοῦ
προφήτου λέγοντος·

18. φωνὴ ἐν ραμαῖ ἠκούσθη, θρήνος καὶ κλαυθ-
μὸς καὶ ὄδυρμὸς πολὺς, ραχήλ κλαίουσα
τὰ τέκνα αὐτῆς· καὶ οὐκ ἤθελε παρακλη-
θῆναι, ὅτι οὐκ εἰσί. [Τέλος.]

19. τελευτήσαντος δὲ τοῦ ἡρώδου, ἰδοὺ, ἀγγελος
κυρίου κατ' ὄναρ φαίνεται τῷ Ἰωσήφ ἐν
αἰγύπτῳ

Τέλος ἐν τι-
σι τῶν νη-
πίων.

λέγων·

λέγων· ἐγερθεὶς παράλαβε τὸ παιδίον καὶ 20.
τὴν μητέρα αὐτοῦ, καὶ πορεύου εἰς γῆν ἰσραὴλ·
τεθνήκασι γάρ οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν τοῦ
παιδίου.

ὁ δὲ ἐγερθεὶς παρέλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν 21.
μητέρα αὐτοῦ, καὶ ἦλθε εἰς γῆν ἰσραὴλ.

ἀκούσας δὲ ὅτι ἀρχέλαος βασιλεύει ἐπὶ τῆς 22.
ἰουδαίας ἀντὶ ἠρώδου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἐφο-
βήθη ἐκεῖ ἀπελθεῖν· χρηματισθεὶς δὲ κατ'
ὄναρ, ἀνεχώρησεν εἰς τὰ μέρη τῆς γαλι-
λαίας,

καὶ ἐλθὼν κατώκησεν εἰς πόλιν λεγομένην 23.
ναζαρέτ· ὅπως πληρωθῆ τὸ ρηθὲν δια τῶν

Τέλος πάν· προφητῶν, ὅτι ναζωραῖος κληθήσεται. [Τέ-
των.
λος.]

Γ. πρῶτος ἰωάννης ἐκήρυξε βασιλείαν
οὐρανῶν.

Ζ. γ. [Ἀρχή.] Ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις πα- III, 1. Ε.
ραγίνεται ἰωάννης ὁ βαπτιστής, κηρῦσσων ἐν
τῇ ἐρήμῳ τῆς ἰουδαίας
καὶ λέγων, μετανοεῖτε· ἤγγικε γάρ ἡ βασι- 2.
λεία τῶν οὐρανῶν.

Η. κ. οὗτος γάρ ἐστιν ὁ ρηθεὶς ὑπὸ ἡσαίου τοῦ προ- 3.
φήτου λέγοντος· Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρή-
μῳ, ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν κυρίου, εὐθείας ποι-
εῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ.

αὐτὸς

III, 1. Ε. σαββάτῳ πρὸ τῶν φάτων ἤτοι τῶν ἀγίων θεο-
φανίων τῆ καιρῶ ἐκείνῳ παραγίνεται ἰωάννης ὁ βα-
πτιστής.

4. αὐτὸς δὲ ὁ ἰωάννης εἶχε τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ Θ. Γ.
 ἀπὸ τριχῶν καμήλου, καὶ ζώνην δερματίνην
 περὶ τὴν ὀσφύν αὐτοῦ· ἡ δὲ τροφή αὐτοῦ ἦν
 ἀκρίδες καὶ μέλι ἀγρίον.
5. τότε ἐξεπορεύετο πρὸς αὐτὸν ἱεροσόλυμα
 καὶ πᾶσα ἡ ἰουδαία καὶ πᾶσα ἡ περιχώρος
 τοῦ ἰορδάνου.
6. καὶ ἐβαπτίζοντο ἐν τῷ ἰορδάνῃ ὑπὲρ αὐτοῦ,
 ἐξομολογούμενοι τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν. [Τέ- Τέλος ἐν τι-
 λος.] σι τοῦ σαβ-
βάτου.
7. ἰδὼν δὲ πολλοὺς τῶν Φαρισαίων καὶ σαδδου- Ι. Σ.
 καίων ἐρχομένους ἐπὶ τὸ βάπτισμα αὐτοῦ,
 εἶπεν αὐτοῖς· γεννήματα ἐχιδνῶν, τίς ὑπέδει-
 ξεν ὑμῖν φυγεῖν ἀπὸ τῆς μελλούσης ὀρ-
 γῆς;
8. ποιήσατε οὖν * καρπὸν ἀξίον τῆς μετανοίας.
9. καὶ μὴ δόξετε λέγειν ἐν ἑαυτοῖς, πατέρας
 ἔχομεν τὸν ἀβραάμ· λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι
 δύναται ὁ θεὸς ἐκ τῶν λίθων τούτων ἐγεῖραι
 τέκνα τῷ ἀβραάμ.
10. ἤδη δὲ καὶ ἡ αἰχίνη πρὸς τὴν ῥίζαν τῶν δέν-
 δρων κείται· πᾶν οὖν δένδρον μὴ ποιοῦν καρπὸν
 καλὸν, ἐκκόπτεται καὶ εἰς πῦρ βάλλεται.
11. ἐγὼ μὲν βαπτίζω ὑμᾶς ἐν ὕδατι εἰς μετάνοιαν· ΙΑ. Α.
 ὁ δὲ ὀπίσω μου ἐρχόμενος, ἰσχυρότε-
 ρός μου ἐστίν, ὃς οὐκ εἰμὶ ἰκανὸς ταῦ ὑποδή-
 ματα

III, 6. ἰορδάνη] + ποταμῶ. E. v. Euth. p. 124.

8. καρποὺς ἀξίους] καρπὸν ἀξίον. v. P.

Τέλος ἐν ἄλλοις τοῦ
 ματα βασιᾶσαι· αὐτὸς ὑμᾶς βαπτίσει ἐν
 πνεύματι ἁγίῳ. * [Τέλος.]

1B. ε. ὅν τὸ πτύον ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ διακα- 12,
 σαββάτου. θαρῖει τὴν ἄλωνα αὐτοῦ, καὶ συνάξει τὸν
 σῖτον αὐτοῦ εἰς τὴν ἀποθήκην, τὸ δὲ ἄχυρον
 κατακαύσει πυρὶ ἀσβέσω.

1Γ. ι. [Ἀρχή.] τότε παραγίνεται ὁ ἰησοῦς ἀπὸ τῆς 13. S.
 γαλιλαίας ἐπὶ τὸν ἰερδάνην πρὸς τὸν ἰωάν-
 νην, τοῦ βαπτισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ.

ὁ δὲ ἰωάννης διεκώλυεν αὐτὸν λέγων· ἐγὼ 14.
 χρεῖαν ἔχω ὑπὸ σοῦ βαπτισθῆναι, καὶ σὺ
 ἔρχῃ πρὸς με;

ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτόν· ἄφες 15.
 ἄρτι. οὕτω γὰρ πρέπον ἐστὶν ὑμῖν πληρῶσαι
 πᾶσαν δικαιοσύνην. τότε ἀφίησιν αὐτόν.

1Δ. α. καὶ βαπτισθεὶς ὁ ἰησοῦς ἀνέβη ἐνθὺς ἀπὸ 16.
 τοῦ ὕδατος· καὶ ἰδοὺ, ἀνεώχθησαν αὐτῷ οἱ
 οὐρανοὶ, καὶ εἶδε τὸ πνεῦμα τοῦ θεοῦ κατα-
 βαῖνον ὡσεὶ περιστερᾶν, καὶ ἐρχόμενον ἐπ'
 αὐτόν.

καὶ ἰδοὺ, φωνὴ ἐκ τῶν οὐρανῶν λέγουσα· οὗτός 17.
 ἐστὶν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα.

Τέλος τῆς [Τέλος.]
 λειτουργ-
 γίας.

Τότε

III, 13. S. Ἰαννουαρίῳ ε. εἰς τὴν λειτουργίαν τῶν ἁγίων
 θεοφανίων τῷ καιρῷ ἐκείνῳ παραγίνεται ὁ ἰησοῦς.

11. ἁγίῳ καὶ πυρὶ] καὶ πυρὶ — v. P.

12. σῖτον αὐτοῦ] αὐτοῦ — E.

- Z. IV, 1. Τότε [Ἀρχή.] ὁ ἰησοῦς ἀνήχθη εἰς τὴν ἔρη-IE. β.
μον ὑπὸ τοῦ πνεύματος, πειρασθῆναι ὑπὸ
τοῦ διαβόλου.
2. καὶ νηστεύσας ἡμέρας τεσσαράκοντα καὶ νύ-IS. ε.
κτας τεσσαράκοντα, ὕψερρον ἐπέινασε.
3. καὶ προσελθὼν αὐτῷ ὁ πειράζων εἶπε· εἰ
υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ, εἰπέ ἵνα οἱ λίθοι οὗτοι ἄρ-
τοι γένωνται.
4. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε· γέγραπται· οὐκ ἐπ'
ἄρτω μόνῳ ζήσεται ἄνθρωπος, ἀλλ' ἐπὶ
παντὶ ῥήματι ἐκπορευομένῳ διὰ στόματος
Θεοῦ.
5. τότε παραλαμβάνει αὐτὸν ὁ διάβολος εἰς τὴν
ἀγίαν πόλιν, καὶ ἵστησιν αὐτὸν ἐπὶ τὸ πτε-
ρύγιον τοῦ ἱεροῦ,
6. καὶ λέγει αὐτῷ· εἰ υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ, βάλε
σεαυτὸν κάτω· γέγραπται γάρ· ὅτι τοῖς
ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ, καὶ ἐπὶ
χειρῶν αἰροῦσί σε, μήποτε προσκόψῃς πρὸς
λίθον τὸν πόδα σου.
7. ἔφη αὐτῷ ὁ ἰησοῦς· πάλιν γέγραπται· οὐκ
ἐκπειράσεις κύριον τὸν Θεόν σου.
8. πάλιν παραλαμβάνει αὐτὸν ὁ διάβολος εἰς
ὄρος ὑψηλὸν λίαν, καὶ δείκνυσιν αὐτῷ πάσας
τὰς

IV, 1. Z. σαββάτῳ μετὰ τὰ φῶτα· τῷ καιρῷ ἐκεῖναι ἀν-
ήχθη ὁ ἰησοῦς εἰς τὴν ἔρημον.

IV, 2. καὶ νύκτας τεσσαράκοντα] — E.

4. ἐπὶ παντὶ] ἐν παντί. E.

7. ἰησοῦς· πάλιν.] ἰησοῦς πάλιν· E.

τὰς βασιλείας τοῦ κόσμου καὶ τὴν δόξαν αὐτῶν,

καὶ λέγει αὐτῷ ταῦτα πάντα σοι δώσω, 9.
εἰὰν πεσὼν προσκυνήσῃς μοι.

τότε λέγει αὐτῷ ὁ ἰησοῦς· ὕπαγε * ὀπίσω 10.
μου σατανᾶ· γέγραπται γάρ· κύριον τὸν θεόν
σου προσκυνήσεις, καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύ-
σεις.

12. ε. τότε ἀφίησιν αὐτὸν ὁ διάβολος· καὶ ἰδοὺ, 11.
Τίλος τοῦ ἀγγέλου προσῆλθον καὶ διηκόνουν αὐτῷ. [Τέ-
σαββάτου. λος.]

11. δ. [Ἀρχή.] ἀκούσας δὲ ὁ ἰησοῦς ὅτι ἰωάννης 12. Η.
παρεδόθη, ἀνεχώρησεν εἰς τὴν γαλιλαίαν.

10. ζ. καὶ καταλιπὼν τὴν ναζαρέτ, ἐλθὼν κατὰ-13.
κησεν εἰς καπερναοὺμ τὴν παραθαλασσίαν,
ἐν ὁρίοις ζαβουλῶν καὶ νεφθαλείμ·

ἵνα πληρωθῇ τὸ ρηθὲν διὰ ἡσαίου τοῦ προ-14.
φήτου λέγοντος·

γῆ ζαβουλῶν καὶ γῆ νεφθαλείμ, ὁδὸν θα-15.
λάσσης, πέραν τοῦ ἰορδάνου, γαλιλαία τῶν
ἐθνῶν.

δ

IV, 12. Η. κυριακῇ μετὰ τὰ φῶτα· τῷ καιρῷ ἐκεῖνῳ
ἀκούσας ὁ ἰησοῦς, ὅτι ἰωάννης παρεδόθη.

9. προσκυνήσῃς] προσκυνήσεις. B.

10. ὕπαγε] + ὀπίσω [μου].

12. ὁ ἰησοῦς] — E.

13. καπερναοὺμ] καφαρναούμ. E. v. P.

16. ὁ λαὸς ὁ καθήμενος ἐν σιότει ἔειδε φῶς μέ-
γα, καὶ τοῖς καθημένοις ἐν χώρᾳ καὶ σκιά
θανάτου, φῶς ἀνέτειλεν αὐτοῖς.

Δ. Περὶ τῆς διδασκαλίας τοῦ σωτῆρος. *

17. ἀπὸ τότε ἤρξατο ὁ ἰησοῦς κηρύσσειν καὶ λέ- κ. σ.
γειν· μετανοεῖτε· ἤγγικε γὰρ ἡ βασιλεία τῶν
οὐρανῶν. [Τέλος.]

Τέλος τῆς
κυριακῆς.

Θ. 18. [Ἀρχή.] περιπατῶν δὲ * παρὰ τὴν θάλασ-
σαν τῆς γαλιλαίας, εἶδε δύο ἀδελφοὺς, σί-
μωνα τὸν λεγόμενον πέτρον, καὶ ἀνδρέαν τὸν
ἀδελφὸν αὐτοῦ, βάλλοντας ἀμφίβληστρον εἰς
τὴν θάλασσαν· ἦσαν γὰρ ἀλιεῖς.

19. καὶ λέγει αὐτοῖς· δεῦτε ὀπίσω μου, καὶ ποιήσω κα. β.
ὑμᾶς ἀλιεῖς ἀνθρώπων.

20. οἱ δὲ εὐθέως ἀφέντες τὰ δίκτυα, ἠκολούθη-
σαν αὐτῷ.

21. καὶ προβάς ἐκεῖθεν, εἶδεν ἄλλους δύο ἀδελ- κβ. σ.
φοὺς, ἰάκωβον τὸν τοῦ ζεβεδαίου, καὶ ἰωάν-
νην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἐν τῷ πλοίῳ μετὰ
ζεβεδαίου τοῦ πατρὸς αὐτῶν, καταρτίζοντας
τὰ δίκτυα αὐτῶν, καὶ ἐκάλεσεν αὐτούς.

22. οἱ δὲ εὐθέως ἀφέντες τὸ πλοῖον καὶ τὸν πα-
τέρα αὐτῶν, ἠκολούθησαν αὐτῷ.

καὶ

IV, 18. Θ. κυριακῆ β. μετὰ τὴν τῶν ἀγίων πάντων τῶ
καιρῶ ἐκείνῃ περιπατῶν ὁ ἰησοῦς παρὰ τὴν θάλασ-
σαν.

18. ὁ ἰησοῦς παρὰ] ὁ ἰησοῦς —. v. P. Euth. p. 134.

ΚΓ. α. καὶ περιῆγεν ὅλην τὴν γαλιλαίαν ὁ ἰησοῦς, 23.
 διδάσκων ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν, καὶ
 κηρύσσων τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας, καὶ
 θεραπεύων πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλα-

Τέλος τῆς κίαν ἐν τῷ λαῷ. [Τέλος.]

κυριακῆς.

καὶ ἀπῆλθεν ἡ ἀκοὴ αὐτοῦ εἰς ὅλην τὴν συ- 24.
 ρίαν· καὶ προσήνεγκαν αὐτῷ πάντας τοὺς κα-
 κῶς ἔχοντας, ποικίλαις νόσοις καὶ βασάνοις
 συνεχομένους, καὶ δαιμονιζομένους, καὶ σελι-
 νιαζομένους, καὶ παραλυτικούς· καὶ ἐθερά-

Τέλος ἐν πνευσεν αὐτούς. [Τέλος.]

ἄλλῃ.

καὶ [Ἀρχή.] ἠκολούθησαν αὐτῷ ὄχλοι πολ- 25. I.
 λοὶ ἀπὸ τῆς γαλιλαίας καὶ δεκαπόλεως καὶ
 ἱεροσολύμων καὶ ἰουδαίας, καὶ πέραν τοῦ ἰορ-
 δάνου.

Ε. περὶ τῶν μακαριστῶν.

ΚΔ. ι. Ἰδὼν δὲ τοὺς ὄχλους, ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος· καὶ V, I.
 καθίσαντος αὐτοῦ, προσῆλθον αὐτῷ οἱ μα-
 θηταὶ αὐτοῦ.

ΚΕ. ε. καὶ ἀνοίξας τὸ στόμα αὐτοῦ, ἐδίδασκεν αὐτούς 2.
 λέγων·

ΚΣ. ε. μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι· οτι· αὐ- 3.
 τῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

μακά-

IV, 25. I. τῆ γ. τῆς α. ἑβδομάδος ἦται τῆ γ. τῆς πεν-
 τηκοστῆς, καὶ ἰαννουαρίου ε. τοῦ ἀγίου γρηγορίου
 νύσσης, καὶ εἰς ἄλλους ὁσίους· τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἠκο-
 λούθησαν τῷ ἰησοῦ ὄχλοι.

4. μακάριοι οἱ πενθοῦντες· ὅτι αὐτοὶ παρακλη-κζ. ι.
θήσονται.
5. μακάριοι οἱ πραῖεις· ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσου-
σι τὴν γῆν.
6. μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δι-κη. ε.
καισύνην· ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.
7. μακάριοι οἱ ἐλεήμονες· ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθή-κθ. ι.
σονται.
8. μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ· ὅτι αὐτοὶ
τὸν Θεὸν ὄψονται.
9. μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί· ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ
κληθήσονται.
10. μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης·
ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.
11. μακάριοί ἐστε, ὅταν ἐνειδίσωσιν ὑμᾶς καὶ διώ-λ. ε.
ξωσι, καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα κατ'
ὑμῶν, ψευδόμενοι, ἕνεκεν ἐμοῦ.
12. χαίrete καὶ ἀγαλλιᾶσθε· ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν
πολὺς ἐν τοῖς οὐρανόις. [Τέλος.] ὕτω γὰρ τέλος τοῦ
ἐδίωξαν τοὺς προφήτας τοὺς πρὸ ὑμῶν. σαββάτου.
ἐν ἄλλῳ Τέ-
13. ὑμεῖς ἐσε τὸ ἄλας τῆς γῆς· εἰάν δὲ τὸ ἄλας λλ. β.
μωρανθῇ, ἐν τίνι ἀλισθήσεται; εἰς οὐδέν λος τῶν ὀσί-
ισχύει λους· ἐν ἄλ-
τῆς γ.

V, 4. 5.] 5. ante 4. E. v. P. Contra Wesseningum, qui
nec Clementem, nec Eusebium accurate examina-
vit, alibi disputabo. Ceterum caput quintum et
sextum adeo sunt notabilia, ut vel ex his folis
de Codicum, versionum, Patrum, commentatorum
et scholiastarum auctoritate, item de fide, scientia
et acumine Criticorum ferre liceat sententiam.

ἰσχύει ἔτι, εἰ μὴ βληθῆναι ἔξω, καὶ κατα-
 τίλος τῆς γ. πατεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων. [Τέλος.]

ΑΒ. β. [Ἀρχή.] ὑμεῖς ἐσε τὸ Φῶς τοῦ κόσμου· οὐ 14. ΙΑ.
 ἐν ἄλλοις δὲ δύναται πόλις κρυβῆναι ἐπάνω ὄρους κει-
 οῦ κείτω τὰ
 ἀπὸ τοῦ οὐ- μένη.

τω γὰρ, εἰς οὐδὲ καίουσι λύχνον καὶ τιθέασιν αὐτὴν ὑπὸ 15.
 τοῦ ἀνθρώ- τὸν μόδιον, ἀλλ' ἐπὶ τὴν λυχνίαν, καὶ λάμ-
 πην. πει πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ.

οὕτω λαμψάτω τὸ Φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν 16.
 τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν τὰ καλὰ
 ἔργα, καὶ δοξάσωσι τὸν πατέρα ὑμῶν τὸν
 ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

ΑΓ. „ μὴ νομίσητε ὅτι ἦλθον καταλῦσαι τὸν νόμον 17.
 ἢ τοὺς προφῆτας· οὐκ ἦλθον καταλῦσαι,
 ἀλλὰ πληρῶσαι.

ΑΔ. ε. ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ἕως ἂν παρέλθῃ ὁ οὐ. 18.
 ρανὸς καὶ ἡ γῆ, ἴωτα ἐν ἡ μία κεραία οὐ μὴ
 παρέλθῃ ἀπὸ τοῦ νόμου, ἕως ἂν πάντα γέ-
 νηται.

ΑΕ. „ ὅς ἐάν οὖν λύσῃ μίαν τῶν ἐντολῶν τούτων 19.
 τῶν ἐλαχίστων, καὶ διδάξῃ οὕτω τοὺς ἀνθρώ-
 πους, ἐλάχιστος κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ
 τῶν οὐρανῶν· ὅς δ' ἂν ποιήσῃ καὶ διδάξῃ,
 οὗτος

V, 14. ΙΑ. εἰς ἱεράρχας, καὶ εἰς τὴν ἀγίαν γ. σύνοδον.
 καὶ ἐν ἄλλοις, κυριακῇ β. μετὰ τὴν ε. ἰουλίου, ἐν ἣ
 καὶ τὰ προάλλακτα τελεῖται, καὶ ὀκτωβρίου ια.
 τῶν ἀγίων ἀρσακίου καὶ νεκταρίου· εἶπεν ὁ κύριος
 τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· ὑμεῖς ἐσε τὸ Φῶς. Ἐν ἄλ-
 λοις ἀρχὴ ἐστὶν ἀπὸ τοῦ, ὑμεῖς ἐσε τὸ ἄλας.

19. διδάξῃ, οὗτος μέγας] διδάξῃ οὕτω, μέγας. Ε.

οὗτος μέγας κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν
οὐρανῶν. [Τέλος.]

Τέλος τῶν
ἑξαρχῶν.

- IB. 20. λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι [Ἀρχή.] εἰάν μὴ περισ-
σεύση ἢ δικαιοσύνη ὑμῶν πλεῖον τῶν γραμ-
ματέων καὶ Φαρισαίων, οὐ μὴ εἰσέλθητε εἰς
τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.
21. ἠκούσατε ὅτι ἐρρέθη τοῖς ἀρχαίοις· οὐ φονεύ-
σεις· ὅς δ' ἂν φονεύσῃ, ἔνοχος ἔσται τῇ
κρίσει.
22. ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν, ὅτι πᾶς ὁ ὀργιζόμενος τῷ
ἀδελφῷ αὐτοῦ ἐικῆ, ἔνοχος ἔσται τῇ κρίσει·
ὅς δ' ἂν εἴπῃ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ ῥακά, ἔνο-
χος ἔσται τῷ συνεδρίῳ· ὅς δ' ἂν εἴπῃ μωρὸς,
ἔνοχος ἔσται εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρός.
23. εἰάν ὄν προσφέρῃς τὸ δῶρόν σου ἐπὶ τὸ θυ-
σιαστήριον, καὶ κεῖ μνησθῇ ὅτι ὁ ἀδελφός σου
ἔχει τὶ κατὰ σοῦ,
24. ἄφες ἐκεῖ τὸ δῶρόν σου ἔμπροσθεν τοῦ θυ-
σιαστηρίου, καὶ ὑπάγε, πρῶτον διαλλάγηθι
τῷ ἀδελφῷ σου, καὶ τότε ἐλθὼν πρόσφερε
τὸ δῶρόν σου.
25. ἴσθι ἐννοῶν τῷ ἀντιδίκῳ σου ταχύ, ἕως ὅτου ἄς. ε.,
εἰ ἐν τῇ ὁδῷ μετ' αὐτοῦ· μήποτε σε παραδῶ
ὁ

V, 20. IB. μετὰ τὴν πεντηκοστὴν, τῇ δ. τῆς α. ἑβδομά-
δος· εἶπεν ὁ κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· εἰάν μὴ
περισεύση.

22. ἐικῆ] — E. v. Wettf. P. Ascetice, non critice, dis-
putatum est contra hoc vocabulum. Hieronymi
autem fides critica h. l. passa est naufragium.

ὁ ἀντίδικος τῷ κριτῇ, καὶ ὁ κριτὴς σε πα-
ραδῶ τῷ ὑπηρέτῃ, καὶ εἰς φυλακὴν βλη-
θήσῃ.

ὁμὴν λέγω σοί, ὃ μὴ ἐξέλθῃς ἐκεῖθεν ἕως 26.

Τέλος ἐν τισὶ ἀν' ἀποδοῦς τὸν ἔσχατον κοδράντην. [Τέλος.]
τῆς δ.

ΛΖ. ε. [Ἀρχή.] ἠκούσατε ὅτι ἐρρέθη * ὃ μοιχεύ- 27. Π.
σεις.

ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν, ὅτι πᾶς ὁ βλέπων γυναῖ- 28.
κα πρὸς τὸ ἐπιθυμῆσαι * αὐτήν, ἤδη ἐμοί-
χευσεν αὐτήν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ.

εἰ δὲ ὁ ὀφθαλμὸς σου ὁ δεξιὸς σκανδαλίζει 29.
σε, ἐξέλε αὐτὸν, καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ· συμφέ-
ρει γάρ σοι ἵνα ἀπόληται ἐν τῶν μελῶν σου,
καὶ μὴ ὅλον τὸ σῶμά σου βληθῇ εἰς γέεν-
ναν.

καὶ εἰ ἡ δεξιὰ σου χεῖρ σκανδαλίζει σε, ἔκ- 30.
κοψον αὐτήν, καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ· συμφέρει
γάρ

V, 27. Π. μετὰ τὴν πεντηκοστὴν, τῇ ε. τῆς α. ἑβδομά-
δος· εἶπεν ὁ κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· ἠκούσα-
τε, ὅτι ἐρρέθη [ἐρρέθη] ὃ μοιχεύσεις. Ἐν ἄλλοις
οὕτως ἀρχεται· εἶπεν ὁ κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθη-
ταῖς, ὅτι ἐρρέθη τοῖς ἀρχαίοις, ὡς ἂν. [v. 31.] τελει-
οῦται δὲ ἐν τῷ μίλιον ἐν ὑπαγε μετ' αὐτοῦ δύο.

27. ἐρρέθη τοῖς ἀρχαίοις] τοῖς ἀρχαίοις —.

28. βλέπων] ἐμβλέπων τ ἐμβλέψας τ ἐπιβλέψας. E. v. P.
Euth. p. 134. Occurrit etiam προσβλέπων. Cum
βλέπων hoc sensu non esset graecum, Patres graeci
varii varie hoc vocabulum vexarunt, quod Codd.
auctoritate finiter confutit.

ibid. ἐπιθυμῆσαι αὐτῆς] ἐπιθυμῆσαι αὐτήν. Illud ex
graecismo.

γάρ σοι ἵνα ἀπόληται ἐν τῶν μελῶν σου,
καὶ μὴ ὅλον τὸ σῶμά σου βληθῆ ἰς γέεν-
ναν. [Τέλος.]

Τέλος τῆς δ.

II. 31. [Ἀρχή.] ἐρρέθη δέ, ὅτι ὅς ἂν ἀπολύσῃ τὴν γυ-
ναῖκα αὐτοῦ, δότω αὐτῇ ἀποστάσιον.

32. ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν, ὅτι ὅς ἂν ἀπολύσῃ τὴν
γυναῖκα αὐτοῦ, παρεκτὸς λόγου πορνείας,
ποιεῖ αὐτὴν μοιχᾶσθαι· καὶ ὅς ἂν ἀπολε-
λυμένην γαμήσῃ, μοιχᾶται. [Τέλος.]

Τέλος τῆς ε.

II. 33. πάλιν [Ἀρχή.] ἠκούσατε ὅτι ἐρρέθη τοῖς ἀρ-
χαίοις· οὐκ ἐπισηκῆσαι, ἀποδώσεις δὲ τῶ κυ-
ρίῳ τοὺς ὄρκους σου. [Τέλος.]

Τέλος ἐν τισὶ

34. ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν, μὴ ὀμόσαι ὅπως· μήτε ἐν
τῷ οὐρανῷ, ὅτι θεός ἐστι τοῦ θεοῦ.

τῆς δ.

35. μήτε ἐν τῇ γῆ, ὅτι ὑποπόδιόν ἐστι τῶν πο-
δῶν αὐτοῦ· μήτε εἰς ἱεροσόλυμα, ὅτι πόλις
ἐστὶ τοῦ μεγάλου βασιλέως.

36. μήτε ἐν τῇ κεφαλῇ σου ὀμόσης, ὅτι οὐ δύ-
νασαι μίαν τρίχα, λευκὴν ἢ μέλαιναν, ποι-
ῆσαι.

37. ἔσω δὲ ὁ λόγος ὑμῶν, ναὶ ναὶ, οὐ οὐ· τὸ δὲ
περισσὸν τούτων, ἐκ τοῦ πονηροῦ ἐστίν.

38. ἠκούσατε ὅτι ἐρρέθη ὀφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλ-
μοῦ, καὶ ὀδόντα ἀντὶ ὀδόντος.

ἐγὼ

V, 33. II. τῇ παρασκευῇ τῆς α. ἰβδομάδος· εἶπεν ὁ κύ-
ριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· ἠκούσατε, ὅτι ἐρρέθη
[ἐρρέθη] τοῖς ἀρχαίοις· οὐκ ἐπισηκῆσαι.

32. ὅς ἂν ἀπολύσῃ πᾶς ὁ ἀπολύων. D. v. Chrysol. VII.
226. e. 227. c.

ΛΗ. ε. ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν, μὴ ἀντισηῆναι τῷ πονηρῷ 39.
ἀλλ' ὅστις σε ῥαπίσει ἐπὶ τὴν δεξιάν σου σια-
γόνα, σρέψον αὐτῷ καὶ τὴν ἄλλην.

καὶ τῷ θέλοντί σοι κριθῆναι, καὶ τὸν χιτῶ- 40.
νά σου λαβεῖν, ἄφες αὐτῶ καὶ τὸ ἱμάτιον.

ΛΘ. ι. καὶ ὅστις σε ἀγγαρεύσει μίλιον ἓν, ὑπάγε μετ' 41.

Τέλος τῆς αὐτοῦ δύο. [Τέλος.]

παρασκευῆς
καὶ ἐν τισί
τῆς ε.

[Ἀρχή.] τῷ αἰτοῦντί σε δίδου καὶ τὸν θε- 42. ΙΕ.
λοντα ἀπὸ σοῦ δανείσασθαι, μὴ ἀποσραφῆς.

ἠκούσατε ὅτι ἐρρέθη ἀγαπήσεις τὸν πλησίον 43.
σου, καὶ μισήσεις τὸν ἐχθρόν σου.

Μ. ε. ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν, ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθρούς 44.
ὑμῶν, εὐλογεῖτε τοὺς καταραμένους ὑμᾶς,
καλῶς ποιεῖτε * τοῖς μισοῦσιν ὑμᾶς, καὶ
προσεύχεσθε ὑπὲρ τῶν ἐπηρεαζόντων καὶ
διωκόντων ὑμᾶς.

ὅπως γένησθε υἱοὶ τοῦ πατρὸς ὑμῶν τοῦ ἐν 45.
οὐρανοῖς, ὅτι τὸν ἥλιον αὐτοῦ ἀνατέλλει ἐπὶ
πονηροὺς καὶ ἀγαθοὺς, καὶ βρέχει ἐπὶ δι-
καίους καὶ ἀδίκους.

ΜΑ. ε. εἰάν γὰρ ἀγαπήσητε τοὺς ἀγαπῶντας ὑμᾶς, 46.
τίνα μισθὸν ἔχετε; οὐχὶ καὶ οἱ τελῶναί το
αὐτὸ ποιοῦσι;

καὶ

V, 42. ΙΕ. σαββάτω α. μετὰ τὴν πεντηκοστήν' εἶπεν ὁ κύ-
ριος' τῷ αἰτοῦντί σε δίδου.

44. τοὺς μισοῦντας] τοῖς μισοῦσιν.

47. καὶ ἐὰν ἀσπάζησθε τοὺς * φίλους ὑμῶν μόνον, τί περισσὸν ποιεῖτε; οὐχὶ καὶ οἱ τελῶναί οὕτω ποιοῦσιν;

48. ἔσεσθε οὖν ὑμεῖς τέλειοι, ὥσπερ ὁ πατήρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς τέλειός ἐστι. [Τέ-Τέλος του σαββάτου.]

VI, 1. IS. [Ἀρχή.] Προσέχετε τὴν ἐλεημοσύνην ὑμῶν MB. 1.

μὴ ποιεῖν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, πρὸς τὸ θεαθῆναι αὐτοῖς· εἰ δὲ μήγε, μισθὸν οὐκ ἔχετε παρὰ τῷ πατρὶ ὑμῶν τῷ ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

2. ὅταν οὖν ποιῆς ἐλεημοσύνην, μὴ σαλπίσῃς ἔμπροσθέν σου, ὥσπερ οἱ ὑποκριταὶ ποιοῦσιν ἐν ταῖς συναγωγαῖς καὶ ἐν ταῖς ῥύμαις, ὅπως δοξασθῶσιν ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων· ἀμήν λέγω ὑμῖν, ἀπέχουσι τὸν μισθὸν αὐτῶν.

3. σοῦ δὲ ποιῶντος ἐλεημοσύνην, μὴ γνώτω ἡ ἀριστερά σου, τί ποιεῖ ἡ δεξιὰ σου.

4. ὅπως ἢ σου ἡ ἐλεημοσύνη ἐν τῷ κρυπτῷ καὶ ὁ πατήρ σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ, αὐτὸς ἀποδώσει σοι ἐν τῷ φανερῷ.

καὶ

VI, 1. IS. σαββάτω τῆς τυροφάγου [καὶ ἐν τισὶ τῇ γ. τῆς α. ἰβδ. τῶν νηστειῶν.] εἶπεν ὁ κύριος· προσέχετε τὴν ἐλεημοσύνην.

47. τοὺς ἀδελφοῖς] τοὺς φίλους.

τελώναι] ἔθνικοί. E.

οὕτω] τὸ αὐτό. E. v. Chrysoft. VII, 607. 'e.

VI, 1. ἐλεημοσύνην] δικαιοσύνην. E. v. Beng. Wettf. P.

4. αὐτὸς] — E. v. Wettf.

καὶ ὅταν προσεύχη, οὐκ ἔσῃ ὡς περ οἱ ὑπο-5.
κριταί· ἔτι φιλοῦσιν ἐν ταῖς συναγωγαῖς καὶ
ἐν ταῖς γωνίαις τῶν πλατειῶν ἑσῶτες προσ-
εύχασθαι, ὅπως ἂν φανῶσι τοῖς ἀνθρώποις·
ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἀπέχουσι τὸν μισθὸν
αὐτῶν.

σύ δὲ ὅταν προσεύχη, εἰσελθε εἰς τὸ τα-6.
μιεῖόν σου, καὶ κλείσας τὴν θύραν σου, πρόσ-
ευξαι τῷ πατρὶ σου τῷ ἐν τῷ κρυπτῷ· καὶ
ὁ πατήρ σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ, ἀπο-
δώσει σοι ἐν τῷ φανερῷ.

ΜΓ. ε. προσευχόμενοι δὲ μὴ βαττολογήσητε, ὡς περ 7.
οἱ ἔθνη· δοκοῦσι γάρ ὅτι ἐν τῇ πολυλογίᾳ
αὐτῶν εἰσακουσθήσονται.

μὴ οὖν ὁμοιωθῆτε αὐτοῖς· οἶδε γὰρ ὁ πατήρ 8.
ὑμῶν ὃν χρεῖαν ἔχετε, πρὸ τοῦ ὑμᾶς αἰτη-
σαι αὐτόν.

οὕτως οὖν προσεύχασθε ὑμεῖς· πάτερ ἡμῶν 9.
ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγκασθήτω τὸ ὄνομά
σου·

ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλη-10.
μά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς·
τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σή-11.
μερον·

καὶ ἀφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ 12.
ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν·

καὶ

5. ὅπως ἂν] ἂν — D. v. P. Chryfoli. VII, 247. a. d.

6. ἐν τῷ φανερῷ] — E.

13. καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ
ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ· ὅτι σου ἐστὶν ἡ
βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα εἰς τοὺς
αἰῶνας· ἀμήν. [Τέλος.]

Τέλος τοῦ
σαββάτου.

17. 14. [Ἀρχή.] εἰάν γὰρ ἀφῆτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ
παραπτώματα αὐτῶν, ἀφήσει καὶ ὑμῖν ὁ
πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος·

ΜΔ. ε.

15. εἰάν δὲ μὴ ἀφῆτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παρα-
πτώματα αὐτῶν, οὐδὲ ὁ πατὴρ ὑμῶν ἀφή-
σει τὰ παραπτώματα ὑμῶν.

16. ὅταν δὲ νηστεύητε, μὴ γίνεσθε ὡς περ οἱ ὑπο-
κριταί, σκυθρωποὶ ἀφανίζουσι γὰρ τὰ πρό-
σωπα

VI, 14. 12. κυριακῇ τῆς τυροφάγου καὶ τῆ δ. τῆς α.
τῶν πανυχιδῶν· εἶπεν ὁ κύριος· εἰάν ἀφῆτε τοῖς ἀν-
θρώποις.

13. ὅτι σου — ἀμήν.] — E. v. Beng. Wetst. P. Orige-
nis quidem ad h. l. cavillationes interciderunt. In-
cipiunt enim Matth. XIII, 36. desinunt XXII, 33.
Intelligitur tamen, eum auctorem esse harum cor-
ruptionum omnium, ex eius περὶ εὐχῶν libello, quo
quidem libello equidem nihil usquam unquam in-
veni absurdus. Qualis criticus sit Hieronymus in-
telligere quodammodo licet vel ex Matth. V, 22.
Qui haec tollunt, si necessario ambabus manibus
amplecti debent 1 Io. V, 7. Utriusque enim loci
eadem est crisis. Atque posterior quidem locus fe-
re totius ecclesiae latinae fide et auctoritate nititur.
Quid, quod Hieronymus in praefatione infideles
(h. e. ut ego interpretor, fide dignissimos,) trans-
latores vehementissime accusat, patris verbiq. ac
spiritus testimonium omittentes. Complutenses,
mercenarii, non critici, hunc locum nullis rationi-
bus criticis, sed ritibus liturgicis moti audacter exclu-
serunt. Discitur id ex ipsorum ad h. l. animadversione.

ωπα αὐτῶν, ὅπως φανῶσι τοῖς ἀνθρώποις
νηφεύοντες· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἀπέχουσι
τὸν μισθὸν αὐτῶν.

σύ δὲ νηφεύων ἀλειψαί σου τὴν κεφαλὴν, καὶ 17.
τὸ πρόσωπόν σου νίψαι·

ὅπως μὴ φανῆς τοῖς ἀνθρώποις νηφεύων, ἀλλ' 18.
ἀλλὰ τῷ πατρὶ σου τῷ ἐν τῷ κρυπτῷ· καὶ ὁ
πατήρ σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ, ἀποδώ-
σει σοι.*

MS. ε. μὴ θησαυρίζετε ὑμῖν θησαυροὺς ἐπὶ τῆς γῆς, 19.
ὅπου σὴς καὶ βροῦσις ἀφανίζει, καὶ ὅπου κλέ-
πται διορύσσουσι καὶ κλέπτουσι·

θησαυρίζετε δὲ ὑμῖν θησαυροὺς ἐν οὐρανῷ, 20.
ὅπου οὔτε σὴς, οὔτε βροῦσις ἀφανίζει, καὶ
ὅπου κλέπται οὐ διορύσσουσιν, οὐδὲ κλέπτου-
σιν.

Τέλος τῆς κυριακῆς. ὅπου γὰρ ἐστὶν ὁ θησαυρὸς ὑμῶν, ἐκεῖ ἔσται 21.
καὶ ἡ καρδία ὑμῶν. [Τέλος.]

MZ. ε. [Ἀρχή.] ὁ λύχνος τοῦ σώματός ἐστιν ὁ ὀφ- 22. ἸΗ.
θαλμός· εἰς οὖν ὁ ὀφθαλμός σου ἀπλοῦς ἦ,
ὅλον τὸ σῶμά σου φωτεινὸν ἔσται·
εἰς δὲ ὁ ὀφθαλμός σου πονηρὸς ἦ, ὅλον τὸ 23.
σῶμά σου σκοτεινὸν ἔσται. εἰ οὖν τὸ φῶς τὸ
ἐν σοὶ σκότος ἐστὶ, τὸ σκότος πόσον;

οὐδεὶς

VI, 22. ἸΗ. κυριακῆ γ. εἶπεν ὁ κύριος· ὁ λύχνος τοῦ σώ-
ματος.

18. κρυπτῷ] κρυφαίᾳ. Ε.

σοι ἐν τῷ φανερῷ] ἐν τῷ φανερῷ —

24. οὐδεὶς δύναται δυσὶ κυρίοις δουλεύειν· ἢ γὰρ ΜΗ. ε.
τὸν ἓνα μισήσει, καὶ τὸν ἕτερον ἀγαπήσει· ἢ
ἐνὸς ἀνδέξεται, καὶ τοῦ ἑτέρου καταφρονήσει.
οὐ δύνασθε θεῷ δουλεύειν καὶ * μαμωνᾷ.

25. διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν, μὴ μεριμνᾶτε τῇ ψυ- ΜΘ. ε.
χῇ ὑμῶν, τί φάγητε καὶ τί πίνητε· μηδὲ τῷ
σώματι ὑμῶν, τί ἐνδύσησθε. οὐχὶ ἡ ψυχὴ
πλεῖόν ἐστι τῆς τροφῆς, καὶ τὸ σῶμα τοῦ
ἐνδύματος;

26. ἐμβλέψατε εἰς τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, ὅτι
οὐ σπεύρουσιν, οὐδὲ θερίζουσιν, οὐδὲ συνάγου-
σιν εἰς ἀποθήκας, καὶ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐρά-
νιος τρέφει αὐτά· οὐχ ὑμεῖς μᾶλλον διαφέ-
ρετε αὐτῶν;

27. τίς δὲ ἐξ ὑμῶν μεριμνῶν δύναται προσθεῖναι
ἐπὶ τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ πῆχυν ἓνα;

28. καὶ περὶ ἐνδύματος τί μεριμνᾶτε; καταμά-
θετε τὰ κτήνα τοῦ ἀγροῦ, πῶς αὐξάνει· οὐ
κοπιᾷ, οὐδὲ νήθει·

29. λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι οὐδὲ σολομῶν ἐν πάσῃ τῇ
δόξῃ αὐτοῦ περιεβάλετο ὡς ἐν τούτων.

30. εἰ δὲ τὸν χόρτον τοῦ ἀγροῦ, σήμερον ὄντα,
καὶ αὐριον εἰς κλίβανον βαλλόμενον, ὁ θεὸς
οὕτως ἀμφιένυσιν, οὐ πολλῶ μᾶλλον ὑμᾶς,
ὀλιγόπιστοι;

[Αε-

[Ἀρχή.] μὴ οὖν μεριμνήσητε, λέγοντες· τί ζῶμεν, τί φάγωμεν, ἢ τί πίωμεν, ἢ τί περιβαλώμεθα;

πάντα γὰρ ταῦτα τὰ ἔθνη ἐπιζητεῖ· οἶδε 32. γὰρ ὁ πατήρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος, ὅτι χερίζετε τούτων ἀπάντων.

ζητεῖτε δὲ πρῶτον τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, 33. καὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, καὶ ταῦτα πάν-

τίλας τῆς ^{κυριακῆς.} τα προσεθήσεται ὑμῖν. [Τέλος.]

μὴ οὖν μεριμνήσητε εἰς τὸν αὐριον· ἢ γὰρ 34. αὐριον μεριμνήσει τὰ ἑαυτῆς. ἀρκετὸν τῇ ἡμέρᾳ ἡ κακία αὐτῆς. [ὑπέρβα.]

^{ὑπέρβα} εἰς
τὴν β.

N. β. [Ἀρχή.] Μὴ κρῖνετε, ἵνα μὴ κριθῆτε. VII, 1. K.

ἐν ᾧ γὰρ κρίματι κρῖνετε, κριθήσεσθε καὶ 2. ἐν ᾧ μέτρῳ μετρεῖτε, * μετρηθήσεται ὑμῖν.

NA. ε. τί δὲ βλέπεις τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου, τὴν δὲ ἐν τῷ σῷ ὀφθαλμῷ δοκὸν οὐ κατανοεῖς;

ἢ πῶς ἐρεῖς τῷ ἀδελφῷ σου· ἄφες ἐκβάλω 4. τὸ κάρφος ἀπὸ τοῦ ὀφθαλμοῦ σου· καὶ ἰδοὺ ἡ δοκὸς ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου;

ὑποκριτὰ, ἔκβαλε πρῶτον τὴν δοκὸν ἐκ τοῦ 5. ὀφθαλμοῦ σου, καὶ τότε διαβλέψεις ἐκβαλεῖν

VI, 51. IO. τῇ β. τῆς β. ἐβδ. εἶπεν ὁ κύριος· μὴ μεριμνήσητε.

VII, 1. K. σαββάτω β. ἀπὸ τῶν ἀγίων πάντων· εἶπεν ὁ κύριος· μὴ κρῖνετε.

VII, 2. ἀντιμετρηθήσεται] μετρηθήσεται.

λεῖν τὸ κάρφος ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ τοῦ ἀδελφοῦ σου.

6. μὴ δώτε τὸ ἅγιον τοῖς κυσὶ, μηδὲ βάλητε NB. 1.

τοὺς μαργαρίτας ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν χοίρων, μήποτε καταπατήσωσιν αὐτοὺς ἐν τοῖς ποσὶν αὐτῶν, καὶ τραφέντες ἐθήξωσιν ὑμᾶς.

Ἀπὸ τοῦ, αἰτεῖτε, ἕως τοῦ, κρούοντι ἀνοιγήσεται. ΝΓ. ε.

Κ. 7. [Ἀρχή.] αἰτεῖτε, καὶ δοθήσεται ὑμῖν· ζητεῖτε, καὶ εὐρήσετε· κρούετε, καὶ ἀνοιγήσεται ὑμῖν.

τα, πρόσκειται ἐν τισι μετὰ τὸ να. κεφ. τοῦ κατὰ Μάρκον.

8. πῶς γὰρ ὁ αἰτῶν λαμβάνει, καὶ ὁ ζητῶν εὐρίσκει, καὶ τῷ κρούοντι ἀνοιγήσεται. [Τέλος.]

Τέλος τοῦ σαββάτου.

Κ. 9. [Ἀρξου.] ἢ [Ἀρχή.] τίς ἐστὶν ἐξ ὑμῶν ἄνθρωπος, ὃν εἰάν αἰτήσῃ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἄρτον, μὴ λίθον ἐπιδώσει αὐτῷ;

Ἀρξου τῆς β.

10. καὶ εἰάν ἰχθὺν αἰτήσῃ, μὴ ὄφιν ἐπιδώσει αὐτῷ;

11. εἰ οὖν ὑμεῖς, πονηροὶ ὄντες, οἴδατε δόματα ἀγαθὰ διδόναι τοῖς τέκνοις ὑμῶν, πόσῳ μᾶλλον ὁ πατήρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, δώσει ἀγαθὰ τοῖς αἰτοῦσιν αὐτόν; [Τέλος.]

Τέλος τῆς β. καὶ ἐν τισι τῆς παρασκευῆς, καὶ σепτεμβρίου κί.

[Ἀρ.

VII, 7. Κ. σепτεμβρίου. κε. εἶπεν ὁ κύριος· αἰτεῖτε.

VII, 9. Κ. τῆ παρασκευῆ τῆς α. ἰβδ. ἐν τισιν οὕτως εὐρίσκειται· εἶπεν ὁ κύριος· τίς ἐξ ὑμῶν ἄνθρωπος, ὃν εἰάν αἰτήσῃ. Τέλος· πόσῳ μᾶλλον ὁ πατήρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς δώσει ἀγαθὰ ταῖς αἰτοῦσιν αὐτές. Ἐν ἄλλοις τέλος· καλοὺς ποιεῖ.

ΝΔ. ε. [Ἀρχή.] πάντα οὖν ὅσα ἂν θέλητε ἵνα ποι- 12. ΚΑ.
ῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, οὕτω καὶ ὑμεῖς ποι-
εῖτε αὐτοῖς * οὕτω γάρ ἐστιν ὁ νόμος καὶ οἱ
προφῆται.

ΝΕ. ε. εἰσέλθετε διὰ τῆς στενῆς πύλης· ὅτι πλατεῖα 13.
ἡ πύλη, καὶ εὐρύχωρος ἡ ὁδὸς ἡ ἀπάγουσα
εἰς τὴν ἀπώλειαν, καὶ πολλοὶ εἰσιν οἱ εἰσερ-
χόμενοι δι' αὐτῆς,

* τί στενὴ ἡ πύλη, καὶ τεθλιμμένη ἡ ὁδὸς ἡ 14.
ἀπάγουσα εἰς τὴν ζωὴν, καὶ ὀλίγοι εἰσιν οἱ
Τέλος μαρ-
τύρων. εὐρίσκοντες αὐτήν; [Τέλος.]

ΝΣ. ε. [Ἀρχή.] προσέχετε δὲ ἀπὸ τῶν ψευδοπρο- 15. ΚΒ.
φητῶν, οἵτινες ἔρχονται πρὸς ὑμᾶς ἐν ἐνδύ-
μασι προβαίων, ἔσωθεν δὲ εἰσι λύκοι ἄρπα-
γες.

ΝΖ. ε. ἀπὸ τῶν καρπῶν αὐτῶν ἐπιγνώσεσθε αὐτούς. 16.
μήτι συλλέγουσιν ἀπὸ ἀκανθῶν σαφυλὴν, ἢ
ἀπὸ τριβόλων σῦκα;

ΝΗ. ε. οὕτω πᾶν δένδρον ἀγαθὸν καρποῦς καλοῦς 17.
ποιεῖ· τὸ δὲ σαπρὸν δένδρον, καρποῦς πονηροῦς
ποιεῖ.

οὐ

VII, 12. ΚΑ. εἰς μαρτύρας. ἐν ἄλλῃ ὀκτωβρίου 17. τῶν
ἀγίων μαρτύρων κάρπου καὶ παπύλου· εἶπεν ὁ κύ-
ριος· πάντα, ὅσα ἂν θέλητε.

VII, 15. ΚΒ. τῆ γ. τῆς β. ἰβδ. εἶπεν ὁ κύριος· προσέχε-
τε ἀπὸ τῶν ψευδοπροφητῶν.

12. αὐτος γάρ] οὕτω γάρ. v. P. Euth. 136.

14. ὅτι στενὴ] τί στενὴ. v. P. Euth. 135.

18. οὐ δύναται δένδρον ἀγαθὸν καρποὺς πονηροὺς
ποιεῖν, οὐδὲ δένδρον σαπρὸν καρποὺς καλοὺς
ποιεῖν. [Τέλος.]

Τέλος ἐν τι-
σι τῆς πα-
ρασκευῆς.

ΚΒ. 19. [Ἀρχή.] πᾶν δένδρον μὴ ποιοῦν καρπὸν καλὸν
ἐκκόπτεται, καὶ εἰς πῦρ βάλλεται.

20. ἄραγε ἀπὸ τῶν καρπῶν αὐτῶν ἐπιγνώσεσθε
αὐτούς. [Τέλος.]

Τέλος τῆς γ.

ΚΓ. 21. [Ἀρχή.] οὐ πᾶς ὁ λέγων μοι, κύριε κύριε, ΝΘ. γ.
εἰσελεύσεται εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν
ἀλλ' ὁ ποιοῦν τὸ θέλημα τοῦ πατρὸς μου
τοῦ ἐν οὐρανοῖς. [Τέλος.]

Τέλος τῆς γ.
καὶ τῶν μαρ-
τύρων. (ἀγι-
αν.)

22. πολλοὶ ἐροῦσί μοι ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ· κύριε ε.
κύριε, οὐ τῷ σῶ ὀνόματι προσεφητεύσαμεν, καὶ
τῷ σῶ ὀνόματι δαιμόνια ἐξεβάλομεν, καὶ τῷ
σῶ ὀνόματι δυνάμεις πολλὰς ἐποιήσαμεν;

23. καὶ τότε ὁμολογήσω αὐτοῖς, ὅτι οὐδέποτε
ἔγνων ὑμᾶς· ἀποχωρεῖτε ἀπ' ἐμοῦ οἱ ἐργα-
ζόμενοι τὴν ἀνομίαν. [Τέλος.]

Τέλος τῆς δ.
καὶ ἐν τισὶ
τῆς β.

ΚΔ. 24. [Ἀρχή.] πᾶς ὃν ᾧ τις ἀκούει μου τοὺς λό-
γους

VII, 19. ΚΒ. τῆ β. τῆς β. ἐβδ. ἐν τισιν ὅπως· εἶπεν ὁ
κύριος· πᾶν δένδρον μὴ ποιοῦν. Τέλος· οἱ ἐργαζό-
μενοι τὴν ἀνομίαν.

VII, 21. ΚΓ. τῆ δ. τῆς β. ἐβδ. εἶπεν ὁ κύριος· οὐ πᾶς ὁ.

VII, 24. ΚΔ. σαββάτω γ. εἶπεν ὁ κύριος· πᾶς ὅστις ἀκούει
μου τοὺς λόγους.

18. καλοῦς] ἀγαθοῦς. E. Cyrill. IV, 581. 906.

21 — 23. De interpolationibus Iustini et Clem. Rom. v.
Olear. ad Matth. p. 258. seqq.

γους τούτους, καὶ ποιῆ αὐτούς, ὁμοίωσά αὐ-
τὸν ἀνδρὶ Φρονίμῳ, ὅστις ᾠκοδόμησε τὴν οἰκίαν
αὐτοῦ ἐπὶ τὴν πέτραν·

καὶ κατέβη ἡ βροχὴ, καὶ ἦλθον οἱ ποτα- 25.
μοὶ, καὶ ἔπνευσαν οἱ ἄνεμοι, καὶ προσέπεσον
τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ, καὶ οὐκ ἔπεσε· τεθεμελιώτο
γὰρ ἐπὶ τὴν πέτραν.

καὶ πᾶς ὁ ἀκούων μου τοὺς λόγους τούτους, 26,
καὶ μὴ ποιῶν αὐτούς, ὁμοιωθήσεται ἀνδρὶ μω-
ρῷ, ὅστις ᾠκοδόμησε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ ἐπὶ τὴν
ἄμμον·

καὶ κατέβη ἡ βροχὴ, καὶ ἦλθον οἱ ποταμοὶ, 27.
καὶ ἔπνευσαν οἱ ἄνεμοι, καὶ προσέκοψαν τῇ
οἰκίᾳ ἐκείνῃ· καὶ ἔπεσε, καὶ ἦν ἡ πτώσις αὐ-
τῆς μεγάλη.

ΞΒ. β. καὶ ἐγένετο ὅτε συνετέλεσεν ὁ ἰησοῦς τοὺς λό- 28.
γους τούτους, ἐξεπλήσσαντο οἱ ὄχλοι ἐπὶ τῇ
διδασκίᾳ αὐτοῦ·

ἦν γὰρ διδάσκων αὐτούς ὡς ἐξουσίαν ἔχων, 29.
καὶ οὐχ ὡς οἱ γραμματεῖς.

δ. περὶ τοῦ λεπροῦ.

ΞΓ. β. Καταβαίντι δὲ αὐτῷ ἀπὸ τοῦ ὄρους, ἠκολού- VIII, 1.
θησαν αὐτῷ ὄχλοι πολλοί·

καὶ

24. ὁμοίωσά αὐτὸν] ὁμοιωθήσεται. E. v. P. Euth. I. 288.
Chrysoft. VII, 301. XI, 3. Cyrill. II, 77. d. 559. c.

27. προσέκοψαν] προσέρριξαν τ προσέκρουσαν τ προσέπε-
σον. E. v. Euth. 135.

29. γραμματεῖς] + αὐτῶν καὶ οἱ Φαρισαῖοι. E.

2. καὶ ἰδοὺ λεπρὸς ἐλθὼν προσκύνει αὐτῷ λέγων· κύριε, εἰάν θέλῃς, δύνασαι με καθαρίσαι.

3. καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα, ἤψατο αὐτοῦ ὁ ἰησοῦς, λέγων· θέλω, καθαρίσθητι. καὶ εὐθέως ἐκαθαρίσθη αὐτοῦ ἡ λέπρα.

4. καὶ λέγει αὐτῷ ὁ ἰησοῦς· ὅρα μηδενὶ εἴπῃς· ἀλλὰ ὑπάγε, στυγερὸν δεῖξον τῷ ἱερεῖ, καὶ προσένεγκε τὸ δῶρον ὃ προσέταξε μοῦσῃς, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς. [Τέλος.]

Τέλος τοῦ
σαββάτου.

2. περὶ τοῦ ἑκατοντάρχου.

ΚΕ. 5. [Ἀρχή.] εἰσελθόντι δὲ * αὐτῷ εἰς καπερνα- κδ. γ.
οῦμ, προσῆλθεν αὐτῷ ἑκατόνταρχος παρα-
καλῶν αὐτόν,

6. καὶ λέγων· κύριε, ὁ παῖς μου βέβληται ἐν
τῇ οἰκίᾳ παραλυτικὸς, δεινῶς βασανιζόμε-
νος.

7. καὶ λέγει αὐτῷ ὁ ἰησοῦς· ἐγὼ ἐλθὼν θερά-
πεύσω αὐτόν.

8. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἑκατόνταρχος εἶπεν· κύριε,
οὐκ εἰμὶ ἰκανὸς ἵνα μου ὑπὸ τὴν σένην εἰσέλ-
θῃς,

VIII, 5. ΚΕ. κυριακῆ δ. τ. κ. ε. εἰσελθόντι τῷ ἰησοῦ εἰς
καπερναοῦμ.

VIII, 2. ἐλθὼν] προσελθὼν. D. Cyrill. V, a. 304. d. 79.

4. μοῦσῃς] Nullum Codicem reperi, in quo constanter
eodem modo scriptum esset hoc noī ten. Praeſtan-
tiores fere scribunt μοῦσῃς, quod plerumque secutus
sum. v. Wetfl.

5. τῷ ἰησοῦ] αὐτῷ.

θης· ἀλλὰ μόνον εἶπὲ * λόγῳ, καὶ ἰαθήσε-
ται ὁ παῖς μου.

καὶ γὰρ ἐγὼ ἄνθρωπός ἐμι ὑπὸ ἐξουσίαν, 9.
ἔχων ὑπ' ἐμαυτὸν σατιώτας· καὶ λέγω τού-
τῳ, παρεύθητι, καὶ παρεύεται· καὶ ἄλλῳ,
ἔρχου, καὶ ἔρχεται· καὶ τῷ δούλῳ μου, ποι-
ησον τοῦτο, καὶ ποιεῖ.

ἀκούσας δὲ ὁ ἰησοῦς ἐθαύμασε, καὶ εἶπε τοῖς 10.
ἀκολουθοῦσιν· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐδὲ ἐν τῷ
ἰσραὴλ τοσαύτην πίστιν εὑρον.

ἐε. 5. λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι πολλοὶ ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ 11.
δυσμῶν ἤξουσι, καὶ ἀνακλιθήσονται μετὰ
ἀβραάμ καὶ ἰσαάκ καὶ ἰακώβ ἐν τῇ βασι-
λείᾳ τῶν οὐρανῶν.

οἱ δὲ υἱοὶ τῆς βασιλείας ἐμβληθήσονται εἰς 12.
τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθ-
μος καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.

εδ. 5. καὶ εἶπεν ὁ ἰησοῦς τῷ * ἑκατοντάρχη· ὕπα- 13.
γε, καὶ ὡς ἐπίστευσας γενηθήτω σοι· καὶ ἰά-

θη ὁ παῖς αὐτοῦ ἐν τῇ ὥρᾳ ἐκείνῃ. [Τέ-
λος.]

τέλος τῆς
κυριακῆς.
πρόσκειται
δὲ ἐν τισί
καὶ ὑποσεί-
ψας κ. τ. λ.

H. περι

8. λόγον] λόγῳ.

9. καὶ γὰρ ἐγὼ] καὶ γὰρ καὶ ἐγώ. E. Chrylost. VII,
314.

11. μετὰ ἀβραάμ — οὐρανῶν] ἐν τοῖς κόλποις τοῦ ἀβραάμ.
E. v. P. Euth. 92. 136. I, 308.

13. ἑκατοντάρχη] ἑκατοντάρχη. Idem quidem, sed ita
h. I. Codd.

ibid. ὥρᾳ ἐκείνῃ] De appendice evangeliorum v. P.

Η. περὶ τῆς πενθερᾶς πέτρου.

Κ5. 14. καὶ [Ἀρχή.] ἔλθων ὁ ἰησοῦς εἰς τὴν οἰκίαν ^{εζ. β.} πέτρου, εἶδε τὴν πενθερὰν αὐτοῦ βεβλημένην καὶ πυρέσσουσαν,

15. καὶ ὕψατο τῆς χειρὸς αὐτῆς, καὶ ἀφῆκεν αὐτὴν ὁ πυρετός· καὶ ἠγέρθη, καὶ διηκόνει * αὐτῶ.

Θ. περὶ τῶν ἰαθέντων ἀπὸ ποικίλων νόσων.

16. ὄψιας δὲ γενομένης προσήνεγκαν αὐτῶ δαιμονιζομένους πολλούς· καὶ ἐξέβαλε τὰ πνεύματα λόγῳ, καὶ πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας ἐθεράπευσεν·

17. ὅπως πληρωθῆ τὸ ρηθὲν διὰ ἠσαίου τοῦ προφήτου, λέγοντος· αὐτὸς τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἔλαβε, καὶ τὰς νόσους ἐβάστασεν.

18. ἰδὼν δὲ ὁ ἰησοῦς πολλοὺς ὄχλους περὶ αὐτὸν, ἐπέειπεν ἑαυτῶν ἐκέλευσεν ἀπελθεῖν εἰς τὸ πέραν. ^{ἐπέειπεν ὑπερβαίνουσί τινα εἰς τὸ καὶ ἑμβάντι.}

Ι. περὶ τοῦ μὴ ἐπιτρεπομένου ἀκολουθεῖν.

19. καὶ προσελθὼν εἰς γραμματεὺς, εἶπεν αὐτῶ ^{εη. ε.} διδάσκαλε, ἀκολουθήσω σοι, ὅπου εἴαν ἀπέρχῃ.

20. καὶ λέγει αὐτῶ ὁ ἰησοῦς· αἱ ἀλώπεκες φωλεοὺς ἔχουσι, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσουσι· ὁ δὲ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἔχει, ποῦ τὴν κεφαλὴν κλίνῃ.

ἕτερος

VIII, 14. Κ5. σαββάτω δ. τ. κ. ε. ἔλθων (ἐν ἄλλοις εἰσελθόν.) ὁ ἰησοῦς εἰς τὴν οἰκίαν πέτρου.

15. αὐτοῦ] αὐτῶ.

ἕτερος δὲ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἶπεν αὐτῷ 21.
κύριε, ἐπιτρέψόν μοι πρῶτον ἀπελθεῖν, καὶ
θάψαι τὸν πατέρα μου.

ὁ δὲ ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· ἀκολούθει μοι, καὶ 22.
ἄφες τοὺς νεκροὺς θάψαι τοὺς ἑαυτῶν νε-
κροὺς.

ΙΑ. περὶ τῆς ἐπιτιμήσεως τῶν ὑδάτων.

ΞΘ. β. καὶ [Ἀρχή.] ἐμβάντι αὐτῷ εἰς τὸ πλοῖον, 23. ΚΖ.
Τέλος τοῦ ἠκολούθησαν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. [Τέ-
σαββάτου. λος.]

καὶ ἰδοὺ, σεισμός μέγας ἐγένετο ἐν τῇ θα- 24.
λάσση, ὥστε τὸ πλοῖον καλύπτεσθαι ὑπὸ τῶν
κυμάτων· αὐτὸς δὲ ἐκάθευδε.

καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ * ἤγειραν αὐ- 25.
τὸν, λέγοντες· κύριε, σῶσον ἡμᾶς, ἀπολλύ-
μεθα.

καὶ λέγει αὐτοῖς· τί δειλοί ἐσε, ὀλιγόπιστοι; 26.
τότε ἐγερθεὶς ἐπετίμησε τοῖς ἀνέμοις καὶ τῇ
θαλάσῃ· καὶ ἐγένετο γαλήνη μεγάλη·

οἱ δὲ ἄνθρωποι ἐθαύμασαν, λέγοντες· ποτα- 27.
πὸς ἐσιν οὗτος, ὅτι καὶ οἱ ἄνεμοι καὶ ἡ θά-

Τέλος τοῦ λασσα ὑπακούουσιν αὐτῷ; [Τέλος.]
ἀγίου καὶ
τῆς ε.

ΙΒ. π ε·

VIII, 23. KZ. τῆ ε. [ἐν ἄλλῳ τῇ γ.] τῆς β. ἐβδ. καὶ
ὀκτωβρίου κς. τοῦ ἀγίου δημητρίου. τ. κ. ε. ἐμβάν-
τι τῷ ἰησοῦ εἰς πλοῖον.

25. μαθητῶν αὐτοῦ] αὐτοῦ —.

IB. περὶ τῶν δαιμονιζομένων.

KH. 28. καὶ [Ἀρχή.] ἐλθόντι αὐτῶ εἰς τὸ πέραν εἰς τὴν χώραν τῶν γεργεσηνῶν, ὑπῆντησαν αὐτῶ δύο δαιμονιζόμενοι, ἐκ τῶν μνημείων ἐξερχόμενοι, χαλεποὶ λίαν, ὥστε μὴ ἰσχύειν τινὰ παρελθεῖν διὰ τῆς ὁδοῦ ἐκείνης,

29. καὶ ἰδοὺ ἔκραζαν, λέγοντες· τί ἡμῖν καὶ σοι, ἰησοῦ υἱὲ τοῦ θεοῦ; ἦλθες ὧδε πρὸ καιροῦ βασανίσαι ἡμᾶς;

30. ἦν δὲ μακρὰν ἀπ' αὐτῶν ἀγέλη χοίρων πολλῶν βοσκομένη·

31. οἱ δὲ δαίμονες παρεκάλουν αὐτὸν, λέγοντες· εἰ ἐκβάλλεις ἡμᾶς, ἐπίτρεψον ἡμῖν ἀπελθεῖν εἰς τὴν ἀγέλην τῶν χοίρων·

32. καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ὑπάγετε· οἱ δὲ ἐξελθόντες ἀπῆλθον εἰς τὴν ἀγέλην τῶν χοίρων· καὶ ἰδοὺ, ὥρμησε πᾶσα ἡ ἀγέλη τῶν χοίρων κατὰ τοῦ κρη-

VIII. 28. KH. κυριακῆ ε. τ. κ. ε. ἐλθόντι τῷ ἰησοῦ εἰς τὴν χώραν τῶν γεργεσηνῶν.

28. γεργεσηνῶν] γερασηνῶν. E. γαδαρηνῶν. D. v. Wetst. et P. ad Marc. V, i. Luc. VIII, 26. Euthym. I, 332.

29. ἰησοῦ] — E. Sigla ἰησοῦ ante υἱὲ facile negligebatur. ἰησοῦ et ὧδε omittit Cyrill. V, b. 357. Utrumque servat ibid. 383.

31. ἐπίτρεψον ἡμῖν ἀπελθεῖν] ἀπόσειλον ἡμᾶς. E. v. Wetst. P. Cyrill. V, a. 306. d. 79. Sed priori loco alia etiam mutat.

32. τὴν ἀγέλην τῶν χοίρων] τοὺς χοίρους. E. Ex Marco aut Luca.

τῶν χοίρων] — E.

κρημνοῦ εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἀπέθανον
ἐν τοῖς ὕδασι.

οἱ δὲ βόσκοντες ἔφυγον, καὶ ἀπελθόντες εἰς 33.
τὴν πόλιν, ἀπήγγειλαν πάντα, καὶ τὰ τῶν
δαιμονιζομένων.

καὶ ἰδοῦ, πᾶσα ἡ πόλις ἐξῆλθεν εἰς συνάν- 34.
τησιν τῷ ἰησοῦ καὶ ἰδόντες αὐτὸν, παρεκά-
λεσαν ὅπως μεταβῆ ἀπὸ τῶν ὄρειων αὐτῶν.

Θ. α. Καὶ [Ἀρχή.] ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον, διεπέρα- IX, 1. ΚΘ.
τέλος τῆς σε, καὶ ἦλθεν εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν. [Τέλος.]
κυριακῆς.

Π. περὶ τοῦ παραλυτικοῦ.

καὶ ἰδοῦ προσέφερον αὐτῷ παραλυτικὸν ἐπὶ 2.
κλίνης βεβλημένον καὶ ἰδὼν ὁ ἰησοῦς τὴν πί-
σιν αὐτῶν, εἶπε τῷ παραλυτικῷ· θάρσει τέ-
κνον, ἀφέωντά σοι αἱ ἁμαρτίαι σου.

καὶ ἰδοῦ, τινὲς τῶν γραμματέων εἶπον ἐν ἑαυ- 3.
τοῖς· οὗτος βλασφημεῖ.

καὶ ἰδὼν ὁ ἰησοῦς τὰς ἐνθυμήσεις αὐτῶν, 4.
εἶπεν· ἵνατί ὑμεῖς ἐνθυμεῖσθε πονηρὰ ἐν ταῖς
καρδίαις ὑμῶν;

τί γάρ ἐστιν εὐκοπώτερον, εἰπεῖν, ἀφέωντά * 5.
σου αἱ ἁμαρτίαι; ἢ εἰπεῖν, ἔγειραι καὶ περι-
πάτει;

ἵνα

IX, 1. ΚΘ. κυριακῆς. τ. κ. ε. ἐμβὰς ὁ ἰησοῦς εἰς πλοῖον
διεπέρασε.

IX, 2. ἰδὼν] εἰδώς. Ε.

5. σοι αἱ] σου αἱ.

ἔγειραι] ἔγειρε. Α. "Egeire multi eiusmodi Codices
tuentur, in quibus nulla, est vocalium et diphthon-
gorum

6. ἵνα δὲ εἰδῆτε, ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς ἀφιέναι ἁμαρτίας· τότε λέγει τῷ παραλυτικῷ· ἐγερθεὶς ἄρῃ σου τὴν κλίνην, καὶ ὑπάγε εἰς τὸν οἶκόν σου.

7. καὶ ἐγερθεὶς, ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ.

8. ἰδόντες δὲ οἱ ὄχλοι ἐθαύμασαν, καὶ ἐδόξασαν τὸν Θεόν, τὸν δόντα ἐξουσίαν τοιαύτην τοῖς ἀνθρώποις. [Τέλος.]

Τέλος τῆς
κυριακῆς.

ΙΔ. περὶ τοῦ ματθαίου.

Λ. 9. καὶ [Ἀρχή.] παράγων ὁ ἰησοῦς ἐκεῖθεν, εἶδεν ο. α. β. ἄνθρωπον καθήμενον ἐπὶ τὸ τελώνιον, ματθαῖον λεγόμενον· καὶ λέγει αὐτῷ· ἀκολούθει μοι. καὶ ἀναστὰς ἠκολούθησεν αὐτῷ.

10. καὶ ἐγένετο αὐτοῦ ἀνακειμένου ἐν τῇ οἰκίᾳ, ο. β. καὶ ἰδοὺ, πολλοὶ τελῶνας καὶ ἁμαρτωλοὶ ἐλθόντες, συνανέκειντο τῷ ἰησοῦ καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ.

11. καὶ ἰδόντες οἱ Φαρισαῖοι, εἶπον τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· διατί μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν ἐσθίει ὁ διδάσκαλος ὑμῶν;

12. ὁ δὲ ἰησοῦς ἀκούσας, εἶπεν αὐτοῖς· οὐ χρεῖαν ο. γ. β. ἔχουσιν οἱ ἰσχύοντες ἰατροῦ, ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες.

Πορευ-

ΙΧ. 9. Α. σαββάτῳ ε. καὶ νοεμβρίου ιε. τοῦ ἀγίου ἀποστόλου ματθαίου· τ. κ. ε. παράγων ὁ ἰησοῦς [ἐκεῖθεν] εἶδεν ἄνθρωπον.

gorum confusio. Intelligitur ergo σεαυτὸν. Ἐγείρας defendit graecitas, quae ab his scriptoribus alibi etiam negligitur.

8. ἐθαύμασαν] ἐφοβήθησαν. Ε.

πορευθέντες δὲ μάθετε τί ἐσιν ἔλεον θάλω, 13.
καὶ οὐ θυσίαν· οὐ γὰρ ἦλθον καλέσαι δικαί-
Τέλος τοῦ σ. νους, ἀλλ' ἀμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν. [Τέ-
σάββατου· λος.]

τότε [Ἀρχή.] προσέρχονται αὐτῶ ὁ μαθη- 14. ΛΑ.
ταὶ ἰωάννου, λέγοντες· διατί ἡμεῖς καὶ ὁ
Φαρισαῖοι νηστεύομεν πολλά, ὁ δὲ μαθηταί
σου οὐ νηστεύοις;

καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς· μὴ δύνανται οἱ 15.
υἱοὶ τοῦ νυμφῶνος πενθεῖν, ἐφ' ὅσον μετ' αὐ-
τῶν ἐσιν ὁ νυμφίος; ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι ὅταν
ἀπαρθῇ ἀπ' αὐτῶν ὁ νυμφίος, καὶ τότε νη-
στεύουσιν.

οὐδεὶς δὲ ἐπιβάλλει ἐπίβλημα ξάκουσ ἀγνά. 16.
Φου ἐπὶ ἱματίῳ παλαιῷ· αἶρει γὰρ τὸ πλή-
ρωμα αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ἱματίου, καὶ χεῖρον
σχίσμα γίνεται.

οὐδὲ βάλλουσιν ὄνον νέον εἰς ἀσκοὺς πα- 17.
λαιούς· εἰ δὲ μήγε, ῥήγνυνται οἱ ἀσκοὶ, καὶ
ὁ ὄνος ἐκχεῖται, καὶ οἱ ἀσκοὶ ἀπολοῦνται·
ἀλλὰ βάλλουσιν ὄνον νέον εἰς ἀσκοὺς και-

Τέλος τῆς σ. νους, καὶ * ἀμφοτέρω συντηροῦνται. [Τέ-
ῆτοι τῆς πα- λος.]
ρασκευῆς.

ΙΕ. πε-

ΙΧ, 14. ΛΑ. τῆ σ. [ῆτοι τῆ παρασκευῆ. ἐν ἄλλω τῆ δ.]
τῆς β. ἐβδ. τ. κ. ε. [προσέρχονται.] προσήλθον τῶ
ἰησοῦ ὁ μαθηταὶ ἰωάννου.

13. ἔλεον] ἔλεος. Ε.

εἰς μετάνοιαν] — D.

17. ἀμφοτέρω] ἀμφοτέροι.

ΙΕ. περὶ τῆς θυγατρὸς τοῦ ἀρχισυν-
αγώγου.

ΛΒ. 18. ταῦτα αὐτοῦ λαλοῦντος αὐτοῖς, ἰδοὺ, [Ἄρ-οδ. β.
χή.] ἀρχων * εἰς ἐλθὼν προσεκύνει αὐτῷ,
[Τέλος.] λέγων· ὅτι ἡ θυγάτηρ μου ἄρτι, <sup>Τέλος ἐν τι-
σι τῆς σ. καὶ
κατ' ἄλλοι,
τῆς δ.</sup> ἔτελεύτησεν· ἀλλὰ ἐλθὼν, ἐπίθες τὴν χεῖρά
σου ἐπ' αὐτήν, καὶ ζήσεται.

19. καὶ ἐγερθεὶς ὁ ἰησοῦς ἠκολούθησεν αὐτῷ καὶ
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

ΙΒ. περὶ τῆς ἀιμορροούσης.

20. καὶ ἰδοὺ, γυνὴ ἀιμορροοῦσα δώδεκα ἔτη, προσ-
ελθοῦσα ὀπίσθεν, ἤψατο τοῦ κρασπέδου
τοῦ ἱματίου αὐτοῦ.

21. ἔλεγε γὰρ ἐν ἑαυτῇ· εἰ μόνον ἄψωμαι τοῦ
ἱματίου αὐτοῦ, σωθήσομαι.

22. ὁ δὲ ἰησοῦς ἐπιστραφεὶς καὶ ἰδὼν αὐτήν, εἶπε·
θάρσει θυγάτηρ· ἡ πίστις σου σέσωκέ σε. καὶ
ἐσώθη ἡ γυνὴ ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης.

23. καὶ ἐλθὼν ὁ ἰησοῦς εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἀρ-
χοντος, καὶ ἰδὼν τοὺς αὐληταῖς καὶ τὸν ὄχ-
λον θορυβούμενον,

24. λέγει αὐτοῖς· ἀναχωρεῖτε· οὐ γὰρ ἀπέθανε
τὸ κοράσιον, ἀλλὰ καθεύδει· καὶ κατεγέλων
αὐτοῦ.

ὅτε

ΙΧ, 18. ΛΒ. σαββέτα σ. τ. κ. ε. ἀρχων τις προσελθὼν
τῷ ἰησοῦ προσεκύνει αὐτῷ.

18. ἀρχων ἐλθὼν] ἀρχων εἰς ἐλθὼν. ἢ ἀρχων τις ἐλθὼν.
ἢ ἀρχων τις προσελθὼν. ἢ ἀρχων ἐισελθὼν. ἢ ἀρ-
χων τις ἐισελθὼν. Cum εἰς hoc sensu non sit grae-
cum, varie vexatum est a graecis.

ὅτε δὲ ἐξεβλήθη ὁ ὄχλος, εἰσελθὼν ἐκράτη- 25.
σε τῆς χειρὸς αὐτῆς, καὶ ἠγέρθη τὸ κορά-
σιον.

καὶ ἐξῆλθεν ἡ φήμη αὕτη εἰς ὅλην τὴν γῆν 26.

Τέλος τοῦ κεφαλαίου. [Τέλος.]
καθάρτου.

ΙΖ. περὶ τῶν δύο τυφλῶν.

ΘΒ. καὶ [Ἀρχή.] παράγοντι ἐκεῖθεν τῷ ἰησοῦ, 27. ΔΓ.
ἠκολούθησαν αὐτῷ δύο τυφλοὶ, κρᾶζοντες
καὶ λέγοντες· ἐλέησον ἡμᾶς υἱὲ * δαυίδ.

ἐλθόντι δὲ εἰς τὴν οἰκίαν, προσῆλθον αὐτῷ 28.
οἱ τυφλοὶ, καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς πισέ-
υετε ὅτι δύναμαι τοῦτο ποιῆσαι; λέγουσιν
αὐτῷ· καὶ κύριε.

τότε ἤψατο τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν, λέγων 29.
κατὰ τὴν πίστιν ὑμῶν γενηθήτω ὑμῖν.

καὶ ἀνεψύχθησαν αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοί· καὶ 30.
ἐνεβριμήσατο αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς, λέγων· ὁράτε,
μηδεὶς γινωσκέτω.

οἱ δὲ ἐξελθόντες διεφήμισαν αὐτὸν ἐν ὅλη 31.
τῇ γῇ ἐκείνῃ.

ΙΗ. περὶ τοῦ δαιμονιζομένου κωφοῦ.

αὐτῶν δὲ ἐξερχομένων, ἰδοὺ, προσήνεγκαν αὐ- 32.
τῷ αἰθροπον κωφὸν δαιμονιζόμενον.

καὶ

X, 27. ΔΓ. κυριακῆ ζ. τ. κ. ε. παράγοντι [ἐκεῖθεν] τῷ
ἰησοῦ ἠκολούθησαν αὐτῷ δύο.

27. υἱὲ] υἱός. A.

33. καὶ ἐκβληθέντος τοῦ δαιμονίου, ἐλάλησεν ὁ
κωφός· καὶ ἐθαύμασαν οἱ ὄχλοι, λέγοντες·
* οὐδέποτε ἐφάνη οὕτως ἐν τῷ Ἰσραήλ.

34. οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἔλεγον ἐν τῷ ἄρχοντι τῶν
δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια.

35. καὶ περιῆγεν ὁ Ἰησοῦς τὰς πόλεις πάσας καὶ
τὰς κώμας, διδάσκων ἐν ταῖς συναγωγαῖς
αὐτῶν καὶ κηρύσσων τὸ εὐαγγέλιον τῆς βα-
σιλείας, καὶ θεραπεύων πᾶσαν νόσον καὶ
πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ. [Τέλος.] Τέλος τῆς
κυριακῆς.

ΛΔ. 36. [Ἀρχή.] ἰδὼν δὲ τοὺς ὄχλους, ἐσπλαγχνίσθη
περὶ αὐτῶν, ὅτι ἦσαν * ἐσκυλμένοι καὶ ἐβριμ-
μένοι ὡστέ πρόβατα μὴ ἔχοντα ποιμένα.

37. τότε λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· ὁ μὲν θε-
ρισμὸς πολὺς, οἱ δὲ ἐργάται ὀλίγοι.

38. δεήθητε οὖν τοῦ κυρίου τοῦ θερισμοῦ, ὅπως
ἐκβάλλῃ ἐργάτας εἰς τὸν θερισμὸν αὐτοῦ.

ΙΘ. περὶ τῆς τῶν ἀποστόλων διαταγῆς.

X, 1. ΛΔ. Καὶ [Ἀρχή.] προσκαλεσάμενος τοὺς δώδεκα
μαθητάς αὐτοῦ, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν πνευ-
μάτων

IX, 36. ΛΔ. τῆ β. [ἐν ἄλλῳ, τῆ ε.] τῆς γ. ἐβδ. [ἐν ἄλ-
λῳ, ἰουνίου λ. τῶν ἀγίων ιβ. ἀποστόλων.] τ. κ. ε.
ἰδὼν [εἶδεν] ὁ Ἰησοῦς [τοὺς ὄχλους.] πολὺν ὄχλον
[καὶ] ἐσπλαγχνίσθη.

X, 1. ΛΔ. τῆ λ. ἰουνίου, τῶν ἀγίων ιβ. ἀποστόλων καὶ τῆ
α. νοεμβρίου, τῶν ἀγίων ἀναγεγύρων· τ. κ. ε. προσκα-
λεσάμενος ὁ Ἰησοῦς τοὺς δώδεκα.

33. λέγοντες· ὅτι] ὅτι —.

35. ἐν τῷ λαῷ] — D.

36. ἐκκελυμένοι] ἐσκυλμένοι.

X, 1. ἐξουσίαν] † κατὰ. E.

μάτων ἀκαθάρτων, ὥστε ἐκβάλλειν αὐτὰ, καὶ
 ὑπέβαν τῶν ἀγίων ἀνα-
 γύρων. θεραπεύειν πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλα-
 κίαν. [ὑπέβαν.]

Π. β. τῶν δὲ δώδεκα ἀποστόλων τὰ ὀνόματά ἐσι 2.
 ταῦτα· πρῶτος σίμων, ὁ λεγόμενος πέτρος,
 καὶ ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ· ἰάκωβος ὁ
 τοῦ ζεβεδαίου, καὶ ἰωάννης ὁ ἀδελφὸς αὐ-
 τοῦ.

Φίλιππος, καὶ βαρθολομαῖος· θωμᾶς, καὶ 3.
 ματθαῖος ὁ τελώνης· ἰάκωβος ὁ τοῦ ἀλ-
 φαίου, καὶ λεββαῖος ὁ ἐπικληθεὶς θαδ-
 δαῖος.

σίμων ὁ κανανίτης, καὶ ἰούδας * ἰσκαριώτης, 4.
 ὁ καὶ παραδοὺς αὐτόν.

Π. α. . [Ἄρξου.] τούτους τοὺς δώδεκα ἀπέστειλεν ὁ 5.
 Ἄρξου τῶν ἀγίων ἀνα-
 γύρων. ἰησοῦς, παραγγείλας αὐτοῖς, λέγων· εἰς ὁδὸν
 ἐθνῶν μὴ ἀπέλθῃτε, καὶ εἰς πόλιν σαμαρει-
 τῶν μὴ εἰσέλθῃτε·

πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς τὰ πρόβατα τὰ 6.
 ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραὴλ.

πορευόμενοι δὲ κηρύσσετε, λέγοντες· ὅτι ἦγ- 7.
 γικεν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

ἀσθενοῦντας θεραπεύετε, λεπροὺς καθαρίζε- 8.
 τε, * δαιμόνια ἐκβάλλετε. ὄψωρα ἐλάβετε,

τέλος πάν-
 ταν. ὄψωρα δότε. [Τέλος.]

[Ἄρ-

3. λεββαῖος ὁ ἐπικληθεὶς] — E.

4. ἰούδας ὁ] ὁ —.

5. τοὺς δώδεκα] — E. v. P.

8. καθαρίζετε, νεκροὺς ἐγείρετε] νεκροὺς ἐγείρετε. —
 v. Euth. 137.

- ΛΕ. 9. [Ἄρχή.] μὴ κτήσησθε χρυσόν, μηδὲ ἀργυ- ΠΒ. β.
ρον, μηδὲ χαλκὸν εἰς τὰς ζῶνας ὑμῶν.
10. μὴ πῆραν εἰς ὄδον, μηδὲ δύο χιτῶνας, μηδὲ
ὑποδήματα, μηδὲ ῥάβδον· ἄξιος γὰρ ὁ ἐργά-
της τῆς τροφῆς αὐτοῦ ἐστίν.
11. εἰς ἣν δ' ἂν πόλιν ἢ κώμην εἰσέλθητε, ἐξετά- ΠΓ. β.
σατε τίς ἐν αὐτῇ ἄξιός ἐστι· καὶ κεῖ μέναιτε,
ἕως ἂν ἐξέλθητε.
12. εἰσερχόμενοι δὲ εἰς τὴν οἰκίαν, ἀσπάσασθε ΠΔ. ε.
αὐτήν.
13. καὶ εἰάν μὲν ἦ ἡ οἰκία ἀξία, ἐλθέτω ἡ εἰρή-
νη ὑμῶν ἐπ' αὐτήν· εἰάν δὲ μὴ ἦ ἀξία, ἡ
εἰρήνη ὑμῶν πρὸς ὑμᾶς ἐπιτραφῆτω.
14. καὶ ὅς εἰάν μὴ δέξηται ὑμᾶς, μηδὲ ἀκούσῃ ΠΕ. β.
τοὺς λόγους ὑμῶν, ἐξερχόμενοι τῆς οἰκίας ἢ
τῆς πόλεως ἐκείνης, ἐκτινάξαιτε τὸν κονιορ-
τὸν τῶν ποδῶν ὑμῶν.
15. ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἀνεκτότερον ἔσται γῆι σοδό-
μων καὶ γομόρρων ἐν ἡμέραι κρίσεως, ἢ τῇ
πόλει ἐκείνῃ. [Τέλος.]

Τέλος τῆς γ.

[Ἄρ-

X, 9. ΛΕ. τῆ γ. τῆς γ. [ἐν ἄλλῳ τῆ σ. τῆς β.] ἐβδ.
εἶπεν ὁ κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· μὴ κτήσησθε.

10. ῥάβδον] ῥάβδους. A.

12. αὐτήν] + λέγοντες· εἰρήνη τῷ οἴκῳ τούτῳ. E. v. Euth.
II, 410.

13. οἰκία] + αὐτὴ ἢ ἐκείνη. E. v. Euth. I, 392.

15. γομόρρων] γομόρρας. E.

ΠΕ. ε. [Αρχή.] ἰδοὺ, ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμᾶς ὡς πρό- 16. Λ3.
βατα ἐν μέσῳ λύκων· γίνεσθε οὖν φρόνιμοι
ὡς οἱ ὄφεις, καὶ ἀκέραιοι ὡς αἱ περιστεραί.

ΠΖ. α. προσέχετε δὲ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων· παραδώ- 17.
σουσι γὰρ ὑμᾶς εἰς συνέδρια, καὶ ἐν ταῖς συν-
αγωγαῖς αὐτῶν μαρτυώσουσιν ὑμᾶς.

καὶ ἐπὶ ἡγεμόνας δὲ καὶ βασιλεῖς ἀχθήσε- 18.
σθε ἕνεκεν ἐμοῦ, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς καὶ
τοῖς ἔθνεσιν.

ΠΗ. β. ὅταν δὲ παραδιδῶσιν ὑμᾶς, μὴ μεριμνήσητε 19.
πῶς ἢ τί λαλήσητε· δοθήσεται γὰρ ὑμῖν ἐν
ἐκείνῃ τῇ ᾧρα τί λαλήσετε.

οὐ γὰρ ὑμεῖς ἐστε οἱ λαλοῦντες, ἀλλὰ τὸ 20.
πνεῦμα τοῦ πατρὸς ὑμῶν, τὸ λαλοῦν ἐν
ὑμῖν.

παραδώσει δὲ ἀδελφὸς ἀδελφὸν εἰς θάνατον, 21.
καὶ πατὴρ τέκνον· καὶ ἐπανασήσονται τέκνα
ἐπὶ γονεῖς, καὶ θανατώσουσιν αὐτούς.

καὶ ἔσεσθε μιτούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ 22.
ὄνομά μου· ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος, οὗτος

Τέλος τῆς δ. σωθήσεται. [Τέλος.]
καὶ τῶν μαρ-
τύρων.

[Ἄρ-

X, 16. Λ3. τῆ δ. [ἐν ἄλλῃ, τῆ β.] τῆς γ. ἰβδ. καὶ εἰς
μάρτυρας, καὶ σεπτεμβρίου ιε. τοῦ ἁγίου νικήτα
εἶπεν ὁ κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· ἰδοὺ ἐγώ.

19. παραδιδῶσιν] παραδώσουσιν τ παραδώσωσιν τ παρα-
δώσιν τ παραδίδωσιν. E. v. Euth. 16.

ΛΖ. 23. [Ἀρχή.] ὅταν δὲ διώκωσιν ὑμᾶς ἐν τῇ πόλει ΠΘ. ι.
ταύτῃ, φεύγετε εἰς τὴν ἄλλην. ἀμὴν γὰρ
λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ τελέσητε τὰς πόλεις τοῦ
ἰσραὴλ, ἕως ἂν ἔλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου.

24. οὐκ ἔστι μαθητὴς ὑπὲρ τὸν διδάσκαλον, οὐδὲ υ. γ.
δοῦλος ὑπὲρ τὸν κύριον αὐτοῦ.

25. ἀρκετὸν τῷ μαθητῇ ἵνα γένηται ὡς ὁ διδά- 5Α. ι.
σκαλος αὐτοῦ, καὶ ὁ δοῦλος ὡς ὁ κύριος αὐ-
τοῦ. εἰ τὸν οἰκοδεσπότην βεελζεβούλ ἐκάλε-
σαν, πόσω μᾶλλον τοὺς οἰκιακοὺς αὐτοῦ;

ΛΖ. 26. μὴ οὖν φοβηθῆτε αὐτούς· [Ἀρχή.] οὐδὲν γάρ 5Β. β.
ἔστι κεκαλυμμένον, ὃ οὐκ ἀποκαλυφθήσεται
καὶ κρυπτόν, ὃ οὐ γνωσθήσεται.

27. ὃ λέγω ὑμῖν ἐν τῇ σκοτίᾳ, εἶπατε ἐν τῷ φω- 5Γ. ε.
τί· καὶ ὃ εἰς τὸ ὄσος ἀκούετε, κηρύττετε ἐπὶ
τῶν δαυμάτων.

καὶ

X, 23. ΛΖ. τῆ ε. τῆς γ. ἐβδ. εἶπεν ὁ κύριος τοῖς ἑαυτοῦ
μαθηταῖς· ὅταν διώκωσιν ὑμᾶς.

X, 26. ΛΖ. τῆ γ. τῆς γ. ἐβδ., ἐν τισιν· εἶπεν ὁ κύριος
τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· οὐδὲν ἔστι κεκαλυμμένον.

23. εἰς τὴν ἄλλην] + καὶ ἐκ ταύτης διώκωσιν ὑμᾶς,
φεύγετε εἰς τὴν ἄλλην. E. Origenes et Chrysoft. qui
paulo ante, loco ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, habent ἐκ τῆς
πόλεως ταύτης, quod magis graecum videbatur, alios
in fraudem pellegerunt. v. P. Orig. III, 709. a.
Chysoft. VII, 388. c. Idem exhibet ἐτέρων, quod
alii loco ἄλλην intulerunt.

25. βεελζεβούλ] βεελζεβούβ. E.

ἐκάλεσαν] ἐπεκάλεσαν τ ἀπεκάλεσαν τ ἐπεκαλίσαν-
το. E.

οἰκιακοὺς] οἰκιακούς. E. Inusitatum hoc vocabulum
rectius derivatur ab οἰκία, quam ab οἰκίος.

καὶ μὴ * φοβεῖσθε ἀπὸ τῶν * ἀποκτενόντων 28.
τὸ σῶμα, τὴν δὲ ψυχὴν μὴ δυναμένων ἀπο-
κτεῖναι· φοβήθητε δὲ μᾶλλον τὸν δυνάμενον
καὶ ψυχὴν καὶ σῶμα ἀπολέσαι ἐν γενένη.

ὄχι δύο σρουθία ἀσσαρίου πωλεῖται, καὶ ἐν 29.
ἐξ αὐτῶν οὐ πεσεῖται ἐπὶ τὴν γῆν, ἀνευ τοῦ
πατρὸς ὑμῶν;

ὑμῶν δὲ καὶ αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς πᾶσαι 30.
ἠριθμημέναι εἰσὶ.

Τέλος τῆς ε.
καὶ ἐν τισὶ
τῆς γ. μὴ οὖν φοβηθῆτε· πολλῶν σρουθίων διαφέ- 31.
ρετε ὑμεῖς. [Τέλος]

5Δ. β. [Ἀρχή.] πᾶς οὖν ὅστις ὁμολογήσει ἐν ἐμοὶ 32. ΔΗ.
ἔμπρο-

X, 32. ΔΗ. κυριακῆ α. τῶν ἁγίων πάντων καὶ τῆ σ. ἦτοι
τῆ παρασκευῆ τῆς γ. ἐβδ. τὸ αὐτὸ καὶ τῆ κβ. ἰαν-
νουαρίου, τοῦ ἁγίου τιμοθέου καὶ ἀναστασίου. [τοῦ
πέτρου, δηλονότι.] εἶπεν ὁ κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθη-
ταῖς· πᾶς ὅστις ὁμολογήσει. Ἐν ἄλλῃ οὕτως ἔυρον·
κυριακῆ α. τῶν ἁγίων πάντων. εὐαγγέλιον κατὰ
ματθαῖον, κεφάλαιον. βγ. εἶπεν ὁ κύριος, πᾶς ὅστις
ὁμολογήσει ἐν ἐμοὶ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ἕως
τοῦ καὶ ὁ ἀπόλεσας τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐνεκεν ἐμοῦ,
εὐρήσει αὐτήν. [v. 39.] καὶ τότε ὑπέγευ εἰς κεφάλαιον
εβ. [XIX, 27.] καὶ λέγει· τότε ἀποκριθεὶς ὁ πέτρος
εἶπεν αὐτῷ· ἰδοὺ ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα καὶ ἠκολου-
θήσαμεν. Τέλος· πολλοὶ δὲ ἔσονται πρῶτοι ἔσχα-
τοι, καὶ ἔσχατοι πρῶτοι.

28. φοβηθῆτε] φοβεῖσθε. Htud ex v. 31.

ἀποκτενόντων] ἀποκτενόντων. Temere hoc in aliis
etiam scriptoribus correctum ex vulgaribus le-
xicis contra Codd. Praefens enim huius verbi
varias formas habet,

ψυχὴν καὶ] τὴν ψυχὴν καὶ τό. A.

29. ἐπὶ τὴν γῆν] εἰς (τὴν) παγίδα. E. v. P. et Amos III,
5. Πάγας, quod alii coniciunt, habet in re alia
Chrysol. VIII, 215. b. 241. fin.

ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὁμολογήσω καὶ γὰρ
ἐν αὐτῷ ἔμπροσθεν τοῦ πατρὸς μου τοῦ ἐν
οὐρανοῖς.

33. ὅσιν δ' ἂν ἀρνήσηταί με ἔμπροσθεν τῶν ἀν-
θρώπων, ἀρνήσομαι αὐτὸν καὶ γὰρ ἔμπροσθεν ^{ὑπέρβα τῶν}
τοῦ πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς. [ὑπέρβα.] ^{ἀγίων πάν-}
^{των.}

34. μὴ νομίσητε ὅτι ἦλθον βαλεῖν εἰρήνην ἐπὶ ^{5E. ε.}
τὴν γῆν, οὐκ ἦλθον βαλεῖν εἰρήνην, ἀλλὰ
μάχαιραν.

35. ἦλθον γὰρ διχάσαι ἄνθρωπον κατὰ τοῦ πα-
τρὸς αὐτοῦ, καὶ θυγατέρα κατὰ τῆς μητρὸς
αὐτῆς, καὶ νύμφην κατὰ τῆς πενθερᾶς αὐ-
τῆς,

36. καὶ ἐχθροὶ τοῦ ἀνθρώπου, οἱ οἰκιακοὶ αὐτοῦ. ^{ὑπέρβα τῆς}
[ὑπέρβα.] ^{παρασκευ-}
^{υης.}

ΛΘ. 37. [Ἄρξου. Ἀρχὴ.] ὁ Φιλῶν πατέρα ἢ μητέρα ^{55. ε.}
ὑπὲρ ἐμὲ, οὐκ ἔστι μου ἀξίος· καὶ ὁ Φιλῶν ^{Ἄρξου τῶν}
υἱὸν ἢ θυγατέρα ὑπὲρ ἐμὲ, οὐκ ἔστι μου ἀξίος. ^{ἀγίων πάν-}
^{των.}

38. καὶ ὅς οὐ λαμβάνει τὸν σαυρὸν αὐτοῦ, καὶ
ἀκολουθεῖ ὀπίσω μου, οὐκ ἔστι μου ἀξίος.

[ὑπέρβα.]

39. ὁ εὐρών τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, ἀπολέσει αὐτήν· ^{ὑπέρβα τῶν}
καὶ ὁ ἀπολέσας τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἕνεκεν ^{ἀγίων πάν-}
ἐμοῦ, εὐρήσει αὐτήν. ^{5Z. γ.}
^{των ἐν κεφα-}
^{λαίῳ οἴθ.}
^{ἀποκριθεὶς}
^{ὁ δὲ ὁ πῆτρος.}

X, 37. ΛΘ. σαββάτω ζ. καὶ σαββάτω πρὸ τῆς ὑψώσεως
καὶ εἰς σχῆμα μοναχοῦ καὶ εἰς τὸν ἅγιον Σέφανον
τὸν νέον καὶ εἰς τὸν ἅγιον καρθέλιον· εἶπεν ὁ κύριος·
ὁ Φιλῶν πατέρα.

32. ἔμπροσθεν τοῦ] ἐνώπιον τοῦ. E. v. Euth. II, 458.

36. οἰκιακοὶ] v. vers. 25.

5H. α. ὁ δεχόμενος ὑμᾶς, ἐμὲ δέχεται· καὶ ὁ ἐμὲ 40.
δεχόμενος, δέχεται τὸν ἀποσείλαντά με.

5Θ. α. ὁ δεχόμενος προφήτην εἰς ὄνομα προφήτου, 41.
μισθὸν προφήτου λήψεται· καὶ ὁ δεχόμενος
δικαίον εἰς ὄνομα δικαίου, μισθὸν δικαίου λή-
ψεται.

P. ε. καὶ ὡς εἴαν ποτίσῃ ἓνα τῶν μικρῶν τούτων 42.
ποτήριον ψυχροῦ μόνον, εἰς ὄνομα μαθητοῦ,

"Αρξου τῆς ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ ἀπολέσῃ τὸν μισθὸν
παρασκευῆς αὐτοῦ.

PA. α. [Ἄρξου.] Καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ ἰησοῦς XI, 1.
διατάσων τοῖς δώδεκα μαθηταῖς αὐτοῦ,
Τέλος τῆς παρασκευῆς μετέβη ἐκεῖθεν, τοῦ διδάσκειν καὶ κηρύσσειν
καὶ τοῦ ζ. ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν. [Τέλος.]
σαββάτου
καὶ τοῦ πρὸ

K. περὶ τῶν ἀποσταλέτων παρὰ ἰωάννου.

PB. ε. [Ἄρχή.] ὁ δὲ ἰωάννης ἀκούσας ἐν τῷ δεσμω- 2. M.
τῆς ὑψώ- τηρίῳ τὰ ἔργα τοῦ χριστοῦ, πέμψας δύο τῶν
σιweis καὶ τοῦ σχήματος. μαθητῶν αὐτοῦ,

εἶπεν αὐτῷ· σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος, ἢ ἕτερον 3.
προσδοκῶμεν;

καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· πο- 4.
ρευθέντες ἀπαγγείλατε ἰωάννῃ, ἃ ἀκούετε
καὶ βλέπετε·

τυφλοὶ

XI, 2. M. τῆ β. τῆς δ. [ἐν ἄλλῳ τῆ δ. τῆς γ.] ἐβδ. καὶ
Φεβρουαρίου κδ. εἰς τὴν εὐρεσίαν τῆς τιμίας κεφαλῆς
τοῦ προδρόμου, εἰς τὴν λειτουργίαν τ. κ. ε. ἀκού-
σας [ὁ] ἰωάννης ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ.

XI, 2. δύο] δία. E. v. Wetst. P. δύο diferte Chrysoft.
VII, 498. d. Cyrill. V, a. 101. Sed alia ibi mu-
tat.

5. τυφλοὶ ἀναβλέπονσι, καὶ χωλοὶ περιπατοῦσι, λεπροὶ καθαρίζονται, καὶ κωφοὶ ἀκούουσι, νεκροὶ ἐγείρονται, καὶ πτωχοὶ εὐαγγελίζονται.
6. καὶ μακάριός ἐστιν ὁς εἰάν μὴ σκανδαλισθῆ ἔν μοί.
7. τούτων δὲ πορευομένων, ἤρξατο ὁ ἰησοῦς λέγειν τοῖς ὄχλοις περὶ ἰωάννου· τί ἐξήλθετε εἰς τὴν ἔρημον θεάσασθαι; κάλαμον ὑπὸ ἀνέμου σαλευόμενον;
8. ἀλλὰ τί ἐξήλθετε ἰδεῖν; ἄνθρωπον ἐν μαλακοῖς ἱματίοις ἠμφισμένον; ἰδοὺ, οἱ τὰ μαλακὰ φοροῦντες ἐν τοῖς οἴκοις τῶν * βασιλείων εἰσὶν.
9. ἀλλὰ τί ἐξήλθετε ἰδεῖν; προφήτην; ναί, λέγω ὑμῖν, καὶ περισσότερον προφήτου.
10. οὗτος γάρ ἐστι περὶ οὗ γέγραπται· ἰδοὺ, ἐγὼ πρ. β. ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδὸν σου ἔμπροσθέν σου.
11. ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐκ ἐγήγερται ἐν γεννητοῖς πα. ε. γυναικῶν μείζων ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ· ὁ δὲ μικρότερος ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν, μείζων αὐτοῦ ἐστιν.

ἀπὸ

8. βασιλείων] D. βασιλειῶν t. βασιλείων, ab τὰ βασι-
 λεια. v. Luc. 7, 25. A. Eodem modo Codd. praes-
 tiantiores Pf. 104, 30. exhibent βασιλείων. Vocabu-
 lum ἕκτος interproli latino et aliis haud fuit.

PE. ε. ἀπὸ δὲ τῶν ἡμερῶν Ἰωάννου τοῦ βαπτιστῆ 12.
ἕως ἄρτι, ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν βιάζεται,
καὶ βιασαὶ ἀρπάζουσιν αὐτήν.

πάντες γὰρ οἱ προφῆται καὶ ὁ νόμος ἕως 13.
Ἰωάννου προσφῆτευσαν.

Π3. ε. καὶ εἰ θέλετε δέξασθαι, αὐτὸς ἐστὶν ἡλίας ὁ 14.
μέλλων ἔρχεσθαι;

PZ. ε. ὁ ἔχων ὄτια ἀκούειν, ἀκουέτω. [Τέλος.] 15.

Τέλος τῆς β.
καὶ τοῦ ἀγί-
ου καὶ ἐν τι-
σι τῆς δ. τῆς
γ. ἰβδ. [Ἀρχή.] τίνι δὲ ὁμοιάσω τὴν γενεὰν ταύτην; 16. MA.
ὁμοία ἐστὶ * παιδίοις ἐν ἀγοραῖς καθημένοις,
καὶ προσφωνοῦσι τοῖς ἐταίροις αὐτῶν,

καὶ λέγουσιν· ἠυχήσαμεν ὑμῖν, καὶ οὐκ ὤρ- 17.
χήσασθε· ἐθρηνήσαμεν ὑμῖν, καὶ οὐκ ἐκό-
ψασθε.

ἦλθε γὰρ Ἰωάννης μῆτε ἐσθίων μῆτε πίνων 18.
καὶ λέγουσι· δαιμόνιον ἔχει.

ἦλθεν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐσθίων καὶ πί- 19.
νων· καὶ λέγουσιν· ἰδοὺ, ἀνθρώπος φάγος καὶ
ὀνοπότης, τελωνῶν φίλος καὶ ἀμαρτωλῶν.

καὶ ἐδικαιώθη ἡ σοφία ἀπὸ τῶν τέκνων αὐ-
τῆς. [Τέλος.]

PH. ε. τότε [Ἀρχή.] ἤρξατο οὐκ εἰδίζεν τὰς πόλεις, 20. MB.
ἐν

XI, 16. MA. τῆ γ. τῆς δ. ἰβδ. [ἐν ἄλλῃ, τῆ ε. τῆς γ.]
ἐ. ὁ κ. τίνι ὁμοιάσω τὴν γενεάν.

XI, 20. MB. τῆ δ. τῆς δ. ἰβδ. τῶ καιρῷ ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς
οὐκ εἰδίζεν.

16. παιδαγῶγες] παιδίοις.

ἀγοραῖς] ἀγοραῖ. D.

19. τέκνων] ἔργων. E. γ. P.

ἐν αἷς ἐγένοντο αἱ πλεῖται δυνάμεις αὐτοῦ,
ὅτι οὐ μετενόησαν.

21. οὐαὶ σοὶ χοραζὶν, οὐαὶ σοὶ * βηθσαϊδὰ, ὅτι
εἰ ἐν τύρῳ καὶ σιδῶνι ἐγένοντο αἱ δυνάμεις αἱ
γενόμεναι ἐν ὑμῖν, πάλαι ἂν ἐν σάκκῳ καὶ
σποδῶ μετενόησαν.
22. πλὴν λέγω ὑμῖν τύρῳ καὶ σιδῶνι ἀνεκτότε-
ρον ἔσται ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως ἢ ὑμῖν.
23. καὶ σὺ καπερναοῦμ, ἢ ἕως τοῦ οὐρανοῦ ὑψώ-
θησαι, ἕως ἄδου καταβιβασθήσῃ ὅτι εἰ ἐν
σοδόμοις ἐγένοντο αἱ δυνάμεις αἱ γενόμεναι ἐν
σοί, ἔμειναν ἂν μέχρι τῆς σήμερον.
24. πλὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι γῆ σοδόμων ἀνεκτότε-
ρον ἔσται ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, ἢ σοί.
25. ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἀποκριθεὶς ὁ ἰησοῦς εἶπεν π. ε.
ἐξομολογοῦμά σοι, πάτερ, κύριε τοῦ οὐρα-
νοῦ καὶ τῆς γῆς, ὅτι ἀπέκρυψας ταῦτα ἀπὸ
σοφῶν καὶ συνετῶν, καὶ ἀπεκάλυψας αὐτὰ
νηπίοις.
26. καὶ ὁ πατήρ, ὅτι οὕτως ἐγένετο εὐδοκία ἔμ-
προσθέν σου. [Τέλος.]

Τέλος τῆς δ.

ΜΓ. 27. [Ἀρχή.] πάντα μὴ παρεδόθη ὑπὸ τοῦ πα-
ρια. γ.

τρεῖς

XI. 27. ΜΓ. τῆ ε. τῆς δ. [ἐν ἄλλοις, τῆ σ. τῆς γ.] ἐβδ.
καὶ εἰς σχῆμα μοναχοῦ καὶ εἰς ὁσίους ἐν ἄλλῳ,
ἰανουαρίου κ. τοῦ ἁγίου ἐυθυμίου ἑ. ὁ κ. τοῖς ἰαν-
τοῦ μαθηταῖς πάντα μοι παρεδόθη.

21. βηθσαϊδὰν] βηθσαϊδὰ.

23. ἢ ἕως τοῦ οὐρανοῦ ὑψώθησαι] μὴ ἕως τοῦ οὐρανοῦ
ὑψώθησῃ. Γ. μὴ ἕως οὐρανοῦ ὑψώθησῃ; ἢ. Γ. ἢ ἕως
τοῦ οὐρανοῦ ὑψώθησῃ. Ε. ν. Ρ.
καταβιβασθήσῃ] καταβήσῃ. Ε.

τρός μου καὶ οὐδεὶς ἐπιγινώσκει τὸν υἱὸν, εἰ
 ΠΙΒ. γ. μὴ ὁ πατήρ· οὐδὲ τὸν πατέρα τις ἐπιγινώ-
 σκει, εἰ μὴ ὁ υἱός, καὶ ᾧ ἐὰν βούληται ὁ υἱὸς
 ἀποκαλύψαι.

ΠΙΓ. ι. δεῦτε πρὸς με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πε- 28.

^{Ἀπὸ τοῦ} φορτισμένοι, καὶ γὰρ ἀναπαύσω ὑμᾶς.

^{δεῦτε, ἕως} ἄρατε τὸν ζυγὸν μου ἐφ' ὑμᾶς, καὶ μάθετε 29.

^{τοῦ, ἔλα-} φρόν ἐσι, ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι πραῖός ἐμι καὶ ταπεινὸς τῆ·

^{πρόσκειται} καρδία· καὶ εὐρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυ-
^{ἐν τισὶ μετὰ} χαῖς ὑμῶν.

^{τὸ λσ. κεφ.} ὁ γὰρ ζυγὸς μου χρηστὸς, καὶ τὸ φορτίον μου 30.
^{μου ἄξιος.} ἐλαφρόν ἐστιν. [Τέλος.]

Τέλος πάν-
 των.

ΠΙΔ. β. [Ἀρχή.] Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἐπορεύθη ὁ ΧΙΙ, ι.
 ἰησοῦς τοῖς σάββασι διὰ τῶν σπορίμων· οἱ δὲ ΜΔ.
 μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπέειπασαν, καὶ ἤρξαντο τίλ-
 λειν σάχχους καὶ ἐσθίειν.

οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἰδόντες, εἶπον αὐτῷ· ἰδοὺ, οἱ 2.
 μαθηταὶ σου ποιοῦσιν, ὃ οὐκ ἔξεσι ποιεῖν ἐν
 σαββάτῳ.

ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· οὐκ ἀνέγνωτε τί ἐποίησε 3.
 δαυὶδ, ὅτε ἐπέειπασεν αὐτὸς καὶ οἱ μετ' αὐ-
 τοῦ;

πῶς εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ, καὶ τοὺς 4.
 ἄρτους τῆς προθέσεως ἔφαγεν, οὓς οὐκ ἔξόν
 ἦν

XII, ι. ΜΔ. τῆ παρασκευῆ τῆς δ. [ἐν ἄλλῳ, τῆ β. τῆς δ.]
 ἰβδ. καὶ τῆ κγ. ἰαννουαρίου, τοῦ ἁγίου κλήμεντος
 τ. κ. ε. ἐπορεύθη [ἐπορεύετο] ὁ ἰησοῦς τοῖς σαβ-
 βασι.

XII, 3. ἐπέειπασιν αὐτὸς] ἐπέειπασε. Α.

ἦν αὐτῷ φαγεῖν, οὐδὲ τοῖς μετ' αὐτοῦ, εἰ
μὴ τοῖς ἱερεῦσι μόνοις;

5. ἢ οὐκ ἀνέγνωτε ἐν τῷ νόμῳ, ὅτι τοῖς σάβ- ΠΙΕ. ι.
βασιν οἱ ἱερεῖς ἐν τῷ ἱερῷ τὸ σάββατον βε-
βηλοῦσι, καὶ ἀναίτιοί ἐσιν;

6. λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι τοῦ ἱεροῦ * μείζον ἐστὶν
ᾧδε.

7. εἰ δὲ ἐγνώκετε τί ἐστὶν ἔλεον θέλω καὶ οὐ
θυσίαν· οὐκ ἂν καταδικάσατε τοὺς ἀναι-
τίους.

8. κύριος γάρ ἐστι * τοῦ σαββάτου ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου. [Τέλος.]

Τέλος τῆς σ.
καὶ τοῦ ἀγί-
ου.

ΚΑ. περὶ τοῦ ξηρῶν ἔχοντος τὴν χεῖρα.

ΜΕ. 9. καὶ μεταβαὶς ἐκεῖθεν, [Ἀρχή.] ἦλθεν εἰς τὴν ΠΙΒ. β.
συναγωγὴν αὐτῶν.

10. καὶ ἰδοὺ, ἄνθρωπος ἦν τὴν χεῖρα ἔχων ξη-
ρῶν καὶ ἐπηρώτησαν αὐτὸν, λέγοντες· εἰ
ἔξει τοῖς σάββασιν θεραπεύειν; ἵνα κατη-
γορήσωσιν αὐτοῦ.

11. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· τίς ἐστὶ ἐξ ὑμῶν ἄνθρω-
πος, ὃς ἔξει πρόβατον ἓν, καὶ εἰάν ἐμπέσῃ
τοῦτο τοῖς σάββασιν εἰς βόθυνον, οὐχὶ κρα-
τήσῃ αὐτὸ καὶ ἐγερῆι;

πόσω

XII, 9. ΜΕ. τῆ β. τῆς ε. ἐβδ. τ. κ. ε. ἦλθεν ὁ ἰησοῦς εἰς
τὴν συναγωγὴν.

6. μείζον] μείζον.

8. καὶ τοῦ σαββ.] καὶ —.

10. ἄνθρωπος ἦν] ἦν ἄνθρωπος ἐκεῖ ἢ ἦν ἐκεῖ ἄνθρωπος
ἢ ἄνθρωπος ἦν ἐκεῖ. Ε.

11. τίς ἐστὶ] τίς ἐστιν. Ε.

πόσω οὖν διαφέρει ἄνθρωπος προβάτου; ὥστε 12.
ἔξει τὰς σάββασι καλῶς ποιῆν.

τότε λέγει τῷ ἀνθρώπῳ ἔκτεινον τὴν χεῖρά 13.
σου, καὶ ἐξέτεινε· καὶ * ἀποκατεσάθη ὑγιῆς,

Τέλος τῆς β.
τῆς ε. καὶ ἐν

PIZ. δ. οἱ δὲ Φαρισαῖοι [Ἄρχή.] συμβούλιον ἔλαβον 14. M5.

ἄλλα τῆς β.
τῆς δ. κατ' αὐτοῦ, ἐξελθόντες, ὅπως αὐτὸν ἀπολέ-
σωσιν.

PIH. . οὐ δὲ ἰησοῦς γνοὺς ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν· καὶ 15. M5.
[Ἄρχή.] ἠκολούθησαν αὐτῷ ὄχλοι πολλοί,
καὶ ἐθεράπευσεν αὐτοὺς πάντας.

καὶ ἐπετίμησεν αὐτοῖς, ἵνα μὴ φανερόν αὐ- 16.

ὑπέβη τῆς τὸν ποιήσωσιν. [ὑπέβη.]

γ.

ὅπως πληρωθῆ τὸ ῥηθὲν διὰ ἡσαίου τοῦ προ- 17.
φήτου, λέγοντος·

Ἰδοὺ, ὁ παῖς μου, ὃν ἠρέτινα· ὁ ἀγαπητός 18.
μου, εἰς ὃν εὐδόκησεν ἡ ψυχὴ μου· θῆσω τὸ
πνεῦμά μου ἐπ' αὐτὸν, καὶ κρίσιν τοῖς ἔθνε-
σιν ἀπαγγελεῖ.

οὐκ ἐρίσει, οὐδὲ κραυγάζει, οὐδὲ ἀκούσει τις 19.
ἐν ταῖς πλατείαις τὴν φωνὴν αὐτοῦ.

κάλαμον συντετριμμένον οὐ κατεάξει, καὶ 20.
λίνον τυφόμενον οὐ σβέσει· ἕως ἂν ἐκβάλῃ
εἰς νίκος τὴν κρίσιν.

καὶ

XII, 14. M5. τῆ γ. τῆς ε. ἐβδ. τ. κ. ε. συμβούλιον ἐποί-
ησαν οἱ Φαρισαῖοι κατὰ τοῦ ἰησοῦ, ὅπως.

XII, 15. M5. σαββάτω μετὰ τὴν χριστοῦ γέννησιν τ. κ. ε.
ἠκολούθησαν τῷ ἰησοῦ ὄχλοι.

12. οὖν] + μάλλον. E.

13. ἀποκατεσάθη] ἀπεκατεσάθη. A.

21. καὶ * τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ἔθνη ἐλπιοῦσι. [Τέ- ριο. ε.
λος.]

Τέλος τοῦ
σαββάτου.

ΚΒ. περὶ τοῦ δαιμονιζομένου κωφοῦ καὶ τυφλοῦ.

Μ5. 22. [Ἀρξου.] τότε [Ἀρχή.] προσηνέχθη αὐτῷ Ἀρξου τῆς
δαιμονιζόμενος, τυφλὸς καὶ κωφός· καὶ ἔθε-
ράπευσεν αὐτὸν, ὥστε τὸν τυφλὸν καὶ κωφὸν
καὶ λαλεῖν καὶ βλέπειν.

23. καὶ ἐξίσταντο πάντες οἱ ὄχλοι, καὶ ἔλεγον· ρκ. ζ.
μήτις οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς δαυὶδ;

24. οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἀκούσαντες, εἶπον· οὗτος οὐκ ρκα. β.
ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια, εἰ μὴ ἐν τῷ βεελζε-
βουλ ἄρχοντι τῶν δαιμονίων.

25. εἰδὼς δὲ ὁ ἰησοῦς τὰς ἐνθυμήσεις αὐτῶν, εἶπεν ρκβ. β.
αὐτοῖς· πᾶσα βασιλεία μερισθεῖσα κατ' ἐαυ-
τῆς, ἐρημοῦται· καὶ πᾶσα πόλις ἢ οἰκία με-
μερισθεῖσα κατ' ἐαυτῆς, οὐ σταθήσεται.

26. καὶ εἰ ὁ σατανᾶς τὸν σατανᾶν ἐκβάλλει,
ἐφ' ἑαυτὸν ἐμερίσθη· πῶς οὖν σταθήσεται ἡ
βασιλεία αὐτοῦ;

27. καὶ εἰ ἐγὼ ἐν βεελζεβουλ ἐκβάλλω τὰ δαι-
μόνια, οἱ υἱοὶ ὑμῶν ἐν τίνι ἐκβάλλουσι; διὰ
τοῦτο αὐτοὶ ὑμῶν ἔσονται κριταί.

28. εἰ δὲ ἐγὼ ἐν πνεύματι θεοῦ ἐκβάλλω τὰ
δαι-

XII, 22. M5. τῆ γ. τῆς δ. ἐβδ. ἐν τισι· τ. κ. ε. προσή-
χθη [προσηνέχθη] τῷ ἰησοῦ δαιμονιζόμενος.

21. καὶ ἐν τῷ] ἐν —.

28. ἐγὼ ἐν πνεύματι θεοῦ] ἐν πνεύματι θεοῦ ἐγώ. A.
ἐγὼ —. E. Chrysoft. hunc locum data opera inter-
pretans ἐγὼ in eadem pagina omittit et servat. v.
VII, 446. d. e. Quid ergo ex Chrysoftomo effici-
tur? Nihil.

δαιμόνια, ἄρα ἔφθασεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία
τοῦ Θεοῦ.

ἢ πῶς δύναται τις εἰσελθεῖν εἰς τὴν οἰκίαν 29.
τοῦ ἰσχυροῦ, καὶ τὰ σκεύη αὐτοῦ διαρπά-
σαι, εἰ μὴ πρῶτον δῆσῃ τὸν ἰσχυρὸν, καὶ
Τέλος ἐν τισὶ τότε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ διαρπάσει; [Τέλος.]
τῆς γ. τῆς δ. [Ἀρχή.] ὁ μὴ ὦν μετ' ἐμοῦ, κατ' ἐμοῦ ἐστὶ καὶ 30. MZ.

Τέλος τῆς γ. ὁ μὴ συνάγων μετ' ἐμοῦ, σκορπίζει. [Τέλος.]

διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν πᾶσα ἁμαρτία καὶ
PKΓ. β. βλασφημία ἀφεθήσεται τοῖς ἀνθρώποις· ἡ 31.
δὲ τοῦ πνεύματος βλασφημία οὐκ ἀφεθή-
σεται τοῖς ἀνθρώποις.

καὶ ὅς * εἰ μὴ εἴπῃ λόγον κατὰ τοῦ υἱοῦ τοῦ
ἀνθρώπου, ἀφεθήσεται αὐτῷ ὅς δ' ἂν εἴπῃ 32.
κατὰ τοῦ πνεύματος τοῦ ἁγίου, οὐκ ἀφε-
θήσεται αὐτῷ, οὔτε ἐν * τῷ νῦν αἰῶνι, οὔτε
ἐν τῷ μέλλοντι.

PKΔ. ἢ ποιήσατε τὸ δένδρον καλόν, καὶ τὸν καρ-
πὸν αὐτοῦ καλόν· ἢ ποιήσατε τὸ δένδρον σα- 33.
πρὸν, καὶ τὸν καρπὸν αὐτοῦ σαπρὸν· ἐκ γὰρ
τοῦ καρποῦ τὸ δένδρον γινώσκεται.

γεννήματα ἐχιδνῶν, πῶς δύνασθε ἀγαθὰ 34.
λαλεῖν, ποιηροὶ ὄντες; ἐκ γὰρ τοῦ περισσεύ-
ματος τῆς καρδίας τὸ στόμα λαλεῖ.

ὁ

XII, 30. MZ. σαββάτω η. ε. ὁ κ. ὁ μὴ ὦν μετ' ἐμοῦ
κατ' ἐμοῦ ἐστὶ.

29. διαρπάσει] διαρπάση. E. v. Euth. 124.

32. καὶ ὅς ἂν] καὶ ὅς εἰάν.

ἐν τούτῳ τῷ αἰῶνι] ἐν τῷ νῦν αἰῶνι.

35. ὁ ἀγαθὸς ἄνθρωπος ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ θησαυροῦ ρκε. ε.

* ἐκβάλλει * ἀγαθὰ καὶ ὁ πονηρὸς ἄνθρωπος
ἐκ τοῦ πονηροῦ θησαυροῦ ἐκβάλλει πονηρά.

36. λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι πᾶν ῥῆμα ἀργόν, ὃ ἐάν ρκε. ε.

λαλήσωσιν οἱ ἄνθρωποι, ἀποδώσουσι περὶ αὐ-
τοῦ λόγον ἐν ἡμέραι κρίσεως.

37. ἐκ γὰρ τῶν λόγων σου δικαιωθήσῃ, καὶ ἐκ

τῶν λόγων σου καταδικασθήσῃ. [Τέλος.] Τίλος τοῦ
σαββάτου.

ΚΓ. περὶ τῶν αἰτούντων σημεῖον.

38. τότε ἀπεκρίθησάν τινες τῶν γραμματέων καὶ ρκz. ε.

ΜΗ. Φαρισαίων, λέγοντες [Ἐρχή.] διδάσκαλε,
θέλομεν ἀπὸ σοῦ σημεῖον ἰδεῖν.

39. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς· γενεὰ πονηρὰ ρκ.η. ε.

καὶ μοιχαλὶς· σημεῖον ἐπιζητεῖ καὶ σημεῖον
οὐ δοθήσεται αὐτῇ, εἰ μὴ τὸ σημεῖον Ἰωάννου
τοῦ προφήτου·

40. ὥσπερ γὰρ ἦν Ἰωάννης ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ κήτους
τρῆς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας· οὕτως ἔσται ὁ
υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς γῆς
τρῆς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας.

41. ἄνδρες νινευῖται ἀναστήσονται ἐν τῇ κρίσει με-
τὰ τῆς γενεᾶς ταύτης, καὶ κατακρινοῦσιν
αὐτήν·

XII, 38. ΜΗ. τῇ δ. τῆς ε. ἰβδ. τ. κ. ε. προσῆλθον τῷ
ἰησοῦ [ἐν ἄλλῳ τινὲς τῶν γραμματέων καὶ Φαρι-
σαίων.] γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι, λέγοντες αὐτῷ
διδάσκαλε. Ἐν ἄλλοις τῇ δ. τῆς δ. ἰβδ. τ. κ. ε.
ἀπεκρίθησάν τινες τῶν γραμματέων καὶ Φαρισαίων.

35. θησαυροῦ τῆς καρδίας] τῆς καρδίας —.

τὰ ἀγαθὰ] τὰ —.

37. καταδικασθήσῃ] κατακριθήσῃ. Ε.

αὐτήν· ὅτι μετενόησαν εἰς τὸ κήρυγμα ἰωανᾶ καὶ ἰδοῦ, πλεῖον ἰωανᾶ ᾧδε.

Βασίλισσα νότου ἐγεγρήσεται ἐν τῇ κρίσει 42.
μετὰ τῆς γενεᾶς ταύτης, καὶ κατακρινεῖ
αὐτήν· ὅτι ἦλθεν ἐκ τῶν περάτων τῆς γῆς
ἀκοῦσαι τὴν σοφίαν * σολομῶνος, καὶ ἰδοῦ,
πλεῖον * σολομῶνος ᾧδε.

ΓΚΘ. ὅταν δὲ τὸ ἀκάθαρτον πνεῦμα ἐξέλθῃ ἀπὸ 43.
τοῦ ἀνθρώπου, διέρχεται δι' ἀνύδρων τόπων,
ζητοῦν ἀνάπαισιν, καὶ οὐχ εὐρίσκει.

τότε λέγει ἐπιστρέψω εἰς τὸν οἶκόν μου, ὅθεν 44.
ἐξῆλθον· καὶ ἐλθὼν εὐρίσκει σχολάζοντα,
σεσαρωμένον καὶ κεκοσμημένον.

τότε πορεύεται καὶ παραλαμβάνει μεθ' ἑαυ- 45.
τοῦ ἐπτὰ ἕτερα πνεύματα πονηρότερα ἑαυ-
τοῦ, καὶ εἰσελθόντα κατοικεῖ ἐκεῖ· καὶ γίνε-
ται τὰ ἔσχατα τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου χεί-
ρονα τῶν πρώτων· οὕτως ἔσται καὶ τῇ γενεᾷ

Τέλος τῆς δ. ταύτης τῇ πονηρᾷ. [Τέλος.]

ΡΑ. β. ἔτι δὲ αὐτοῦ [Ἀρχή.] λαλοῦντος τοῖς ὄχλοις, 46. ΜΘ.
ἰδοῦ, ἡ μήτηρ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ εἰσῆκει-
σαν ἔξω, ζητοῦντες αὐτῷ λαλήσαι.

ἔειπε δὲ τις αὐτῷ· ἰδοῦ, ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ 47.
ἀδελφοὶ σου ἔξω ἐσήκασιν, ζητοῦντές σοι λα-
λήσαι.

XII, 46. ΜΘ. τῇ ε. τῆς ε. ἰβδ. τ. κ. ε. λαλοῦντος τοῦ
ἰησοῦ τοῖς ὄχλοις, ἰδοῦ.

42. σολομῶντος] σολομῶνος. Ita bis.

47. σοι λαλήσαι] σε λαλήσαι ε σε ἰδεῖν. E. Chryf. VII,
467.

48. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπε τῷ ἐπόντι αὐτῷ· τίς ἐστὶν ἡ μήτηρ μου, καὶ τίνες εἰσὶν οἱ ἀδελφοί μου;

49. καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, εἶπεν· ἰδοὺ, ἡ μήτηρ μου, καὶ οἱ ἀδελφοί μου.

50. ὅσιν γὰρ ἂν ποιήσῃ τὸ θέλημα τοῦ πατρὸς μου, τοῦ ἐν οὐρανοῖς, αὐτὸς μου ἀδελφός, καὶ ἀδελφὴ, καὶ μήτηρ ἐστίν. [Τέλος.] Τέλος ἐν τι-
σι τῆς δ. τῆς
δ.

XIII. 1. Ἐν δὲ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐξεληθὼν ὁ ἰησοῦς ἀπὸ ΡΑΑ. Β. τῆς οἰκίας, ἐκάθητο παρὰ τὴν θάλασσαν.

ΚΔ. περὶ τῶν παραβολῶν.

2. καὶ συνήχθησαν πρὸς αὐτὸν ὄχλοι πολλοί, ὥστε αὐτὸν εἰς τὸ πλοῖον ἐμβάντα καθῆσθαι· καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν ἐστήκει.

3. καὶ ἐλάσθησεν αὐτοῖς πολλὰ ἐν παραβολαῖς, Ν. [Τέλος.] λέγων· ἰδοὺ, [Ἀρχή.] ἐξῆλθεν ὁ Τέλος τῆς ε. σπείρων τοῦ σπείρειν,

4. καὶ ἐν τῷ σπείρειν αὐτὸν, ἃ μὲν ἔπεσε παρὰ

XIII, 3. Ν. τῆ ε. τῆς ε. [ἰν ἄλλοις, τῆ ε. τῆς δ.] ἰβδ.
ε. ὁ κ. τὴν παραβολὴν ταύτην· [ἰδοὺ,] ἐξῆλθεν ὁ
σπείρων τοῦ σπείρειν [σπείρω.]

467. c. d. haec contrahit et in fine exhibet ζητοῦσί
σε. v. ibid. 329. c. Lucam et Matthaeum coniungit
et haec ita refert, ac si unus evangelista hoc narra-
rit Cyrill. V, c. 185. a. b.

XIII. 3. σπείρειν] σπείρω. E. Sic et Chryf. VII, 471. b.
fed. antea vulgatum. v. ibid. XII, 24.

ρὰ τὴν ὁδὸν καὶ ἦλθε τὰ πετεινά, καὶ κατέφαγεν αὐτά.

ἄλλα δὲ ἔπεσεν ἐπὶ τὰ πετρώδη, ὅπου οὐκ ἔειχε γῆν πολλήν· καὶ εὐθέως ἐξανέτειλε, διὰ τὸ μὴ ἔχειν βάθος γῆς·

ἡλίου δὲ ἀνατείλαντος ἐκαυματίσθη, καὶ διὰ τὸ μὴ ἔχειν ῥίζαν, ἐξηράνθη.

ἄλλα δὲ ἔπεσεν ἐπὶ τὰς ἀκάνθας, καὶ ἀνέβησαν αὐτὰς ἀκάνθαι, καὶ ἀπέπνιξαν αὐτά.

ἄλλα δὲ ἔπεσεν ἐπὶ τὴν γῆν τὴν καλήν, καὶ ἐδίδου καρπὸν, ὃ μὲν ἑκατὸν, ὃ δὲ ἐξήκοντα, ὃ δὲ τριάκοντα.

Τέλος τῆς σ. ὃ ἔχων ἅτα ἀκούειν, ἀκουέτω. [Τέλος.] 9.

καὶ [Ἀρχή.] προσελθόντες οἱ μαθηταί, εἶπον αὐτῷ· διατί ἐν παραβολαῖς λαλεῖς αὐτοῖς;

ὃ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· ὅτι ὑμῖν δέδοται γινῶσθαι τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν, ἐκείνοις δὲ οὐ δέδοται.

Ἔσθις γὰρ ἔχει, δοθήσεται αὐτῷ, καὶ περισσευθήσεται· ὅσις δὲ οὐκ ἔχει, καὶ ὃ ἔχει,

ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ. [Τέλος.]

Τέλος ἐν τισὶ τῆς σ.

διὰ

XIII, 10. NA. τῆ β. τῆς σ. ἰβδ. τ. κ. ε. προσελθόντες τῷ ἰησοῦ οἱ μαθηταί εἶπον αὐτῷ.

4. πετεινά] + τοῦ οὐρανοῦ. E. Orig. v. P.

5. βάθος] βάρος. E. v. Euth. 124.

11. τῶν οὐρανῶν] τοῦ θεοῦ t —. E. Vulgatum etiam Cyrill. I, a. 225. ibid. g. 86. sine varietate ex Luca. et 322. ex Matthaeo, sed τούτοις, loco ἐκείνοις.

13. διὰ τοῦτο ἐν παραβολαῖς αὐτοῖς λαλῶ, ὅτι ΡΑΓ. α.
βλέποντες οὐ βλέπουσι, καὶ ἀκούοντες οὐκ
ἀκούουσιν, οὐδὲ συνιαῦσι.
14. καὶ ἀναπληροῦται * αὐτοῖς ἡ προφητεία
ἡσαίου, ἡ λέγουσα· ἀκοῆ ἀκούσατε, καὶ οὐ
μὴ συνῆτε· καὶ βλέποντες βλέψετε, καὶ οὐ
μὴ ἴδητε.
15. ἐπαχύνθη γὰρ ἡ καρδία τοῦ λαοῦ τούτου,
καὶ τοῖς ὠσὶ βαρέως ἤκουσαν, καὶ τοὺς
ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἐκάμμυσαν· μήποτε ἴδωσι
τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ τοῖς ὠσὶν ἀκούσωσι, καὶ
τῇ καρδίᾳ * συνῶσι καὶ ἐπιστρέψωσι, καὶ
* ἰάσωμαι αὐτούς.
16. ὑμῶν δὲ μακάριοι οἱ ὀφθαλμοί, ὅτι βλέπου- ΡΑΔ. ε.
σι καὶ τὰ ὄτα ὑμῶν, ὅτι ἀκούει.
17. ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ὅτι πολλοὶ προφῆται
καὶ δίκαιοι ἐπεθύμησαν ἰδεῖν ἃ βλέπετε,
καὶ οὐκ εἶδον· καὶ ἀκούσαι ἃ ἀκούετε, καὶ
οὐκ ἤκουσαν.
18. ὑμεῖς οὖν ἀκούσατε τὴν παραβολὴν τοῦ σπεί-
ροντος.
19. παντὸς ἀκούοντος τὸν λόγον τῆς βασιλείας, ΡΑΕ. β.
καὶ μὴ συνιέντος, ἔρχεται ὁ πονηρὸς καὶ ἀρ-
πάζει

14. ἐπ' αὐτοῖς] ἐπ' —. Sed Chryf. VII, 477. a. ἐπ'. VI,
71. d. Ioanni tribuit.

15. συνῶσι] συνῶσι.

ibid. ἰάσωμαι] D. ἰάσωμαι. Ita et in aliis locis, ubi haec
laudantur, variant Codd. Graeci. ni ita reperissent,
post καὶ non ita scripturi fuissent.

πάζει τὸ ἐσπαρμένον ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ
 οὗτός ἐστι ὁ παρά τὴν ὁδὸν σπαρεῖς.

ὁ δὲ ἐπὶ τὰ πετρώδη σπαρεῖς, οὗτός ἐστιν ὁ 20.
 τὸν λόγον ἀκούων, καὶ εὐθὺς μετὰ χαρᾶς
 λαμβάνων αὐτόν.

οὐκ ἔχει δὲ ρίζαν ἐν ἑαυτῷ, ἀλλὰ πρόσκαι- 21.
 ρός ἐστι γενομένης δὲ θλίψεως ἢ διαγμοῦ διὰ
 τὸν λόγον, εὐθὺς σκανδαλιζεται.

ὁ δὲ εἰς τὰς ἀκάνθας σπαρεῖς, οὗτός ἐστιν ὁ 22.
 τὸν λόγον ἀκούων καὶ ἡ μέριμνα τοῦ αἰῶνος
 τούτου, καὶ ἡ ἀπάτη τοῦ πλούτου συμπνί-
 γει τὸν λόγον, καὶ ἀκαρπὸς γίνεται.

ὁ δὲ ἐπὶ τὴν γῆν τὴν καλὴν σπαρεῖς, οὗτός 23.
 ἐστιν ὁ τὸν λόγον ἀκούων καὶ συνιών· ὃς δὴ
 καρποφορεῖ, καὶ ποιεῖ, ὁ μὲν ἑκατὸν, ὁ δὲ

τέλος τῆς β. ἔξήκοντα, ὁ δὲ τριάκοντα. [Τέλος.]

Πρόσκειται

ΡΛΞ. ἡ ἄλλην παραβολὴν παρέθηκεν αὐτοῖς, λέγων· 24.
 δὲ ταῦτα [Ἀρχή.] ὁμοιωθή ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν NB.
 λέγων ἐφώ- ρει, ἢ καὶ ὁ ἀνθρώπων σπείροντι καλὸν σπέρμα ἐν τῷ
 ἔχων ἄτα. ἀργῶ αὐτοῦ.

ἐν δὲ τῷ καθεύδειν τοὺς ἀνθρώπους, ἦλθεν 25.
 αὐτοῦ ὁ ἐχθρὸς καὶ ἔσπειρε ζιζάνια ἀνά
 μέσον τοῦ σίτου, καὶ ἀπῆλθεν.

ὅτε

XIII, 24. NB. τῇ γ. τῆς σ. [ἐν ἄλλοις, τῇ σ. τῆς δ.] ἐβδ.
 ἔ. ὁ κ. τὴν παραβολὴν ταύτην ὁμοιωθή ἡ βασιλεία.
 22. ἀπάτη] Latinitate apud Sabatier. voluptas. Idem
 apud Marcum, delectationes. Ita interpretatur
 Chrysol. VII, 472. c.

25. ἔσπειρε] ἐπίσπειρε. E. Etiam in Orig. schol. MS.
 apud me est: τὰ δὲ ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν ἐπισπειρόμενα.
 v. P.

26. ὅτε δὲ ἐβλάστησεν ὁ χόρτος, καὶ καρπὸν ἐποίησε, τότε ἐφάνη καὶ τὰ ζιζάνια.

27. προσελθόντες δὲ οἱ δούλοι τοῦ οικοδεσπότης, εἶπον αὐτῷ κύριε, οὐχὶ καλὸν σπέρμα ἐσπειρας ἐν τῷ σῷ ἀγρῷ; πόθεν οὖν ἔχει * ζιζάνια;

28. ὁ δὲ ἔφη αὐτοῖς· ἐχθρὸς ἄνθρωπος τοῦτο ἐποίησεν. οἱ δὲ δούλοι εἶπον αὐτῷ θέλεις οὖν ἀπελθόντες συλλέξομεν * αὐτά;

29. ὁ δὲ ἔφη· οὐ· μήποτε συλλέγοντες τὰ ζιζάνια, ἐκριζώσητε ἅμα αὐτοῖς τὸν σῖτον.

30. ἀφετε συναυξάνεσθαι ἀμφότερα μέχρι τοῦ θερισμοῦ· καὶ ἐν * καιρῷ τοῦ θερισμοῦ ἐρῶ τοῖς θερισαῖς συλλέξατε πρῶτον τὰ ζιζάνια, καὶ δήσατε αὐτὰ εἰς δεσμοὺς πρὸς τὸ κατακαῦσαι αὐτά· τὸν δὲ σῖτον συναγάγετε εἰς τὴν ἀποθήκην μου. [Τέλος.]

Τέλος τῆς γ.
τινὰ ἐντεῦ-
θεν ὑπερ-
βαίνουσιν
ΡΛΖ. β.

31. ἄλλην παραβολὴν παρέθηκεν αὐτοῖς, λέγων·

ΝΓ. [Ἀρχή.] ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν εἰς τὸ καὶ
προσῆλθον
κόκκῳ ἐν κεφ. εμ.

ΧΙΙΙ, 31. ΝΓ. τῆ δ. τῆς σ. ἐβδ. [ἐν ἄλλοις, καὶ σαββά-
τῳ τῆ παραμονῇ τῆς χριστοῦ γεννήσεως, εἰς τὴν λει-
τουργίαν.] ε. ὁ κ. τὴν παραβολὴν ταύτην ὁμοία ἐστὶ
ἡ βασιλεία.

27. σῷ ἀγρῷ] ἀγρῷ τ ἀγρῷ σου. E. v. P. Euth. 129.
τὰ ζιζάνια] τὰ —. Ἐχει omittit Chryl. VII, 480. c.

28. συλλέξομεν] συλλέξομεν. A. In graeco scriptore pro-
barem συλλέξομεν. In N. T. renitentibus Codd.
dubium.

30. τῷ καιρῷ] τῷ —.

αὐτὰ εἰς] εἰς — E. Orig. III, 135. b. δήσατε δεσ-
μοὺς τὰ ζιζάνια καὶ παράδοτε αὐτὰ πυρὶ, nihil La-
tinitas non nullos adiuvat.

κόκκῳ συνάπεως, ὃν λαβῶν ἄνθρωπος ἔσπει-
 ρεν ἐν τῷ ἀγρῷ αὐτοῦ.

ὃ μικρότερον μὲν ἐστὶ πάντων τῶν σπερμάτων· 32.
 ὅταν δὲ ἀύξηθῆ, μείζον * πάντων τῶν λα-
 χάνων ἐστὶ καὶ γίνεται δένδρον, ὥστε ἐλθεῖν

Τέλος ἐν τι-
 σι τῆς σ. τῆς
 δ.
 τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ κατασκηνοῦν ἐν
 τοῖς κλάδοις αὐτοῦ. [Τέλος.]

ΡΑΗ. ε. ἄλλην παραβολὴν ἐλάλησεν αὐτοῖς· [Ἀρχή.] 33. ΝΒ.

ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανοῶν ζύμῃ, ἣν

Τινὰ ἐντεῦ-
 θεν ὑπερ-
 βάνουσιν
 λαβοῦσα γυνὴ * ἐκρυψεν εἰς ἀλεύρου σάτας
 τρία, ἕως ὅτου ἐζυμώθῃ ὅλον.

ΡΑΘ. σ. ταῦτα πάντα ἐλάλησεν ὁ ἰησοῦς ἐν παρα- 34.
 εἰς τὸ πάλιν
 ὁμοία—θη-
 σαυρῶν.
 βολαῖς τοῖς ὄχλοις, καὶ χωρὶς παραβολῆς
 οὐκ ἐλάλει αὐτοῖς·

ΡΜ. ι. ὅπως πληρωθῆ τὸ ῥηθὲν διὰ τοῦ προφήτου 35.

λέγοντος· ἀνοίξω ἐν παραβολαῖς τὸ στόμα
 μου ἐρεύξομαι κεκρυμμένα ἀπὸ καταβολῆς
 κόσμου.

τότε ἀφεῖς τοὺς ὄχλους, [Ἀρχή.] ἦλθεν εἰς τὴν 36. ΝΔ.

Τέλος τῆς δ.
 οἰκίαν ὁ ἰησοῦς· [Τέλος] καὶ προσῆλθον αὐτῷ
 ὅς

XIII, 33. ΝΒ. τῆ β. τῆς ε. ἐβδ. ἐν τισιν ε, ο κ. τὴν πα-
 ραβολὴν ταύτην, ὁμοία.

XIII, 36. ΝΔ. τῆ ε. τῆς σ. ἐβδ. τ. κ. ε. ἐλθόντι τῷ ἰησοῦ
 εἰς [τὴν] οἰκίαν [αὐτοῦ] προσῆλθον αὐτῷ.

32. μείζον] + πάντων. Post priorem edit. etiam in aliis
 inveni. Item Birch.

33. ἐκρυψεν] D. ἐκρυψεν. Chrysoft. VII, 483. b. c.
 Cyrill. II, a. 614. et in fine τὸ ὅλον. Sine τὸ IV,
 365. b.

36. ὁ ἰησοῦς] — E. In evangeliiis dicitur omitti.
 Utrum

- εἰ μαθηταὶ αὐτοῦ λέγοντες· Φράσον ἡμῖν
τὴν παραβολὴν τῶν ζιζανίων τοῦ ἀγροῦ.
37. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς· ὁ σπείρων τὸ
καλὸν σπέρμα, ἔστιν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου.
38. ὁ δὲ ἀγρὸς, ἔστιν ὁ κόσμος· τὸ δὲ καλὸν σπέρ-
μα, οὗτοί ἐσιν οἱ υἱοὶ τῆς βασιλείας· τὰ δὲ
ζιζάνια, εἰσὶν οἱ υἱοὶ τοῦ πονηροῦ.
39. ὁ δὲ ἐχθρὸς ὁ σπείρας αὐτὰ, ἔστιν ὁ διάβο-
λος· ὁ δὲ θερισμὸς, συντέλεια τοῦ αἰῶνός
ἐστιν· οἱ δὲ θερισαί, ἄγγελοι ἐσιν.
40. ὡς περ ὅν συλλέγεται τὰ ζιζάνια, καὶ περὶ
* καίεται· οὕτως ἔσται ἐν τῇ συντελείᾳ τοῦ
αἰῶνος τούτου.
41. ἀποστελεῖ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου τοὺς ἀγγέ-
λους αὐτοῦ, καὶ συλλέξουσιν ἐκ τῆς βασι-
λείας αὐτοῦ πάντα τὰ σκάνδαλα, καὶ τοὺς
ποιῶντας τὴν ἀνομίαν.
42. καὶ βαλοῦσιν αὐτοὺς εἰς τὴν κάμινον τοῦ
πυρός· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς
τῶν ὀδόντων.

τότε

Utrum in principio, an in fine lectionis? Credo, in
fine, ut in Mosq. f. qui habet *δικίαν αὐτοῦ*. Nam
in principio habent, ut hic notatum est. Post meam
priorem editionem iam aliquis etiam de evangelia-
riis incepit blaterare, quae nemo ante et post me,
uti debebat, tractavit. Ignorant enim lectores, quot,
quae et quoties eadem lectiones in Evangelariis
singulis legantur. Magnum autem inter ea esse dis-
crimen, satis iam docuit prior editio mea. Idem
valet de Praxapostolis.

40. *κατακαίεται*] *καίεται*. Vulgatum, omisso *ταύτου*,
Cyrill. V, d. 81. VI, b. 329. v. Io. 15, 6.

E

τότε οἱ δίκαιοι ἐκλάμψουσιν ὡς ὁ ἥλιος, ἐν 43.
τῇ βασιλείᾳ τοῦ πατρὸς αὐτῶν. ὁ ἔχων ὧτα

Τέλος τῆς ε. ἀκούειν, ἀκούετω. [Τέλος.]

καὶ ἐν τισὶ
τῆς β. τῆς ε.
πάλιν [Ἀρχή.] ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν 44. NE.
οὐρανῶν θησαυρῶ κεκρυμμένῳ ἐν τῷ ἀγρῷ, ὃν
εὐρὴν ἄνθρωπος ἔκρυψε, καὶ ἀπὸ τῆς χα-
ρᾶς αὐτοῦ ὑπάγει, καὶ πάντα ὅσα ἔχει
πωλεῖ, καὶ ἀγοράζει τὸν ἀγρὸν ἐκεῖνον.

πάλιν [Ἀρχή.] ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν 45. NE.
οὐρανῶν ἀνθρώπων ἐμπόρῳ, ζητοῦντι καλοὺς
μαργαρίτας·

ὃς εὐρῶν ἓνα πολύτιμον μαργαρίτην, ἀπελ- 46.
θῶν πέπρακε πάντα ὅσα εἶχε, καὶ ἠγόρα-
σεν αὐτόν.

Τινὰ ἐντεῦ-
θεν ὑπερ-
βαίνει εἰς τὸ
ρημα. κεφ.
πάλιν ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν 47.
σαγήνη βληθείση εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἐκ
παντὸς γένους συναγαγούση·

ἦν, ὅτε ἐπληρώθη, ἀναβιβάσαντες ἐπὶ τὸν 48.
αἰγιαλὸν, καὶ καθίσαντες, συνέλεξαν τὰ κα-
λὰ εἰς ἀγγεῖα, τὰ δὲ σαπρὰ ἔξω ἔβαλον.

Ἵπέρβα τοῦ
ἀγίου. [Ἵπέρβα.]

οὕτως

XIII, 44. NE. τῆ σ. τῆς σ. [ἐν ἄλλοις, τῆ γ. τῆς ε.] ἰβδ.
ε. ὁ κ. τὴν παραβολὴν ταύτην· ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία
τῶν οὐρανῶν θησαυρῶ.

XIII, 45. NE. ὀκτωβρίου γ. τοῦ ἀγίου διονυσίου τοῦ ἀρε-
παγίτου· ε. ὁ κ. τὴν παραβολὴν ταύτην· ὁμοία ἐστὶν
ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπων ἐμπόρῳ.

46. ὃς εὐρῶν] εὐρῶν δὲ. E.

43. 49. οὕτως ἔσται ἐν τῇ συντελείᾳ τοῦ αἰῶνος· ἐξελεύσονται οἱ ἄγγελοι, καὶ ἀφοριῶσι τοὺς πονηροὺς ἐκ μέσου τῶν δικαίων,
44. 50. καὶ βαλοῦσιν αὐτοὺς εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρός· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.
45. 51. [Ἀρχου.] λέγει αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς· συνήκατε Ἀρχου τοῦ ταῦτα πάντα; λέγουσιν αὐτῷ· ναὶ κύριε. ἁγίου.
46. 52. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· διὰ τοῦτο πᾶς γραμματεὺς μαθητευθεὶς εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν, ὅμοιός ἐστιν ἀνθρώπῳ οικοδεσπότη, ὅστις ἐκβάλλει ἐκ τοῦ θησαυροῦ αὐτοῦ καινὰ καὶ παλαιὰ.
47. 53. καὶ ἐγένετο, ὅτε ἐτέλεσεν ὁ ἰησοῦς τὰς παραβολὰς ταύτας, μετῴρην ἐκεῖθεν.
54. καὶ [Ἀρχή.] ἐλθὼν εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ, ἐδίδασκεν αὐτοὺς ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν. [Τέλος.] ὥστε ἐκπλήττεσθαι αὐτοὺς, καὶ λέγειν πόθεν τούτῳ ἡ σοφία αὕτη καὶ αἱ δυνάμεις; τέλος τῆς σ. καὶ τοῦ ἁγίου.
55. οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ τοῦ τέκτονος υἱός; οὐχὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ λέγεται μαριάμ, καὶ οἱ ἀδελφοὶ

XIII, 54. N5. τῇ β. τῆς ζ. ἐβδ. τ. κ. ε. ἦλθεν ὁ ἰησοῦς εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ καὶ ἐδίδασκε τοὺς ὄχλους ἐν τῇ συναγωγῇ.

52. εἰς τὴν βασιλείαν] τῇ βασιλείᾳ τ ἐν τῇ βασιλείᾳ. E. εἰς poli εἰς facile excidit. Cyrill. IV, 316. τῇ βασιλείᾳ, sed et πλουσία, loco οικοδεσπότη. Sic rursus 750. 880. I, a. 286. 614. tandem ibid. g. 292. οικοδεσπότη.

φοὶ αὐτοῦ ἰάκωβος, καὶ ἰωσήs, καὶ σίμων,
καὶ ἰούδας;

καὶ αἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ οὐκ ἴσασι πᾶσαι πρὸς ἡμᾶs 56.
εἰσι; πόθεν οὖν τούτω ταῦτα πάντα;

PMB. α. καὶ ἐσκανδαλίζοντο ἐν αὐτῷ. ὁ δὲ ἰησοῦs εἶπεν 57.
αὐτοῖs· οὐκ ἔστι προφήτης ἄτιμος, εἰ μὴ ἐν
τῇ πατρίδι αὐτοῦ, καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ.

Τέλος τῆs β. καὶ ἐν ἄλ-
λοιs, τῆs γ. τῆs δ. καὶ τῆs
παραμονῆs. καὶ οὐκ ἐποίησεν ἐκεῖ δυνάμειs πολλὰs, διὰ 18.
τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν. [Τέλος.]

KE. περὶ ἰωάννου καὶ ἠρώδου.

PMΓ. β. Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ [Ἀρχή.] ἤκουσεν ἠρώ- XIV, 1.
δης ὁ τετραρχηs τὴν ἀκοὴν ἰησοῦ, NZ.
καὶ εἶπε τοῖs παισὶν αὐτοῦ· οὗτός ἐστιν ἰωάν- 2.
νης ὁ βαπτιστής· αὐτὸs ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νε-
κρῶν, καὶ διὰ τοῦτο αἱ δυνάμειs ἐνεργουῦσιν
ἐν αὐτῷ.

PMΔ. β. ὁ γὰρ ἠρώδης κρατήσας τὸν ἰωάννην, ἔδησεν 3.
αὐτὸν, καὶ ἔθηκε ἐν φυλακῇ, διὰ ἠρωδιάδα
τὴν γυναῖκα φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ.
ἔλεγε γὰρ αὐτῷ ὁ ἰωάννης· οὐκ ἔξεσί σοι 4.
ἔχειν αὐτήν.

καὶ θέλων αὐτὸν ἀποκτεῖναι, ἐφοβήθη τὸν 5.
ὄχλον, ὅτι ὡs προφήτην αὐτὸν εἶχον.

γενε·

XIV, 1. NZ. τῇ γ. τῆs ζ. [ἐν ἄλλοιs, τῇ δ. τῆs ε.] ἐβδ.
καὶ τῇ κδ. τοῦ ἀυγούστου εἰs τὴν ἀποτεμὴν τοῦ προ-
δρόμου, εἰs τὸν ἔρθρον· τ. κ. ε. ἤκουσεν ἠρώδης ὁ
τετραρχηs.

XIV, 3. φιλίππου] — E.

6. γενεσίων δὲ ἀγομένων τοῦ ἡρώδου, ἀρχήσατο ρμϵ. ς.
 ἡ θυγάτηρ τῆς ἡρωδιάδος ἐν τῷ μέσῳ, καὶ
 ἤρесе τῷ ἡρώδῃ·
7. ὃθεν μεθ' ὅρκου ὠμολόγησεν αὐτῇ δοῦναι ὃ
 εἰάν αἰτήσεται.
8. ἡ δὲ προβιβασθεῖσα ὑπὸ τῆς μητρὸς αὐτῆς,
 δός μοι, φησὶν, ὧδε ἐπὶ πίνακι τὴν κεφαλὴν
 ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ.
9. καὶ ἐλυπήθη ὁ βασιλεὺς· διὰ δὲ τοὺς ὅρκους
 καὶ τοὺς συνανακειμένους ἐκέλευσε δοθῆναι.
10. καὶ πέμψας ἀπεκεφάλισε τὸν ἰωάννην ἐν
 τῇ φυλακῇ.
11. καὶ ἠνέχθη ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ἐπὶ πίνακι, καὶ
 ἐδόθη τῷ κορασίῳ· καὶ ἤνεγκε τῇ μητρὶ αὐτῆς.
12. καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἤραν
 τὸ σῶμα, καὶ ἔθαψαν αὐτό· καὶ ἐλθόντες
 ἀπήγγειλαν τῷ ἰησοῦ.
13. καὶ αἰκούσας ὁ ἰησοῦς, ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν ρμϵ. γ.
 ἐν πλοίῳ εἰς ἔρημον τόπον κατ' ἰδίαν. καὶ
 αἰκούσαντες οἱ ὄχλοι, ἠκολούθησαν αὐτῷ
 περὶ ἀπὸ τῶν πόλεων. [Τέλος.]
- NH. 14. καὶ ἐξελθὼν ὁ ἰησοῦς [Ἀρχή.] εἶδε πολὺν ὄχ-
 λον, καὶ ἐσπλαγχνίσθη ἐπ' * αὐτοῖς, καὶ ἐθε-
 ράπευσε τοὺς ἀρρώστους αὐτῶν.

Τέλος τῆς γ.
 καὶ τοῦ ἀγί-
 ου.

K5.

XIV, 14. NH. κυριακῆ η. τ. κ. ε. [ἐξελθὼν ὁ ἰησοῦς]
 εἶδεν [ὁ ἰησοῦς] πολὺν ὄχλον.

6. ἀγομένων] γεναιμένων. E. Ita tamen Chrysoft. VII,
 495. e.

12. σῶμα] πτώμα. E.

14. ὁ ἰησοῦς] v. P.

ἐπ' αὐτοῖς] ἐπ' αὐτοῖς. v. Euth. 141.

ΚΕ. περὶ τῶν ε. ἄρτων καὶ τῶν β. ἰχθύων.

PMZ. α. ὀψίας δὲ γενομένης, προσῆλθον αὐτῷ οἱ μα- 15.
θηταὶ αὐτοῦ, λέγοντες· ἔρημός ἐστιν ὁ τόπος,
καὶ ἡ ὥρα ἤδη παρεῆλθεν· ἀπόλυσον τοὺς
ὄχλους, ἵνα ἀπελθόντες εἰς τὰς κώμας, ἀγο-
ράσωσιν ἑαυτοῖς βρώματα.

ὁ δὲ ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· οὐ χρεῖάν ἔχουσιν 16.
ἀπελθεῖν· δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν.

οἱ δὲ λέγουσιν αὐτῷ· οὐκ ἔχομεν ἄλλο εἰ μὴ 17.
πέντε ἄρτους καὶ δύο ἰχθύας.

ὁ δὲ εἶπε· φέρετέ μοι αὐτούς ἄλλο. 18.

καὶ κελεύσας τοὺς ὄχλους ἀνακλιθῆναι ἐπὶ 19.
τοῖς χόρτοις, * λαβῶν τοὺς πέντε ἄρτους καὶ
τοὺς δύο ἰχθύας, ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανόν,
εὐλόγησε καὶ κλάσας, ἔδωκε τοῖς μαθηταῖς
τοὺς ἄρτους, ἡ δὲ μαθηταὶ τοῖς ὄχλοις.

καὶ ἔφαγον πάντες, καὶ ἐχορτάσθησαν· καὶ 20.
ἦσαν τὸ περισσῆεν τῶν κλασμάτων δώδεκα
κοφίνους πλήρεις.

οἱ δὲ ἐσθιόντες ἦσαν ἄνδρες ὡσεὶ πεντακισχι- 21.
λιοι, χωρὶς γυναικῶν καὶ παιδίων.

PMH. ε. καὶ εὐθείως [Ἀρχή.] ἠνάγκασεν ὁ ἰησοῦς τοὺς 22. ΝΘ.
μαθητάς * ἐμβῆναι εἰς τὸ πλοῖον, καὶ προ-
άγειν αὐτὸν εἰς τὸ πέραν, ἕως οὗ ἀπολύσει

τέλος τῆς κυριακῆς. [τέλος.]
τοὺς ὄχλους.

XIV, 22. ΝΘ. κυριακῆς θ. τ. κ. ε. ἠνάγκασεν ὁ ἰησοῦς
καὶ
τοὺς μαθητάς [αὐτοῦ] ἐμβῆναι.

19. καὶ λαβῶν] καὶ —.

22. ὁ ἰησοῦς] — Ε.

μαθητάς αὐτοῦ] αὐτοῦ —.

23. καὶ ἀπολύσας τοὺς ὄχλους, ἀνέβη εἰς τὸ ῥμθ. β.
ὄρος κατ' ἰδίαν προσεύξασθαι.

ΚΖ. περὶ τοῦ ἐν θαλάσῃ περιπάτου.

ὄψιας δὲ γενομένης, μόνος ἦν ἐκεῖ.

24. τὸ δὲ πλοῖον ἤδη μέσον τῆς θαλάσσης ἦν, ΡΝ. δ.
βασανιζόμενον ὑπὸ τῶν κυμάτων ἦν γὰρ
ἐναντίος ὁ ἄνεμος.

25. τετάρτη δὲ φυλακῇ τῆς νυκτὸς ἀπῆλθε πρὸς
αὐτοὺς ὁ ἰησοῦς, περιπατῶν ἐπὶ τῆς θαλάσ-
σης.

26. καὶ ἰδόντες αὐτὸν οἱ μαθηταὶ ἐπὶ τὴν θα-
λάσσαν περιπατοῦντα, ἐταράχθησαν, λέγον-
τες, ὅτι φάντασμα ἐστὶ καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου
ἔκραζαν.

27. εὐθέως δὲ ἐλάλησεν αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς, λέγων·
θαρσεῖτε· ἐγὼ εἰμι μὴ φοβεῖσθε.

28. ἀποκριθεὶς δὲ αὐτῷ ὁ πέτρος, εἶπε· κύριε, εἶ ΡΝΑ. ἰ.
σύ εἶ, κέλευσόν με πρὸς σε εἰσελθεῖν ἐπὶ τὰ
ῥδατα.

29. ὁ δὲ εἶπεν· ἐλθέ. καὶ καταβάς ἀπὸ τοῦ
πλοίου ὁ πέτρος, περιεπάτησεν ἐπὶ τὰ ῥδατα
εἰσελθεῖν πρὸς τὸν ἰησοῦν.

30. βλέπων δὲ τὸν ἄνεμον ἰσχυρὸν, ἐφοβήθη καὶ
ἀρξάμενος καταπροντίζεσθαι, ἔκραξε, λέγων·
κύριε, σῶσόν με.

εὐθέως

25. ἀπῆλθε] ἦλθε. E. v. P. Suis verbis refert Cyrill.
V, a. 308.

ὁ ἰησοῦς] — E.

28. αὐτῷ ὁ] αὐτῷ — D.

εὐθέως δὲ ὁ ἰησοῦς ἐκτείνας τὴν χεῖρα, ἐπε- 31.
λάβετο αὐτοῦ, καὶ λέγει αὐτῷ· ὀλιγόπιστε,
εἰς τί ἐδίψασας;

PNB. ε. καὶ ἐμβάντων αὐτῶν εἰς τὸ πλοῖον, ἐκόπασεν 32.
ὁ ἄνεμος.

οἱ δὲ ἐν τῷ πλοίῳ, ἐλθόντες προσεκύνησαν 33.
αὐτῷ, λέγοντες· ἀληθῶς Θεοῦ υἱὸς εἶ.

καὶ διαπεράσαντες, ἦλθον εἰς τὴν γῆν γεννη- 34.
σαρέτ. [Τέλος.]

Τέλος τῆς
κυριακῆς.

PNF. β. καὶ [Ἀρχή.] ἐπιγνόντες αὐτὸν οἱ ἄνδρες τοῦ 35. Z.
τόπου ἐκείνου, ἀπέστειλαν εἰς ὅλην τὴν περι-
χωρον ἐκείνην, καὶ προσήνεγκαν αὐτῷ πᾶν-
τας τοὺς κακῶς ἔχοντας·

καὶ παρεκάλουν αὐτὸν, ἵνα μόνον ἀψωνται 36.
τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ· καὶ ὅσοι
ἤψωντο, διεσώθησαν.

KH. περὶ τῆς παραβάσεως τῆς ἐντολῆς τοῦ Θεοῦ.

PNB. ε. Τότε προσέρχονται τῷ ἰησοῦ οἱ ἀπὸ ἱεροσο- XV, 1.
λύμων γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι, λέγον-
τες·

διατί οἱ μαθηταί σου παραβαίνουσι τὴν πα- 2.
ράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων; ὅτι γὰρ νίπτονται
τὰς χεῖρας αὐτῶν, ὅταν ἄρτον ἐσθίωσιν.

ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς· διατί καὶ 3.
ὕμεῖς παραβαίνετε τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ
διὰ τὴν παράδοσιν ὑμῶν;

XIV, 35. Z. τῆ δ. τῆς ζ. [ἐν ἄλλοις· τῆ ε. τῆς ε.] ἐβδ.
τ. κ. ε. ἐπιγνόντες τὸν ἰησοῦν οἱ ἄνδρες [τοῦ τόπου
ἐκείνου.] τῆς γῆς γεννησαρέτ, ἀπέστειλαν εἰς ὅλην.

4. ὁ γὰρ Θεὸς ἐνετείλατο, λέγων· τίμα τὸν πατέρα * καὶ τὴν μητέρα· καὶ ὁ κακολογῶν πατέρα ἢ μητέρα, θανάτῳ τελευτάτω.
5. ὑμεῖς δὲ λέγετε· ὅς ἂν εἶπη τῷ πατρὶ ἢ τῇ μητρὶ, δῶσαν ὁ εἴαν ἐξ ἐμοῦ ὠφελιθῆς, καὶ ἐν μὴ τιμήσῃ τὸν πατέρα αὐτοῦ ἢ τὴν μητέρα αὐτοῦ.
6. καὶ ἠκυρώσατε τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ διὰ τὴν παράδοσιν ὑμῶν.
7. ὑποκριταί, καλῶς προεφήτευσε περὶ ὑμῶν ἡσαΐας, λέγων·
8. ἐγγίξει μοι ὁ λαὸς ὁυτος τῷ σώματι αὐτῶν, καὶ τοῖς χείλεσί με τιμᾷ· ἡ δὲ καρδία αὐτῶν πόρρω ἀπέχει ἀπ' ἐμοῦ·
9. μάτην δὲ σέβονταί με, διδάσκοντες διδασκαλίας, ἐντάλματα ἀνθρώπων.
10. καὶ προσκαλεσάμενος τὸν ὄχλον, εἶπεν αὐτοῖς· ἀκούετε καὶ συνίετε.
11. οὐ τὸ ἐισερχόμενον εἰς τὸ σῶμα κοινῷ τὸν ἀνθρώπον· ἀλλὰ τὸ ἐκπορευόμενον ἐκ τοῦ σώματος, τοῦτο κοινῷ τὸν ἀνθρώπον. [Τέ-Τίλος τῆς δ. λος.]

τότε

XV. 4. ἐνετείλατο] εἶπε. E. Versu 6. est ἐντολήν. Cyrill.
I, a. 238. 573. plura alia mutat.

πατέρα σου] σου —.

8. ἐγγίξει μοι] — E.

τῷ σώματι αὐτῶν, καὶ] — E. Nullus bonus Cod.
hic aliquid omittit. Diserte explicat Euth.

PNE. 12. τότε [Ἀρχή.] προσελθόντες ὁ μαθηταὶ αὐ- 12. ΞΑ.
 τοῦ, εἶπον αὐτῷ· οἶδας, ὅτι οἱ Φαρισαῖοι
 ἀκούσαντες τὸν λόγον ἐσκανδαλίσθησαν;
 ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπε· πᾶσα φυτεία, ἣν οὐκ 13.
 ἐφύτευσεν ὁ πατήρ μου ὁ οὐράνιος, ἐκρίζω-
 θήσεται.
 PNE. 14. ἄφετε αὐτούς· ὁδηγοὶ εἰσι τυφλοὶ τυφλῶν 14.
 τυφλὸς δὲ τυφλὸν εἰάν ὀδηγῇ, ἀμφότεροι εἰς
 βόθυνον πεσοῦνται.
 PNZ. 15. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ πέτρος, εἶπεν αὐτῷ· Φρά- 15.
 στον ἡμῖν τὴν παραβολὴν ταύτην.
 ὁ δὲ ἰησοῦς εἶπεν· ἀκμὴν καὶ ὑμεῖς ἀσύνητοί 16.
 ἔστε;
 οὐπω νοεῖτε, ὅτι πᾶν τὸ εἰσπορευόμενον εἰς 17.
 τὸ σῶμα, εἰς τὴν κοιλίαν χωρεῖ, καὶ εἰς ἀφε-
 ρῶνα ἐκβάλλεται;
 τὰ δὲ ἐκπορευόμενα ἐκ τοῦ σώματος, ἐκ τῆς 18.
 καρδίας ἐξέρχεται, καὶ αἵνα κοινοὶ τὸν ἄν-
 θρωπον.
 ἐκ γὰρ τῆς καρδίας ἐξέρχονται διαλογισμοὶ 19.
 πονηροὶ, φόνοι, μοιχεῖαι, πορνεῖαι, κλοπαί,
 ψευδομαρτυρία, βλασφημίαι.
 ταῦτά ἐστι τὰ κοινοῦντα τὸν ἄνθρωπον· τὸ 20.
 δὲ ἀνίπτους χερσὶ φαγεῖν, οὐ κοινοὶ τὸν ἄν-
 θρωπον.

καὶ

XV, 12. ΞΑ. τῆ ε. τῆς ζ. ἐβδ. τ. κ. ε. προσήλθον τα-
 ἰησοῦ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ καὶ εἶπον αὐτῷ.

14. πεσοῦνται] ἐμπεσοῦνται. B.

21. καὶ ἐξελθὼν ἐκεῖθεν ὁ ἰησοῦς, ἀνεχώρησεν
 EB. [Ἀρχή.] εἰς τὰ μέρη τύρου καὶ σιδῶνος.
 [Τέλος.]

Τέλος τῆς ε.
 καὶ ἐν ἄλ-
 λοις, τῆς ε.
 τῆς ε.

ΚΘ. περὶ τῆς χαναναίας.

22. καὶ ἰδοὺ, γυνὴ χαναναία ἀπὸ τῶν ὄρειων ἐκεῖ-
 νων ἐξελθοῦσα, ἐκραύγασεν, αὐτῷ λέγουσα·
 ἐλέησόν με κύριε, υἱὲ δαυὶδ, ἡ θυγάτηρ
 μου κακῶς δαιμονίζεται.
23. ὁ δὲ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῇ λόγον. καὶ προσελ-
 θόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἠρώτων αὐτὸν, λέ-
 γοντες· ἀπόλυσον αὐτήν, ὅτι κράζει ὀπίσθεν
 ἡμῶν.
24. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν· οὐκ ἀπεσάλην εἰ μὴ ΡΝΗ. ε.
 εἰς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου
 Ἰσραήλ.
25. ἡ δὲ ἐλθοῦσα * προσεκίνησεν αὐτῷ, λέγουσα· ΡΝΘ. ε.
 κύριε, βοήθει μοι.
26. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν· οὐκ ἔστι καλὸν λαβεῖν
 τὸν ἄρτον τῶν τέκνων, καὶ βαλεῖν τοῖς κυ-
 ριαρίοις.

ἡ

XV. 21. EB. κυριακῆ εζ. ἦτοι τῆς χαναναίας. τ. κ. ε.
 [ἦλθεν] ἐσηλθεν ὁ ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη τύρου καὶ σι-
 δῶνος. Χρὴ γινώσκειν, ὅτι τὸ εὐαγγέλιον τοῦτο τῆς
 χαναναίας, διὰ τὸ πολλάκις συμβαίνειν γίνεσθαι τὸ
 πᾶσχα ἔξω, ἂν μὲν οὐ χωρεῖ ἀναγινώσκεσθαι εἰς
 τὰ σαββατοκυριακὰ τοῦ ματθαίου, ὅτι οὐδέποτε
 ἀνεγνώσθησαν εζ. κυριακῆ. ἀναγινώσκειται δὲ εἰς
 τὴν λουκᾶν, κυριακῆ πρὸ τοῦ φαρισαίου, [Luc. 18.
 10.] ἵνα ἄρα λείψει ὁ λουκᾶς, διὰ τὸ μηκύνεσθαι
 τὸ πᾶσχα.

25. προσεκίνηει] προσεκίνησεν. v. P.

ἡ δὲ εἶπε· ναὶ κύριε· καὶ γὰρ τὰ κυνάρια 27.
ἐσθίει ἀπὸ τῶν ψυχίων τῶν πιπτόντων ἀπὸ
τῆς τραπέζης τῶν κυρίων αὐτῶν.

τότε ἀποκριθεὶς ὁ ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῇ· ᾧ 28.
γύναι, μεγάλη σου ἡ πίσις· γενηθήτω σοι ὡς
θέλεις. καὶ ἰάθη ἡ θυγάτηρ αὐτῆς ἀπὸ τῆς

Τέλος τῆς ὥρας ἐκείνης. [Τέλος.]
κυριακῆς.

Λ. περὶ τῶν θεραπευθέντων ὄχλων.

καὶ μεταβάς ἐκεῖθεν ὁ ἰησοῦς, [Ἀρχή.] ἦλ. 29. ΣΓ.
θε παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς γαλιλαίας· καὶ
ἀναβάς εἰς τὸ ὄρος, ἐκάθητο ἐκεῖ.

καὶ προσῆλθον αὐτῷ ὄχλοι πολλοί, ἔχοντες 30.
μεθ' ἑαυτῶν χωλοὺς, τυφλοὺς, κωφοὺς, κυλ-
λοὺς, καὶ ἑτέροισι πολλοὺς· καὶ ἔβριψαν αὐ-
τοὺς παρὰ τοὺς πόδας τοῦ ἰησοῦ· καὶ ἐδεξά-
πευσεν αὐτούς.

ὥστε τοὺς ὄχλους θαυμάσαι βλέποντας, κω- 31.
φοὺς λαλοῦντας, κυλλοὺς ὑγιεῖς, χωλοὺς πε-
ριπατοῦντας, καὶ τυφλοὺς βλέποντας· καὶ

Τέλος τῆς σ. ἐδόξασαν τὸν θεὸν ἰσραὴλ. [Τέλος.]

ΛΑ. περὶ τῶν ἑπτὰ ἄρτων.

ΡΕ. σ. [Ἀρχή.] ὁ δὲ ἰησοῦς προσκαλεσάμενος τοὺς ΞΔ. 32.
μαθητὰς αὐτοῦ, εἶπε· σπλαγχνίζομαι ἐπὶ
τὸν

XV, 29. ΣΓ. τῆ σ. τῆς ζ. [ἐν ἄλλοις, τῆ σ. τῆς ε.] ἰβδ.
τ. κ. ε. [μεταβάς ἐκεῖθεν ὁ ἰησοῦς.] ἦλθεν [ὁ ἰησοῦς]
παρὰ τὴν θάλασσαν.

XV, 32. ΞΔ. σαββάτω θ. τ. κ. ε. προσκαλεσάμενος ὁ ἰη-
σοῦς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ.

30. τοῦ ἰησοῦ] αὐτοῦ. Ε.

31. θαυμάσαι, βλέποντας κωφοὺς] θαυμάσαι βλέποντας,
κωφοὺς. ν. Ρ.

27. τὸν ὄχλον, ὅτι ἤδη * ἡμέραι τρεῖς προσμένου-
 σί μοι, καὶ οὐκ ἔχουσι τί φάγωσι καὶ ἀπο-
 28. λῦσαι αὐτούς * νῆσις οὐ θέλω, μήποτε ἐκλυ-
 θῶσιν ἐν τῇ ὁδῷ.

33. καὶ λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ πό-
 θεν ἡμῖν ἐν ἐρημίᾳ ἄρτοι τοσοῦτοι, ὥστε χορ-
 τάσαι ὄχλον τοσοῦτον;

34. καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς· πόσους ἄρτους
 29. ἔχετε; οἱ δὲ εἶπον· ἑπτὰ, καὶ ὀλίγα ἰχθύ-
 δια.

35. καὶ ἐκέλευσε τοῖς ὄχλοις ἀναπεσεῖν ἐπὶ τὴν
 30. γῆν.

36. καὶ λαβὼν τοὺς ἑπτὰ ἄρτους καὶ τοὺς
 ἰχθύας, εὐχαριστήσας, ἐκλάσσε, καὶ ἔδωκε τοῖς
 μαθηταῖς αὐτοῦ· οἱ δὲ μαθηταὶ τῷ ὄχλῳ.

37. καὶ ἔφαγον πάντες, καὶ ἐχορτάσθησαν καὶ
 ἦσαν τὸ περισσεῦον τῶν κλασμάτων ἑπτὰ
 σφυρίδας πλήρεις.

38. οἱ δὲ ἐσθίοντες ἦσαν τετρακισχίλιοι ἄνδρες
 χωρὶς γυναικῶν καὶ παιδίων.

39. καὶ ἀπολύσας τοὺς ὄχλους, * ἀνέβη εἰς τὸ
 πλοῖον, καὶ ἦλθεν εἰς τὰ ὄρια μαγδαλά.

[Τέλος.]

Τέλος τοῦ
 Καὶ σαββάτου.

32. ἡμέρας] ἡμέραι.
 νῆσις] νῆσις τ νῆσις. A. v. P. h. l. et ad Marc.
 8, 3.

39. ἀνέβη] ἀνέβη.
 μαγδαλά] μαγδαλάν. E. Nullus bonus Cod. hic ab-
 errat, praeter Wettf. D. et Vat. 1205. qui non tam
 nobiles, quam noti sunt critico.

ΡΞΑ. δ. Καὶ [Ἄρχή.] προσελθόντες ἰὶ Φαρισαῖοι καὶ XVI, 1.
σαδδουκαῖοι, περάζοντες ἐπηρώτησαν αὐτὸν ΞΕ.
σημεῖον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐπιδειξάμην αὐτοῖς.

ΡΞΒ. ε. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς· ὄψιας γενο- 2.
μένης λέγετε, εὐδία· πυρρᾶζει γὰρ ὁ οὐρα-
νός.

καὶ

XVI, 1. ΞΕ. τῆ β. τῆς η. [ἐν ἄλλοις, τῆς σ.] ἰβδ. τ. κ. ε.
προσελθόντες τῶ ἰησοῦ Φαρισαῖοι καὶ σαδδουκαῖοι.
Ἐν τισὶ καὶ οὕτως ἔυρον. Τ. κ. ε., ἕως, ὁ δὲ δύνα-
σθε. (ν. 5.) ἐξ ἧς· ἀμήν λέγω ὑμῖν. (κατὰ λουκᾶν
κεφ. κα.) ἕως, γυνᾶκα χήραν. καὶ μετὰ ταῦτα
(κατὰ ἰωάννην κεφ. νγ.) λέγουσιν αὐτῶ ἰουδαῖοι·
τί οὖν, ἕως, διδούς τῶ κόσμῳ. Ἐπιγρᾶφεται δὲ, εἰς
ἀνομβρίαν.

XVI, 2. ὄψιας — 3. ὁ δὲ δύνασθε] — E. v. P. Hierony-
mus, Hieronymus, inquam, criticus acutus, diligens
et fide dignus, dicit, haec in plerisque Codd. ab-
esse. Quaestio est, quod habuerit ad manus, dein-
de quales, graecos an latinos, perpetui textus, an
evangelitaria? Nonne vero etiam divinum Originem
suum, qui eī, ut equus Troianus, (Virgil. Aen II,
15.), instar montis Sina et Sion est, exculcare vo-
luit, quod ea non est interpretatus? Addit enim:
sensusque manifestus est. Quis vero de verbis te-
mere infertis quaerit, sintne dilucida, an obscura?
Immo in eiusmodi locis Hieronymus ipse alibi ad-
dit: *ergo radenda, ergo delenda.* Lectionaria ple-
raque hunc totum locum omittunt, ut ex priorē
edit. mea discitur. At enim vero habet praeter
Mosq. ω. cui non multum tribuo, antiquissimum
Aug. 4. fol. 260. cum indice, *εἰς ἀνομβρίαν.* In
aliis evangelariis *εἰς ἀνομβρίαν* notatur Marci κεφ.
να. Ergo alius hanc, alius aliam lectionem scripsit.
Griesb. comment. crit. p. 134. ita habet: criticae ar-
tis studiosos admonitos *Ipse (Αυτός.) cupio, non
sine cautione adhibita Hieronymo temere fidendum
esse.* —

3. καὶ πρῶτ', σήμερον χειμῶν πυρρᾶζει γὰρ
 συγγάζων ὁ οὐρανός. ὑποκριταί, τὸ μὲν πρόσ-
 ωπον τοῦ οὐρανοῦ γινώσκετε διακρίνειν, τὰ δὲ
 σημεῖα τῶν καιρῶν οὐ δύνασθε;
4. γενεὰ πονηρὰ καὶ μοιχαλὶς σημεῖον ἐπιζητεῖ. ΡΞΓ. ε.
 καὶ σημεῖον οὐ δοθήσεται αὐτῇ, εἰ μὴ τὸ ση-
 μεῖον Ἰωῆ τοῦ προφήτου. καὶ καταλιπὼν
 αὐτούς, ἀπῆλθε.
5. καὶ ἐλθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὸ πέ- ΡΞΔ. β.
 ραν, ἐπελάθοντο ἄρτους λαβεῖν. [Τέλος.] Τέλος ἐντισι
 τῆς β. τῆς ε.
- ΞΕ. 6. ὁ δὲ [Ἀρχή.] ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς·
- ΔΒ. περὶ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων.
 ὁρᾶτε καὶ προσέχετε ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν
 Φαρισαίων καὶ σαδδουκαίων. [Τέλος.] Τέλος τῆς β.
7. οἱ δὲ διελογίζοντο ἐν ἑαυτοῖς, λέγοντες· ὅτι ΡΞΕ. ε.
 ἄρτους οὐκ ἐλάβομεν.

γνοῦς

XVI, 6. ΞΕ. τῆ γ. τῆς η. [ἐν ἄλλοις, τῆς ε.] ἐβδ. ε. ὁ κ.
 τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς ὁρᾶτε.

esse. — Cum reverentia ausculto, ut tironem de-
 cet. Vide praeterea Chryl. VII, 540. totam pagi-
 nam, imprimisque d. ubi est: ὑποκριτὰς ἐτέρωθι
 (alibi ergo, non hic.) καλεῖ. Hoc rursus aliquos
 infatuavit, ut tollerent ὑποκριτὰς. Quae crisis!

3. ὑποκριτὰς] — E. v. P. Chrysol. VII, 540. b. et
 ibid. d.

4. γενεὰ] καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· γενεά. E. v. P.
 Euth. 142.

καταλιπὼν] optionem dat Chryl. VII, 540. c. 541. c.
 inter καταλιπὼν et ἀφείς. Cyrill. I, g. 303. non
 haec, sed Matth. 12, 38. respicit.

γνούς δὲ ὁ ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· τί διαλογί- 8.
ζεσθε ἐν ἑαυτοῖς, ὀλιγόπιστοι, ὅτι ἄρτους οὐκ
ἐλάβετε;

οὐπω νοεῖτε, οὐδὲ μνημονεύετε τοὺς πέντε 9.
ἄρτους τῶν πεντακισχιλίων, καὶ πόσους κο-
φίνους ἐλάβετε;

οὐδὲ τοὺς ἑπτὰ ἄρτους τῶν τετρακισχιλίων, 10.
καὶ πόσας σφυρίδας ἐλάβετε;

πῶς οὐ νοεῖτε, ὅτι οὐ περὶ ἄρτου εἶπον ὑμῖν, 11.
προσέχεν ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων
καὶ σαδδουκαίων;

τότε συνῆκαν, ὅτι οὐκ εἶπε προσέχεν ἀπὸ 12.
τῆς ζύμης τοῦ ἄρτου, ἀλλ' ἀπὸ τῆς διδα-
τέλος τῆς γ. χῆς τῶν Φαρισαίων καὶ σαδδουκαίων. [Τέ-
λος.]

ΑΓ. περὶ τῆς ἐν καισαρείᾳ ἐπερωτήσεως.

ΡΕΒ. α. [Ἀρχή.] ἐλθὼν δὲ ὁ ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη και- 13. ΕΖ.
σαρείας τῆς Φιλίππου, ἠρώτα τοὺς μαθη-
τάς αὐτοῦ, λέγων· τίνα με λέγουσιν οἱ ἄν-
βρωποι εἶναι, τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου.

οἱ

XVI, 13. ΕΖ. ἰουίου κθ. τῶν ἁγίων ἀποστόλων πέτρου
καὶ παύλου, εἰς τὴν λειτουργίαν, καὶ εἰς ἐγκαίνια
ναοῦ [ἐν ἄλλοις, δεκεμβρίου κγ.] τ. κ. ε. ἐλθὼν ὁ
ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη.

8. εἶπεν αὐτοῖς] εἶπε. Ε.

11. ἄρτου] ἄρτων. D.

προσέχεν ἀπὸ] προσέχειν, ἀλλ' ἀπὸ τ προσέχειν,
προσέχετε δὲ ἀπὸ τ προσέχετε δὲ ἀπὸ τ προσέχετε
ἀπό. Ε. v. P.

14. οἱ δὲ εἶπον· οἱ μὲν, ἰωάννην τὸν βαπτιστὴν· ἄλλοι δὲ, ἠλίαν· ἕτεροι δὲ, ἱερεμίαν, ἢ ἓνα τῶν προφητῶν.

15. λέγει αὐτοῖς· ὑμεῖς δὲ τίνα με λέγετε εἶναι;

16. ἀποκριθεὶς δὲ σίμων πέτρος, εἶπε· σὺ εἶ ὁ χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ τοῦ ζῶντος.

17. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῷ· μακάριος εἶ σίμων βᾶρ ἰωνᾶ, ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα οὐκ ἀπεκάλυψέ σοι, ἀλλ' ὁ πατήρ μου ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

18. καὶ γὰρ δέ σοι λέγω, ὅτι σὺ εἶ πέτρος, καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰκοδομήσω μου τὴν ἐκκλησίαν· καὶ πύλας ᾄδου οὐ κατισχύσουσιν αὐτῆς. [Τέλος]

19. καὶ δάσω σοι τὰς κλεῖς τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν· καὶ ὃ ἐὰν δήσῃς ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται δεδεμένον ἐν τοῖς οὐρανοῖς· καὶ ὃ ἐὰν λύσῃς ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται λελυμένον ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

[Τέλος.]

ΞΗ. 20. τότε [Ἀρχή.] διεσείλατο τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ἵνα μηδενὶ εἰπωσιν, ὅτι αὐτός ἐστιν ἰησοῦς ὁ χριστός.

21. ἀπὸ τότε ἤρξατο ὁ ἰησοῦς δεικνύειν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ὅτι δεῖ αὐτὸν ἀπελθεῖν εἰς ἱερο-

XVI, 20. ΞΗ. τῇ δ. τῆς η. [ἐν ἄλλαις, τῆς ε.] ἐβδ. τ. κ. ε. διεσείλατο ὁ ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ.

20. διεσείλατο] ἐπετίμησε. E. v. P.

ἰησοῦς] — A. v. P. Evangelitaria Goth. et Aug. 4. habent solam lectionem 13 — 19. Itud fol. 255. hoc fol. 253.

ιεροσόλυμα, καὶ πολλὰ παθεῖν ἀπὸ τῶν
βρεσβυτέρων καὶ ἀρχιερέων καὶ γραμμα-
τέων, καὶ ἀποκτανθῆναι, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέ-
ρᾳ ἐγερθῆναι.

PEΘ. ε. καὶ προσλαβόμενος αὐτὸν ὁ πέτρος, ἤρξατο 22.
ἐπιτιμᾶν αὐτῷ, λέγων· Ἰλαῖός σοι κύριε· οὐ
μὴ ἔσαι σοι τοῦτο.

ὁ δὲ στραφεὶς, εἶπε τῷ πέτρῳ· ὕπαγε ὀπίσω 23.
μου σατανᾶ, σκάνδαλόν μου εἶ· ὅτι οὐ φρο-
νεῖς τὰ τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ τὰ τῶν ἀνθρώ-
πων.

PO. β. τότε ὁ ἰησοῦς εἶπε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· 24.
[Ἀρχή.] εἰ τις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν, ΕΘ.
ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν, καὶ ἀράτω τὸν σαυ-
τέλος τῆς δ. ρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθείτω μοι· [Τέλος.]

ὅς γὰρ ἂν θέλη τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, 25.
ἀπολέσει αὐτήν· ὅς δ' ἂν ἀπολέσῃ τὴν ψυ-
χὴν αὐτοῦ ἕνεκεν ἐμοῦ, ἐυρήσει αὐτήν.

τί γὰρ ὠφελεῖται ἀνθρώπος, εἰάν τὸν κόσ- 26.
μον ὅλον κερδήσῃ, τὴν δὲ ψυχὴν αὐτοῦ ζη-
μιωθῆ; ἢ τί δώσει ἀνθρώπος ἀντάλλαγμα
τῆς ψυχῆς αὐτοῦ;

POA. ἡ μέλλει γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεσθαι 27.
ἐν τῇ δόξῃ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, μετὰ τῶν
ἀγγέ-

XVI, 24. ΕΘ. τῇ ε. τῆς η. [ἐν ἄλλοις, τῆς ε.] ἐβδ. ε. ὁ
κ. τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· εἰ τις θέλει.

25. στραφεὶς] ἐπιστραφεὶς. E. Elegantius sane, sed ob id
ipsum suspectum.

ἀγγέλων αὐτοῦ· καὶ τότε ἀποδώσει ἐκάστῳ
κατὰ τὴν πράξιν αὐτοῦ.

28. ἀμὴν λέγω ὑμῖν, εἰσὶ τινες * ἄδε * ἐσῶτες, POB. β.

οἵτινες οὐ μὴ γεύσονται θανάτου, ἕως ἂν
ἴδωσι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν τῇ
βασιλείᾳ αὐτοῦ. [Τέλος.] Τέλος τῆς ε.

ΛΔ. περὶ τῆς μεταμορφώσεως.

XVII, 1. Καὶ μεθ' ἡμέρας ἕξ [Ἀρχή.] παραλαμβάνά-
Ο. νεὶ ὁ ἰησοῦ τὸν πέτρον, καὶ ἰάκωβον, καὶ
ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ· καὶ ἀναφέρει
αὐτοὺς εἰς ὄρος ὑψηλὸν κατ' ἰδίαν.

2. καὶ μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν, καὶ
ἔλαμψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος· τὰ
δὲ ἰμάτια αὐτοῦ ἐγένετο λευκὰ ὡς τὸ φῶς.

3. καὶ ἰδοὺ, ὠφθησαν αὐτοῖς μουσῆς καὶ ἡλίας,
μετ' αὐτοῦ συλλαλοῦντες.

4. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ πέτρος, εἶπε τῷ ἰησοῦ· κύ-
ριε, καλὸν ἐστὶν ἡμᾶς ὥδε εἶναι· εἰ θέλεις, ποι-
ήσωμεν ὧδε τρεῖς σκηναὶς, σοὶ μίαν, καὶ
μουσῆ μίαν, καὶ μίαν ἡλίας.

ἔτι

XVII, 1. Ο. τῇ ε. τοῦ ἀυγούστου, τῆς μεταμορφώσεως.
εἰς τὴν λειτουργίαν· τ. κ. ε. παραλαμβάνει ὁ ἰησοῦς.

27. τὴν πράξιν] τὰ ἔργα. E. Utrumque Chryl. VII, 560.
a. c. Unde autem arripuit ἔργα; ex hymno. v. 561.
a. coll. 560. fin. ἔργα habet etiam Cyrill. III, 30. 47.
Idem alibi multoties hunc versum habet. Sed non
est huius loci singula referri.

28. τῶν ἄδε ἐσηκόντων] τῶν ἄδε ἐσῶτων. A. ἄδε ἐσῶτες.
v. P. Wetst. Alter. Birch. Quatuor Augg. habent
ἐσῶτες, sed tres simul servant τῶν.

XVII, 2. φῶς] χιόν. E. Nullus, nisi infimi Codd. ha-
bent. Vulgatum etiam Cyrill. II, 696.

ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος, ἰδοὺ, νεφέλη Φωτεινὴ 5.
ἐπεσκίασεν αὐτοὺς· καὶ ἰδοὺ, Φωνὴ ἐκ τῆς
νεφέλης, λέγουσα· οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ
ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα· αὐτοῦ ἀκούετε.

καὶ ἀκούσαντες οἱ μαθηταί, ἔπεσον ἐπὶ πρόσω- 6.
πων αὐτῶν, καὶ ἐφοβήθησαν σφόδρα.

καὶ προσελθὼν ὁ ἰησοῦς, ἤψατο αὐτῶν, καὶ 7.
εἶπεν· ἐγέρθητε, καὶ μὴ φοβεῖσθε.

ἐπάραντες δὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, οὐδέ 8.
να εἶδον, εἰ μὴ τὸν ἰησοῦν μόνον.

καὶ καταβαινόντων αὐτῶν * ἐκ τοῦ ὄρους, 9.
ἀνετείλατο αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς, λέγων· μηδενὶ

Τέλος τῆς
μεταμορ-
φώσεως.
εἶπητε τὸ ὄραμα, ἕως οὗ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώ-
που ἐκ νεκρῶν ἀναστῆ. [Τέλος.]

ροφ. 5. καὶ [Ἀρχή.] ἐπηρώτησαν αὐτὸν οἱ μαθηταί 10. ΟΑ.
αὐτοῦ, λέγοντες· τί οὖν οἱ γραμματεῖς λέ-
γουσιν, ὅτι ἡλίαν δεῖ εἰσελθεῖν πρῶτον;

ὁ δὲ ἰησοῦς ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς· ἡλίας 11.
μὲν ἔρχεται πρῶτον, καὶ ἀποκαταστήσει
πάντα.

λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι ἡλίας ἤδη ἦλθε· καὶ οὐκ 12.
ἐπέγνωσαν αὐτόν· ἀλλ' ἐποίησαν ἐν αὐτῷ,
ὅσα ἠθέλησαν· οὕτω καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώ-
που μέλλει πάσχειν ὑπ' αὐτῶν.

τότε

XVII, 10. ΟΑ. τῆ 5. τῆς η. [ἐν ἄλλοις, τῆς 5.] ἐβδ. τ.
κ. ε. ἐπηρώτησαν τὸν ἰησοῦν οἱ μαθηταί αὐτοῦ.

5. Φωτεινὴ] Φωτός. D. v. P. Bis vulgat. Chryf. VII, 569.
d. e. Cyrill. V, a. 310.

9. ἀπὸ τοῦ] ἐκ τοῦ v. Euth. II, 394.

13. τότε συνῆκαν οἱ μαθηταί, ὅτι περὶ Ἰωάννου
τοῦ βαπτιστοῦ εἶπεν αὐτοῖς. [Τέλος.]

Τέλος ἐν τι-
σι τῆς τῆς
ς.

ΛΕ. περὶ τοῦ σεληνιαζομένου.

OB. 14. καὶ ἐλθόντων αὐτῶν πρὸς τὸν ὄχλον, [Ἀρχή.] ΡΟΔ. β.
προσῆλθεν αὐτῷ ἄνθρωπος, γονυπετῶν * αὐ-
τόν,

15. καὶ λέγων· κύριε, ἐλέησόν μου τὸν υἱόν, ὅτι
σεληνιάζεται, καὶ κακῶς πάσχει· πολλάκις
γὰρ πίπτει εἰς τὸ πῦρ, καὶ πολλάκις εἰς
τὸ ὕδωρ.

καὶ

XVII. 14. OB. κυριακῆ ι. τ. κ. ε. [προσῆλθε τῷ ἰησοῦ
ἄνθρωπος γονυπετῶν] ἄνθρωπος τις προσῆλθε τῷ
ἰησοῦ γονυπετῶν αὐτόν καὶ λέγων.

14. γονυπετῶν αὐτῷ] γονυπετῶν αὐτόν.

15. πολλάκις posterius] ἐπίστε. E. v. P. Origenem l. l.
vindicare etiam secundum πολλάκις, intelligit quivis
graece doctus. Ἐπίστε ibi idem est, quod ὅτι. Παλλά-
κις vero ad utrumque membrum pertinet. Si enim
ἐπίστε repugnaret τῷ πολλάκις, ὅτι quoque repug-
naret. Utraque particula notat modo — modo.
Fateor tamen, me ita non fuisse scripturum. Ve-
rum Origenes saepius modo negligenter, modo ob-
scure, modo nec graece scribit. Hinc accidit, ut
infimi et stultissimi scribae Codd. Wetst. D. i. ex
quibus Griesbachius suam recensionem occidenta-
lem exscalpsit, auctoritate Origenis ἐπίστε loco poste-
rioris πολλάκις in contextum importarent. Non-
ne ergo hoc loco et innumerabilibus pluribus isti
Codices ex Origene corrupti deprehenduntur?
Quid, quod Griesbachius ipse (Ἄυτός.) ἐπίστε
apud Orig. pro verbis textus acceperat? Se ergo (in
comment. crit. pag. 145.) excusat, quod ἐπίστε non
intellexit. Me eodem loco deinceps continuo ac-
culat, quod ἐπίστε non intellexerim. Qui stupor!

καὶ προσήνεγκα αὐτὸν τοῖς μαθηταῖς σου, 16.
καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν αὐτὸν θεραπεῦσαι.

ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἰησοῦς, εἶπεν· ὦ γενεὰ ἀπι- 17.
στος καὶ διεστραμμένη, ἕως πότε ἔσομαι μεθ'
ὑμῶν; ἕως πότε ἀνέξομαι ὑμῶν; Φέρετέ μοι
αὐτὸν ᾧδε.

καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ ἰησοῦς, καὶ ἐξῆλθεν 18.
ἀπ' αὐτοῦ τὸ δαιμόνιον καὶ ἐθεραπεύθη ὁ

παῖς αὐτῆς. παῖς ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης. [Τέλος.]

ΡΟΜ. ε. τότε προσελθόντες οἱ μαθηταὶ τῷ ἰησοῦ κατ' 19.
ἰδίαν, εἶπον· διατί ἡμεῖς οὐκ ἠδυνήθημεν ἐκ-
βαλεῖν αὐτό;

ὁ δὲ ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· διὰ τὴν ἀπιστίαν 20.
ὑμῶν· ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, εἰ ἔχητε πίστιν
ὡς κόκκον σινάπεως, ἐρεῖτε τῷ ὄρει τούτῳ·
μετάβηθι ἐντεῦθεν ἐκεῖ, καὶ μεταβήσεται·
καὶ οὐδὲν ἀδυνατήσεται ὑμῖν.

τοῦτο δὲ τὸ γένος οὐκ ἐκπορεύεται, εἰ μὴ ἐν 21.
προσευχῇ καὶ νηστείᾳ.

ΡΟΜ. β. ἀναστρεφόμενων δὲ αὐτῶν ἐν τῇ γαλιλαίᾳ, 22.
εἶπεν αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς· μέλλει ὁ υἱὸς τοῦ ἀν-
θρώπου παραδίδοσθαι εἰς χεῖρας ἀνθρώ-
πων,

καὶ

20. ἀπιστίαν] ἄλιγοπιστίαν. E. v. P. et Griesb. comment.
crit. p. 146.

21. τοῦτο δὲ — νηστείᾳ] — E. v. P. Mill. Sabatier.
Griesb. l. l. Birch. Chrysofomus urget νηστείαν et
εὐχήν. VII, 518. a. b. Habet etiam VII, 581. II,
309. IV, 300. V, 531.

23. καὶ ἀποκτενοῦσιν αὐτὸν, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέ-
 ρᾳ ἐγερθήσεται. [Τέλος.] καὶ ἐλυπήθησαν ^{τέλος τῆς}
 σφόδρα. ^{κυριακῆς.}

Λ5. περὶ τῶν αἰτούντων τὰ δίδραχμα.

ΟΓ. 24. ἐλθόντων δὲ αὐτῶν εἰς καπερναοῦμ, [Ἀρχή.] ροζ. ι.
 προσῆλθον οἱ τὰ δίδραχμα λαμβάνοντες τῷ
 πέτρῳ, καὶ εἶπον· ὁ διδάσκαλος ὑμῶν οὐ τε-
 λεῖ τὰ δίδραχμα;

25. λέγει· ναί, καὶ ὅτε ἐσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν,
 προέφθασεν αὐτὸν ὁ ἰησοῦς, λέγων· τί σοι
 δοκεῖ, σίμων; οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς ἀπὸ τί-
 νων λαμβάνουσι τέλη ἢ κῆσον; ἀπὸ τῶν
 υἱῶν αὐτῶν ἢ ἀπὸ τῶν ἀλλοτρίων;

26. λέγει αὐτῷ ὁ πέτρος· ἀπὸ τῶν ἀλλοτρίων.
 ἔφη αὐτῷ ὁ ἰησοῦς· ἄραγε ἐλεύθεροὶ εἰσιν οἱ
 υἱοί.

27. ἵνα δὲ μὴ σκανδαλίσωμεν αὐτοὺς, πορεύεις
 εἰς τὴν θάλασσαν, βάλε ἄγκιστρον, καὶ τὸν
 * ἀναβαίνοντα πρῶτον ἰχθύν ἄρον· καὶ ἀνοί-
 ζας τὸ στόμα αὐτοῦ, ἐυρήσεις σατῆρα· ἐκεῖ-
 νον λαβὼν, δὸς αὐτοῖς ἀντὶ ἐμοῦ καὶ σοῦ.

ΛΖ. πε-

XVII, 24. ΟΓ. σαββάτω ι. τ. κ. ε. προσῆλθον οἱ τὰ δίδραχμα.

23. καὶ ἐλυπήθησαν σφόδρα] — Codd. infimi. v. Chryf. VII, 578. b. 584. d. e. qui σφόδρα et ἐλυπήθησαν urget. Vide supra Τέλος. Evangeliarium Gothi. fol. 71. terminat in ἀναστήσεται. Aug. 4. fol. 66. in ἐγερθήσεται. De Mosq. monitum fuerat. Ergo alii post me monere poterant.

27. ἀναβάλλοντα] ἀναβαίνοντα. A. v. P. A. versf. 24. ad fin. cap. v. Cyrill. IV, 189. et multoties alibi.

ΛΖ. περὶ τῶν λεγόντων, τίς μείζων;

ΡΟΗ. β. Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ [Ἀρχή.] προσῆλθον οἱ XVIII, 1.

μαθηταὶ τῷ ἰησοῦ, λέγοντες* τίς ἄρα μεί-

ζων ἐστὶν ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν;

καὶ προσκαλεσάμενος ὁ ἰησοῦς παιδίον, ἔση-

σεν αὐτὸ ἐν μέσῳ αὐτῶν,

καὶ εἶπεν· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, εἰὰν μὴ στραφῆ-3.

τε, καὶ γένησθε ὡς τὰ παιδία, οὐ μὴ εἰσέλ-

θητε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.

[Ἀρχή.] ὅστις ὄν * ταπεινώσει ἑαυτὸν ὡς τὸ 4. ΟΔ.

παιδίον τοῦτο, οὗτός ἐστιν ὁ μείζων ἐν τῇ βα-

σίλειᾳ τῶν οὐρανῶν, [Τέλος.]

Τίλος τοῦ

σαββάτου.

καὶ ὡς εἰὰν δέξηται παιδίον τοιοῦτον ἐν ἐπὶ 5.

τῷ ὀνόματί μου, ἐμὲ δέχεται*

ΡΟΘ. β. ὅς δ' ἂν σκανδαλίση ἓνα τῶν μικρῶν τούτων 6.

τῶν πιπευόντων εἰς ἐμὲ, συμφέρεי αὐτῷ, ἵνα

κρεμνοσθῆ μύλος ὀνικός * εἰς τὸν τρέαχηλον

αὐτοῦ,

XVIII, 1. ΟΔ. τῇ β. τῆς θ. ἐβδ. τ. κ. ε. προσῆλθον τῷ ἰησοῦ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λέγοντες.

XVIII, 4. ΟΔ. τῇ β. τῆς ζ. ἐβδ. ἐν τισιν ε. ὁ κ. ὅστις.

XVIII, 1. ἡμέρα.] ἡμέρα. E. Illud urget Chrysoſt. VII, 586, e. v. P. Sermoneſ funebreſ et lugubreſ et miserabileſ in Origenem v. ap. Griesb. comment. crit. p. 148.

4. ταπεινώσει] ταπεινώσει. v. P. In N. T. non graecitas, sed Codd. valent.

6. ἐπὶ τὸν τρέαχηλον] περὶ τὸν τρέαχηλον. E. εἰς τὸν τρέαχηλον. Ἐἰς inusitatum erat. Ergo alii περὶ, alii ἐπὶ importabant. Ἐἰς etiam interpret. Theophyl. 104. a. v. Cyrill. I, a. 250. III, 82. 153. V, a. 631. περὶ habet Marc. et Luc. Si ex LXX. venisset, deberet esse, ἐπὶ τοῦ τρέαχλου. Sed aliud est, κρεμνοσθῆναι ἐπὶ ζύλου. v. Griesb. comment. crit. p. 148.

αὐτοῦ, καὶ καταπαντισθῆ ἐν τῷ πελάγει τῆς θαλάσσης.

7. οὐαὶ τῷ κόσμῳ ἀπὸ τῶν σκανδάλων ἀνάγκη γάρ ἐστιν ἔλθεῖν τὰ σκάνδαλα· πλὴν οὐαὶ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ, δι' οὗ τὸ σκάνδαλον ἔρχεται.

8. εἰ δὲ ἡ χεὶρ σου, ἢ ὁ πούς σου σκανδαλίζει ρη. ε. σε, ἔκκοψον αὐτά, καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ καλόν σοι ἐστὶν εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν χωλὸν ἢ κυλλόν, ἢ δύο χεῖρας ἢ δύο πόδας ἔχοντα βληθῆναι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον.

9. καὶ εἰ ὁ ὀφθαλμός σου σκανδαλίζει σε, ἔξελε αὐτόν, καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ καλόν σοι ἐστὶ μοιόφθαλμον εἰς τὴν ζωὴν εἰσελθεῖν, ἢ δύο ὀφθαλμούς ἔχοντα βληθῆναι εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρός.

OE. 10. [Ἀρχή.] ὁρᾶτε, μὴ καταφρονήσητε ἐνὸς τῶν ρηα. ι. μικρῶν τούτων· λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι οἱ ἄγγελοι αὐτῶν ἐν οὐρανοῖς διὰ παντός βλέπουσι τὸ πρόσωπον τοῦ πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς.

11. ἦλθε γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου σῶσαι τὸ ρηβ. ε. ἀπολωλός. [Τέλος.]

Τέλος τῆς β.

ΔΗ. πε- καὶ ἐν τισι

τῆς β. τῆς ζ.

XVIII, 10. OE. τῆ β. τῆς α. ἐβδ. τοῦ ἁγίου πνεύματος, ἥτοι μετὰ τὴν πεντηκοστήν· [ἐν ἄλλοις καὶ εἰς τὴν σύναξιν τῶν ἀσωμάτων.] ε. ὁ κ. ὁρᾶτε μὴ καταφρονήσητε.

7. ἐστιν et ἐκείνῳ] — E.

11. ἦλθε — ἀπολωλός.] — E. In tribus lectt. ecclesiastt. recitatur. Exhibent mei omnes et plerique aliorum.

Habet

ΛΗ. περὶ τῶν ἑκατὸν προβάτων παραβολή.

τί ὑμῖν δοκεῖ; εἰάν γένηται τινὶ ἀνθρώπῳ 12.
ἑκατὸν πρόβατα, καὶ πλανηθῆ ἓν ἐξ αὐτῶν
οὐχὶ ἀφείς τὰ ἑνενηκονταεννέα, * ἐπὶ τὰ
ὄρη πορευθεῖς, ζητεῖ τὸ πλανώμενον;

καὶ εἰάν γένηται εὐρεῖν αὐτὸ, ἀμὴν λέγω 13.
ὑμῖν, ὅτι χαίρει ἐπ' αὐτῷ μᾶλλον, ἢ ἐπὶ
τοῖς ἑνενηκονταεννέα, * τοῖς μὴ πεπλανη-
μένοις.

οὕτως οὐκ ἔστι θέλημα ἔμπροσθεν τοῦ πα- 14.
τρὸς ὑμῶν τοῦ ἐν οὐρανοῖς, ἵνα ἀπόληται εἰς
τῶν μικρῶν τούτων.

ΡΗΓ. ε. εἰάν δὲ ἀμαρτήσῃ εἰς σὲ ὁ ἀδελφός σου, ὕπα- 15.
γε καὶ ἔλαγξον αὐτὸν μεταξύ σου καὶ αὐ-
τοῦ μόνου· εἰάν σου ἀκούσῃ, ἐκέρδησας τὸν
ἀδελφόν σου·

ΡΗΔ. .. εἰάν δὲ μὴ ἀκούσῃ, παράλαβε μετὰ σοῦ ἔτι 16.
ἓνος

Habet Chrysoft. VII, 600. a. c. De nexu fortasse dubitabatur, quem notant Theophyl. et Euth. ad h. l. Omittit Orig. in interpretatione. Respondeo cum Hieronymo, ut 16, 2. 3. *sensusque manifestus est.* Nonne vero utroque loco aliqui argumentati sunt: Quod Origenes non explicat, id non est evangelii?

12. 13. ἑνενηκονταεννέα] ἑνενηκονταεννέα. v. Wetst. P.

14. ἓς] ἓν ex incogitantia ortum. *Homines enim servantur, non oves.* Similis consilio est mox inter μικρῶν et νομικῶν. Ita solum defendi possit ἓν, si ad παιδίον referatur, quod tamen procul arcellitum est. v. Griesb. comm. crit. p. 149.

15. ἀμαρτήσῃ] ἀμάρετη. D. Cyrill. I, a. 104. laudat usque ad verl. 17.

καὶ ἔλαγξον] καὶ — D.

ἓνα ἢ δύο· ἵνα ἐπὶ σώματος δύο μαρτύρων ἢ
τριῶν σαθῆ πᾶν ῥῆμα.

17. εἰάν δὲ παρακούσῃ αὐτῶν, εἰπὲ τῇ ἐκκλησίᾳ·
εἰάν δὲ καὶ τῆς ἐκκλησίας παρακούσῃ, ἔσω
σοι ὡσπερ ὁ ἔθνικὸς καὶ ὁ τελώνης.
05. 18. [Ἀρχή.] ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅσα εἰάν δήσητε PHI. ζ.
ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται δεδεμένα ἐν τῷ οὐρανῷ·
καὶ ὅσα εἰάν λύσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται λε-
λυμένα ἐν τῷ οὐρανῷ.
19. πάλιν * ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι εἰάν δύο ὑμῶν PHI. ι.
συμφωνήσωσιν ἐπὶ τῆς γῆς περὶ παντὸς πράγ-
ματος, ὃν εἰάν αἰτήσωνται, γενήσεται αὐτοῖς
παρὰ τοῦ πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς.
20. ὃν γὰρ εἰσι δύο ἢ τρεῖς συνηγμένοι εἰς τὸ
ἓμὸν ὄνομα, ἐκεῖ ἐμὶ ἐν μέσῳ αὐτῶν. [Τέ- τέλος τῆς β.
μετὰ τὴν γ.]
21. τότε προσελθὼν αὐτῷ ὁ πέτρος, εἶπε· κύριε, PHI. ι.
ποσάκις ἀμαρτήσῃ εἰς ἐμὲ ὁ ἀδελφός μου,
καὶ ἀφήσω αὐτῷ; ἕως ἑπτάκις;
22. λέγει αὐτῷ ὁ ἰησοῦς· ὃν λέγω σοι, ἕως ἑπτά-
κις, ἀλλ' ἕως ἐβδομηκοντάκις ἑπτά. [Υπέρ- Ὑπέρβα εἰς
τὸ τῆς γ.]

ΛΘ. πει-

XVIII, 18. 05. τῆ γ. τῆς θ. ἰβδ. ε. ὁ κ. τοῖς ἑαυτοῦ μα-
θηταῖς· ἀμὴν λέγω ὑμῖν.

16. σαθῆ] σαθήσεται. A. v. Wetst. P. Birch. Chrysolst.
VII, 606. 607. ibique Montf. ἵνα cum indicativo
futuri in graecis etiam scriptoribus defenditur. Ve-
rum ex Cyrill. VI, a. 199. e. colligere licet, huc
translatum esse ex Deut. 19, 16. Nam Cyrill. I, a.
104. habet σαθῆ.

19. πάλιν] + ἀμὴν.

ΛΘ. περὶ τοῦ ὀφείλοντος τὰ μύρια τέλαντα.

ΓΠΗ. ἰ. διὰ τοῦτο [Ἀρχή.] ὠμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν 23. ΟΖ.
 οὐρανῶν ἀνθρώπῳ βασιλεῖ, ὃς ἠθέλησε συνα-
 ραι λόγον μετὰ τῶν δούλων αὐτοῦ.

ἀξάμενου δὲ αὐτοῦ συναίρειν, προσηνέχθη 24.
 αὐτῷ εἰς ὀφειλέτης μυρίων ταλάντων.

μὴ ἔχοντας δὲ αὐτοῦ ἀποδοῦναι, ἐκέλευσεν 25.
 αὐτὸν ὁ κύριος αὐτοῦ πρᾶθῆναι, καὶ τὴν γυ-
 ναῖκα αὐτοῦ, καὶ τὰ τέκνα, καὶ πάντα ὅσα
 εἶχε· καὶ ἀποδοθῆναι.

πεσῶν οὖν ὁ δοῦλος προσεκύνη αὐτῷ, λέγων 26.
 κύριε μακροθύμησον ἐπ' ἐμοί, καὶ πάντα σοι
 ἀποδώσω.

σπλαγχνισθεῖς δὲ ὁ κύριος τοῦ δούλου ἐκεῖ- 27.
 νου, ἀπέλυσεν αὐτὸν, καὶ τὸ δάνειον ἀφῆκεν
 αὐτῷ.

ἐξελθὼν δὲ ὁ δοῦλος ἐκεῖνος, ἔυρεν ἓνα τῶν 28.
 συνδούλων αὐτοῦ, ὃς ὠφείλεν αὐτῷ ἑκατὸν
 δηναρία, καὶ κρατήσας αὐτὸν ἐπιγε, λέγων·
 ἀπόδος μοι * εἰ τι ὀφείλεις.

πεσῶν οὖν ὁ σύνδουλος αὐτοῦ εἰς τοὺς πόδας 29.
 αὐτοῦ, παρεκάλει αὐτὸν, λέγων· μακροθύμη-
 στον ἐπ' ἐμοί, καὶ * ἀποδώσω σοι.

ὁ

XVIII. 23. ΟΖ. κυριακῆ ια. ε. ὁ κ. τὴν παραβολὴν ταύ-
 την· ὠμοιώθη ἡ βασιλεία.

28. ὁ, τι ὀφείλεις] εἰ τι ὀφείλεις.

29. εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ] — E. v. P.

καὶ πάντα] πάντα —.

30. ὁ δὲ οὐκ ἤθελεν· ἀλλ' ἀπελθὼν, ἔβαλεν αὐ-
τὸν εἰς φυλακὴν, ἕως ὅτου ἀποδῶ τὸ ὀφειλό-
μενον.

31. ἰδόντες δὲ οἱ σύνδουλοι αὐτοῦ τὰ γενόμενα,
ἐλυπήθησαν σφόδρα· καὶ ἐλθόντες διεσάφη-
σαν τῷ κυρίῳ * ἑαυτῶν πάντα τὰ γενό-
μενα.

32. τότε προσκαλεσάμενος αὐτὸν ὁ κύριος αὐ-
τοῦ, λέγει αὐτῷ· δοῦλέ πονηρὸν, πᾶσαν τὴν
ὀφειλὴν ἐκείνην ἀφῆκά σοι, ἐπεὶ παρεκάλε-
σάς με·

33. οὐκ ἔδει καὶ σὲ ἐλεῆσαι τὸν σύνδουλόν σου,
ὡς καὶ ἐγὼ σε ἐλέησα;

34. καὶ ὀργισθεὶς ὁ κύριος αὐτοῦ παρέδωκεν αὐ-
τὸν τοῖς βασανισταῖς, ἕως ὅτου ἀποδῶ πᾶν τὸ
ὀφειλόμενον αὐτῷ.

35. οὕτω καὶ ὁ πατήρ μου ὁ ἐπουράνιος ποιήσει
ὑμῖν, εἰ μὴ ἀφῆτε ἕκαστος τῷ ἀδελφῷ αὐ-
τοῦ ἀπὸ τῶν καρδιῶν ὑμῶν τὰ παραπτώ-
ματα αὐτῶν. [Τέλος.]

Τέλος τῆς
κυριακῆς.

XIX, 1. [Ἀρχου.] Καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ ἰησοῦς ρηθ ε.
τοὺς λόγους τούτους, μετῆρεν ἀπὸ τῆς γα-^{Αρχου τῆς}
λιλαιας, καὶ ἦλθεν εἰς τὰ ὄρια τῆς ἰουδαίας,^{γ.}
πέραν τοῦ ἰορδάνου.

2. καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ ὄχλοι πολλοί· καὶ ὑπέρβα εἰς
ἐθεράπευσεν αὐτοὺς ἐκεῖ. [ὑπέρβα.] τὸ τῆς γ.

M. πε-

31. κυρίῳ αὐτῶν] κυρίῳ ἑαυτῶν.

35. ἐπουράνιος] οὐράνιος. D.

τὰ παραπτώματα ὑμῶν] — E. v. P.

M. περὶ τῶν ἐπερωτησάντων, εἰ ἔξεστιν ἀπολύσαι
τὴν γυναῖκα.

καὶ [Ἄρχή.] προσῆλθον αὐτῷ οἱ Φαρισαῖοι, 3. ΟΗ.
πειράζοντες αὐτὸν καὶ λέγοντες αὐτῷ εἰ
ἔξεστιν ἀνθρώπῳ ἀπολύσαι τὴν γυναῖκα αὐ-
τοῦ κατὰ πᾶσαν αἰτίαν;

ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς· οὐκ ἀνέγνωτε, 4.
ὅτι ὁ ποιήσας ἀπ' ἀρχῆς, ἄρσεν καὶ θῆλυ
ἐποίησεν αὐτούς;

καὶ εἶπεν· ἕνεκεν τούτου καταλείψει ἄνθρω- 5.
πος τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα, καὶ * κολλ-
ληθήσεται τῇ γυναικὶ αὐτοῦ καὶ ἔσονται οἱ
δύο εἰς σάρκα μίαν.

ὥστε οὐκ ἔτι εἰσὶ δύο, ἀλλὰ σὰρξ μία. ὁ ὅν 6.
ὁ θεὸς συνέζευξεν, ἄνθρωπος μὴ χωριζέτω.

λέγουσιν αὐτῷ· τί ὅν μουσῆς ἐνετείλατο 7.
δοῦναι βιβλίον ἀποσασίου, καὶ ἀπολύσαι αὐ-
τήν;

λέγει αὐτοῖς· ὅτι μουσῆς πρὸς τὴν σκλη- 8.
ροκαρδίαν ὑμῶν ἐπέτρεψεν ὑμῖν ἀπολύσαι
τάς

XIX, 3. ΟΗ. σαββάτω ια. τ. κ. ε. προσῆλθον τῷ ἰησοῦ
[οἱ] Φαρισαῖοι.

XIX, 5. πατέρα] + αὐτοῦ. E.

προσκολληθήσεται] κολληθήσεται. A.

8. ἐπέτρεψεν — γυν. ὑμῶν] οὕτως ἐνομοθέτησε. E. Com-
parentur P. et Griesb. comm. cit. p. 152. quo in lo-
co meam diligentiam voluit infamare. Miseret me
eius, cum mihi nec doctrinam, nec ingenium op-
ponat, sed sicam solum plumbeam et hebetem ὑπὸ
μάλης ostendat. Apud Cyrilli. III, 846. c. est ἐνε-
τείλατο. Atqui hic ad recensionem Alexandrinam
pertinet, illi auctore.

τάς γυναῖκας ὑμῶν ἀπ' ἀρχῆς δὲ οὐ γέγονεν οὕτω.

9. λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι ὅς ἂν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖ- P⁵. β.
κα αὐτοῦ, * μὴ ἐπὶ πορνείᾳ, καὶ γαμήσῃ
ἄλλην, μοιχᾶται καὶ ὁ ἀπολελυμένην γαμή-
σας, μοιχᾶται.
10. λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· εἰ οὕτως P⁵A. ι.
ἐστὶν ἡ αἰτία τοῦ ἀνθρώπου μετὰ τῆς γυναι-
κός, οὐ συμφέρει γαμήσαι.
11. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· οὐ πάντες χωροῦσι τὸν λό-
γον τοῦτον, ἀλλ' οἱς δέδοται.
12. ἐστὶ γὰρ ἐνουῦχοι, οἵτινες ἐκ κοιλίας μητρὸς
ἐγεννήθησαν οὕτω καὶ εἰσιν ἐνουῦχοι, οἵτινες
ἐνουχίσθησαν ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων καὶ εἰσιν
ἐνουῦχοι, οἵτινες ἐνούχισαν ἑαυτοὺς διὰ τὴν
βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. ὁ δυνάμενος χωρεῖν, ^{Τέλος τοῦ}
χωρεῖτω. [Τέλος.] ^{σαββάτου.}
13. [Ἄρξου.] τότε προσηνέχθη αὐτῷ παιδία, P⁵B. β.
ἵνα τὰς χεῖρας ἐπιθῇ αὐτοῖς, καὶ προσεύξῃ. ^{Ἄρξου τῆς}
ταῖς· οἱ δὲ μαθηταὶ ἐπετίμησαν αὐτοῖς. ^{γ.}
14. ὁ δὲ ἰησοῦς εἶπεν· ἀφετε τὰ παιδία, καὶ μὴ
κωλύετε αὐτὰ ἔλθεῖν πρὸς με· τῶν γὰρ τοι-
ούτων ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.
15. καὶ ἐπιθεῖς αὐτοῖς τὰς χεῖρας, ἐπορεύθη
ἐκεῖθεν. [Τέλος.] ^{Τέλος τῆς γ.}

MA. πε-

9. εἰ μὴ] εἰ — v. P. Euth. 143. εἰ Erasmus invexit. In
schol. Mosq. est: μὴ διδοῦς ἄδειαν λύει τὸν γά-
μον, εἰ μὴ μόνον (etiam μόνον) τῷ καταλαβόντι πορ-
νευσμένην τὴν γυναῖκα. Similiter Orig. et Chrysoft.
10. 13, 10. ante μὴ importarunt εἰ.

MA. περὶ τοῦ ἐπερωτήσαντος πλουσίου τὸν
Ἰησοῦν.

Ῥ5Γ. β. καὶ ἰδοὺ, εἰς [Ἄρχή.] προσελθὼν, εἶπεν αὐ- 16. 00.
τῷ διδάσκαλε ἀγαθὲ, τί ἀγαθὸν ποιήσω,
ἵνα ἔχω ζωὴν αἰώνιον;
ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· τί με λέγεις ἀγαθόν; οὐδ- 17.
εἰς ἀγαθός, εἰ μὴ εἷς, ὁ Θεός. εἰ δὲ θέλεις
εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν, τήρησον τὰς ἐντολάς.
λέγεις

XIX, 16. 00. κυριακῆ 1β. τ. κ. ἰ. νεανίσκος τις προσῆλθε
τῷ Ἰησοῦ γονυπετῶν αὐτὸν καὶ λέγων διδάσκαλε.

16. ἀγαθὲ] — E. v. P.

ἔχω] σχῶ τ κληρονομήσω. E.

17. λέγεις ἀγαθόν; οὐδεὶς ἀγαθός, εἰ μὴ εἷς ὁ Θεός.]
ἐρωτᾷ περὶ τοῦ ἀγαθοῦ; εἷς ἐστὶν ὁ ἀγαθός τ ἐρω-
τᾷ περὶ τοῦ ἀγαθοῦ; οὐδεὶς ἀγαθός, εἰ μὴ εἷς ὁ
Θεός. E. v. Wettl. P. Euseb. Praep. Evang. p. 542.
b. Credebant, hoc adversari dignitati Christi. Fin-
gebant ergo pro tempore lectionem, ut opinaban-
tur, magis piam. Nam et fraus in tempore habe-
tur a quibusdam pia. Acutiores interpretes sine
dolo et fraude pie hoc interpretati sunt. In lectio-
ne vulgata, quae est praestantissimorum ac fere
omnium Codd. Christus opportune et ad ἀγαθὲ,
et ad τί ποιήσω respondet. Sed excludatur sane
ἀγαθὲ, si ita postulat Origenes: tamen τί ἀγαθὸν
ποιήσω relinquitur. Quid iam potest intelligi aut
fingi absurdius responso, quod Origenes Christo in
os immisit? Nec enim juvenis ille interrogaverat,
quis aut quid esset φυσικῶς καὶ οὐσιαστικῶς ἀγαθός
s. ὄν sed quid factu esset ἀγαθόν, ut id secutus nan-
cisceretur salutem. Id autem interrogasse juvenem,
vel reliqua docent: εἰ δὲ θέλεις, quae ipse Orige-
nes servavit. Talis est impolitorum fortuna. Ipsi
se aculeis induunt. Haec sunt ergo illa evangelia
Origeniana! Apage! Quid dicam, quod duo evan-
gelistae, Marcus et Lucas, incontaminatam Mat-
thaei lectionem tuentur?

18. λέγει αὐτῷ ποίας; ὁ δὲ ἰησοῦς εἶπε· τό· οὐ φονεύσεις· οὐ μοιχεύσεις· οὐ κλέψεις· οὐ ψευδομαρτυρήσεις·
19. τίμα τὸν πατέρα, * καὶ τὴν μητέρα· καὶ ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν.
20. λέγει αὐτῷ ὁ νεανίσκος· πάντα ταῦτα ἐφυλαξάμην ἐκ νεότητός μου· τί ἔστι ὑπερῶν;
21. εἶφη αὐτῷ ὁ ἰησοῦς· εἰ θέλεις τέλειος εἶναι, ῤ5Δ. β. ὑπάγε, πώλησόν σου τὰ ὑπάρχοντα, καὶ δός πτωχοῖς καὶ ἔξεις θησαυρὸν ἐν οὐρανῷ· καὶ δεῦρο, ἀκολούθει μοι.
22. ἀκούσας δὲ ὁ νεανίσκος τὸν λόγον, ἀπῆλθε ῤ5Ε. β. λυπούμενος· ἦν γὰρ ἔχων κτήματα πολλά.
23. ὁ δὲ ἰησοῦς εἶπε ταῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι δυσκόλως πλούσιος εἰσελεύσεται εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.
24. πάλιν δὲ λέγω ὑμῖν, ἔυκοπώτερόν ἐστι κάμηλον διὰ τρυπήματος ῥαφίδος * εἰσελθεῖν, ἢ πλούσιον εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ εἰσελθεῖν.
25. ἀκούσαντες δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἐξεπλήσσοντο σφόδρα, λέγοντες· τίς ἄρα δύναται σωθῆναι;

ἐμβλέ-

19. πατέρα σου] σου —.

20. ἐφυλαξάμην] ἐφύλαξα. E.

24. διελθεῖν] εἰσελθεῖν. In his scriptoribus graecitas et elegantia semper postponenda est auctoritati Codicum. In scriptoribus graecis vel contra Codices tuenda est graecitas. De τρύπης. v. P.

25. μαθηταὶ αὐτοῦ] αὐτοῦ — E.

ἐμβλέψας δὲ ὁ ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· παρὰ 26.
ἀνθρώποις τοῦτο ἀδύνατόν ἐστι, παρὰ δὲ Θεῷ

Τέλος τῆς
κυριακῆς.
πάντα δυνατά ἐστι. [Τέλος.]

Ῥ53. ι. τότε [Ἀρχου.] [Ἀρχή.] ἀποκριθεὶς ὁ πέτρος, 27. 00.
Ἀρχου τῶν
ἀγίων πάν-
των.
εἶπεν αὐτῷ· ἰδοὺ, ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα,
καὶ ἠκολουθήσαμεν σοι· τί ἄρα ἔσται ἡμῖν;

Ῥ5Z. ε. ὁ δὲ ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, 28.
ὅτι ὑμεῖς οἱ ἀκολουθήσαντές μοι, ἐν τῇ πα-
λιγγενεσίᾳ, ὅταν καθίσῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώ-
που ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτοῦ, καθίσεσθε καὶ
ὑμεῖς ἐπὶ δώδεκα θρόνους, κρινόντες τὰς δώ-
δεκα φυλὰς τοῦ Ἰσραὴλ.

Ῥ5H. β. καὶ πᾶς ὃς ἀφῆκεν οἰκίας, ἢ ἀδελφούς, ἢ 29.
ἀδελφαῖς, ἢ πατέρα, ἢ μητέρα, ἢ γυναῖκα,
ἢ

XIX, 27. 00. σεπτεμβρίου ιβ. τοῦ ἀγίου ἀυτονόμου καὶ
τῶν σὺν αὐτῷ· τ. κ. ε. εἶπε πέτρος τῷ ἰησοῦ· κύριε, ἰδοὺ.
26. δυνατά ἐστι] ἐστι — D. Omittit etiam in fine lect.
synaxarium, quod nunc Dresdae est. Istud ἐστίν,
ut assutum, displicebat. Multa alia omissa propter
terminos lectionum. Habet Goth. fol. 74. et Aug.
4. fol. 70.

28. καὶ ὑμεῖς] καὶ αὐτοί. E. Orig. semel III, 688. a.
ubi data opera interpretatur. It. I, 283. c. IV, 591.
c. Utrumque omittit III, 419. f. 480. a. II, 821. c.
et alibi. Cyrill. II, 857. a. τότε καὶ ὑμεῖς καθίσε-
σθε ἐπὶ δώδεκα θρόνων. V, a. 244. a. καθίσεσθε
καὶ ὑμεῖς ἐπὶ δώδεκα θρόνους. Θρόνων forte ex
Luca. Mirabile sane, ἐπὶ h. l. duplicem habere in
eodem versu constructionem. Graece rectius habet
genitivum. Sed hic de graecitate non est fermo.

29. οἰκίας] οἰκίαν. E.

γυναῖκα] Griesb. comment. crit. pag. 164. vers. 3.
trahit, ab non nullis iugulatam esse hanc feminam.
Ac si hic fermo sit de Cassandra aut Clytemnestra.

ἢ τέκνα, ἢ ἀγροῦς, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός μου, ἑκατονταπλασίονα λήψεται, καὶ ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσει.

30. πολλοὶ δὲ ἔσονται πρῶτοι, ἔσχατοι, καὶ ἔσχατοι, πρῶτοι. [Τέλος.]

Τέλος τῶν
ἀγίων πάν-
των

MB. περὶ τῶν μισθουμένων ἐργατῶν.

XX, 1. Π. [Ἀρχή.] Ὁμοία γάρ ἐσιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ οἰκοδεσπότῃ, ὅστις ἐξῆλθεν ἅμα πρῶτὶ μισθώσασθαι ἐργάτας εἰς τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ.

2. * καὶ συμφωνήσας * μετὰ τῶν ἐργατῶν ἐκ δευτέρου τὴν ἡμέραν, ἀπέστειλεν αὐτοὺς εἰς τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ.

3. καὶ ἐξελθὼν περὶ * τρίτην ὥραν, εἶδεν ἄλλους ἐσῶτας ἐν τῇ ἀγορᾷ ἀργούς.

4. * καὶ ἐκείνοις εἶπεν· ὑπάγετε καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν ἀμπελῶνα· καὶ ὁ εἶπεν ἡ δίκαιον, δώσω ὑμῖν.

5. οἱ δὲ ἀπῆλθον. πάλιν ἐξελθὼν περὶ ἕκτην καὶ * ἐνάτην ὥραν, ἐποίησεν ὡσαύτως.

περὶ

XX, 1. Π. τῆ δ. τῆς ζ. [ἐν ἄλλοις τῆ γ. τῆς ζ.] ἐβδ. καὶ μαρτίου ζ. εἰς τοὺς ἀγίους τεσσαράκοντα [τοὺς ἐν σεβασείᾳ, δηλονότι.] ε. ὁ κ. τὴν παραβολὴν ταύτην ὁμοιώθη [ὁμοία ἐσιν] ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

XX, 2. συμφωνήσας δὲ] καὶ συμφωνήσας. Codd. Mosqq. satis docent, ita quoque Chrysostomum legisse. See enim ad manus habui ad hunc locum.

3. τὴν τρίτην] τὴν —.

4. καὶ ἐκείνοις] καὶ ἐκείνοις.

5. ἐνάτην] ἐνάτην. v. Weitt. et P. ad Act. III, 1.

περὶ δὲ τὴν ἑνδεκάτην ὥραν ἐξεληθῶν, ἔβρεν 6.
 ἄλλους ἐσῶτας ἀργούς, καὶ λέγει αὐτοῖς· τί
 ᾧδε ἐσήκατε ὅλην τὴν ἡμέραν ἀργοί;

λέγουσιν αὐτῷ· ὅτι οὐδεὶς ἡμᾶς ἐμισθώσατο 7.
 λέγει αὐτοῖς· ὑπάγετε καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν ἀμ-
 πελῶνα, καὶ ὃ εἴαν ἦ δίκαιον, λήψεσθε.

ὁφίας δὲ γενομένης λέγει ὁ κύριος τοῦ ἀμ- 8.
 πελῶνος τῷ ἐπιτρόπῳ αὐτοῦ· κάλεσον τοὺς
 ἐργάτας, καὶ ἀπόδος αὐτοῖς τὸν μισθόν, ἀρ-
 ζάμενος ἀπὸ τῶν ἐσχάτων, ἕως τῶν πρώ-
 των.

καὶ ἐλθόντες οἱ περὶ τὴν ἑνδεκάτην ὥραν, 9.
 ἔλαβον ἀνὰ δηνάριον.

ἐλθόντες δὲ οἱ πρώτοι, ἐνόμισαν ὅτι πλείονα 10.
 λήφονται· καὶ ἔλαβον καὶ αὐτοὶ ἀνὰ δηνά-
 ριον.

λαβόντες δὲ ἐγόγγυζον κατὰ τοῦ ὀικοδε- 11.
 σπότου,

λέγοντες· ὅτι οὗτοι οἱ ἔσχατοι μίαν ὥραν 12.
 ἐποίησαν, καὶ ἴσους ἡμῖν αὐτοὺς ἐποίησας,
 τοῖς βασιάσασι τὸ βᾶρος τῆς ἡμέρας, καὶ
 τὸν καύσωνα.

ὁ

6. ἀργούε] — E.

7. καὶ ὃ — λήψεσθε]. Inepte laudatur Orig. pro illis
 omiſſis. Qui eum legerunt norunt, multoties huius-
 cernodi verba, quae interpretatione non indigent,
 ab eo omitti. Multa ergo delenda essent. Ita ille
 ipse Ἄντδς iudicat; quem merito adoramus. v.
 Griesb. comment. crit. p. 133.

13. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν ἐνὶ αὐτῶν· ἑταῖρε,
οὐκ ἀδικῶ σε· οὐχὶ δηναρίου συνεφώνησάς μοι;

14. ἄρον τὸ σὸν καὶ ὑπάγε. Θέλω δὲ τούτῳ τῷ
ἔσχατῳ δοῦναι ὡς καὶ σοί·

15. ἢ οὐκ ἔξεσι μοι ποιῆσαι ὃ θέλω ἐν τοῖς
ἑμοῖς; ἢ ὁ ὀφθαλμός σου πονηρός ἐστιν, ὅτι
ἐγὼ ἀγαθός εἰμι;

16. οὕτως ἔσονται οἱ ἔσχατοι, πρῶτοι καὶ οἱ πρῶ-
τοι, ἔσχατοι. πολλοὶ γάρ εἰσι κλητοὶ, ὀλίγοι ^{Τέλος τῆς δ.}
δὲ ἐκλεκτοί. [Τέλος.] <sup>καὶ τῶν ἀγί-
ων.</sup>

ΠΑ. 17. καὶ [Ἀρχή.] ἀναβαίνων ὁ ἰησοῦς εἰς ἱεροσό- ^{CA. ρ.}
λυμα, παρέλαβε τοὺς δώδεκα μαθητάς
κατ' ἰδίαν ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ εἶπεν αὐτοῖς·

18. ἰδοὺ, ἀναβαίνομεν εἰς ἱεροσόλυμα, καὶ ὁ υἱὸς
τοῦ ἀνθρώπου παραδοθήσεται τοῖς ἀρχιερεῦ-
σι καὶ γραμματεῦσι· καὶ κατακρινούσιν αὐ-
τὸν θανάτῳ·

19. καὶ παραδώσουσιν αὐτὸν τοῖς ἔθνεσιν εἰς τὸ
ἐμπαῖξαι καὶ μαστιγῶσαι καὶ σταυρῶσαι· καὶ
τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστήσεται.

ΜΓ. περὶ τῶν υἱῶν ζεβεδαίου.

20. τότε προσῆλθεν αὐτῷ ἡ μήτηρ τῶν υἱῶν ζε- ^{CB. ς.}
βεδαι-

XX, 17. ΠΑ. τῇ ε. τῆς θ. ἐβδ. τ. κ. ε. ἀναβαίνων ὁ ἰη-
σοῦς. Ἐν ἄλλοις· τῇ δ. τῆς ζ. τ. κ. ε. παρέλαβεν
ὁ ἰησοῦς τοὺς δώδεκα μαθητάς αὐτοῦ κατ' ἰδίαν.

15. ἢ ὁ] εἰ. ὁ. D. v. P. Euth. 144. I, 774. Ex Saba-
tier. discitur, plures Latinifas hoc reddere cum la-
tina vulgata an, quod nullo modo potest esse ἢ. v.
Griesb. comment. crit. p. 166.

19. ἀναστήσεται] ἐγερθήσεται. E. v. P.

Βεθαίου, μετὰ τῶν υἱῶν αὐτῆς, προσκυνούσα
καὶ αἰτοῦσά τι παρ' αὐτοῦ.

ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ· τί θέλεις; λέγει αὐτῷ· εἰπέ 21.
ἵνα καθίσωσιν ὅυτοι οἱ δύο υἱοὶ μου, εἷς ἐκ
δεξιῶν σου, καὶ εἷς ἐξ ἐναντύμων * σου, ἐν τῇ
Βασιλείᾳ σου.

ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἰησοῦς, εἶπε· οὐκ εἶδατε τί 22.
αἰτεῖσθε, δύνασθαι πιεῖν τὸ ποτήριον, ὃ ἐγὼ
μέλλω πίνειν, * ἢ τὸ βάπτισμα, ὃ ἐγὼ βά-
πτίζομαι, βαπτισθῆναι; λέγουσιν αὐτῷ· δυ-
νάμεθα.

καὶ λέγει αὐτοῖς· τὸ μὲν ποτήριόν μου πие- 23.
σθε, καὶ τὸ βάπτισμα, ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι,
βαπτισθήσεσθε· τὸ δὲ καθίσαι ἐκ δεξιῶν μου
καὶ

21. ἐναντύμων] † σου,

22. καὶ τὸ] ἢ τὸ.

καὶ τὸ βάπτισμα, ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι, βαπτισθῆναι]

— E. Male intellectus videtur Origenes. Totus locus accuratius cognoscendus. Propositum habebat solum docere, quid esset discriminis inter μέλλω πίνειν et πίνειν. Sic paullo ante T. III. p. 714. ingeniose docet etiam, quoties in V. et N. Testamento deus pater et filius confederint, ubi tamen ipse in fine addit: καὶ τί με δεῖ ἐπὶ πλεῖον τοιαῦτα (addo: ἀνοήτως καὶ ἀνοήτως) συνάγειν; In mentem veniebat Curtius III, 6, 9. ubi interpretes docet, qui ab Homeri temporibus in cubitum nixi fuerint. Origenem autem saepius ab Hieronymo et Rufino male intellectum esse, ita ante oculos positum est, ut manibus prehendi possit a lectoribus. Atque hic quoque vetus interpretatio latina Origenis a graeco vehementer dissentit.

23. καὶ τὸ βάπτισμα, ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι, βαπτισθήσεσθε] — E.

καὶ ἐξ ευωνύμων μου, οὐκ ἔστιν ἐμὸν δοῦναί,
ἀλλ' οἷς ἠτοίμασα ὑπὸ τοῦ πατρὸς μου.

24. καὶ ἀκούσαντες οἱ δέκα, ἠγανάκτησαν περὶ
τῶν δύο ἀδελφῶν.

25. ὁ δὲ ἰησοῦς προσκαλεσάμενος αὐτοὺς, εἶπεν·
οἶδατε ὅτι οἱ ἄρχοντες τῶν ἔθνων κατακυ-
ριεύουσιν αὐτῶν, καὶ οἱ μεγάλοι κατεξουσιάζου-
σιν αὐτῶν.

26. οὐχ οὕτω δὲ ἔσται ἐν ὑμῖν· ἀλλ' ὅς ἐάν θέλη
ἐν ὑμῖν μέγας γενέσθαι, * ἔσται ὑμῶν διάκο-
νος·

27. καὶ ὅς ἐάν θέλη ἐν ὑμῖν εἶναι πρῶτος, ἔστω
ὑμῶν δοῦλος·

28. ὡσπερ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἦλθε διακο-
νηθῆναι, ἀλλὰ διακονῆσαι καὶ δοῦναι τὴν
ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ πολλῶν. [Τέλος.] Τέλος τῆς ε.

ΜΔ. περὶ τῶν δύο τυφλῶν.

ΠΒ. 29. καὶ [Ἀρχή.] ἐκπορευομένων αὐτῶν ἀπὸ ἱερι-
χώ, ἠκολούθησεν αὐτῷ ὄχλος πολὺς.

30. καὶ ἰδοὺ, δύο τυφλοὶ καθήμενοι παρὰ τὴν
ὁδὸν, ἀκούσαντες ὅτι ἰησοῦς παράγει, ἔκρα-
ξαν λέγοντες· ἐλέησον ἡμᾶς κύριε, υἱὸς * δα-
υὶδ.

δ

XX, 29. ΠΒ. σαββάτω β. τ. κ. ε. ἐκπορευομένου τοῦ
ἰησοῦ ἀπὸ ἱεριχώ.

26. δὲ ἔσται ἐν ὑμῖν] δὲ — E. ἐν — E.

ἔστω ὑμῶν] ἔσται ὑμῶν. A.

27. ἔστω ὑμῶν] ἔσται ὑμῶν. D.

28. De appendice huius versus v. Wetst. P. Birch. In fine
versus habet ὑπὲρ πολλῶν Cyrill. V. d. 148.

ὁ δὲ ὄχλος ἐπετίμησεν αὐτοῖς ἵνα σιωπήσω· 31.
σιν· οἱ δὲ μᾶλλον ἔκραζον λέγοντες· ἐλέησον
ἡμᾶς, κύριε, υἱὸς * δαυίδ.

καὶ τὰς ὁ ἰησοῦς ἐφώησεν αὐτούς, καὶ εἶπε· 32.
τί θέλετε ποιήσω ὑμῖν;

λέγουσιν αὐτῷ· κύριε, ἵνα ἀνοιχθῶσιν ἡμῶν 33.
οἱ ὀφθαλμοί.

σπλαγχνισθεὶς δὲ ὁ ἰησοῦς ἤψατο τῶν ὀφθαλ- 34.
μῶν αὐτῶν· καὶ εὐθέως ἀνέβλεψαν αὐτῶν οἱ

τέλος τοῦ ὀφθαλμοῦ, καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ. [Τέλος.]
σαββάτου.

ME. περὶ τῆς ὄνου καὶ τοῦ πάλου.

65. β. Καὶ [Ἀρχή.] ὅτε ἤγγισαν εἰς ἱεροσόλυμα, καὶ XXI, 1.

ἦλθον εἰς βηθφαγῆ πρὸς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν, ΠΓ.

τότε ὁ ἰησοῦς ἀπέστειλε δύο μαθητάς,

λέγων αὐτοῖς· πορεύθητε εἰς τὴν κώμην τὴν 2.

ἀπέναντι ὑμῶν· καὶ εὐθέως εὐρήσετε ὄνον δε-
δεμένον, καὶ πῶλον μετ' αὐτῆς· λύσαντες
ἀγάγετέ μοι.

καὶ εἰάν τις ὑμῖν εἴπη τι, ἐρεῖτε ὅτι ὁ κύριος αὐ- 3.

τῶν χρεῖαν ἔχει· εὐθέως δὲ * ἀποστέλλει αὐτούς.

τοῦτο

XXI, 1. ΠΓ. κυριακῆ σ. τῶν βαΐων, τοῦ ἄρθρου· τ. κ. ε.
ὅτε ἤγγισεν ὁ ἰησοῦς εἰς ἱεροσόλυμα καὶ ἦλθεν.

XXI, 1. ἤγγισαν — ἦλθον] ἤγγισεν — ἦλθεν. E. Orig.
IV, 181. Chrysoft. VII, 654. v. P.

βηθφαγῆ] βηθφαγῆν. E. v. P. βηθφαγῆ. E. Scri-
bae graeci in mente habebant σφαγῆ, ut in χωρα-
ζιν, χώρα. v. Beng. ad Matth. I, 1.

2. πορεύθητε] παρέυσθε. E. Orig. IV, 181. Chrysoft.
VII, 654.

ἀπέναντι] κατέναντι. E. v. P.

3. εἴπη τι] εἶπη, τί ποιῆτε; E. v. P.

ἀποστέλλει] ἀποστέλλει.

31. 4. τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν, ἵνα πληρωθῇ τὸ ρη. CZ. ζ.
 32. 5. εἶπατε τῇ θυγατρὶ σιών· ἰδοὺ, ὁ βασιλεὺς
 σου ἔρχεται· σοὶ πρᾶυς καὶ ἐπιβεβηκῶς ἐπὶ
 ὄνον καὶ πῶλον υἱὸν ὑποζυγίου.
33. 6. πορευθέντες δὲ οἱ μαθηταί, καὶ ποιήσαντες CH. β.
 καθὼς προσέταξεν αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς,
34. 7. ἤγαγον τὴν ὄνον καὶ τὸν πῶλον, καὶ ἐπέθη-
 καν ἐπάνω αὐτῶν τὰ ἱμάτια αὐτῶν, καὶ *
 ἐπεκάθισεν ἐπάνω αὐτῶν.
- XXI, 1.
 Π. 8. ὁ δὲ πλεῖστος ὄχλος ἔτρωσαν ἑαυτῶν τὰ ἱμά-
 τια ἐν τῇ ὁδῷ· ἄλλοι δὲ ἔκοπτον κλάδους
 ἀπὸ τῶν δένδρων, καὶ ἐτρώνυσον ἐν τῇ ὁδῷ.
2. 9. οἱ δὲ ὄχλοι οἱ προάγοντες καὶ οἱ ἀκολου- CO. α.
 θούντες ἔκραζον λέγοντες· ὡσαννὰ τῷ υἱῷ
 * δαυὶδ· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι
 κυρίου· ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψιστοῖς.

καὶ

4. ὅλον] — E. v. P. et Chrysoft. VII, 654.

προφήτου] + ζαχαρίου τ' ἡσαίου. E. Notetur hoc
ad Marc. I, 2.

λέγοντος] — E. v. Chrysoft. I. I.

7. ἐπέθηκαν ἐπάνω αὐτῶν] ἐπέθηκαν ἐπ' αὐτῶν τ' ἐπέθη-
καν ἐπ' αὐτήν. E. v. P.

ἐπεκάθισαν] ἐπεκάθισεν. v. Euth. 93.

ἐπάνω αὐτῶν] ἐπάνω αὐτοῦ τ' ἐπάνω αὐτῆς. E. Orig.
IV, 187. b. αὐτῶν explicat, τῆς ὄνου καὶ τοῦ πῶλου.
Ergo alius ὄνον, alius πῶλον adoptavit! v. Wetst. P.

8. ἑαυτῶν] — E. Orig. IV, 187. b.

ἐτρώνυσον] ἔτρωσαν. E. Orig. IV, 187. b. ibid. 187.
c. omittit omnia ab ἄλλοι δὲ ad ὁδῷ.

9. ἔκραζον λέγοντες] ἔκραζαν. E. Orig. IV, 181. c.

CL. κὼ ἐισεληθόντος αὐτοῦ εἰς ἱερουσόλυμα, ἐσεί- 10.
σθη πᾶσα ἡ πόλις, λέγουσα τίς ἐστὶν οὗ-
τος;

οἱ δὲ ὄχλοι ἔλεγον· οὗτός ἐστιν ἰησοῦς ὁ προ- 11.

<sup>Ἰπέρβα εἰς
τὸ τῆς κυ-
ριακῆς.</sup> Φήτης, ὁ ἀπὸ ναζαρετ τῆς γαλιλαίας.
[Ἰπέρβα.]

CIA. α. κὼ [Ἀρχή.] ἐισῆλθεν ὁ ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερόν 12. ΠΔ.
τοῦ θεοῦ, κὼ ἐξέβαλε πάντας τοὺς πω-
λοῦντας κὼ ἀγοράζοντας ἐν τῷ ἱερῷ, κὼ
τὰς τραπέζας τῶν κολλυβιστῶν κατέβρεψε,
κὼ τὰς καθέδρας τῶν πωλούντων τὰς πε-
ριεράς·

κὼ λέγει αὐτοῖς· γέγραπται· ὁ οἶκός μου, 13.
οἶκος προσευχῆς κληθήσεται· ὑμεῖς δὲ αὐτὸν
ἐποιήσατε σπήλαιον ληστῶν.

M5. περὶ τῶν τυφλῶν κὼ χωλῶν.

^{Ἰπέρβα εἰς}

CIB. . κὼ προσῆλθον αὐτῷ * χωλοὶ κὼ τυφλοὶ ἐν 14.
τῷ ἱερῷ· κὼ ἐθεράπευσεν αὐτούς. [Ἰπέρ-
βα.] [Τέλος.]

<sup>τὸ τῆς πα-
ρασκευῆς.
Τέλος ἐν τῇσι·</sup>

CIG. . [Ἀρξου.]

<sup>Ἀρξου τῆς
κυριακῆς.</sup>

ιδόντες δὲ οἱ ἀρχιερεῖς κὼ οἱ γραμ- 15.
ματεῖς τὰ θαυμάσια ἃ ἐποίησε, κὼ τοὺς
παῖ-

XXI, 12. ΠΔ. τῆ ε. τῆς ζ. [ἐν ἄλλοις· τῆ ε. τῆς ζ.] ἐβδ.
τ. κ. ε. ἐισῆλθεν ὁ ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερόν.

10. ἡ πόλις] ἡ — E. Orig. IV, 187. c.

11. ὄχλοι] optionem dat inter πολλοὶ et ὄχλοι. Orig.
v. P.

12. τοῦ θεοῦ] — E, v. P.

13. ἐποιήσατε] πεποιήκατε τ ποιεῖτε. E. Orig. III, 755.
a. IV, 180. d. 187. v. P.

14. τυφλοὶ κὼ χωλοὶ] χωλοὶ κὼ τυφλοὶ.

παῖδας κρείζοντας ἐν τῷ ἱερῷ καὶ λέγοντας,
ὡσαννὰ τῷ υἱῷ δαυὶδ, ἠγαυιάκτησαν,

16. καὶ εἶπον αὐτῷ· ἀκούεις τί οὗτοι λέγουσιν;
ὁ δὲ ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς· ναί. οὐδέποτε ἀνε-
γνωτε, ὅτι ἐκ σώματος νηπίων καὶ θηλαζόν-
των κατηρητίσω αἶνον; [Ἄρξου.]

MZ. περὶ τῆς ξηραιθείσης συκῆς.

Ἄρξου τῆς
παρασκευ-
υῆς.

17. καὶ καταλιπὼν αὐτοὺς, ἐξῆλθεν ἔξω τῆς
πόλεως εἰς βηθανίαν, καὶ ἠυλίσθη ἐκεῖ.

[Τέλος.]

Τέλος τῆς
κυριακῆς
καὶ ἐν ἄλ-
λοις, τῆς ε.
τῆς ζ.

ΠΕ. 18. πρῶτας δὲ [Ἀρχή.] ἐπανάγων εἰς τὴν πόλιν,
ἐπεΐνασε

19. καὶ ἰδὼν συκὴν μίαν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ, ἦλθεν ἐπ'
αὐτήν, καὶ οὐδὲν εὔρεν ἐν αὐτῇ εἰ μὴ φύλλα
μόνον καὶ λέγει αὐτῇ· μηκέτι ἐκ σοῦ καρ-
πὸς γένηται εἰς τὸν αἰῶνα. καὶ ἐξηράνθη
παραχρῆμα ἡ συκὴ.

20. καὶ ἰδόντες οἱ μαθηταὶ ἐθαύμασαν, λέγον-
τες· πῶς παραχρῆμα ἐξηράνθη ἡ συκὴ;
[Τέλος.]

Τέλος τῆς
παρασκευ-
υῆς.

21. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· ἀμὴν
λέγω ὑμῖν, ἐὰν ἔχητε πίστιν, καὶ μὴ διακρι-
θῆτε, οὐ μόνον τὸ τῆς συκῆς ποιήσετε, ἀλ-
λό

XXI, 18. ΠΕ. τῆ β. τῆς ι. [ἐν ἄλλοις, τῆ ε. τῆς ζ. καὶ
τῆ ἀγία καὶ μεγάλη β. εἰς τὴν πανουχίδα.] ἰβδ. τ.
κ. ε. ἐπανάγων ὁ ἰησοῦς εἰς τὴν πόλιν.

20. καὶ ἰδόντες] ἰδόντες δὲ. E. Orig. III, 758. a.

21. εἶπεν αὐτοῖς] αὐτοῖς — E. Orig. ibid. b.

λά καὶ τῷ ὄρει τοῦτῳ εἶπητε ἄρθῃτι καὶ
βλήθῃτι εἰς τὴν θάλασσαν, γενήσεται.

CI5. δ. καὶ πάντα ὅσα ἂν αἰτήσητε ἐν τῇ προσευ- 22.
τέλος τῆς β. χῆ, πιστεύοντες, λήψεσθε. [Τέλος.]

ΜΗ. περὶ τῶν ἐπερωτησάντων ἀρχιερέων καὶ
πρεσβυτέρων.

CIZ. β. καὶ ἐλθόντι αὐτῷ εἰς τὸ ἱερόν, [Ἀρχή.] προσ- 23. Π5.

ἦλθον αὐτῷ διδάσκοντι οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ
πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ, λέγοντες· ἐν ποίᾳ
ἐξουσία ταῦτα ποιεῖς; καὶ τίς σοι ἔδωκε τὴν
ἐξουσίαν ταύτην;

ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς ἐρωτή- 24.
σω ὑμᾶς καὶ γὰρ λόγον ἕνα· ἂν εἰπῆτέ
μοι, καὶ γὰρ ὑμῖν ἐρῶ ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα
ποιῶ.

τὸ βάπτισμα ἰωάννου πόθεν ἦν; ἐξ οὐρανοῦ, 25.
ἢ ἐξ ἀνθρώπων; οἱ δὲ διελογίζοντο παρ' ἑαυ-
τοῖς, λέγοντες· εἰ εἴπωμεν, ἐξ οὐρανοῦ ἔρεῖ
ἡμῖν· διατί οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ;

εἰ δὲ εἴπωμεν, ἐξ ἀνθρώπων· φοβούμεθα 26.
τὸν ὄχλον· πάντες γὰρ ἔχουσι τὸν ἰωάννην
ὡς προφήτην.

καὶ ἀποκριθέντες τῷ ἰησοῦ, εἶπον· οὐκ οἶδα- 27.
μεν. ἔφη αὐτοῖς καὶ αὐτός· οὐδὲ ἐγὼ λέγω

τέλος τῆς γ. ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ. [Τέλος.]

καὶ ἐν ἄλ-
λοις, τῆς δ.
τῆς ζ.

ΜΗ. πε-

XXI, 23. Π5. τῇ γ. τῆς ι. ἐβδ. τ. κ. ε. [ἐλθόντι τῷ ἰη-
σοῦ εἰς τὸ ἱερόν καὶ διδάσκοντι] προσῆλθον τῷ ἰησοῦ
διδάσκοντι.

27. λέγω ὑμῖν] ὑμῖν λέγω. E. v. P.

ΜΘ. περὶ τῶν β. υἱῶν παραβολή.

ΠΖ. 28. τί δὲ ὑμῖν δοκεῖ; [Ἀρχή.] ἄνθρωπος εἶχε CΙΗ. ἔτεκε δύο, καὶ προσελθὼν τῷ πρώτῳ, εἶπε τέκνον, ὑπάγε, σήμερον ἐργάζου ἐν τῷ ἀμπελῶνί μου.

29. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν· οὐ θέλω ὑσερον δὲ ματαμεληθεὶς, ἀπῆλθε.

30. καὶ προσελθὼν τῷ δευτέρῳ, εἶπεν ὡσαύτως· ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· ἐγὼ κύριε· καὶ οὐκ ἀπῆλθε.

31. τίς ἐκ τῶν δύο ἐποίησε τὸ θέλημα τοῦ πατρὸς; λέγουσιν αὐτῷ· ὁ πρώτος. λέγει αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι οἱ τελῶναι καὶ αἱ πόρνοι προάγουσιν ὑμᾶς εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

32. ἦλθε γὰρ πρὸς ὑμᾶς ἰωάννης ἐν ὁδῷ δικαιοσύνης, καὶ οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ· οἱ δὲ τελῶναι καὶ αἱ πόρνοι ἐπίστευσαν αὐτῷ· ὑμεῖς δὲ ἰδόντες οὐ μετεμελήθητε ὑσερον, τοῦ πισεῦσαι αὐτῷ. [Τέλος.]

Τέλος τῆς δ.

N. πε-

XXI, 28. ΠΖ. τῆ δ. τῆς ι. [ἐν ἄλλοις· τῆ β. τῆς η.] ἐβδ. ε. ὁ κ. τὴν παραβολὴν ταύτην ἄνθρωπος τις εἶχε τέκνα.

28. ἐν τῷ ἀμπελῶνι] εἰς τὸν ἀμπελῶνα. E. εἰς τὸν ἀγρὸν. E. v. P.

ἀμπελῶνί μου] μου — E.

29. ἀπῆλθε] + εἰς τὸν ἀμπελῶνα. E. v. P.

30. δευτέρῳ] ἑτέρῳ. A.

32. οἱ δὲ τελῶναι — ἐπίστευσαν αὐτῷ] — E. Orig. III. 771. c.

πισεῦσαι αὐτῷ] πισεῦσαι ἐν αὐτῷ. E. Orig. III, 770. 771.

N. περὶ τοῦ ἀμπελῶνος παραβολῆ.

CIΘ. β. Ἄλλην παραβολὴν ἀκούσατε. [Ἀρχή.] ἀν-33. ΠΗ.

ἄνθρωπος τις ἦν οἰκοδεσπότης, ὅστις ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα, καὶ φραγμὸν αὐτῷ περιέθηκε, καὶ ὠρυξεν ἐν αὐτῷ ληνόν, καὶ ᾠκοδόμησε πύργον· καὶ ἐξέδοτο αὐτὸν γεωργοῖς, καὶ ἀπεδήμησεν.

ὅτε δὲ ἤγγισεν ὁ καιρὸς τῶν καρπῶν, ἀπέ-34. σειλε τοὺς δούλους αὐτοῦ πρὸς τοὺς γεωργοὺς, λαβεῖν τοὺς καρποὺς αὐτοῦ.

καὶ λαβόντες οἱ γεωργοὶ τοὺς δούλους αὐ-35. τοῦ, ὃν μὲν ἔδειραν, ὃν δὲ ἀπέκτειναν, ὃν δὲ ἐλιθοβόλησαν.

πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλους δούλους πλείονας 36. τῶν πρώτων· καὶ ἐποίησαν αὐτοῖς ὡσαύτως.

ὑστερον δὲ ἀπέστειλε πρὸς αὐτοὺς τὸν υἱὸν αὐ-37. τοῦ, λέγων· ἐντραπήσονταί τὸν υἱόν μου.

οἱ δὲ γεωργοὶ ἰδόντες τὸν υἱόν, εἶπον ἐν ἑαυ-38. τοῖς· οὗτός ἐστιν ὁ κληρονόμος, δεῦτε, ἀποκτεί-
νωμεν αὐτὸν, καὶ κατὰσχωμεν τὴν κληρονο-
μίαν αὐτοῦ.

καὶ

XXI, 33. ΠΗ. κυριακῆ ιγ. καὶ εἰς τὸν ἅγιον πρωτομάε-
τυρα σίφανον· εἰ. ὁ κ. τὴν παραβολὴν ταύτην ἀνθρώ-
πος τις ἦν οἰκοδεσπότης.

33. ἀνθρώπος τις] τις — D. Totum locum, servato τις,
breviter complectitur Cyrill. II, 660.

35. ὃν μὲν ἔδειραν — ἐλιθοβόλησαν] ὃς μὲν ἔδειραν, ὃς
δὲ ἐλιθοβόλησαν, ὃς δὲ ἀπέκτειναν. E. Orig. III,
776. b. Sibi ipse, ut plerumque, repugnat ibid.
781. d.

38. κατὰσχῶμεν] σχῶμεν. E. Orig. III, 776. Cyrill. IV,

39. καὶ λαβόντες αὐτὸν ἐξέβαλον ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος, καὶ ἀπέκτειναν.
40. ὅταν οὖν ἔλθῃ ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος, τί ποιήσει τοῖς γεωργοῖς ἐκείνοις;
41. λέγουσιν αὐτῷ· κακοὺς κακῶς ἀπολέσει αὐτούς· καὶ τὸν ἀμπελῶνα ἐκδώσεται ἄλλοις γεωργοῖς, οἵτινες ἀποδώσουσιν αὐτῷ τοὺς καρπούς ἐν τοῖς καιροῖς αὐτῶν.
42. λέγει αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς· οὐδέποτε ἀνέγνωτε ἐν ταῖς γραφαῖς· λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας· παρὰ κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμασὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν; [Τέλος.]
- ΠΘ. 43. διὰ τοῦτο [Ἀρχή.] λέγω ὑμῖν, ὅτι ἀρθήσεται ἀφ' ὑμῶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ, καὶ δοθήσεται ἔθνεσι ποιοῦντι τοὺς καρπούς αὐτῆς. [Τέλος.]
44. καὶ ὁ πεσὼν ἐπὶ τὸν λίθον τοῦτον, συνθλασθήσεται ἐφ' ὃν δ' αὖν πέσῃ, λικμήσει αὐτόν.
45. καὶ ἀκούσαντες οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι τὰς παραβολὰς αὐτοῦ, ἔγνωσαν ὅτι περὶ αὐτῶν λέγει.

Τέλος τῆς
κυριακῆς
καὶ τοῦ ἀγίου.

Τέλος ἐν τι-
σι τῆς με-
γάλῃς β.

καὶ

XXI, 43. ΠΘ. τῆ ε. τῆς ι. [ἐν ἄλλοις· τῆ γ. τῆς η.] ἰβδ.
ἰ. ὁ κ. πρὸς τοὺς ἐκκληυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους
[διὰ τοῦτο] λέγω ὑμῖν [ὅτι] ἀρθήσεται.
110. 261. Sed idem I, g. 216. sine ulla varietate ha-
bet. Quid ergo hinc efficitur? Nihil. Eodem iu-
re ex Chrylōst. VII, 671. scribi possit: καὶ ἡμῶν ἐστὶ
ἡ κληρονομία.

44. totus versus] — E. v. P. et hic vers. 32.

καὶ ζητοῦντες αὐτὸν κρατῆσαι, ἐφοβήθησαν 46.
 τοὺς ὄχλους, ἐπειδὴ ὡς προφήτην αὐτὸν εἶ-
 τίλος τῆς ε. χον. [Τέλος.]

NA. περὶ τῶν καλουμένων εἰς τοὺς γάμους.

CKA. ε. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἰησοῦς, πάλιν εἶπεν αὐτοῖς XXIII, 1,
 ἐν παραβολαῖς, λέγων·

[Ἀρχή.] ὠμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν 2. 5.
 ἀνθρώπῳ βασιλεῖ, ὅστις ἐποίησε γάμους τῷ
 υἱῷ αὐτοῦ.

καὶ ἀπέστειλε τοὺς δούλους αὐτοῦ καλέσαι 3.
 τοὺς κεκλημένους εἰς τοὺς γάμους· καὶ οὐκ
 ἤθελον εἰσελθεῖν.

πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλους δούλους, λέγων· εἶπα· 4.
 τε τοῖς κεκλημένοις· ἰδοὺ, τὸ ἀριζὸν μου ἠτοί-
 μασα, οἱ ταῦροι μου καὶ τὰ σιτιτὰ τεθυμένα,
 καὶ πάντα ἔτοιμα· δεῦτε εἰς τοὺς γάμους.

οἱ δὲ ἀμελήσαντες, ἀπῆλθον ὁ μὲν εἰς τὸν 5.
 ἴδιον ἀγρὸν, ὁ δὲ εἰς τὴν ἐμπορίαν αὐτοῦ·

οἱ δὲ λοιποὶ, κρατήσαντες τοὺς δούλους αὐ- 6.
 του, ὑβρίσαν καὶ ἀπέκτειναν.

* καὶ ἀκούσας * ὁ βασιλεὺς * ἐκεῖνος ὠργίσθη 7.
 καὶ

XXII, 2. 5. κυριακῆ ἰδ. ε. ὁ κ. τὴν παραβολὴν ταύτην·
 ὠμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

46. τοὺς ὄχλους] διὰ τοὺς ὄχλους. E.
 ἐπειδὴ ὡς] ὅτι ὡς τ' ἐπὶ εἰς. E. v. P.

XXII, 4. μου ἠτοίμασα] μου ἠτοίμασα τ' μου ἠτοίμακα
 τ' ἠτοίμασα. E.

5. ὁ μὲν — ὁ δὲ] ὅς μὲν — ὅς δέ. E.
 σιτιτὰ] † μου. E. σιτιττά. E. v. P.

7. ἀκούσας δὲ] καὶ ἀκούσας.
 βασιλεὺς] † ἐκεῖνος.

καὶ πέμψας τὰ στρατεύματα αὐτοῦ, ἀπό-
λεσε τοὺς φονεῖς ἐκείνους, καὶ τὴν πόλιν αὐ-
τῶν ἐνέπρησε.

8. τότε λέγει τοῖς δούλοις αὐτοῦ· ὁ μὲν γάμος
ἑτοιμὸς ἔστιν, οἱ δὲ κεκλημένοι οὐκ ἦσαν
ἄξιοι.

9. πορεύεσθε οὖν ἐπὶ τὰς διεξόδους τῶν ὁδῶν,
καὶ ὅσους * ἐὰν εὑρητε, καλέσατε εἰς τοὺς
γάμους.

10. καὶ ἐξελθόντες οἱ δούλοι ἐκεῖνοι εἰς τὰς ὁδοὺς,
συνήγαγον πάντας ὅσους εὑρον, πονηροὺς τε
καὶ ἀγαθοὺς· καὶ ἐπλήσθη ὁ γάμος ἀνα-
κειμένων.

11. εἰσελθὼν δὲ ὁ βασιλεὺς θεάσασθαι τοὺς ἀνα-CKB. 11
κειμένους, εἶδεν ἐκεῖ ἄνθρωπον οὐκ ἐνδεδυμέ-
νον ἔνδυμα γάμου·

12. καὶ λέγει αὐτῷ· ἑταῖρε, πῶς εἰσῆλθες ὧδε
μὴ ἔχων ἔνδυμα γάμου; ὁ δὲ ἐφίμωθη.

13. τότε εἶπεν ὁ βασιλεὺς τοῖς διακόνοις· δῆσαντες
αὐτοῦ πόδας καὶ χεῖρας, ἄρατε αὐτὸν, καὶ
ἐκβά-

9. ὅσους ἀν] ὅσους ἐάν.

12. ἑταῖρε] — E. v. P.

13. δῆσαντες — εἰς τὸ] δῆσαντες αὐτὸν ποδῶν καὶ χειρῶν
ἐκβάλετε αὐτὸν εἰς τὸ. E. Orig. IV, 379. b. c. ἄρα-
τε αὐτὸν ποδῶν καὶ χειρῶν καὶ βάλετε αὐτὸν κ. τ. λ.
Latine: tollite eum a pedibus et manibus, et mit-
tite eum in tenebras, quae sunt exteriores. E. v.

Irenaeus p. 279.

πόδας καὶ χεῖρας] χεῖρας καὶ πόδας. D. Tutius
arbitrabantur, prius vincire manus.

ἄρατε αὐτὸν καὶ] — E. v. P.

ἐκβάλετε εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ
ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόν-
των.

πολλοὶ γὰρ εἰσι κλητοί, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί. 14.

Τέλος τῆς [Τέλος.]
κυριακῆς.

NB. περὶ τῶν ἱερωτησάντων διὰ τὸν κήσου.

CKG. β. τότε πορευθέντες [Ἀρχή.] οἱ Φαρισαῖοι, συμ- 15. 5A.
βούλιον ἔλαβον ὅπως αὐτὸν παγιδεύσωσιν ἐν
λόγῳ.

καὶ ἀποσέλλουσιν αὐτῷ τοὺς μαθητὰς αὐ- 16.
τῶν μετὰ τῶν ἡρωδιανῶν, λέγοντες· διδάσκα-
λε, οἶδαμεν ὅτι ἀληθὴς εἶ, καὶ τὴν ὁδὸν τοῦ
θεοῦ ἐν ἀληθείᾳ διδάσκεις, καὶ οὐ μέλει σοι
περὶ οὐδενός· οὐ γὰρ βλέπεις εἰς πρόσωπον
ἀνθρώπων.

εἶπε δὲ οὖν ἡμῖν, τί σοι δοκεῖ; ἔξеси δοῦναί κῆν- 17.
σον καίσαρι ἢ οὐ;

γινούς δὲ ὁ ἰησοῦς τὴν πονηρίαν αὐτῶν, εἶπε· 18.
τί με πειράζετε ὑποκριταί;

ἐπιδείξατέ μοι τὸ νόμισμα τοῦ κήσου· οἱ δὲ 19.
προσῆνεγκαν αὐτῷ δηνάριον.

καὶ

XXII, 15. 5A. σαββάτω εγ. καὶ ἐν τισιν, εἰς τὴν πανυ-
χιδα τῆς μεγάλης γ. ἤτοι τῆ μεγάλης γ. πρῶτ. τ. κ.
ι. συμβούλιον ἔλαβον [πάντες] οἱ Φαρισαῖοι κατὰ
τοῦ ἰησοῦ, ὅπως αὐτὸν παγιδεύσωσιν.

ἐκβάλετε] ἐμβάλετε ι ἐμβάλετε αὐτὸν ι βάλετε ι
ἐκβάλετε αὐτόν. E.

16. ἀνθρώπων] ἀνθρώπου. E.

18. πονηρίαν] πονηργίαν. E. ex Luca.

20. καὶ λέγει αὐτοῖς· τίνος ἢ εἰκὼν αὕτη καὶ ἢ ἐπιγραφή;

21. λέγουσιν αὐτῷ· καίσαρος. τότε λέγει αὐτοῖς· ἀπόδοτε οὖν τὰ καίσαρος, καίσαρι· καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ, τῷ Θεῷ.

22. καὶ ἀκούσαντες ἐθαύμασαν· καὶ ἀφέντες αὐτὸν ἀπῆλθον. [Τέλος.]

Τέλος τοῦ
σαββάτου.

ΝΓ. περὶ τῶν σαδδουκαίων.

5B. 23. ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ [Ἀρχή.] προσῆλθον αὐτῷ σαδδουκαῖοι, οἱ λέγοντες μὴ εἶναι ἀνάστασιν· καὶ ἐπηρεώτησαν αὐτὸν,

24. λέγοντες· διδάσκαλε, μουσῆς εἶπεν· εἰάν τις ἀποθάνῃ μὴ ἔχων τέκνα, ἐπιγαμβρεύσει ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ ἀναστήσει σπέρμα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ.

25. ἦσαν δὲ παρ' ἡμῖν ἑπτὰ ἀδελφοί· καὶ ὁ πρῶτος γαμήσας ἐτελεύτησε· καὶ μὴ ἔχων σπέρμα, ἀφῆκε τὴν γυναῖκα αὐτοῦ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ.

26. ὁμοίως καὶ ὁ δεύτερος, καὶ ὁ τρίτος, ἕως τῶν ἑπτὰ.

27. ὕπερον δὲ πάντων ἀπέθανε καὶ ἡ γυνή.

ἐν

XXII, 23. 5B. τῆ σ. τῆς ι. [ἐν ἄλλοις· τῆ δ. τῆς η. ἐν ἄλλῃ· τῆ σ. τῆς ιε.] ἰβδ. τ. κ. ε. προσῆλθον τῷ ἰησοῦ σαδδουκαῖοι.

23. οἱ λέγοντες] οἱ — E. οἱ absorbit proximum ei in σαδδουκαῖοι.

25. γαμήσας] γήμας. E.

ἐν τῇ ὄν ἀναστάσει, τίνος τῶν ἑπτὰ ἔσαι 28.
 γυνή; πάντες γὰρ ἔσχον αὐτήν.

ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· πλα- 29.
 νᾶσθε, μὴ εἰδότες τὰς γραφὰς, μηδὲ τὴν δύ-
 ναμιν τοῦ Θεοῦ.

ἐν γὰρ τῇ ἀναστάσει ὅτε γαμοῦσιν, ὅτε ἐκ- 30.
 γαμίζονται, ἀλλ' ὡς ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ ἐν
 οὐρανῷ εἰσι.

περὶ δὲ τῆς ἀναστάσεως τῶν νεκρῶν οὐκ ἀνέ- 31.
 γνωτε τὸ ῥηθὲν ὑμῖν ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, λέγον-
 τος·

ἐγὼ εἰμι ὁ Θεὸς ἀβραάμ, καὶ ὁ Θεὸς ἰσαὰκ, 32.
 καὶ ὁ Θεὸς ἰακώβ; οὐκ ἔστιν ὁ Θεὸς, Θεὸς
 νεκρῶν, ἀλλὰ ζώντων.

CKΔ. 5. καὶ ἀκούσαντες οἱ ὄχλοι, ἐξεπλήσσοντο ἐπὶ 33.
 τέλος τῆς 5. τῇ διδαχῇ αὐτοῦ. [Τέλος.]

ND. περὶ τοῦ ἐπερωτήσαντος νομικοῦ.

οἱ δὲ Φαρισαῖοι, ἀκούσαντες ὅτι ἐφίμωσε τοὺς 34.

τέλος ἐν τισὶ σαδδουκαίου, συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτό. [Τέ-
 τῆς δ. τῆς η' λος.]

καὶ ἐπηρώτησεν εἰς ἕξ αὐτῶν [Ἀρχή.] νομι- 35. 5Γ.
 κός, πειράζων αὐτὸν καὶ λέγων·

διδά-

XXII, 35. 5Γ. κυριακῇ ια. τ. κ. ε. νομικός τις προσῆλ-
 θε τῷ ἰησοῦ πειράζων αὐτὸν καὶ λέγων.

30. ἐκγαμίζονται] γαμίζονται τ γαμίσκονται. E. v. P.
 ἀλλ' — εἰσι] ἀλλ' εἰσιν, ὡς οἱ ἄγγελοι ἐν τῷ οὐρα-
 νῷ. E. v. P.

32. ὁ] tribus prioribus locis ὁ, ante Θεός, tollit Orig.
 III, 828. d. addens: οὕτως ἀνέγραψαν ματθαῖος καὶ
 μάρκος καὶ λουκᾶς. E. v. P.
 οὐκ ἔστιν ὁ Θεός] ὁ Θεός. — E.

36. διδάσκαλε, ποία ἐντολή μεγάλη ἐν τῷ νόμῳ;
 37. ὁ δὲ ἰησοῦς * ἔφη αὐτῷ· ἀγαπήσεις κύριον
 τὸν θεόν σου ἐν ὅλῃ * καρδίᾳ σου, καὶ ἐν
 ὅλῃ * ψυχῇ σου, καὶ ἐν ὅλῃ τῇ διανοίᾳ σου.
 38. αὕτη ἐστὶ πρώτη καὶ μεγάλη ἐντολή.
 39. δευτέρα δὲ ὁμοία * αὕτη ἀγαπήσεις τὸν πλη-
 σίον σου ὡς σεαυτόν.
 40. ἐν ταύταις ταῖς δυσὶν ἐντολαῖς ὅλος ὁ νόμος
 καὶ οἱ προφῆται κρέμανται.

NE. περὶ τῆς τοῦ κυρίου πρὸς τοὺς φαρισαίους
 ἐπερωτήσεως.

41. συνηγμένων δὲ τῶν φαρισαίων, ἐπηρώτησεν CKE. β.
 αὐτοὺς ὁ ἰησοῦς,
 42. λέγων· τί ὑμῖν δοκεῖ περὶ τοῦ χριστοῦ, τίνος
 υἱὸς ἐστὶ; λέγουσιν αὐτῷ, τοῦ δαυὶδ.
 43. λέγει αὐτοῖς· πῶς ὄν δαυὶδ ἐν πνεύματι
 κύριον αὐτὸν καλεῖ, λέγων·
 44. εἶπεν ὁ κύριος τῷ κυρίῳ μου· κάθου ἐκ δεξιῶν
 μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον
 τῶν ποδῶν σου;
 45. εἰ ὄν δαυὶδ καλεῖ αὐτὸν κύριον, πῶς υἱὸς
 αὐτοῦ ἐστὶ;

καὶ

37. εἶπεν αὐτῷ] ἔφη αὐτῷ.
 τῇ καρδίᾳ] τῇ —.
 τῇ ψυχῇ] τῇ —.

39. ὁμοία αὐτῇ] ὁμοία αὕτη.
 σεαυτόν] ἑαυτόν. A.

44. ὑποπόδιον] ὑποπάτω. E.

45. δαυὶδ καλεῖ αὐτὸν κύριον]. Alii post δαυὶδ, alii post
 αὐτὸν inculcant, ἐν πνεύματι alii δαυὶδ ἐν πνεύμα-
 τι κύριον καλεῖ αὐτόν. E.

CKZ. β. καὶ οὐδεὶς ἐδύνατο αὐτῷ ἀποκριθῆναι λόγον 45.
 οὐδὲ ἐτόλμησέ τις ἀπ' ἐκείνης τῆς ἡμέρας
 Τίλος τῆς
 κηριακῆς, ἐπερωτῆσαι αὐτὸν οὐκέτι. [Τέλος.]

CKZ. ε. Τότε [Ἀρχή.] ὁ ἰησοῦς ἐλάλησε τοῖς ὄχλοις XXIII, 1.
 καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, 5Δ.
 λέγων· ἐπὶ τῆς μωυσέως καθέδρας ἐκάθισαν 2.
 οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι.
 πάντα οὖν ὅσα * εἰάν ἐῖπωσιν ὑμῖν τηρεῖν, 3.
 τηρεῖτε καὶ ποιῆτε· κατὰ δὲ τὰ ἔργα αὐ-
 τῶν μὴ ποιῆτε· λέγουσι γάρ, καὶ οὐ ποι-
 οῦσι.

CKH. ε. δεσμένουςι γάρ φορτία βαρῆα καὶ δυσβά- 4.
 ρακτα, καὶ ἐπιτιθέασιν ἐπὶ τοὺς ἄμους τῶν
 ἀνθρώπων· τῷ δὲ δακτύλῳ αὐτῶν οὐ θέλου-
 σι κινήσαι αὐτά.

CKΘ. β. πάντα δὲ τὰ ἔργα αὐτῶν ποιοῦσι πρὸς τὸ 5.
 θεαθῆναι τοῖς ἀνθρώποις· πλατύνουσι δὲ τὰ
 φυλακτήρια αὐτῶν, καὶ μεγαλύνουσι τὰ
 κράσπεδα τῶν ἱματίων αὐτῶν.
 φιλοῦσίν τε τὴν πρωτοκλισίαν ἐν τοῖς δείπνοις, 6.
 καὶ τὰς πρωτοκαθεδρίας ἐν ταῖς συναγω-
 γαῖς,

καὶ

XXIII, 1. 5Δ. σαββάτην ἰδ. τ. κ. ε. ἐλάλησεν ὁ ἰησοῦς
 τοῖς ὄχλοις καὶ τοῖς.

XXIII, 3. ὅσα αὐ] ὅσα εἰάν.

4. γάρ] δέ. E.

κινήσαι] προσψάσειν. E. v. P. Chrysoft. VII, 702. d.
 vulgatum interpretatur ἀψασθαι.

5. δὲ τὰ] γὰρ τὰ. E.

7. καὶ τοὺς ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς, καὶ
καλεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων, ῥαββί, ῥαββί.
8. ὑμεῖς δὲ μὴ κληθῆτε ῥαββί· εἰς γὰρ ἐστὶν CL. .
ὑμῶν ὁ καθηγητής, ὁ χριστός· πάντες δὲ
ὑμεῖς, ἀδελφοί ἐσε.
9. καὶ πατέρες μὴ καλέσητε ὑμῶν ἐπὶ τῆς γῆς·
εἰς γὰρ ἐστὶν ὁ πατήρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρα-
νοῖς.
10. μηδὲ κληθῆτε καθηγηταί· εἰς γὰρ ὑμῶν ἐστὶν
ὁ καθηγητής, ὁ χριστός.
11. ὁ δὲ μείζων ὑμῶν, ἔσται ὑμῶν διάκονος. CLΛ. ε.
12. ὅστις δὲ ὑψώσει ἑαυτὸν, ταπεινωθήσεται· καὶ
ὅστις ταπεινώσει ἑαυτὸν, ὑψωθήσεται. [Τέ- τίλος τοῦ
λασ.] σαββάτου.]

NS. περὶ τοῦ ταλανισμοῦ τῶν γραμματέων καὶ
Φαρισαίων.

- 5E. 13. [Ἀρχή.] ἀναὶ δὲ ὑμῖν γραμματεῖς καὶ Φαρι. CLB. ι.
σαῖοι ὑποκριταί, * ὅτι κατεσθίετε ταῖς ὀκίας
τῶν

XXIII, 15. [in vulgatis editt. 14.] 5E. τῆ β. τῆς ια. [ἐν
ἄλλοις· τῆ ε. τῆς η.] ἰβδ. ε. ὁ κ. [περὶ τοὺς ἐκλυ-
θίτας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους] ἀναὶ ὑμῖν γραμματεῖς
καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι κατεσθίετε.

7. ῥαββί, ῥαββί] ῥαββί. E. Chrysoft. VII, 703. d.
8. καθηγητής] διδάσκαλος. E. v. P. ubi etiam monitum
est de confusione Orig. Similiter fere habet Clem.
Alex. p. 644. b. Vide etiam Chrysoft. VII, 628. d.
VIII, 417. d. bis et VI, 4. c. Quid vero ex his
trium clarissimorum virorum confusionibus efficitur?
Nihil omnino, nec hic, nec ullibi alibi.
ὁ χριστός] — B.

11. ἔσται] ἔσω. E.

τῶν χειρῶν, καὶ προφάσει μακρὰ προσευχόμενοι διὰ τοῦτο λήψεσθε περισσότερον κρίμα.

ὁμοί ὑμῖν γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκρι- 14.
ταί, * ὅτι κλείετε τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων· ὑμεῖς γὰρ οὐκ εἰσέρχεσθε, οὐδὲ τοὺς εἰσερχομένους ἀφίετε εἰσελθεῖν.

ΣΛΓ. ὁμοί ὑμῖν γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκρι- 15.
ταί, ὅτι περιάγετε τὴν θάλασσαν καὶ τὴν ξηρὰν, ποιῆσαι ἓνα προσήλυτον· καὶ ὅταν γένηται, ποιεῖτε αὐτὸν υἱὸν γενένης διπλότερον ὑμῶν.

ὁμοί ὑμῖν ὀδηγοὶ τυφλοὶ, οἱ λέγοντες· ὅς ἂν 16.
ὁμότης ἐν τῷ ναῷ, οὐδὲν ἐστίν· ὅς δ' ἂν ὁμότης ἐν τῷ χρυσῷ τοῦ ναοῦ, ὀφείλει.

μαροὶ καὶ τυφλοὶ· τίς γὰρ μείζων ἐστίν, ὁ 17.
χρυσός, ἢ ὁ ναὸς ὁ ἀγιάζων τὸν χρυσόν;
καὶ ὅς ἂν ὁμότης ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ, οὐδὲν 18.
ἐστίν· ὅς δ' ἂν ὁμότης ἐν τῷ δῶρῳ τῷ ἐπάνω αὐτοῦ, ὀφείλει.

μαροὶ καὶ τυφλοὶ, τί γὰρ μείζων; τὸ δῶρον, 19.
ἢ τὸ θυσιαστήριον τὸ ἀγιάζων τὸ δῶρον;

δ

13. 14.] Versus 14. in omnibus praestantioribus Codd. legitur ante 13. v. P. p. 364 — 367. Theophylact. edit. Venet. p. 124. c. d. Chrysoft. VII, 707. c. d. e. Euthym. Zigab. I, 879. 881.

15.] v. Euth. 146. P. ad vers. 16.

ποιῆσαι] ἵνα ποιήσῃτε. E. v. P.

20. ὁ ὢν ὁμόσας ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ, ὀμνύει ἐν αὐ-
τῷ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ἐπάνω αὐτοῦ.

21. καὶ ὁ * ὀμνύων ἐν τῷ ναῷ, ὀμνύει ἐν αὐτῷ
καὶ ἐν τῷ * κατοικήσαντι αὐτόν.

22. καὶ ὁ ὁμόσας ἐν τῷ οὐρανῷ, ὀμνύει ἐν τῷ θρό-
νῳ τοῦ Θεοῦ καὶ ἐν τῷ καθημένῳ ἐπάνω αὐ-
τοῦ. [Τέλος.]

Τέλος τῆς β.

55. 23. [Ἀρχή.] ὡσὰν ὑμεῖν γραμματεῖς καὶ Φαρι-
σαῖοι ὑποκριταί, ὅτι ἀποδεκατοῦτε τὸ ἡδύσο-
μον καὶ τὸ ἀνηθον καὶ τὸ κύμινον, καὶ ἀφί-
κατε τὰ βαρύτερα τοῦ νόμου, τὴν κρίσιν καὶ
τὸν ἔλεον καὶ τὴν πίσιν· ταῦτα ἔδει ποιῆσαι,
καὶ μὴ ἀφίεναι.

CLΔ. ε.

24. ὁδηγοὶ τυφλοὶ, οἱ διυλίζοντες τὸν κώνωπα,
* τὴν δὲ κάμηλον καταπίνοντες.

CLΔ. ε.

25. ὡσὰν ὑμῖν γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκρι-
ταί, ὅτι καθαρίζετε τὸ ἔξωθεν τοῦ ποτη-
ρίου

CLΔ. ε.

XXIII. 23. 55. τῆ γ. τῆς ια. [ἐν ἄλλοις, τῆ σ. τῆς η.]
ἰβδ. ε. ὁ κ. [πρὸς τοὺς ἐληκουθότας πρὸς αὐτὸν ἰου-
δαίους] ὡσὰν ὑμῖν γραμματεῖς.

21. ὁ ὁμόσας] ὁ ὀμνύων. v. P. Alter.

κατοικοῦντι] κατοικήσαντι. Non, qui olim in eo
habitavit: id enim absurdum: sed, qui inde a con-
dito templo in eo habitavit et adhuc, quo tempore
Christus haec differebat, in eo habitabat, h. e. ma-
iestate sua collustrabat et patrocinio suo tuebatur.
Act. VII, 48. v. Euth. 146. et Matth. 23, 2. ἐκαθή-
σαν.

25. καὶ τὸ κύμινον] — E. v. P. Chrysoft. VII, 285. a.
708. d.

ἔδει] δὲ ἔδει. D.

24. τὸν δέ] τὴν δέ. Wetstenius et alii τὴν δέ.

ρίου καὶ τῆς παροψίδος, ἔσωθεν δὲ γέμουσιν
ἐξ ἀρπαγῆς καὶ * ἀδικίας.

Φαρισαῖε τυφλὲ, καθαίριστον πρῶτον τὸ ἐν-26.
τὸς τοῦ ποτηρίου καὶ τῆς παροψίδος, ἵνα
γένηται καὶ τὸ ἐκτὸς αὐτῶν καθαρὸν.

ΣΑΖ. ε. οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκρι-27.
ται, ὅτι παρομοιάζετε τάφοις κεκονιαμένοις,
οἵτινες ἔξωθεν μὲν φαίνονται ὡραῖοι, ἔσωθεν
δὲ γέμουσιν ὀστέων νεκρῶν καὶ πάσης ἀκα-
θαρσίας.

οὕτω καὶ ὑμεῖς ἔξωθεν μὲν φαίνεσθε τοῖς 28.
ἀνθρώποις δίκαιοι, ἔσωθεν δὲ μεσοὶ ἔσε ὑπο-

τίλος τῆς γ. κρίσεως καὶ ἀνομίας. [Τέλος.]

ΣΑΗ. ε. [Ἀρχή.] οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς καὶ Φαρι-29. 5Z.
σαῖοι ὑποκριταί, ὅτι οἰκοδομεῖτε τοὺς τάφους
τῶν προφητῶν, καὶ κοσμεῖτε τὰ μνημεῖα
τῶν δικαίων,

καὶ

XXIII, 29. 5Z. τῆ δ. τῆς ια. [ἐν ἄλλοις· τῆ β. τῆς θ.]
ιβδ. καὶ τῆ ε. Σεπτεμβρίου, τοῦ ἁγίου Ζαχαρίου.
ε. ο. κ. [πρὸς τοὺς ἑλληνοφύτας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους·]
οὐαὶ ὑμῖν.

25. γέμουσιν ἐξ] ἐξ — E. v. P. Ἐξαρπαγὴ aequè non
est graecum, ut κατήγωρ Apocal. XII, 10. v. Griesb.
ll. ll.

ἀκαθαρσίας] ἀδικίας. v. P. Chrysost. VII, 709. a.
779. b.

26. ἐκτὸς αὐτῶν] ἐκτὸς αὐτοῦ τ αὐτῶν — E.

29. μνημεῖα] μνήματα. E. Ex hoc loco Orig. IV, 269.
c. repetit argumenta pro interpretatione allegorica
contra grammaticam seu criticam, ipse, ut perhi-
bent, auctor interpretationis grammaticae. Quis ei
non invidet ingenium?

30. καὶ λέγετε· εἰ * ἡμεῖθα ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν πατέρων ὑμῶν, οὐκ ἂν * ἡμεῖθα κοινωνοὶ αὐτῶν ἐν τῷ αἵματι τῶν προφητῶν.
31. ὥστε μαρτυρεῖτε ἑαυτοῖς, ὅτι υἱοὶ ἐσθε τῶν φονευσάντων τοὺς προφήτας.
32. καὶ ὑμεῖς πληρώσατε τὸ μέτρον τῶν πατέρων ὑμῶν. CΛΘ. .
33. ὦφεις, γεννήματα ἐχιδνῶν, πῶς φύγητε ἀπὸ τῆς κρίσεως τῆς γενένης;
34. διὰ τοῦτο, ἰδοὺ, ἐγὼ ἀποσέλλω πρὸς ὑμᾶς CM. . προφήτας, καὶ σοφοὺς, καὶ γραμματεῖς· καὶ ἐξ αὐτῶν ἀποκτενεῖτε καὶ σταυρώσετε, καὶ ἐξ αὐτῶν μασιγώσετε ἐν ταῖς συναγωγαῖς ὑμῶν, καὶ διώξετε ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν.
35. ὅπως ἔλθῃ ἐφ' ὑμᾶς πᾶν αἷμα δίκαιον, ἐκχυρόμενον ἐπὶ τῆς γῆς, ἀπὸ τοῦ αἵματος ἄβελ τοῦ δικαίου ἕως τοῦ αἵματος Ζαχαρίου υἱοῦ βαρραχίου, ὃν ἐφονεύσατε μεταξὺ τοῦ ναοῦ καὶ τοῦ θυσιαστηρίου.

ἀμήν

30. ἡμεν — ἡμεν] ἡμεῖθα — ἡμεῖθα. A.

32. πληρώσατε] ἐπληρώσατε. E. Imperativum vindicat Chrysoft. VII, 670. d. 715. c. addens: οὐκ ἐπιτάττων, haec dixit, ἀλλὰ προαναφανῶν. v. etiam Theophyl. p. 127. b. Euthym. Zigab. I. p. 89r.

34. De confusionibus Chrysoftomi v. P. et Chrysoft. VII, 715. d. e. 716. c. 717. d. 490. c. A vero autem aberrat eo ipso tempore, quo de industria hunc locum explicat,

ἀμὴν λέγω ὑμῖν, * ὅτι ἕξει ταῦτα πάντα 36.
ἐπὶ τὴν γενεὰν ταύτην.

CMA. ε. ἱερουσαλήμ, ἱερουσαλήμ, ἡ * ἀποκτείνουσα τοὺς 37.
προφῆτας, καὶ λιθοβολοῦσα τοὺς ἀπεσταλ-
μένους πρὸς αὐτήν, ποσάκις ἠθέλησα ἐπισυν-
αγαγεῖν τὰ τέκνα σου, ὃν τρόπον ἐπισυνάγει
ὄρνις τὰ νοσσία ἑαυτῆς ὑπὸ τὰς πτέρυγας,
καὶ οὐκ ἠθέλησατε;
ἰδοὺ, ἀφίεται ὑμῖν ὁ οἶκος ὑμῶν ἔρημος. 38.

Τέλος τῆς δ. λέγω γὰρ ὑμῖν· οὐ μὴ με ἴδητε ἀπ' ἄρτι, 39.
καὶ ἐν ποσὶ ἕως ἂν εἴπητε· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν
τῆς μεγά- ὀνόματι κυρίου. [Τέλος.]
λης γ.

CMB. β. Καὶ ἐξελθὼν ὁ ἰησοῦς ἐπορεύετο ἀπὸ τοῦ ἱε- XXIV, 1.
ροῦ καὶ [Ἀρχή.] προσῆλθον οἱ μαθηταὶ 5H.
αὐτοῦ ἐπιδεῖξαι αὐτῷ τὰς οἰκοδομὰς τοῦ
ἱεροῦ.

ὁ δὲ ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· οὐ βλέπετε * ταῦ- 2.
τα πάντα; ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ ἀφ᾽ ἧ
ᾧδε

XXIV, 1. 5H. σαββάτω ιε. τ. κ. ε. [ἐξελθὼν — καί.]
προσῆλθον τῷ ἰησοῦ οἱ μαθηταί.

36. ἕξει] ὅτι ἕξει.

ταῦτα πάντα] πάντα ταῦτα. A. Fere ubique, etiam
in scriptoribus graecis, Codices horum vocabulo-
rum ordinem turbant.

37. ἀποκτείνουσα] ἀποκτείνουσα.

XXIV, 1. ἐπορεύετο ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ] ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ ἐπορεύ-
ετο. E. v. P.

προσῆλθον] + αὐτῷ. E.

2. οὐ βλέπετε] οὐ — E. v. P.

πάντα ταῦτα] ταῦτα πάντα.

ὡς λίθος ἐπὶ λίθον, ὃς οὐ * καταλυθήσε- Τέλος ἔστισι
τῆς ἀγίας
καὶ μεγά-
λης γ. εἰς
τὸν ὄρθρον.
ται. [Τέλος.]

NZ. περὶ τῆς συντελείας.

5H. 3. [Ἀρχή.] καθημένου δὲ αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ ὄρους CMΓ. β.

τῶν ἐλαιῶν, προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ
κατ' ἰδίαν, λέγοντες· εἰπέ ὑμῖν, πότε ταῦτα
ἔσονται, καὶ τί τὸ σημεῖον τῆς σῆς παρουσίας,
καὶ τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος;

4. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· βλέ-
πετε μή τις ἡμᾶς πλανήσῃ.

5. πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου,
λέγοντες· ἐγὼ εἰμι ὁ χριστός· καὶ πολλοὺς
πλανήσουσι.

6. μελλήσετε δὲ ἀκούειν πολέμους, καὶ ἀκοὰς
πολέμων. ὁρᾶτε μὴ θροῖσθε· δεῖ γὰρ πάν-
τα γενέσθαι· ἀλλ' ἔστω ἐσὶ τὸ τέλος.

7. ἐγερθήσεται γὰρ ἔθνος ἐπὶ ἔθνος, καὶ βα-
σιλεία ἐπὶ βασιλείαν· καὶ ἔσονται λιμοὶ καὶ
λοιμοὶ, καὶ σεισμοὶ κατὰ τόπους.

8. πάντα δὲ ταῦτα ἀρχὴ ἀδίνων. CMA. α.

9. τότε παραδώσουσιν ὑμᾶς εἰς θλίψιν, καὶ
ἀποκτενοῦσιν ὑμᾶς· καὶ ἔσεσθε μισούμενοι
ὑπὸ πάντων * τῶν ἐθνῶν διὰ τὸ ὄνομά μου.

[ὑπέρβα.]

ὑπέρβα τοῦ
καὶ σαββάτου.

XXIV, 3. 5H. τῆ ἀγία καὶ μεγάλη β. εἰς τὴν λειτουρ-
γίαν τ. κ. ε. καθημένου τοῦ ἰησοῦ ἐπὶ τοῦ ὄρους.

ὃς οὐ μὴ] μὴ —.

9. θλίψιν] θλίψεις. D.

πάντων ἐθνῶν] ἐθνῶν — E. I. πάντων τῶν ἐθνῶν. V.

Birch. P.

CMΕ. . . καὶ τότε σκανδαλισθήσονται πολλοί· καὶ ἀλ- 10.
λήλους παραδώσουσι, καὶ μισήσουσιν ἀλλή-
λους.

καὶ πολλοὶ ψευδοπροφῆται ἐγερθήσονται, 11.
καὶ πλανήσουσι πολλούς.

καὶ διὰ τὸ πληθυνθῆναι τὴν ἀνομίαν, ψυ- 12.

γῆσεται ἡ ἀγάπη τῶν πολλῶν.

^{Ἄρξου τοῦ} σαββάτου. [Ἄρξου.] [Ἄρχή.] ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος, 13. 50.
^{Τέλος τοῦ} σαββάτου. εὗτος σωθήσεται. [Τέλος.]

CM5. ς. καὶ κηρυχθήσεται τοῦτο τὸ εὐαγγέλιον τῆς 14.
βασιλείας ἐν ὅλῃ τῇ οἰκουμένῃ, εἰς μαρτύριον
πᾶσι τοῖς ἔθνεσι καὶ τότε ἔξει τὸ τέλος.

CMZ. ς. ὅταν οὖν ἴδητε τὸ βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως, 15.
τὸ ρηθὲν διὰ δαυὶὴλ τοῦ προφήτου, ἐξῶς ἐν
τόπῳ ἁγίῳ· ὁ ἀναγινώσκων νοεῖτω·

CMH. ρ. τότε οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ φευγέτωσαν ἐπὶ τὰ 16.
ὄρη·

ὁ ἐπὶ τοῦ δώματος, μὴ καταβαινέτω ἄρα * 17.
τὰ ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ.

καὶ

XXIV, 13. 50. τῆ ε. τῆς ια. [ἐν ἄλλοις· τῆ γ. τῆς θ.]
ἰβδ. ε. ὁ κ. [ταῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς] ὁ ὑπομείνας
εἰς τέλος.

14. τοῦτο τὸ εὐαγγέλιον] τὸ εὐαγγέλιον τοῦτο. E. τ τοῦ-
το — D.

ἐν ὅλῃ τῇ οἰκουμένῃ] ἐν ὅλῃ τῇ κόσμῳ τ ἐν πᾶσι τοῖς
ἔθνεσιν. E. v. P.

15. ὅταν οὖν] ὅταν δι. E.

ἐξῶς] ἐξός. Codd. non nulli et Mill.

16. ἐπὶ τὰ] εἰς τὰ. E.

17. ἄρα τι] ἄρα τὰ.

18. καὶ ὁ ἐν τῷ ἀγρῷ, μὴ ἐπιτρεψάτω ὀπίσω
ἄραι τὰ ἱμάτια αὐτοῦ.
19. οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ ἔχούσαις καὶ ταῖς θη. CMO. β.
λαζούσαις ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις.
20. προσεύχεσθε δὲ ἵνα μὴ γένηται ἡ Φυγὴ ὑμῶν CN. ε.
χειμῶνος, μηδὲ * σαββάτω.
21. ἔσαι γὰρ τότε θλίψις μεγάλη, ὅσα οὐ γέγο. CNA. β.
νεν ἀπ' ἀρχῆς κόσμου ἕως τοῦ νῦν, οὐδ' οὐ
μὴ γένηται.
22. καὶ εἰ μὴ ἐκολοβώθησαν αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι, CNB. ε.
οὐκ ἂν ἐσώθη πᾶσα σὰρξ· διὰ δὲ τοὺς ἐκλε-
κτοὺς κολοβωθήσονται αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι.
23. τότε εἰάν τις ὑμῖν εἴπῃ· ἰδοὺ, ᾧδε ὁ χριστός, CNG. β.
ἢ ᾧδε· μὴ πιτεύσητε.
24. ἐγερθήσονται γὰρ ψευδόχριστοι καὶ ψευδο. CND. ε.
προφήται, καὶ δώσουσι σημεῖα μεγάλα καὶ
τέρατα ὥστε πλανῆσαι, εἰ δυνατόν, καὶ τοὺς
ἐκλεκτοὺς.
25. ἰδοὺ, προεῖρηκα ὑμῖν. CNE. ε.
26. εἰάν οὖν εἴπωσιν ὑμῖν· ἰδοὺ, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐστὶ
μὴ ἐξέλθῃτε· ἰδοὺ, ἐν τοῖς ταμείοις· μὴ πι-
τεύσητε.
- P. 27. [Ἀρχή.] ὥσπερ γὰρ ἡ ἀστραπὴ ἐξέρχεται CNB. ε.
ἀπὸ ἀνατολῶν, καὶ φαίνεται ἕως δυσμῶν,
οὕτως

XXIV, 27. P. τῆ σ. τῆς ια. ἐβδ. ε. ὁ κ. τοῖς ἑαυτοῦ μα-
θηταῖς ὥσπερ ἡ ἀστραπή.

18. ὀπίσω] — τ εἰς τὰ ὀπίσω. E.
τὰ ἱμάτια] τὸ ἱμάτιον. D.

20. ἐν σαββάτῳ] σαββάτου. E. τ σαββάτω.

οὕτως ἔσται καὶ ἡ παρουσία τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀν-
θρώπου.

CNZ ε. [Ἀρχή.] ὅπου γὰρ εἰάν ἦ τὸ πτώμα, ἐκεῖ συν-28. P.
τέλος τῆς ε. αὐχθήσονται οἱ αἰετοί. [Τέλος.]

CNH. β. εὐθὺς δὲ μετὰ τὴν θλίψιν τῶν ἡμερῶν ἐκεῖ-29.
νων ὁ ἥλιος σκοτισθήσεται, καὶ ἡ σελήνη οὐ
δώσει τὸ φέγγος αὐτῆς, καὶ οἱ ἀστέρες πε-
σοῦνται ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ αἱ δυνάμεις
τῶν οὐρανῶν σαλευθήσονται.

CNO. β. καὶ τότε φανήσεται τὸ σημεῖον τοῦ υἱοῦ τοῦ 30.
ἀνθρώπου ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ τότε κόψονται
πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, καὶ ὄψονται τὸν
υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐπὶ τῶν νεφε-
λῶν τοῦ οὐρανοῦ, μετὰ δυνάμεως καὶ δόξης
πολλῆς.

καὶ ἀποσελεῖ τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ μετὰ 31.
σάλπιγγος φωνῆς μεγάλης καὶ ἐπισυναΐξου-
σι τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτοῦ ἐκ τῶν τεσσάρων
ἀνέ-

XXIV, 28. P. τῆ δ. τῆς θ. ἐβδ. ε. ὁ κ. ὅπου εἰάν ἦ τὸ
πτώμα, ἐκεῖ.

27. καὶ ἡ] καὶ — E. Post ἔσται facile excidit.

29. καὶ ἡ σελήνη — φέγγος αὐτῆς] — E. v. P. Chrysoft.
VII, 735. 736.

οἱ ἀστέρες — σαλευθήσονται] πάντα τὰ ἄστρα πε-
σεῖται καὶ ἐλιχθήσεται ὁ οὐρανὸς ὡς βιβλίον, καὶ αἱ
δυνάμεις αὐτῶν σαλευθήσονται. E. v. P. h. l. et ad
Luc. p. 417.

30. πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς] αἱ φυλαί. E. v. P. Chrysoft.
VII, 736. III, 504.

31. φωνῆς] —. ι καὶ φωνῆς. E.

ἀνέμων, ἀπ' ἀκρων οὐρανῶν ἕως ἀκρων αὐ-
τῶν.

32. ἀπὸ δὲ τῆς συκῆς μάθετε τὴν παραβολὴν·
ὅταν ἤδη ὁ κλάδος αὐτῆς γένηται ἀπαλός,
καὶ τὰ φύλλα * ἐκφυῖ, γινώσκετε ὅτι ἐγ-
γύς τὸ θέρους·

33. οὕτω καὶ ὑμεῖς, ὅταν ἴδητε * ταῦτα πάντα,
γινώσκετε ὅτι ἐγγύς ἐσιν ἐπὶ θύραις. [Ἵπερ-
βα.] [Τέλος.]

PA. 34. [Ἀρχή.] ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ παρέλθῃ
ἡ γενεὰ αὕτη, ἕως ἂν πάντα ταῦτα γέ-
νηται.

35. ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ παρελεύσονται, οἱ δὲ λό-
γοι μου οὐ μὴ παρέλθωσι. [Τέλος.]

NH. περὶ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ ὥρας.

Τέλος τῆς
μεγάλης β.

PB. 36. [Ἀρχή.] περὶ δὲ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ ὥρας
* ὥρας

XXIV, 34. PA. σαββάτω ις. ε. ὁ κ. [τοῖς ἑαυτοῦ μαθη-
ταῖς] ἀμὴν λέγω.

XXIV, 36. PB. τῆ ἀγία καὶ μεγάλη γ. εἰς τὴν λειτουρ-
γίαν. ε. ὁ κ. τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· περὶ τῆς ἡμέ-
ρας ἐκείνης καὶ ὥρας.

ἀκρων αὐτῶν] + ἀρχομένων δὲ τούτων γενέσθαι,
ἀναβλέψατε καὶ ἐπάρατε τὰς κεφαλὰς ὑμῶν, διότι
ἐγγίξει ἡ ἀπολύτρωσις ὑμῶν. E. v. Wettl. Griesb. P.

32. ἐκφυῖ] ἐκφυῖ. Arbor dicitur φύειν et ἐκφύειν φύλ-
λα, ὄζους. Homer. Il. α. 234. Sed τὰ φύλλα
dicuntur etiam ἐκφύεσθαι, ἐκφυῖναι. Pro ἐκφυῖ
sunt quatuor mei vetustissimi et praeclarissimi et
multi alii mei et aliorum Codices. Accedit h. l.
graecitas et elegantia.

33. πάντα ταῦτα] ταῦτα πάντα.

34. πάντα ταῦτα] ταῦτα πάντα. D.

35. παρελεύσονται] παρελεύσεται. E.

* ὧρας οὐδεὶς εἶδεν, οὐδὲ εἰ ἀγγελοι τῶν οὐρανῶν, εἰ μὴ ὁ πατήρ μου μόνος.

CEA. s. ὥσπερ δὲ αἱ ἡμέραι τοῦ νῶε, οὕτως ἔσαι καὶ 37.
ὑπέρβα τοῦ ἡ παρουσία τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου. [ὑπερβαββάτου. βα.]

ὥσπερ γὰρ ἦσαν ἐν ταῖς ἡμέραις ταῖς πρὸ 38.
τοῦ κατακλισμοῦ τρώγοντες καὶ πίνοντες,
γαμοῦντες καὶ ἐγκαμίζοντες, ἀχρι ἧς ἡμέρας
εἰσῆλθε νῶε εἰς τὴν κιβωτὸν,

Ἐντεῦθεν, καὶ οὐκ ἔγνωσαν, ἕως ἦλθεν ὁ κατακλισμὸς, 39.
ὑπερβαίνει καὶ ἦρεν ἀπαντας· οὕτως ἔσαι καὶ ἡ παρου-
σια τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου. [ὑπέρβα.]

CEB. s. τότε δύο ἔσονται ἐν τῷ ἀγρῷ· ὁ εἰς παρα- 40.
λαμβάνεται, καὶ ὁ εἰς ἀφίεται.

δύο ἀλήθουσαι ἐν τῷ μύλωνι· μία παραλαμ- 41.
βάιεται, καὶ μία ἀφίεται.

[Ἄρ-

36. τῆς ἄρας] τῆς —. De hoc loco v. Basil. M. III, 361. seqq. edit. Garn. qui haec cum Marco comparat.

ουρανῶν] † οὐδὲ ὁ υἱός. E. v. Griesb. P.

μου μόνος] μου — t μου μόνος — E. v. P. In editio Chrysoft. VII, 741. d. edit: εἰ μὴ μόνος ὁ πατήρ.

38. ταῖς πρὸ] — E. Cyrill. V. a. 220. miscet haec cum Luc. 17, 27. De confusionibus Chrysoft. v. P. ad verl. 37. 38.

41. μύλωνι] μύλω. E. v. P.

ἀφίεται] † δύο ἐπὶ κλίνης μιᾶς· εἰς παραλαμβάνεται, καὶ εἰς ἀφίεται. E. v. Griesb. P. Cum Lucae verbis etiam permiscet Chrysoft. II, 455.

- ΡΓ. 42. [Ἄρχου.] [Ἀρχή.] γρηγορεῖτε ὅτι οὐκ ^{CEΓ. ε.}
 ἴδαιτε ποία ὥρα ὁ κύριος ὑμῶν ἔρχεται. ^{Ἄρχου τῆς}
 43. ἐκεῖνο δὲ γινώσκετε, ὅτι εἰ ἤδει ὁ οἰκοδεσπότης ^{ε. καὶ τοῦ}
 τῆς ποίας Φυλακῆς ὁ κλέπτης ἔρχεται, ἐγρη- ^{CEΔ. β.}
 γόρησεν ἂν, καὶ οὐκ ἂν εἴασσε διορυγῆναι τὴν ^{σαββάτου.}
 οἰκίαν αὐτοῦ.
 44. διὰ τοῦτο καὶ ὑμεῖς γίνεσθε ἕτοιμοι ὅτι ἡ
 ὥρα οὐ δοκεῖτε, ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχε- ^{Τέλος τοῦ}
 ται. [Τέλος.] ^{σαββάτου.}
 ΡΓ. 45. [Ἀρχή.] τίς ἄρα ἐστὶν ὁ πιστὸς δούλος καὶ ^{CEE. ε.}
 φρόνιμος, ὃν κατέστησεν ὁ κύριος αὐτοῦ ἐπὶ
 τῆς θραπέειας αὐτοῦ, τοῦ δίδοναι αὐτοῖς τὴν
 τροφὴν ἐν καιρῷ;
 46. μακάριος ὁ δούλος ἐκεῖνος, ὃν ἐλθὼν ὁ κύριος ^{CEZ. ε.}
 αὐτοῦ εὐρήσει ποιοῦντα ὕτως.
 47. ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐπὶ πᾶσι τοῖς ὑπάρ- ^{Τέλος τοῦ}
 χουσιν αὐτοῦ καταστήσει αὐτόν. [Τέλος] ^{ἀγίου.}
 48. εἰάν δὲ εἴπη ὁ κακὸς δούλος ἐκεῖνος ἐν τῇ ^{CEZ. ε.}
 καρδίᾳ αὐτοῦ· χρονίζεις ὁ κύριός μου ἐλθεῖν.

καὶ

XXIV. 42. ΡΓ. σπτεμβρίου λ. τοῦ ἀγίου ἱερομάστρου
 γρηγορίου, τῆς μεγάλης ἀρμενίας· εἰ ὁ κ. τοῖς ἑαυ-
 τοῦ μαθηταῖς· γρηγορεῖτε.

XXIV, 45. ΡΓ. τῆ (ε. τῆς θ. ἰβδ. ε. ὁ κ. τίς ἐστὶν ἄρα ὁ
 πιστὸς δούλος.

42. ποία ὥρα] ποία ἡμέρα τ ποίαν ὥραν. E. Cyrill. IV,
 293. Servat Chrysol. vulgatum VII. 743. sed 744.
 de suo habet ἡμέρα.

45. κατέστησεν] καταστήσει. E.
 θραπέειας] οἰκίας τ δικτείας. E. v. P. Ὁικετία
 habet Epictet. cap. 46.

τοῦ δίδοναι] τοῦ — τ τοῦ δούλου. E.

καιρῷ] † αὐτῶν. E.

καὶ ἄρξεται τύπτειν τοὺς συνδούλους, * ἔσθι 49.
δὲ καὶ πίνη μετὰ τῶν μεθύοντων·

ἤξει ὁ κύριος τοῦ δούλου ἐκείνου ἐν ἡμέρᾳ ἡ 50.
οὐ προσδοκᾷ, καὶ ἐν ὥρᾳ ἣ οὐ γινώσκει·

καὶ διχοτομήσει αὐτὸν, καὶ τὸ μέρος αὐτοῦ 51.
μετὰ τῶν ὑποκριτῶν θήσει· ἐκεῖ ἔσται ὁ

Τέλος τῆς σ. κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. [Τέ-
καὶ ἐν τισὶ λος.]
τῆς ε. τῆς δ.

ΝΘ. περὶ τῶν δέκα παρθένων.

ΟΞΗ. ἰ. Τότε [Ἀρχή.] ὁμοιωθήσεται ἡ βασιλεία τῶν XXV, 1.
οὐρανῶν δέκα παρθένοις, αἵτινες λαβοῦσαι ΡΔ.
τὰς λαμπάδας αὐτῶν ἐξῆλθον εἰς ἀπάντη-
σιν τοῦ νυμφίου.

πέντε δὲ ἦσαν ἐξ αὐτῶν φρόνιμοι, καὶ αἱ 2.
πέντε μωραί.

αἰτι-

XXV, 1. ΡΔ. σαββάτω ιζ. καὶ τῆς ἁγίας Τέκλης. [ἐν
ἄλλοις τῆς ε. τῆς δ.] ε. ὁ κ. τὴν παραβολὴν ταύτην·
ὁμοιωθῆ [τότε ὁμοιωθήσεται] ἡ βασιλεία τῶν οὐρα-
νῶν.

49. συνδούλους] + αὐτοῦ. D.

ἔσθιεν δὲ καὶ πίειν] ἔσθι δὲ καὶ πίνη.

50. ἤξει]. Inter ἤξει et ἐλεύσεται optionem dat Chryf.
VII, 746. a. c.

*XXV, 1. τοῦ νυμφίου] + καὶ τῆς νόμφης. E. v. Griesb.
Beng. P. Miror, cur non etiam addiderint: καὶ
πάσης τῆς συγγενείας αὐτῶν. Cur vero versu 6. non
scripserunt: ὁ νυμφίος καὶ ἡ νόμφη μετὰ πάσης τῆς
φαντασίας αὐτῶν ἔρχονται;

2. καὶ αἱ] αἱ — E. αἱ, id est, αἱ λοιπαὶ πέντε. αἱ, post
καὶ, facile excidit. v. Chrysoft. VII, 750. d. Ple-
raeque editiones, ad quas examinati sunt Codices,
αἱ in textu habent. Ergo ex Codicibus, qui illud

αἱ

3. αἰτινες μωραὶ, λαβοῦσαι τὰς λαμπάδας *
αὐτῶν, οὐκ ἔλαβον μεθ' ἑαυτῶν ἔλαιον·
4. αἱ δὲ Φρόνιμοι ἔλαβον ἔλαιον ἐν τοῖς ἀγγείοις
αὐτῶν μετὰ τῶν λαμπάδων αὐτῶν.
5. χροníζοντας δὲ τοῦ νυμφίου, ἐνύσταξαν πᾶσαι
καὶ ἐκάθευδον.
6. μέσης δὲ νυκτὸς κραυγὴ γέγονεν· ἰδοὺ, ὁ νυμ-
φίος ἔρχεται, ἐξέρχεσθε εἰς ἀπάντησιν αὐ-
τοῦ.
7. τότε ἠγέρεθησαν πᾶσαι αἱ παρθένοι ἐκεῖναι,
καὶ ἐκόσμησαν τὰς λαμπάδας αὐτῶν.
8. αἱ δὲ μωραὶ ταῖς Φρονίμοις εἶπον· δότε ὑμῖν
ἐκ τοῦ ἔλαιου ὑμῶν, ὅτι αἱ λαμπάδες ἡμῶν
σβέννυνται.
10. ἀπεκρίθησαν δὲ αἱ Φρόνιμοι, λέγουσαι· μή-
ποτε οὐκ ἀρκέσει ἡμῖν καὶ ὑμῖν· πορεύεσθε
δὲ μᾶλλον πρὸς τοὺς πωλοῦντας, καὶ ἀγο-
ράσατε ἑαυταῖς.

ἀπερ-

αἱ habebant, nihil notabatur. Confusioni occasio-
nem praebat etiam duplex πέντε. Quin ipse
Wetst. h. l. de priori πέντε monet post posteriorius.
v. Alter. Birch. Leve hoc. Novi. Sed critico non
debet esse leve.

3. λαμπάδας ἑαυτῶν] λαμπάδας αὐτῶν.

5. χροníζοντας] βραδύνοντας. E. Cyrill. IV, 293.

6. ἔρχεται] — E. Cyrill. I. I

ἀπάντησιν αὐτοῦ] ὑπάντησιν. Cyrill. I. I.

9. οὐκ ἀρκέσει] οὐ μὴ ἀρκέσει t οὐκ ἀρκέσει. D. Duo hic
concurrunt ἀναγνώσματα ecclesiastica. Sed Beng.
ex uno tantum hic notavit varietatem Cod. Aug. 4.

δὲ μᾶλλον] — E. Chrylost. VII, 752. c.

ἑαυταῖς] — E.

ἀπερχομένων δὲ αὐτῶν ἀγοράσαι, ἦλθεν ὁ 10.
 νυμφίος· καὶ αἱ ἑτοιμοὶ εἰσῆλθον μετ' αὐτοῦ
 εἰς τοὺς γάμους, καὶ ἐκλείσθη ἡ θύρα.

ὑπερον δὲ ἔρχονται καὶ αἱ λοιπαὶ παρθένοι, 11.
 λέγουσαι· κύριε, κύριε, ἀνοιξὸν ἡμῖν.

ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐκ 12.
 οἶδα ὑμᾶς.

γρηγορεῖτε οὖν, ὅτι οὐκ οἶδατε τὴν ἡμέραν 13.

οὐδὲ τὴν ὥραν, ἐν ᾗ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρ-
 χεται. [Τέλος.]

Τίλος τοῦ
 σαββάτου
 καὶ τῆς ἀγι-
 ας.

Ε. περὶ τῶν τὰ τάλαντα λαβόντων.

CEΘ. β. ὡσπερ γὰρ [Ἀρχή.] ἀνθρώπος ἀποδημῶν 14. PE.
 ἐκάλεσε τοὺς ἰδίους δούλους, καὶ παρέδωκεν
 αὐτοῖς τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ·

CO. ε. καὶ ᾧ μὲν ἔδωκε πέντε τάλαντα, ᾧ δὲ δύο, 15.
 ᾧ δὲ ἐν' ἐκάστῳ κατὰ τὴν ἰδίαν δύναμιν· καὶ
 ἀπεδήμησεν εὐθέως.

πορευθεὶς δὲ ὁ τὰ πέντε τάλαντα λαβὼν, 16.
 ἐργάσατο ἐν αὐτοῖς, καὶ ἐποίησεν ἄλλα
 πέντε τάλαντα.

ὡσαύτως καὶ ὁ τὰ δύο, ἐκέρδητε καὶ αὐτὸς 17.
 ἄλλα δύο.

δ

XXV, 14. PE. κυριακῇ 15. ε. ὁ κ. τὴν παραβολὴν ταύ-
 την· ἀνθρώπος τις ἀποδημῶν.

15. ἐν ᾗ — ἔρχεται] — E. v. P.

14. ἀνθρώπος] + τις. E. v. P.

16. ἐποίησεν] ἐκέρδησεν. E. Ex verf. 17. v. P. et Graev.
 ad Heliod. ἔργ. v. 602.

18. ὁ δὲ τὸ ἐν λαβῶν, ἀπελθὼν ὠρυξεν ἐν τῇ γῆ, καὶ ἀπέκρυψε τὸ ἀργύριον τοῦ κυρίου αὐτοῦ.

19. μετὰ δὲ χρόνον πολὺν ἔρχεται ὁ κύριος τῶν δούλων ἐκείνων, καὶ συναίρει μετ' αὐτῶν λόγον.

20. καὶ προσελθὼν ὁ τὰ πέντε τάλαντα λαβῶν, προσήνεγκεν ἄλλα πέντε τάλαντα, λέγων κύριε, πέντε τάλαντά μοι παρέδωκας· ἴδε, ἄλλα πέντε τάλαντα ἐκέρδησα ἐπ' αὐτοῖς.

21. ἔφη δὲ αὐτῷ ὁ κύριος αὐτοῦ· ἔυ, δοῦλε ἀγαθὸς καὶ πιστός· ἐπὶ ὀλίγα ἦς πιστός, ἐπὶ πολλῶν σε καταστήσω· εἰσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ κυρίου σου.

22. προσελθὼν δὲ καὶ ὁ τὰ δύο τάλαντα λαβῶν, εἶπε· κύριε, δύο τάλαντά μοι παρέδωκας· ἴδε, ἄλλα δύο τάλαντα ἐκέρδησα ἐπ' αὐτοῖς.

23. ἔφη αὐτῷ ὁ κύριος αὐτοῦ· ἔυ, δοῦλε ἀγαθὸς καὶ πιστός· ἐπὶ ὀλίγα ἦς πιστός, ἐπὶ πολλῶν σε καταστήσω· εἰσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ κυρίου σου.

24. προσελθὼν δὲ καὶ ὁ τὸ ἐν τάλαντον εἰληφώς, εἶπε· κύριε, ἔγνων σε ὅτι σκληρὸς εἶ ἄνθρωπος, θερίζων ὅπου οὐκ ἔσπειρας, καὶ συνάγων ὅθεν οὐ διεσκόρπισας

καὶ

18. ἀπέκρυψε] ἔκρυψε. E. Forte ex vers. 25.

21. ἔφη δέ] δέ — A.

καὶ φοβηθεῖς, ἀπελθὼν ἔκρυψα τὸ τάλαν-25.
τόν σου ἐν τῇ γῆ· ἴδε, ἔχεις τὸ σόν.

ἀποκριθεῖς δὲ ὁ κύριος αὐτοῦ, εἶπεν αὐτῷ 26.
πονηρὸ δούλε καὶ ἀκηρὸς, ἤδεις ὅτι θεριζῶ
ὅπου οὐκ ἔσπειρα, καὶ συνάγω ἔθεν οὐ διε-
σκόρπισα·

ἔδει οὖν σε βαλεῖν τὸ ἀργύριόν μου τοῖς τρα-27.
πεζίταις· καὶ ἐλθὼν ἐγὼ ἐκομισάμην αὐτὸ
ἐμὸν σὺν τόκῳ·

ἄρατε οὖν ἀπ' αὐτοῦ τὸ τάλαντον, καὶ δό-28.
τε τῷ ἔχοντι τὰ δέκα τάλαντα.

COA. β. τῷ γὰρ ἔχοντι παντὶ δοθήσεται, καὶ περισ-29.
σευθήσεται· ἀπὸ δὲ τοῦ μὴ ἔχοντος, καὶ ὁ
τίλος ἐν τισὶ
τῆς ις. κν-
ἐχει, ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ. [Τέλος.]
ριακῆς.

COB. ε. καὶ τὸν ἀχρεῖον δούλον * ἐκβάλετε εἰς τὸ 30.
πρόσκαιτον σκότος τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς
δὲ ματὰ τὸ,
ἀπ' αὐτοῦ· καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. [Τέλος.]
ταῦτα λέ-

γαν ἰφάνει,
ὁ ἔχων ἅτα
ἀκούει,
ἀκούει, ἢ
καὶ ὁ ἔχων
κ. τ. λ.

Τίλος τῆς
κυριακῆς.
πρόσκαιτον
δὲ ἐν τισὶ·
ταῦτα λέ-
γαν ἰφάνει.

27. βαλεῖν — τοῖς τραπεζίταις] καταβαλεῖν — ἐπὶ τοῖς
τραπεζίταις. E. v. P. Ex hoc loco fictum arbitran-
tur, γίνεσθε τραπεζίταις δόκιμοι seu φρόνιμοι. v.
Chrysoft. III, 82. e. ubi statim subiicit 1 Theff. V,
21. Dionys. Alex. apud Georgium Syncellum. pag.
379. id appellat ἀποστολικὴν φωνήν. v. Cyrill. II, 56.
e. VI, a. 2. qui tamen id Paulo tribuit Imposto-
res ergo hoc inferre debebant 1 Theff. V, 21.

30. ἐκβάλλετε] ἐκβάλετε.

ὀδόντων] de appendice evangeliorum monitum est
h. l. v. P. ad Marc. p. 287. ubi de Cod. Gehliano
dictum est.

EA. πι-

ΞΑ. περὶ τῆς ἐλεύσεως τοῦ χριστοῦ.

Ρ5. 31. [Ἀρχή.] ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου-
σου ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ, καὶ πάντες οἱ ἅγιοι
ἄγγελοι μετ' αὐτοῦ, τότε καθίσει ἐπὶ θρό-
νου δόξης αὐτοῦ.

32. καὶ συναχθήσεται ἔμπροσθεν αὐτοῦ πάντα
τὰ ἔθνη· καὶ ἀφοριεῖ αὐτοὺς ἀπ' ἀλλήλων,
ὡσπερ ὁ ποιμὴν ἀφορίζει τὰ πρόβατα ἀπὸ
τῶν ἐρίφων.

33. καὶ σήσει τὰ μὲν πρόβατα ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ,
τὰ δὲ ἐρίφια ἐξ ἐναντιῶν.

34. τότε ἐρεῖ ὁ βασιλεὺς τοῖς ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ·
δεῦτε οἱ ἐυλογημένοι τοῦ πατρὸς μου, κλη-
ρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην βασιλείαν ἀπὸ
καταβολῆς κόσμου.

35. ἐπένασα γὰρ, καὶ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν ἐδί-
ψησα, καὶ ἐποτίσατέ με· ξένος ἤμην, καὶ
συνηγάγετέ με.

36. γυμνός, καὶ περιβάλετέ με· ἡσθένησα, καὶ
ἐπεσκέψασθέ με· ἐν φυλακῇ ἤμην, καὶ ἤλ-
θετε πρός με.

37. τότε ἀποκριθήσονται αὐτῷ οἱ δίκαιοι, λέγον-
τες· κύριε, πότε σε εἶδομεν πεινῶντα, καὶ
ἐθρέψαμεν; ἢ διψῶντα, καὶ ἐποτίσαμεν;

πότε

XXV, 31. Ρ5. κυριακῇ τῆς ἀπόκρυψ· ε. ὁ κ. ὅταν ἔλθῃ ὁ
υἱὸς τοῦ.

31. ἅγιοι] — D.

καθίσει] καθεδεῖται. E. Chrysoft. VII, 758. b.

32. συναχθήσεται] συναχθήσονται. D.

34. ἀπὸ καταβολῆς] πρὸ καταβολῆς. E.

πότε δέ σε εἶδομεν ξένον, καὶ συνηγάγομεν; 38.
ἢ γυμνόν, καὶ περιεβάλομεν;

πότε δέ σε εἶδομεν ἀσθενῆ, ἢ ἐν Φυλακῇ, 39.
καὶ ἦλθομεν πρὸς σε;

καὶ ἀποκριθεὶς ὁ βασιλεὺς, ἐρεῖ αὐτοῖς· ἀμὴν 40.
λέγω ὑμῖν, ἐφ' ὅσον ἐποιήσατε ἐν τούτων
τῶν ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων, ἐμοὶ ἐποι-
ήσατε.

τότε ἐρεῖ καὶ τοῖς ἐξ εὐανύμων· πορεύεσθε 41.
ἀπ' ἐμοῦ οἱ κατηραμένοι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώ-
νιον, τὸ ἠτοιμασμένον τῷ διαβόλῳ καὶ τοῖς
ἀγγέλοις αὐτοῦ.

ἐπείνασα γάρ, καὶ οὐκ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν 42.
ἐδίψησα, καὶ οὐκ ἐποτίσατέ με·

ξένος ἤμην, καὶ οὐ συνηγάγετέ με· γυμνός, 43.
καὶ οὐ περιεβάλετέ με· ἀσθενής καὶ ἐν Φυ-
λακῇ, καὶ οὐκ ἐπεσκέψασθέ με.

τότε ἀποκριθήσονται * καὶ αὐτοὶ, λέγοντες· 44.
κύριε, πότε σε εἶδομεν πεινῶντα, ἢ διψῶντα,
ἢ ξένον, ἢ γυμνόν, ἢ ἀσθενῆ, ἢ ἐν Φυλακῇ,
καὶ οὐ διηκονήσαμεν σοι;

τότε ἀποκριθήσεται αὐτοῖς, λέγων· ἀμὴν λέ- 45.
γω ὑμῖν, ἐφ' ὅσον οὐκ ἐποιήσατε ἐν τούτων
τῶν ἐλαχίστων, οὐδὲ ἐμοὶ ἐποιήσατέ.

καὶ

38. — E. v. P.

41. τὸ ἠτοιμασμένον] ὁ ἠτοιμασθῆναι ὁ πατήρ μου. E. Ἄλ-
λά ταῦτα ἀντικρυσ βλάσφημα.

44. αὐτῷ καὶ] αὐτῷ —.

45. ταύτων + τῶν ἀδελφῶν μου. E. Chrysoft. VII, 759.
b. ibique adeo explicat ἀδελφοί. Sed sine istis lau-
dat VII, 401. v. Weill. P.

46. καὶ ἀπελεύσονται οὗτοι εἰς κόλασιν αἰώνιον·
οἱ δὲ δίκαιοι εἰς ζωὴν αἰώνιον. [Τέλος.] Τέλος τῆς
κυριακῆς.
- XXVI, 1. Καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ ἰησοῦς πάντας COB. α.
τοὺς λόγους τούτους, εἶπε τοῖς μαθηταῖς
αὐτοῦ·
- PZ. 2. [Ἀρχή.] οἶδατε ὅτι μετὰ δύο ἡμέρας τὸ
πάσχα γίνεται, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου Τέλος τῆς
μεγάλης γ.
παραδίδοται εἰς τὸ σταυρωθῆναι. [Τέλος.]
3. τότε συνήχθησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμ- COE. ε.
ματεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ εἰς τὴν
αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως τοῦ λεγομένου καϊιάφα,
4. καὶ συνεβουλεύσαντο ἵνα τὸν ἰησοῦν * δόλω
κρατήσωσι, καὶ ἀποκτείνωσιν.
5. ἔλεγον δὲ· μὴ ἐν τῇ ἑορτῇ, ἵνα μὴ θόρυβος
γένηται ἐν τῷ λαῷ. [Τέλος.] Τέλος ἐντισι
τῆς μεγά-
λης γ.
- EB. περὶ τῆς ἀλειψάσης τὸν κύβιον μέρα.
- PH. 6. [Ἀρχή.] τοῦ δὲ ἰησοῦ γενομένου ἐν βηθανίᾳ COB. α.
ἐν οἰκίᾳ σίμωνος τοῦ λεπροῦ,
7. προσῆλθεν αὐτῷ γυνὴ ἀλάβαστρον μύρου
ἔχου-

XXVI, 2. PZ. τῇ ἀγία καὶ μεγάλη ε. εἰς τὴν λειτουρ-
γίαν ε. ὁ κ. τοῖς αὐτοῦ μαθηταῖς· οἶδατε ὅτι μετὰ
δύο ἡμέρας.

XXVI, 6. PH. τῇ ἀγία καὶ μεγάλη δ. εἰς τὴν λειτουρ-
γίαν τοῦ ἰησοῦ γενομένου ἐν βηθανίᾳ.

XXVI, 3. καὶ οἱ γραμματεῖς] — E.

εἰς τὴν αὐλὴν] ἐν τῇ αὐλῇ. E. Chrysoft. VII, 761, α.

4. συνεβουλεύσαντο] συνεβούλιοντο. E.

κρατήσωσι δόλω] δόλω κρατήσωσι.

6. λεπροῦ] λεπράσου. E. v. Wettl. Griesb. P.

ἔχουσα βαρυτίμου, καὶ κατέχεεν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἀναικέμενου·

ιδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἠγανάκτησαν, 8.
λέγοντες· εἰς τί ἡ ἀπόλεια αὐτῆς;
ἠδύνατο γὰρ τοῦτο τὸ μύρον πρᾶθῆναι πολ- 9.
λοῦ, καὶ δοθῆναι πτωχοῖς.

γνοὺς δὲ ὁ ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· τί κόπους 10.
παρέχετε τῇ γυνακί; ἔργον γὰρ καλὸν ἐργάσατο εἰς ἐμέ.

* τοὺς πτωχοὺς γὰρ πάντοτε ἔχετε μεθ' 11.
ἐαυτῶν· ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε.

COZ. δ. βαλοῦσα γὰρ αὐτῆ τὸ μύρον τοῦτο ἐπὶ τοῦ 12.
σώματός μου, πρὸς τὸ ἐνταφιάσαι με ἐποίησεν.

ἀμήν

7. βαρυτίμου] πολυτίμου. E. v. P.

κατέχεεν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν] ἐξέχεεν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς.
E. Chrysoft. VII. 765. E. v. P. Καταχέειν graecum quidem est atque adeo Demolthenicum: hoc tamen loco Demolthenes eo non usus fuisse.
Ἄγαν γὰρ ἐνταῦθα ἰδιωτικόν.

9. τὸ μύρον] — v. P.

πτωχοῖς] τοῖς πτωχοῖς. D.

11. — E. Tres Codd. Wetst. hic de principatu contendunt cum quatuor eiusdem aliis. v. XXV, 38.

πάντοτε γὰρ τοὺς πτωχοὺς] τοὺς πτωχοὺς γὰρ πάντοτε. Ita plures Codd. quos post priorem editionem meam examinavi. In his Aug. 4. bis. Bis ergo bonus Bengelius ἐνόησεν. In duobus enim ἀναγνώσμασιν occurrit fol. 146. 151. Ita quoque est in evangelario Gothano fol. 149. 153. Velim scire, quoties et quoto folio haec legantur in evangelariis Wetstenii, Griesbachii, Birchii etc. Scilicet hoc est examinare Codices!

13. ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅπου ἐὰν κηρυχθῇ τὸ εὐαγγέλιον τοῦτο ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ, λαληθήσεται καὶ ὁ ἐποίησεν αὐτή, εἰς μνημόσυνον αὐτῆς.

14. τότε πορευθεῖς εἰς τῶν δώδεκα, ὁ λεγόμενος Κοθ. β. Ἰούδας ἰσκαριώτης, πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς,

15. εἶπε τί θέλετέ μοι δοῦναι, καὶ γὰρ ὑμῖν παραδώσω αὐτόν; οἱ δὲ ἔφησαν αὐτῷ τριάκοντα ἀργύρια.

16. καὶ ἀπὸ τότε ἐζήτηε ευκαιρίαν ἵνα αὐτὸν παραδῷ. [Τέλος.]

Τέλος τῆς
μεγάλης δ.

ΞΓ. περὶ τῆς ἑτοιμασίας τοῦ πάσχα.

17. τῇ δὲ πρώτῃ τῶν ἀζύμων προσῆλθον οἱ μαθηταὶ τῷ ἰησοῦ, λέγοντες αὐτῷ· ποῦ θέλεις ἐτοιμάσωμέν σοι φαγεῖν τὸ πάσχα;

18. ὁ δὲ εἶπεν· ὑπάγετε εἰς τὴν πόλιν πρὸς τὸν δῆνα, καὶ εἶπατε αὐτῷ· ὁ διδάσκαλος λέγει· ὁ καιρὸς μου ἐγγύς ἐστιν, πρὸς σε ποιῶ τὸ πάσχα μετὰ τῶν μαθητῶν μου.

19. καὶ ἐποίησαν οἱ μαθηταὶ ὡς συνέταξεν αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς· καὶ ἠτοίμασαν τὸ πάσχα.

20. ὁψίας δὲ γενομένης ἀνέκειτο μετὰ τῶν δώδεκα. [Ἐπάιντα.]

[Ἄρ-
τά, εἶτα ἄρ-
ξου ἐπαῖ-
δα.

15. καὶ γὰρ] καὶ ἐγώ. A.

ἀργύρια] ἀργυρᾶ τ σατῆρας τ σατῆρας ἀργυρίου. E.
v. P.

16. λέγοντες αὐτῷ] αὐτῷ — E.

17. ἐτοιμάσωμεν] ἐτοιμάσομεν. A. In his, dissentientibus Codd. dubia est crisis in N. T.

COΘ. δ. [Ἀρχου.] καὶ ἐσθιόντων αὐτῶν, εἶπεν ἁμὴν 21.
λέγω ὑμῖν, ὅτι εἷς ἐξ ὑμῶν παραδώσει με.

СП. α. καὶ λυπούμενοι σφόδρα, ἤρξαντο λέγειν αὐ- 22.
τῷ ἕκαστος αὐτῶν· μήτι ἐγὼ εἰμι, κύριε;

СПΑ. β. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν ὁ ἐμβάψας μετ' 23.
ἐμοῦ ἐν τῷ τρυβλίῳ τὴν χεῖρά, οὗτός με
παραδώσει.

СПВ. γ. ὁ μὲν υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὑπάγει, καθὼς γε- 24.
γραπται περὶ αὐτοῦ· οὐκί δὲ τῷ ἀνθρώπῳ
ἐκείνῳ, δι' οὗ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδο-
ται. καλὸν ἦν αὐτῷ, εἰ οὐκ ἐγεννήθη ὁ ἀν-
θρώπος ἐκείνος.

СПГ. δ. ἀποκριθεὶς δὲ ἰούδας, ὁ παραδίδους αὐτὸν, 25.
εἶπε· μήτι ἐγὼ εἰμι, ῥαββί; λέγει αὐτῷ· σὺ
εἶπας.

ΞΔ. περὶ τοῦ μουσικοῦ δείπνου.

СПД. α. ἐσθιόντων δὲ αὐτῶν, λαβὼν ὁ ἰησοῦς τὸν ἄρ- 26.
τον, καὶ * εὐχαριστήσας, ἔκλασε, καὶ ἐδίδου
τοῖς μαθηταῖς, καὶ εἶπε· λάβετε, φάγετε·
τοῦτό ἐστι τὸ σῶμά μου.

СПЕ. β. καὶ λαβὼν τὸ ποτήριον, καὶ εὐχαριστήσας, 27.
ἔδωκεν αὐτοῖς, λέγων· πῖετε ἐξ αὐτοῦ πάν-
τες·

τοῦτο γάρ ἐστι τὸ αἷμά μου, τὸ τῆς καινῆς 28.
διαθήκης, τὸ περὶ πολλῶν ἐκχυνόμενον εἰς
ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

λέγω

26. εὐλογήσας] εὐχαριστήσας. v. Euth. III, 249.

27. πῖετε] λάβετε, πῖτε. E. Cyrill. IV, 360.

29. λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι οὐ μὴ πῖω ἀπ' ἄρτι ἐκ
τούτου τοῦ * γενήματος τῆς ἀμπέλου, ἕως
τῆς ἡμέρας ἐκείνης, ὅταν αὐτὸ πῖνω μεθ'
ὑμῶν καινὸν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ πατρὸς
μου.
30. καὶ ὑμνήσαντες, ἐξῆλθον εἰς τὸ ὄρος τῶν ΣΠΣ. ε.
ἐλαιῶν.
31. τότε λέγει αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς· πάντες ὑμεῖς ΣΠΖ. δ.
σκανδαλισθήσεσθε ἐν ἐμοὶ ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ·
γέγραπται γάρ· πατάξω τὸν ποιμένα, καὶ
διασκορπισθήσεται τὰ πρόβατα τῆς ποι-
μνης.
32. μετὰ δὲ τὸ ἐγερθῆναί με, προάξω ὑμᾶς εἰς ΣΠΗ. ε.
τὴν γαλιλαίαν.
33. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ πέτρος, εἶπεν αὐτῷ· εἰ * πᾶν-ΣΠΘ. α.
τες σκανδαλισθήσονται ἐν σοί, ἐγὼ * δὲ οὐδέ-
ποτε σκανδαλισθήσομαι.
34. εἶπε αὐτῷ ὁ ἰησοῦς· ἀμὴν λέγω σοί, ὅτι ἐν
ταύτῃ τῇ νυκτὶ, πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι,
τρὶς ἀπαρνήσῃ με.
35. λέγει αὐτῷ ὁ πέτρος· καὶν δέη με σὺν σοί Σβ. ε.
ἀπο-

29. γενήματος] γενήματος. De hominibus et ceteris
animalibus reperi γένημα, de frugibus et proveni-
tibus agrorum constanter in optimis Codd. N. et V.
Test. γένημα. Sic est etiam ἀπογένημα, ἐπιγένη-
μα, pro quo scriptoribus graecis etiam optulitum est
ἐπιγένημα.

33. εἰ καὶ] καὶ —
ἐγὼ] + δέ. A.

ἀποθανεῖν, οὐ μή σε * ἀπαρνήσωμαι ὁμοίως *
δὲ καὶ πάντες οἱ μαθηταὶ εἶπον.

C5A. α. τότε ἔρχεται μετ' αὐτῶν ὁ ἰησοῦς εἰς χωρίον 36.
λεγόμενον γεθσημανῆ, καὶ λέγει τοῖς μαθη-
ταῖς καθίσατε αὐτοῦ, ἕως οὗ ἀπελθῶν προσ-
εύξωμαι ἐκεῖ.

C5B. ε. καὶ παραλαβὼν τὸν πέτρον καὶ τοὺς δύο 37.
υἱοὺς ζεβεδαίου, ἤρξατο λυπεῖσθαι καὶ ἀδη-
μονεῖν.

C5Γ. δ. τότε λέγει αὐτοῖς * ὁ ἰησοῦς· περίλυπός ἐσιν 38.
ἡ ψυχὴ μου ἕως θανάτου· μείνατε ὧδε, καὶ
γρηγορεῖτε μετ' ἐμοῦ.

C5Δ. α. καὶ * προσελθῶν μικρὸν, ἔπεσεν ἐπὶ πρόσ- 39.

C5E. α. ὠπον αὐτοῦ προσευχόμενος, καὶ λέγων πά-
τερ μου, εἰ δυνατόν ἐστι, παρελθέτω ἀπ'
ἐμοῦ

35. ἀπαρνήσωμαι] ἀπαρνήσωμαι. A.
ὁμοίως] † δέ.

36. γεθσημανῆ] γεθσημανεῖ τ γεθσημανεῖ τ γεθσημανῆ
τ γεθσημανεῖ. Plerique servant vulgatum. v. Werlt.
προσεύξωμαι] προσεύξωμαι. D.

38. αὐτοῖς] † ὁ ἰησοῦς.

39. προσελθῶν] προσελθῶν. v. P. Post meam priorem
editionem ex multis Codd. hoc notarunt Alter et
Birch. Ipse quoque postea inveni in pluribus. In
Aug. 4. vetustissimo est in fine versus προ et in prin-
cipio versus proximi Σελθῶν. Illud Σ, quod fere
simile est latino C, auro scriptum est. Obiter au-
tem discitur, quod ex aliis etiam Codd. notum est,
(v. P. ad 28, 2.) saepe vocabula in media syllaba
dividi, maxime in Codd. litteris maiusculis scriptis,
cuiusmodi est Aug. 4. Marci 14, 35. in hoc evang.
non legitur. Sed nec in Gothano, quod ipsum
etiam priori loco habet προσελθῶν.

ἐμοῦ τὸ ποτήριον τοῦτο· πλὴν οὐχ ὡς ἐγὼ Ἰπάντα εἰς
θέλω, ἀλλ' ὡς σύ. [Ἰπάντα.]

τὸ κατὰ λου-
κᾶν ἐν κεφα-

40. καὶ [Ἀρξου.] ἔρχεται πρὸς τοὺς μαθητὰς, C55. β.
καὶ εὐρίσκει αὐτοὺς καθέδοντας, καὶ λέγει λαίμ. ρθ. καὶ
τῷ πέτρῳ· οὕτως οὐκ ἰσχύσατε μίαν ὥραν ἐνταῦθα.
κηρυχθεῖσα μετ' αὐτοῦ;

41. κηρυχθεῖτε καὶ προσεύχεσθε, ἵνα μὴ εἰσελ- C52. δ.
θῆτε εἰς πειρασμόν. τὸ μὲν πνεῦμα πρόθυ-
μον, ἡ δὲ σὰρξ ἀσθενής.

42. πάλιν ἐκ δευτέρου ἀπελθὼν προσήυξατο, λέ- C5H. ε.
γων· πάτερ μου, εἰ οὐ δύναται τοῦτο τὸ πο-
τήριον παρελθεῖν ἀπ' ἐμοῦ, εἰάν μὴ αὐτὸ
πίω, γενηθήτω τὸ θέλημά σου.

43. καὶ ἔλθων εὐρίσκει αὐτοὺς πάλιν καθέδον-
τας· ἦσαν γὰρ αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοὶ βεβαρη-
μένοι.

καὶ

ὡς σύ.] Post haec continuo transeunt evangelitaria
ad Luc. 43 — 45. Dudum de hoc monui in P. ad
h. l. et ad Marc. pag. 287. In nullo evangelio
aliter reperitur. Mirabile autem est, de hoc transi-
tu (ὑπερβάσει) monitum esse ab editoribus, de aliis
autem altum apud eos esse silentium. Cognosci er-
go possunt ex hac editione.

40. πέτρῳ· οὕτως] πέτρῳ οὕτως· E. v. Euth. 125. οὕτως
meliores Codd. referunt ad proximam interroga-
tionem. Igitur etiam nonnulli statim post οὕτως sig-
num interrogandi habent, quod tamen non est ne-
cessarium.

41. ἵνα μὴ εἰσελθῆτε] μὴ εἰσελθεῖν τ μὴ ἐμπροσθεῖν. E.
v. Chrysoft. VII, 791. a. d.

43. εὐρίσκει] ἔυρεν. E. v. P. Chrysoft. VII, 792. a.

καὶ ἀφείς αὐτούς, ἀπελθὼν πάλιν, προσή- 44.
ζατο ἐκ τρίτου, τὸν αὐτὸν λόγον εἰπὼν.

CSO. δ. τότε ἔρχεται πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ καὶ 45.
λέγει αὐτοῖς· καθεύδετε τὸ λοιπὸν καὶ ἀνα-
παύεσθε· ἰδοὺ, ἤγγικεν ἡ ὥρα, καὶ ὁ υἱὸς
τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς χεῖρας ἀμαρ-
τωλῶν.

T. α. ἐγείρεσθε, ἀγωμεν· ἰδοὺ, ἤγγικεν ὁ παραδι- 46.
δοὺς με.

ΞΕ. περὶ τῆς παραδόσεως τοῦ ἰησοῦ.

καὶ ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος, ἰδοὺ, ἰούδας εἰς τῶν 47.
δώδεκα ἦλθε, καὶ μετ' αὐτοῦ ὄχλος πολὺς
μετὰ μαχαιρῶν καὶ ζύλων, ἀπὸ τῶν ἀρχιε-
ρέων καὶ πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ.

TA. β. ὁ δὲ παραδιδούς αὐτὸν, ἔδωκεν αὐτοῖς σημεῖον, 48.
λέγων· ὃν ἂν φιλήσω, αὐτὸς ἐστὶ κρατήσατε
αὐτόν.

καὶ εὐθέως προσελθὼν τῷ ἰησοῦ, εἶπε· χαῖ- 49.
ρε ῥαββί· καὶ κατεφίλησεν αὐτόν.

ὁ δὲ ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· ἑταῖρε, ἐφ' * ὃ πάρει; 50.
τότε προσελθόντες ἐπέβαλον τὰς χεῖρας
* ἐπὶ τὸν ἰησοῦν, καὶ ἐκράτησαν αὐτόν.

TB. α. καὶ ἰδοὺ, εἰς τῶν μετὰ ἰησοῦ, ἐκτείνας τὴν 51.
χεῖρα, ἀπέσπασε τὴν μάχαιραν αὐτοῦ· καὶ
πατά-

48. ὃς ἂν] ὃς ἐάν. A.

50. ἐφ' ᾧ] ἐφ' ὃ. A. v. P.

ἐπ' ἰησοῦν] ἐπὶ τὸν ἰησοῦν. In Oxoniensi edit. 1675.
erat ἐπὶ ἰησοῦν. Inde fecit Gregorius ἐπ' ἰησοῦν.

πατάξας τὸν δοῦλον τοῦ ἀρχιερέως, ἀφέ-
λεν αὐτοῦ τὸ ὄτιον.

52. τότε λέγει αὐτῷ ὁ ἰησοῦς· ἀπόψεψόν σου τῆ. ι.
τὴν μάχαιραν εἰς τὸν τόπον αὐτῆς· πάντες
γὰρ οἱ λαβόντες μάχαιραν, ἐν μαχαίρᾳ
* ἀποθάνονται.

53. ἢ δοκεῖς ὅτι οὐ δύναμαι ἄρτι παρακαλέσαι
τὸν πατέρα μου, καὶ παραστήσει μοι πλείους
ἢ δώδεκα λεγεῶνας ἀγγέλων;

54. πῶς οὖν πληρωθῶσιν αἱ γραφαί, ὅτι οὕτω
δεῖ γενέσθαι;

55. ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ εἶπεν ὁ ἰησοῦς τοῖς ὄχλοις· τδ. α.
ὡς ἐπὶ λησὴν ἐξήλθετε μετὰ μαχαίρων καὶ
ξύλων συλλαβεῖν με· καὶ ἡμέραν πρὸς
ὑμᾶς ἐκαδεζόμεν διδάσκων ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ
οὐκ ἐκρατήσατέ με.

56. τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν, ἵνα πληρωθῶσιν αἱ τε. ε.
γραφαί τῶν προφητῶν· τότε οἱ μαθηταὶ
πάντες, ἀφέντες αὐτὸν, ἔφυγον.

ΡΘ. 57. [Ἀρχή.] οἱ δὲ, κρατήσαντες τὸν ἰησοῦν, ἀπή- τδ. α.
γαγον πρὸς καϊάφαν τὸν ἀρχιερέα, ὅπου οἱ
γραμματεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι συνήχθη-
σαν.

Ξδ. πτ-

XXVI, 57. ΡΘ. εὐαγγέλιον γ. τῶν ἀγίων πατέρων τ. κ. ε.
οἱ στρατιῶται κρατήσαντες.

52. ἀπολοῦνται] ἀποθάνονται. v. P.

Ξβ. περι τῆς ἀρνήσεως πέτρου.

τζ. δ. ὁ δὲ πέτρος ἠκολούθει αὐτῷ ἀπὸ μακρόθεν, 58.
ἕως τῆς αὐλῆς τοῦ ἀρχιερέως· καὶ εἰσελθὼν
ἔσω, ἐκάθητο μετὰ τῶν ὑπηρετῶν, ἰδεῖν τὸ
τέλος.

τη. β. οἱ δὲ ἀρχιερεῖς, καὶ οἱ πρεσβύτεροι, καὶ τὸ 59.
συνέδριον ὅλον ἐζήτησαν ψευδομαρτυρίαν κατὰ
τοῦ ἰησοῦ, ἵπως * θανατώσωσιν αὐτόν·
καὶ οὐχ ἔυρον. καὶ πολλῶν ψευδομαρτύρων 60.
προσελθόντων, οὐχ ἔυρον. ὕπερον δὲ προσελ-
θόντες δύο ψευδομάρτυρες,

το. γ. εἶπον· οὗτος ἔφη· δύναμαι καταλῦσαι τὸν 61.
ναὸν τοῦ θεοῦ, καὶ διὰ τριῶν ἡμερῶν οἰκοδο-
μῆσαι αὐτόν.

καὶ ἀναπαύσῃ ὁ ἀρχιερεὺς, εἶπεν αὐτῷ· ὑδὲν 62.
ἀποκρίνη; τί οὗτοί σου καταμαρτυροῦσιν;

ὁ δὲ ἰησοῦς ἐσιώπα. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἀρχιε- 63.
ρεὺς, εἶπεν αὐτῷ· ἐξορκίζω σε κατὰ τοῦ θεοῦ
τοῦ ζῆντος, ἵνα ἡμῖν εἴπῃς, εἰ σὺ εἶ ὁ χριστός,
ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ.

τι. α. λέγει αὐτῷ ὁ ἰησοῦς· σὺ εἶπας· πλὴν λέγω 64.
ὑμῖν, ἀπ' ἄρτι ἔψεσθε τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώ-
που καθήμενον ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως καὶ
ἐρχόμενον ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ.

τότε

69. αὐτὸν θανατώσωσι.] θανατώσουσιν αὐτόν.

60. καὶ οὐχ ἔυρον — οὐχ ἔυρον] καὶ οὐχ ἔυρον πολλῶν
προσελθόντων ψευδομαρτύρων. E. v. P. ad hunc ver-
tum bis.

65. τότε ὁ ἀρχιερεὺς διέρρηξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, ΤΙΑ. ς.
λέγων· ὅτι ἐβλασφήμησε· τί ἔτι χρεῖαν ἔχο-
μεν μαρτύρων; ἴδε, νῦν ἠκούσατε τὴν βλασ-
φημίαν αὐτοῦ.
66. τί ὑμῖν δοκεῖ; οἱ δὲ ἀποκριθέντες, εἶπον· ἔνο· ΤΙΒ. β.
χος θανάτου ἐστὶ.
67. τότε ἐνέπτυσαν εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ ΤΙΓ. α.
ἐκολάφισαν αὐτόν· οἱ δὲ ἐρξάπισαν,
68. λέγοντες· προσφύτευσον ἡμῖν χριστὲ, τίς ἐστίν· ΤΙΑ. α.
ὁ παῖσας σε;
69. ὁ δὲ πέτρος ἔξω ἐκάθητο ἐν τῇ αὐλῇ· καὶ
προσῆλθεν αὐτῷ μία παιδίσκη, λέγουσα· καὶ
σύ ἦσθα μετὰ ἰησοῦ τοῦ γαλιλαίου.
70. ὁ δὲ ἠρνήσατο ἔμπροσθεν * αὐτῶν πάντων,
λέγων· οὐκ οἶδα τί λέγεις.
71. ἐξελθόντα δὲ αὐτόν εἰς τὸν πυλῶνα, εἶδεν ΤΙΕ. α.
αὐτόν ἄλλη, καὶ λέγει * αὐτοῖς· ἐκεῖ καὶ
ὁυτος ἦν μετὰ ἰησοῦ τοῦ ναζωραίου.
72. καὶ πάλιν ἠρνήσατο μεθ' ὅρκου· ὅτι οὐκ οἶδα
τὸν ἄνθρωπον.
73. μετὰ μικρὸν δὲ προσελθόντες οἱ ἑσῶτες,
εἶπον τῷ πέτρῳ· ἀληθῶς καὶ σύ ἐξ αὐτῶν
εἶ· καὶ γὰρ ἡ λαλιά σου δῆλόν σε ποιεῖ.

τότε

65. διέρρηξε — ἐβλασφήμησε] περιέρρηξε τὴν ἐσθῆτα,
λέγων· ἐδυσφήμησε. E. v. Euth. 148. Cyrill. III,
496. a.

70. πάντων] αὐτῶν πάντων.

71. τοῖς ἐκεῖ] αὐτοῖς· ἐκεῖ.

τότε ἤρξατο * καταθεματίζειν καὶ ὀμνύειν 74.
ὅτι οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον. καὶ εὐθέως ἀλέ-
κτωρ ἐφώνησε.

ΤΙΒ. β. καὶ ἐμνήσθη ὁ πέτρος τοῦ ῥήματος * ἰησοῦ, 75.
εἰρηκότος αὐτῷ ὅτι πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι,
Τέλος τοῦ γ.
ἐυαγγελίου. τρεῖς ἀπαρνήθη με. καὶ ἐξελθὼν ἔξω, ἐκλαυ-
σε πιερώς. [Τέλος.]

ΤΙΖ. β. Πρωίας δὲ γενομένης, [Ἀρχή.] συμβούλιον XXVII, 1.
ἔλαβον πάντες οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύ- ΡΙ.
τεροι τοῦ λαοῦ κατὰ τοῦ ἰησοῦ, ὥστε θανα-
τῶσαι αὐτόν.

ΤΙΗ. α. καὶ δῆσαντες αὐτόν, ἀπήγαγον καὶ παρέ- 2.
δωκαν αὐτόν ποντίῳ πιλάτῳ τῷ ἡγεμόνι.

Τέλος τῆς
μεγάλης ε. [Τέλος.]

ΞΖ. περὶ τῆς ἰουδα μεταμελείας.

ΤΙΘ. 1. τότε [Ἀρχή.] ἰδὼν ἰούδας ὁ παραδιδούς αὐ- 3. ΡΙΑ.
τόν, ὅτι κατεκρίθη, μεταμεληθεὶς, ἀπέσχεψε
τὰ τριάκοντα ἀργύρια τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ
τοῖς πρεσβυτέροις,

λέγων

XXVII, 1. ΡΙ. τῆ μεγάλης ε. ἰσπίρας καὶ τῆ α. ὄρα τ.
κ. ε. συμβούλιον ἔλαβον.

XXVII, 3. ΡΙΑ. ἐυαγγέλιον ε. τῶν ἀγίων πατέρων [ἐν ἄλ-
λῳ καὶ τῆς α. ὄρας.] τ. κ. ε. ἰδὼν ἰούδας ὁ παρα-
διδούς τὸν ἰησοῦν ὅτι κατεκρίθη.

74. καταθεματίζειν] καταθεματίζειν. v. P. Tamen
istud editur apud Theophylact. et Chrysof. VII,
804. e. IX, 42. c. Matthaei καταθεματίζων et
Marci ἀναθεματίζειν copularunt.

75. τοῦ ἰησοῦ] τοῦ —.

XXVII, 2 ποντίῳ] — E.

3. ἀπέσχεψε] ἔσχεψε t ἀπίρξειψε. v. verf. 5. E.
καὶ τοῖς πρεσβυτέροις] τοῖς — D.

4. λέγων ἡμαρτον, παραδούς ἄμα ἀθῶον. οἱ δὲ εἶπον τί πρὸς ἡμᾶς; σὺ ὄψει.
5. καὶ ῥίψας τὰ ἀργύρια ἐν τῷ ναῷ, ἀνεχώρησε καὶ ἀπελθὼν, ἀπήγατο.
6. οἱ δὲ ἀρχιερεῖς λαβόντες τὰ ἀργύρια, εἶπον οὐκ ἔξει βαλεῖν αὐτὰ εἰς τὸν κορβανᾶν, ἐπεὶ τιμὴ ἁματός ἐστι.
7. συμβούλιον δὲ λαβόντες, ἠγόρασαν ἐξ αὐτῶν τὸν ἀγρὸν τοῦ κερამέως, εἰς ταφὴν τοῖς ζένοις.
8. διὸ ἐκλήθη ὁ ἀγρὸς ἐκεῖνος, ἀγρὸς ἁματός, ἕως τῆς σήμερον.
9. τότε ἐπληρώθη τὸ ρηθὲν διὰ ἱερεμίου τοῦ προφήτου, λέγοντος καὶ ἔλαβον τὰ τριακοντα ἀργύρια, τὴν τιμὴν τοῦ τετιμημένου, ὃν ἐτιμήσαντο ἀπὸ υἱῶν Ἰσραὴλ.

καὶ

4. ἀθῶον] δίκαιον. E. Scilicet ἀθῶος apud graecos est, cui non nocetur, qui non laeditur, non, innocens, innoxius. Sed nec ἄμα δίκαιον graecum est. ὄψει] ὄψη, Codices aliqui v. Wetst.
5. ἀπελθὼν ἀπήγατο] v. P. Apud Oenomaum est formula imprecandi: οὐκ ἀπάγη περ ἀπελθῶν; v. Euseb. Praep. Evang. p. 215. c.
6. κορβανᾶν]. Non nulli scribae graeci κορβανᾶν.
9. ἱερεμίου] — τ ζαχαρίου. E. v. Wetst. et Michaëlis in der Einleitung p. 237. Ipse quondam Mosquae in euchologio graeco scripto, quod complectebatur lectiones ex V. et N. Testamento inveni locum similem Ieremiae nomine. Sed istae chartae, in quibus id mihi notaveram, perierunt. Verum tota ista lectio tunc temporis per fraudem videbatur mihi qui-

καὶ ἔδωκαν αὐτὰ εἰς τὸν ἀγρὸν τοῦ κερᾶ- 10.
μέως, καθὰ συνέταξέ μοι κύριος.

TK. α. ὁ δὲ ἰησοῦς ἔστη ἔμπροσθεν τοῦ ἡγεμόνος· 11.
καὶ ἐπιηρώτησεν αὐτὸν ὁ ἡγεμὼν, λέγων· σὺ
εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν ἰουδαίων; ὁ δὲ ἰησοῦς ἔφη
αὐτῷ· σὺ λέγεις.

TKA. δ. καὶ ἐν τῷ κατηγορεῖσθαι αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἀρ- 12.
χιερῶν καὶ τῶν πρεσβυτέρων, οὐδὲν ἀπεκρί-
νατο.

τότε λέγει αὐτῷ ὁ πιλάτος· οὐκ ἀκούεις πό- 13.
σα σου καταμαρτυροῦσι;

καὶ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῷ πρὸς οὐδὲ ἓν ῥῆμα· 14.
ὥστε θαυμάζειν τὸν ἡγεμόνα λίαν.

TKB. β. κατὰ δὲ ἑορτὴν εἰώθει ὁ ἡγεμὼν ἀπολύειν 15.
ἓνα τῷ ὄχλῳ δέσμιον, ὃν ἤθελον.

TKΓ. δ. ῥιχὸν δὲ τότε δέσμιον ἐπίσημον λεγόμενον βα- 16.
ραββᾶν.

συνηγμένων οὖν αὐτῶν, εἶπεν αὐτοῖς ὁ πιλά- 17.
τος· τίνα θέλετε ἀπολύσω ὑμῖν; βαραβ-
βᾶν ἢ ἰησοῦν τὸν λεγόμενον χριστόν;

ἤδει γὰρ ὅτι διὰ φθόνον παρεδωκαν αὐτόν. 18.
καθη-

quidem ficta esse. Quatuor autem omnino eucho-
logia Mosquae tractavi, quae in mea editione ap-
pellavi ξ. ζ. ψ. ω. In quo repererim, nunc non re-
cordor. Credo in ψ, aut ω. ex quibus plura ἀνα-
γνώσματα huius capituli notavi.

10. ἔδωκαν] ἔδωκα. E.

11. ἔστη] ἐτάθη. E. v. Wetst. ad Matth. 2, 9.

16. λεγόμενον] + ἰησοῦ. E. v. Wetst. Birch. P. Orig.
III, 918. col. 1. c.

19. καθήμενου δὲ αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ βήματος, ἀπέ- ΤΚΔ. α.
σειλε πρὸς αὐτὸν ἡ γυνὴ αὐτοῦ, λέγουσα·
μηδὲν σοι καὶ τῷ δικαίῳ ἐκείνῳ· πολλὰ γὰρ
ἔπαθον σήμερον κατ' ὄναρ δι' αὐτόν.
20. οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἔπεισαν ΤΚΕ. α.
τοὺς ὄχλους, ἵνα αἰτήσωνται τὸν βαρραββᾶν,
τὸν δὲ ἰησοῦν ἀπολέσωσιν.
21. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἡγεμὼν, εἶπεν αὐτοῖς· τίνα
θέλετε ἀπὸ τῶν δύο ἀπολύσω ὑμῖν; οἱ δὲ
εἶπον, βαρραββᾶν.
22. λέγει αὐτοῖς ὁ πιλάτος· τί ὄν ποιήσω ἰησοῦν ΤΚΕ. α.
τὸν λεγόμενον χριστόν; λέγουσιν αὐτῷ πάν-
τες· σαυρωθήτω.
23. ὁ δὲ ἡγεμὼν ἔφη· τί γὰρ κακὸν ἐποίησεν; οἱ
δὲ περισσῶς ἐκραζον, λέγοντες· σαυρωθήτω.
24. ἰδὼν δὲ ὁ πιλάτος, ὅτι οὐδὲν ὠφελεῖ, ἀλλὰ ΤΚΖ. α.
μᾶλλον θόρυβος γίνεται, λαβὼν ὕδωρ ἀπε-
νήφατο τὰς χεῖρας ἀπέναντι τοῦ ὄχλου,
λέγων· ἀθῶός ἐμι ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ
δικαίου τούτου· ὑμεῖς ὄψεσθε.
25. καὶ ἀποκριθεὶς πᾶς ὁ λαός, εἶπε· τὸ αἷμα
αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα ἡμῶν.

τότε

19. γυνή] huius memoria inter SS. celebratur in eccle-
sia graeca Octobr. XXVII. Ergo in meo Cod.
quem appello a 3. fol. 147. legitur: ἡ ἀγία Περό-
κλα, ἡ γαμετὴ τοῦ Πιλάτου. Dexter in chronico
ad annum Christi 34. eam appellat *Claudiam Pro-
culam* Item Malala p. 309.

22. ποιήσω] ποιήσωμεν. E.

24. τοῦ δικαίου] — E. Chrysoft. VII, 313. c.

ΤΚΗ. α. τότε ἀπέλυσεν αὐτοῖς τὸν βαραββᾶν· τὸν 26.
δὲ ἰησοῦν Φραγελλώσας, παρέδωκεν ἵνα σαυ-
ραθῇ.

ΤΚΘ. δ. τότε [Ἀρχή.] οἱ στρατιῶται τοῦ ἡγεμόνος, 27. ΡΙΒ.
παραλαβόντες τὸν ἰησοῦν εἰς τὸ πραιτώριον,
συνήγαγον ἐπ' αὐτὸν ὄλην τὴν σπείραν.

καὶ ἐκδύσαντες αὐτὸν, περιέθηκαν αὐτῷ χλα- 28.
μύδα κοκκίνην.

καὶ πλέξαντες σέφανον ἐξ ἀκανθῶν, ἐπέθη 29.

καὶ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ· καὶ κάλαμον

ἐπὶ τὴν δεξιὰν αὐτοῦ· καὶ γονυπετήσαντες

ἔμπροσθεν αὐτοῦ, ἐνέπαιζον αὐτῷ, λέγοντες·

χαῖρε ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων.

ΤΛ. ε. καὶ ἐμπτύσαντες εἰς αὐτὸν, ἔλαβον τὸν κά- 30.

λαμον, καὶ ἔτυπον εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ.

καὶ ὅτε ἐνέπαιζαν αὐτῷ, ἐξέδυσαν αὐτὸν τὴν 31.

χλαμύδα, καὶ ἐνέδυσαν αὐτὸν τὰ ἱμάτια

αὐτοῦ· καὶ ἀπήγαγον αὐτὸν εἰς τὸ σαυραῖσα.

ΤΛΑ. α. ἐξερχόμενοι δὲ ἕυρον ἀνθρώπον κυρηναῖον, ὄνό- 32.

τέλος τῶν β. ματι σίμων· τοῦτον ἠγγάρευσαν ἵνα ἄρη

ἦτοι τοῦ ε. τὸν σαυρὸν αὐτοῦ. [Τέλος.]

καὶ τῆς
προσκυνή-
σεως.

καὶ

XXVII, 27. ΡΙΒ. Ἰουλίου λα. [ἐν ἄλλῃ γράφεται λ.] εἰς
τὴν προσκύνησιν τῶν τιμίων ξύλων· τ. κ. ε. οἱ στρα-
τιῶται τοῦ ἡγεμόνος.

26. παρέδωκεν] + αὐτοῖς. E.

29. ἐπὶ τὴν δεξιὰν] ἐν τῇ δεξιᾷ. E.

λέγοντες] δέροντες. v. Wettl. Griesb. P.

32. κυρηναῖον] + εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ. E. v. Wettl.
Griesb. P.

- PIΓ. 33. καὶ [Ἀρχή.] ἔλθόντες εἰς τόπον λεγόμενον ΤΑΒ. α.
 γολγοθᾶ, * ὃ ἐστὶ λεγόμενος κρανίου τόπος,
 34. ἔδωκαν αὐτῷ πιεῖν ὄξος μετὰ χολῆς μεμιγ-ΤΑΓ. δ.
 μένον· καὶ γευσάμενος, οὐκ ἤθελε πιεῖν.
 35. σαυρώσαντες δὲ αὐτὸν, διεμερίσαντο τὰ ἱμά-ΤΛΔ. α.
 τια αὐτοῦ, βάλλοντες κλῆρον. *
 36. καὶ καθήμενοι ἐτήρουν αὐτὸν ἐκεῖ.
 37. καὶ ἐπέθηκαν ἐπάνω τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ΤΛΕ. α.
 τὴν αἰτίαν αὐτοῦ γεγραμμένην· οὗτός ἐστιν
 ἰησοῦς ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων.
 38. τότε σαυροῦνται σὺν αὐτῷ δύο λησά· εἰς ἐκ ΤΑΒ. α.
 δεξιῶν, καὶ εἰς ἐξ ἐναντύμων. [Ἑπάντα.] Ἑπάντα τῆς
 39. [Ἀρχου.] οἱ δὲ παραπορευόμενοι ἐβλασφή-ΤΑΖ. ε.
 μουν αὐτὸν, κινοῦντες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, εἰς τὸ κατὰ
 40. καὶ λέγοντες· ὁ καταλύων τὸν ναὸν, καὶ ἐν λουκᾶν ἐν
 τρισὶν ἡμέραις οἰκοδομῶν, σῶσον σεαυτὸν· εἰ κεφαλαίῳ
 υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ, κατὰβηθὶ ἀπὸ τοῦ σταυροῦ. εἰ ρια. καὶ πάλιν
 ἄρξου ἐνταῦθα.
 ὁμοίως

XXVII, 33. ΠΙΓ. εὐαγγέλιον ζ. τῶν ἁγίων πατρῶν. τ. κ.
 ε. ἔλθόντες οἱ στρατιῶται εἰς τόπον λεγόμενον γολ-
 γοθᾶ.

33. ὃς ἐστὶ] ὁ ἐστὶ,

λεγόμενος] λεγόμενον. D. v. P.

34. ὄξος] οἶνον. E. v. Wettst. P.

μεμιγμένον] miror sane, neminem auctoritate Orig.
 IV, 196. a. et Chrysoft. VII, 819. a. addidisse: ἵνα
 πληρωθῇ κ. τ. λ. v. P. ad vers. 35.

35. κλῆρον, ἵνα πληρωθῇ τὸ ἑηθὲν ὑπὸ τοῦ προφήτου
 διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν
 ἱματισμὸν μου ἔβαλον κλῆρον] κλῆρον. v. Wettst.
 Birch. P. Euthym. I, 1114.

37. ἰησοῦς] — E. v. P.

40. Θεοῦ] + καὶ. E. Ex Codd. Mosq. didici, aliquot
 Codd.

ΤΑΗ. β. ὁμοίως δὲ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς, ἐμπαίζοντες με- 41.
τὰ τῶν γραμματέων καὶ πρεσβυτέρων * καὶ
Φαρισαίων, ἔλεγον·

ἄλλους ἔσωσεν, ἑαυτὸν οὐ δύναται σῶσαι· εἰ 42.
βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἐστίν, καταβάτω νῦν ἀπὸ
τοῦ σταυροῦ, καὶ πισεύσομεν * ἐπὶ αὐτῷ.

πέποιθεν ἐπὶ τὸν Θεόν· ῥυσάσθω νῦν αὐτόν, 43.
εἰ θέλει αὐτόν· εἶπε γάρ· ὅτι Θεοῦ εἰμι υἱός,

Ἰπέρβα τῆς [Ἰπέρβα.]

μεγάλης σ.

ΤΑΘ. β. τὸ δ' αὐτὸ καὶ οἱ λησαί, οἱ συσταυρωθέντες 44.
αὐτῷ, ὠνείδιζον * αὐτόν.

[Ἄρ-

Codd. Chrysoft. addere καὶ, sed omiffis, εἰ υἱὸς εἶ
τοῦ Θεοῦ. Eadem tamen ibidem paullo inferius le-
guntur. v. Chrysoft. III, 500. VII, 819. d. VIII, 354.
fin.

41. πρεσβυτέρων] + καὶ Φαρισαίων. v. P. Ex tribus
alii alia omiserunt. Rem manifestam faciunt Codd.
qui loco πρεσβυτέρων exhibent Φαρισαίων. Contra
Bengelium notari quoque potest Io. XVIII, 3. Item,
quod synedrui sit mentio, in quo erant Pharisaei.
Act. 23, 6.

42. πισεύτομεν] + ἐπ'.

44. — E. v. P. Hic versus in lectione ecclesiastica, τῇ
μεγάλῃ παρασκευῇ ἰσπέρας, locum nullo modo ha-
bere poterat. Cum enim in eadem lectione modo
recitatum esset ex Luc. 23, 39. 40. ὁ ἑτέρος ἐπιτί-
μα, absurdum fuisset, iterum de eodem addere, ὠνε-
ίδιζεν αὐτόν. Haec est sola et unice vera causa
omittendi versus huius. Nam dissensum, qui aliqui-
bus videbatur esse inter Matthaeum et Lucam, du-
dum composuerat Chrysoft. VII, 820. c. Restat, ut
moneam de duobus evangelistiis, quae post prio-
rem editionem meam consului, Gothanum ergo ter
hunc

45. [Ἄρξου.] ἀπὸ δὲ ἕκτης ὥρας σκότος ἐγένετο TM. β.
ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν, ἕως ὥρας * ἐνάτης. Ἄρξου τῆς
μεγάλης τ.
46. περὶ δὲ τὴν * ἐνάτην ὥραν ἀνεβόησεν ὁ ἰη-TMA. ε.
σοῦς Φωνῇ μεγάλη, λέγων ἡλί, ἡλί, * λιμὰ
σαβαχθανί; τοῦτ' ἔσι, Θεέ μου, Θεέ μου,
ἰνατί με ἐγκατέλιπες;
47. τινὲς δὲ τῶν ἐκεῖ ἐσώτων ἀκούσαντες, ἔλεγον
ὅτι ἡλίαν φωνεῖ οὗτος.
48. καὶ εὐθέως δραμῶν εἰς ἕξ αὐτῶν, καὶ λαβὰν TM. β.
σπύρον, πλήσας τε ἕζους, καὶ περιθεὶς κα-
λάμῳ, ἐπότιζεν αὐτόν.
49. οἱ δὲ λοιποὶ ἔλεγον ἄφες, ἴδωμεν εἰ ἔρχεται
ἡλίας σῶσαι αὐτόν.

δ

hunc versum habet. Primo, τῇ μεγάλῃ παρασκευῇ
fol. 163. quod absurdum est, ut dixi. Secundo,
ἐναγγέλιον ζ. τῶν παθῶν. fol. 186. Tertio, ἐναγ-
γέλιον τῶν ὥρῶν α. fol. 192. In his tribus locis est,
ἀνείδιζον αὐτόν. Augustanum 4. primam lectionem
habet fol. 194. secundam fol. 179. In tertia fol. 185.
remitit ad fol. 176. et per consequens ad fol. 178.
Ergo tantum bis hunc versum habet. Utroque lo-
co autem exhibet, ἀνείδιζον αὐτόν. Quid hic anim-
adversionis dederunt editores a Millio ad Bir-
chinum? Nam de Complutenſibus, Erasmo, Beza
et Stephano quid attinet interrogare? Caryophilus
ex X Codicibus Vaticanissimis admonuit — nihil.
Sed iste criticus non nisi ἀπόπτυσεν Vaticanorum
Codd. ἔλειχε δρέσον.

ἀνείδιζον αὐτῶ] ἀνείδιζον αὐτόν.

45. ἐνάτης] ἐνάτης. Sic et mox.

46. ἀνεβόησεν] ἐκραξεν, omisso proximo λέγων. E.
Chrysoſt. VII, 824. a.

λαμὰ] λιμά.

49. σῶσαι αὐτόν] + ἕτερος δὲ προσελθὼν λέγῃ αὐτοῦ
τὴν

TMΓ. α. ὁ δὲ ἰησοῦς, πάλιν κρᾶζας Φωνῆ μεγάλη, 50.
ἀφῆκε τὸ πνεῦμα.

TMA. β. καὶ ἰδοὺ, τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ ἐσχί- 51.
σθη εἰς δύο ἀπὸ ἀνωθεν ἕως κάτω καὶ ἡ γῆ
ἐσεισθη καὶ αἱ πέτραι ἐσχίσθησαν.

TME. γ. καὶ τὰ μνημεῖα ἀνεώχθησαν καὶ πολλὰ 52.
σώματα τῶν κεκοιμημένων ἁγίων ἠγέρθη.

καὶ

τὴν πλευρὰν ἔνυξεν ὁ ἄλλος δὲ λαβὼν λόγχην, ἔνυξεν
αὐτοῦ τὴν πλευρὰν, καὶ ἐξῆλθε ὕδωρ καὶ αἷμα. E.
Ineptissime haec addita sunt ante proxima, κρᾶζας
x. t. λ. v. P. Euth. 148. Chrysoft. VII, 825. c. d.
Non miror, haec a Chrysoft. explicata esse h. l.
Nam in lectione, τῆ μεγάλης παροσκευῆς, inter Math.
27, 59 — 54. et 27, 55 — 61. legitur Io. 19, 31 — 37.
Huius lectionis ecclesiasticae ipse Chrysoft. mentio-
nem fecit VII, 818. c. Montf. l. l. loco ἔνυξεν, edi-
dit ἠνοιξε, addidit tamen: *manuscripti haud pauci,*
τὴν πλευρὰν ἔνυξεν. v. Euthym. I, 1118.

50. ὁ δὲ] δὲ — E. v. P.

πάλιν] — E.

ἀφῆκε τὸ πνεῦμα] ἐξέπνευσεν. E. Orig. IV, 298. e.

52. Ante tres fere annos accipiebam ab homine erudito,
qui Genevae peregrinatus fuerat, aliquot excerpta
Codicis, qui olim, ut narrabatur, Bezae fuerat ac
in illis regionibus servabatur in bibliotheca sacer-
dotis professionis reformatae. Forte is est ille Steph.
β. qui nunc latet. In eo hic locus ita corruptus
exhibebatur: καὶ τὰ μνήματα ἀνεώχθησαν, καὶ
πολλὰ σώματα τῶν κεκοιμημένων ἁγίων ἐξεβράσθη-
σαν (in marg. ἐξείσθησαν.) οἱ δὲ παρελθόντες τὰ
μνημεῖα μετὰ τὸν σεισμὸν καὶ τὴν ἐξάσθησιν τῶν νε-
κρῶν ἄχοντο φεύγοντες εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν, καὶ πολ-
λοῖς τῶν ἐκεῖ ἐπιφάνισαν τὴν τραγωδίαν ταύτην.
οὗτοι δὲ ἀκούσαντες τὴν λαλίαν αὐτῶν ἐμφοβοὶ καὶ
ἐντρομοὶ γινόμενοι, μετὰ οἰμωγῆς καὶ κλαυγῆς
πολ-

53. καὶ ἐξελθόντες ἐν τῶν μνημείων μετὰ τὴν ἔγερσιν αὐτοῦ, εἰσῆλθον εἰς τὴν ἀγίαν πόλιν, καὶ ἐνεφανίσθησαν πολλοῖς.
54. ὁ δὲ ἑκατόνταρχος καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ, τη-ΤΜΞ. β. ῥοῦντες τὸν ἰησοῦν, ἰδόντες τὸν σεισμὸν καὶ τὰ γενόμενα, ἐφοβήθησαν σφόδρα, λέγοντες ἀληθῶς Θεοῦ υἱὸς ἦν οὗτος. [Τέλος. Τέλος τοῦ ζ. Ὑπάντα τῆς μεγάλης σ. TMZ. σ. ἔπειτα καὶ εἰς τὸ κατὰ ἰακώβου ἐν κεφαλαίῳ ἀρχοῦ ἐνταῦθα.]
55. [Ἀρχοῦ.] ἦσαν δὲ ἐκεῖ γυναῖκες πολλαί, ἀπὸ μακρόθεν θεωροῦσαι, αἰτίνας ἠκολούθησαν τῷ ἰησοῦ ἀπὸ τῆς γαλιλαίας, διακονοῦσαι αὐτῷ.
56. ἐν αἷς ἦν μαρία ἡ μαγδαληνὴ καὶ μαρία ἡ τοῦ ἰακώβου καὶ ἰωσὴ μήτηρ, καὶ ἡ μήτηρ τῶν υἱῶν ζεβεδαίου. [Τέλος. ἔπειτα καὶ εἰς τὸ κατὰ ἰακώβου ἐνταῦθα. Τέλος τῆς α. ἀρχοῦ.]
57. ὁψίας δὲ γενομένης, ἦλθεν ἄνθρωπος πλούσιος.

ΞΗ. περὶ τῆς αἰτήσεως τοῦ σώματος τοῦ κυρίου.

πολλῆς ἀμσταρεπτὲ κατ' ἑαυτὸν ἐκαστος εἰς τὰ ἴδια πρὸς τοὺς δικαίους, ἀπαγγέλλοντες τὴν παρὰ προσδοκίαν ἀξυρρέπῶς καὶ ἀτρεπῶς προσεγγίζουσαν καὶ ἤδη ἐνεργούσαν φρικωδέστατην τῶν νεκρῶν ἰξανάσασιν. Huiusmodi sunt recensiones Alexandriano-Occidentales. Nugae et mendacia!

αὐτοῦ, εἰσῆλθον] αὐτοῦ — τ αὐτῶν, εἰσῆλθον, τ αὐτῶν εἰσῆλθον, ἢ μετὰ τ. ἔγ. αὐτ. ad εἰσῆλθον referatur. E. v. Wettl. Birch. P.

54. τὸν σεισμὸν καὶ] — E. v. P. Euth. 95. II, 662. III, 312. Huc, non ad Luc. respicit Orig. I, 416. c. ὁ ἑκατοντάρχης — γινόμενα — λέγοντες· Θεοῦ υἱὸς ἦν οὗτος. Servat ergo Orig. τὸν σεισμὸν καὶ.

55. ἐκεῖ γυναῖκες] καὶ γυναῖκες ἐκεῖ τ καὶ γυναῖκες τ ἐκεῖ καὶ γυναῖκες. E.

56. ἰωσὴ] ἰωσήφ. E.

σιος ἀπὸ ἀριμαθαίας, τὸννομα ἰωσήφ, ὃς
καὶ αὐτὸς ἐμαθήτευσεν τῷ ἰησοῦ.

ὁυτος προσελθὼν τῷ πιλάτῳ, ἠτήσατο τὸ 58.
σῶμα τοῦ ἰησοῦ. τότε ὁ πιλάτος ἐκέλευσεν
ἀποδοθῆναι τὸ σῶμα.

TMΘ. α. καὶ λαβὼν τὸ σῶμα ὁ ἰωσήφ, ἐνετύλιξεν αὐ- 59.
τὸ σινδόνι καθαρῶ,
καὶ ἔθηκεν αὐτὸ ἐν τῷ καινῷ αὐτοῦ μνημείῳ, 60.
ὃ ἐλατόμησεν ἐν τῇ πέτρῳ καὶ προσκυλί-
σας λίθον μέγαν τῇ θύρῃ τοῦ μνημείου,
ἀπῆλθεν.

TN. ε. ἦν δὲ ἐκεῖ μαρία ἡ μαγδαληνὴ, καὶ ἡ ἄλλη βι.
μαρία, καθήμεναι ἀπέναντι τοῦ τάφου.

Τέλος τῆς
μεγάλης ε.

[Τέλος.]

TNA. ι. [Ἀρχή.] τῇ δὲ ἐπαύριον, ἥτις ἐστὶ μετὰ τὴν 62. P1A.
παρασκευῆν, συνήχθησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ
Φαρισαῖοι πρὸς πιλάτον,
λέγοντες· κύριε, ἐμνήσθημεν ὅτι ἐκεῖνος ὁ πλά- 63.
νος εἶπεν, ἔτι ζῶν· μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἐγεί-
ρωμαι.

κέλευ-

XXVII, 62. P1A. τῷ ἕρθῳ τοῦ μεγάλου σαββάτου, καὶ
τῶν ἀγίων πατρῶν ιβ. τῇ ἐπαύριον, ἥτις ἐστὶ.

57. ἐμαθήτευσεν] ἐμαθητεύθη. E.

58. τότε ὁ] ὁ δέ. E.

τὸ σῶμα secundum] — E.

59. ἐνετύλιξεν] ἐπέλησεν. E.

63. ἐκεῖνος ὁ πλάνος] ὁ πλάνος ἐκεῖνος. D.

ἐγείρωμαι] ἀναστήσομαι. E. Chrysoft. VII, 459. c.

64. κέλευσον οὖν ἀσφαλισθῆναι τὸν τάφον ἕως τῆς τρίτης ἡμέρας· μήποτε ἐλθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ νυκτὸς, κλέψωσιν αὐτὸν, καὶ εἰπωσὶ τῷ λαῷ ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν. καὶ ἔσται ἡ ἐσχάτη πλάνη χείρων τῆς πρώτης.

65. ἔφη δὲ αὐτοῖς ὁ πιλάτος· ἔχετε κουσῳδίαν ὑπάγετε, ἀσφαλίσασθε ὡς εἶδατε.

66. οἱ δὲ πορευθέντες ἠσφάλισαντο τὸν τάφον, σφραγίσαντες τὸν λίθον μετὰ τῆς κουσῳδίας. [Τέλος.]

Τέλος τῶν β.

XXVIII, 1. [Ἀρχή.] Ὅψε δὲ σαββάτων, τῇ ἐπιφω- TMB. a.

PIE. σκούση εἰς μίαν σαββάτων, ἦλθε μαρία ἡ μαγδαληνή, καὶ ἡ ἄλλη μαρία, θεωρήσασα τὸν τάφον.

καὶ

XXVIII, 1. PIE. τῷ μεγάλῳ σαββάτῳ, ἐσπίρας· ὅψε σαββάτων, τῇ ἐπιφωσκούσῃ.

64. ἀσφαλισθῆναι] σφραγισθῆναι. E. νυκτὸς] — A.

65. ἔφη δὲ] δὲ — A.

κουσῳδίαν] φύλακας. E. Theophylact. h. l. κουσῳδία· φυλακή. v. v. 11.

66. τῆς κουσῳδίας] τῶν φυλάκων. E.

XXVIII, 1. ὅψε δὲ] δὲ — E.

σαββάτων] σαββάτῳ τ σαββάτου. E. Cyrillus Io. 20, 1. exponens et dissensum evangelistarum componens IV, 1079. a. b. Ματθαῖος, inquit, ἐσπίρας ἔφη βαθείας ὄυσης γενέσθαι τὴν ἀνάστασιν. Deinde hoc comparans cum Lucae 24, 1. ὄρθρου βαθείας, addit: ὄρθρος γὰρ, ὡς ἐγγῆμα, βαθείας, καὶ ἐσπίρα βαθείας, πρὸς ἐν τι καταφίξει τὸ

L

σημαί-

καὶ ἰδοὺ, σεισμὸς ἐγένετο μέγας· ἄγγελος 2.
 γὰρ κυρίου καταβαὶς ἐξ οὐρανοῦ, προσελθὼν
 ἀπεκύλισε τὸν λίθον ἀπὸ τῆς θύρας, καὶ
 ἐκάθητο ἐπάνω αὐτοῦ.

ἦν δὲ ἡ ἰδέα αὐτοῦ ὡς ἀστραπή, καὶ τὸ ἐν-3.
 θυμα αὐτοῦ λευκὸν ὡσεὶ χιὼν.

ἀπὸ δὲ τοῦ φόβου αὐτοῦ ἐσείσθησαν οἱ τη-4.
 ρούντες, καὶ ἐγένοντο ὡσεὶ νεκροί.

ΤΗΓ. β. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἄγγελος, εἶπε ταῖς γυναί-5.
 ξί· μὴ φοβεῖσθε ὑμεῖς· οἶδα γὰρ ὅτι ἰησοῦν
 τὸν ἐσαυρωμένον ζητεῖτε.

οὐκ ἔστιν ὧδε· ἠγέρθη γὰρ, καθὼς εἶπε. δεῦ-6.
 τε, ἴδετε τὸν τόπον ὅπου ἔκειτο ὁ κύριος.

καὶ

σημαινόμενον. Idem Matthaeo tribuit Theophyl. p.
 p. 832. b. edit. Morell. mox tamen ibi vulgatum
 laudat. Tam accurati ergo sunt, cum de industria
 evangelistas interpretantur et dissensus, qui inter
 eos videntur esse, tollere laborant v. Euth. Zigab.
 I, 1154. nota 9.

2. ἐξ οὐρανοῦ] ἐκ τοῦ οὐρανοῦ. E. Chrysoft. VII, 834. a,
 προσελθὼν] καὶ προσελθὼν. E.

ἀπὸ τῆς θύρας] — τ. + τοῦ μνημείου. Chrysoft.
 VII, 834. a.

3. λευκὸν] — E.

6. ὁ κύριος] — E. v. P. In eodem versu omittit Chryf.
 VII, 834. c. etiam in sex Codd. Mosqq. οὐκ ἔστιν
 ὧδε, γὰρ et ὁ κύριος. Habet autem, δεῦτε καὶ ἴδε-
 τε. Quid ex his efficitur? Scilicet, ut sequamur
 auctoritatem Codd. evangeliorum. Semel hic in
 fine huius evangelii monitum fit, in plerisque Codd.
 iis etiam, qui a scribis graecis et doctis scripti sunt,
 loco ὧδε, inveniri ὧδε cum spiritu leni. Nec aliter
 inve-

7. καὶ ταχὺ πορευθεῖσαι, εἶπατε τοῖς μαθη-
ταῖς αὐτοῦ, ὅτι ἤγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν
καὶ ἰδοὺ, προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν γαλιλαίαν
ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε. ἰδοὺ, εἶπον ὑμῖν.
8. καὶ ἐξελθοῦσαι ταχὺ ἀπὸ τοῦ μνημείου με- ΤΝΔ. β.
τὰ φόβου καὶ χαρᾶς μεγάλης, εδραμον
ἀπαγγέλαι τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ.
9. ὡς δὲ ἐπορεύοντο ἀπαγγεῖλαι τοῖς μαθηταῖς ΤΝΕ. ι.
αὐτοῦ, καὶ ἰδοὺ, * ἰησοῦς ἀπήντησεν αὐταῖς,
λέγων· χαίρετε. αἱ δὲ προσελθοῦσαι, ἐκρά-
τησαν αὐτοῦ τοὺς πόδας, καὶ προσεκύνησαν
αὐτῶ.
10. τότε λέγει αὐταῖς ὁ ἰησοῦς· μὴ φοβεῖσθε·
ὑπάγετε, ἀπαγγείλατε τοῖς ἀδελφοῖς μου,
ἵνα ἀπέλθωσιν εἰς τὴν γαλιλαίαν, * καὶ ἐκεῖ
με ὄψονται.
11. πορευομένων δὲ αὐτῶν, ἰδοὺ, τινὲς τῆς κουσ-
δίας ἐλθόντες εἰς τὴν πόλιν, ἀπήγγειλαν
τοῖς ἀρχιερεῦσιν ἅπαντα τὰ γενόμενα.

καὶ

inveni in Codd. scriptorum, ut vocant, *profano-
rum*. De ea re monent etiam grammatici veteres.
Vide glossaria graeca minora etc. a me edita Mo-
siquae 1774. 1775. 4. Vol. I. p. 42. num. 10. ὡδε,
ἀντὶ τοῦ ἐνταῦθα ὡδε δὲ, ἀντὶ τοῦ κατὰ τοῦτον τὸν
τρόπον δασύεται. Ibidem est ὡδὶ et ὡδί. Sed
utrumque spiritu aspero scribendum contendit Pha-
norinus in ὡδί. Unde vero etiam sit ὡδε;

7. ἀπὸ τῶν νεκρῶν] — E.

9. ὡς δὲ — μαθηταῖς αὐτοῦ] — E. v. P. Birch.

ὁ ἰησοῦς] ὁ — A.

10. καὶ ἐκεῖ] καὶ ἐκεῖ. A.

καὶ συναχθέντες μετὰ τῶν πρεσβυτέρων, 12.
συμβούλιόν τε λαβόντες, ἀργύρια ἰκανὰ ἔδω-
καν τοῖς φρατιώταις,

λέγοντες· ἔπατε, ὅτι οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ νυ- 13.
κτὸς ἐλθόντες, ἔκλεψαν αὐτὸν ἡμῶν κοιμω-
μένων.

καὶ εἰάν ἀκουσθῆ τοῦτο ἐπὶ τοῦ ἡγεμόνος, 14.
ἡμεῖς πείτομεν αὐτὸν, καὶ ὑμᾶς ἀμερίμους
ποιήσομεν.

οἱ δὲ, λαβόντες τὰ ἀργύρια, ἐποίησαν ὡς 15.
ἐδιδάχθησαν. καὶ διεφημίσθη ὁ λόγος οὗτος
παρὰ Ἰουδαίοις μέχρι τῆς σήμερον.

[Ἀρχή.] οἱ δὲ ἕνδεκα μαθηταὶ ἐπορεύθησαν 16. Π15.
εἰς τὴν γαλιλαίαν, εἰς τὸ ὄρος οὗ ἐτάξατο
αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς.

καὶ ἰδόντες αὐτὸν, προσεκύνησαν αὐτῷ· οἱ δὲ 17.
ἔδισασαν.

καὶ προσελθὼν ὁ ἰησοῦς, ἐλάλησεν αὐτοῖς, 18.
λέγων· ἐδόθη μοι πᾶσα ἐξουσία ἐν οὐρανῷ
καὶ ἐπὶ γῆς.

πορευ-

XXVIII, 16. Π15. εἰσὶν α. καὶ κυριακῆ τοῦ ἀντίπασχα.
εἰς τὸν ὄρθρον. τ. κ. ε. οἱ ἕνδεκα μαθηταί.

13. νυκτὸς ἐλθόντες] ἐλθόντες νυκτὸς τ νυκτὸς — E. v. P.
Cyrill. IV, 520. Sed II, 749. d. ἐλθόντες νυκτὸς.

15. διεφημίσθη] ἐφημίσθη. E. Cyrill. II, 749. d. IV,
916. e. VI, b. 387. a.

μέχρι τῆς σήμερον] ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας. E. v. P.
Chryfolt. VII, 841. μέχρι τῆς σήμερον ἡμέρας Cyrill.
II, 749.

16. ἐπορεύθησαν] ἀπῆλθον. E. v. P. Chryf. VII, 841. a.
εἰς τὸ ὄρος — ἰησοῦς] — E. v. ibid.

17. αὐτῷ] αὐτόν. D.

19. πορευθέντες * μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος.

20. διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν· καὶ ἰδοὺ, ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας, ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος. ἀμήν. [Τέλος.]

Τέλος τοῦ κατὰ ματθαῖον εὐαγγελίου. σίχαι βχ. ἐξεδόθη ὑπ' αὐτοῦ μετὰ χρόνου η. τῆς χριστοῦ ἀναλήψεως.

Τέλος τοῦ
μεγάλου
σαββάτου
καὶ τοῦ α.
ἰωαννοῦ.

19. πορευθέντες ὄν] ὄν — v. Euth. 96. Hunc versum laudat Cyrill. IV, 17. d. I, a. 330. 334. II, 206. III, 425. 765. V, a. 505. 633. b. 256. 285. Hic in plerisque locis deest ὄν et in fine ἀμήν. Nemo tamen exinde argumentum petat, cum ad consilium Cyrilli nec ὄν, nec ἀμήν pertinuerit, nisi fortasse aliquis ex ultimo loco hic etiam legere velit versu 20. πάντα τηρεῖν τὰ ἐντεταλμένα.

20. ἐγὼ] — E. v. P. Habet et omittit, sicut Orig., etiam Chrylost. VII, 185. c. 519. c. XI, 70. Hunc versum habet Cyrill. I, a. 385. g. 116. II, 551. IV, 916. V, a. 642. 699. d. 26. VI, b. 387. Modo ἐγὼ habet, modo omittit. Ex duobus ergo Patribus Alexandrinissimis et uno Constantinopolitanissimo et hic et alibi nihil efficitur.

ἕως] καὶ ἕως. E. Cyrill. I, a. 385. d.

ἀμήν.] — E. v. P.